

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Jany Novotné a Ing. Františka Ujčíka v hlavním líčení konaném dne 25. dubna 2016, **t a k t o** :

obžalování

J.T.

nar. XXXXX v XXXXX,
bytem XXXXX,

J.S.

nar. XXXXX v XXXXX,
bytem XXXXX,

M.B.

nar. XXXXX na XXXXX,
bytem XXXXX,

P.T.

nar. XXXXX v XXXXX,
bytem XXXXX,

R.T.

nar. XXXXX v XXXXX,
bytem XXXXX,

J. P.,

nar. XXXXXX v XXXXXX,
bytem XXXXXX,

J. V.,

nar. XXXXXX, v XXXXXX,
bytem XXXXXX

J. V., roz. P.

nar. XXXXXX, v XXXXXX,
bytem XXXXXX,

K. N.,

nar. XXXXXX v XXXXXX,
bytem XXXXXX,

P. B.,

nar. XXXXXX ve XXXXXX,
bytem XXXXXX,

jsou vinni, že

I./

- 1) obžalovaný J.S. založil dne 13.10.2008 občanské sdružení s názvem XXXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX (dále jen „Sdružení XXXXXX“), k čemuž použil fiktivní písemnosti, a to zápis přípravného výboru ze dne 25. 10. 2008, stanovy ze dne 20. 9. 2008 a návrh na registraci občanského sdružení ze dne 6. 10. 2008, které, další v písemnostech uvedené osoby, a to P. N., nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, a R. Z., roz. V., nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly a
 - a) v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J.S. jednal dále jménem sdružení za pomoci obžalované R. T. tak, že zaslal dne 24. 8. 2009 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, IČ: XXXXXX (dále jen „XXXXXX XXXXXX“), následně dne 1. 10. 2009 podepsal s touto firmou Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 2. 10. 2009 odeslána firmou XXXXXX XXXXXX částka 2.000.000 Kč, a to na účet vedený v Dohodě o odvodech části výtěžku na straně příjemce, tj. XXXXXX XXXXXX, jako účet č. XXXXXX, ačkoliv se jednalo o účet majitele – firmy XXXXXX (dále jen „XXXXXX,“), vedený u UniCredit Bank , se sídlem Praha 4, Želetavská 1525/1, IČ: 649 48 242, (dále jen „UniCredit Bank“) kam byla dne 6. 10. 2009 tato částka 2.000.000 Kč připsána a ještě téhož dne, tj. 6. 10. 2009 z tohoto účtu vybrala obžalovaná R. N. v hotovosti částku 1.998.000 Kč, neboť měla k účtu dispoziční oprávnění a J.S. dne 10. 5. 2010 zaslal společnosti XXXXXX XXXXXX potvrzení o tom, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po opakovaných výzvách ze strany společnosti XXXXXX XXXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 18. 6. 2012, ačkoliv věděl, že podle

článek II./ se za příjemce zavázal tuto částku využít k podpoře a propagaci památek zapsaných na Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO a činnosti souvisejícím s procesem zápisu další památek na tento seznam a podle článku III./ Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal zajistit do 20. 5. 2010 potvrzení o příjmu a konkrétním způsobu využití finančních prostředků poskytovateli, tj. firmě XXXXX XXXXX a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se jménem příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

- b) obžalovaný J.S. jednal dále sám jménem sdružení v úmyslu sebe nebo jiného obohatit tak, že zaslal dne 14. 2. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely bez toho, že by uvedl její datum, když tuto dohodu dne 11.3.2010 v Praze podepsal zástupce firmy XXXXX XXXXX, na základě této dohody byla dne 17. 3. 2010 odeslána firmou XXXXX XXXXX částka 3.500.000 Kč na účet příjemce odvodu, uvedený ve smlouvě, tj. na č. účtu XXXXX vedený u Československé obchodní banky, se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 000 01 350, na majitele Sdružení XXXXX, kam byla částka 3.500.000 Kč připsána dne 18. 3. 2010 a dne 30. 3. 2010 z tohoto účtu vybral jediný disponent J.S. v hotovosti částku 3.495.000 Kč, a dne 5. 5. 2011 zaslal J.S. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení o tom, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po opakovaných výzvách ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 18. 6. 2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se za příjemce zavázal tuto částku využít k podpoře a propagaci památek zapsaných na Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO a činnosti souvisejícím s procesem zápisu dalších památek na tento seznam a podle článku II./4,5 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal společnosti XXXXX XXXXX do 15. 5. 2011 doložit použití této částky na účely uvedené v článku II./2 smlouvy a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se jménem příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobil J.S. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 5.500.000 Kč, z čehož škoda ve výši 1.998.000 Kč byla způsobena za pomoci obžalované R.T...

II./

v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch J.T. nejméně v době od října 2009 do října 2010 za účelem vylákání finančních prostředků poskytovaných na veřejně prospěšné účely podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, zosnoval a řídil vznik občanských sdružení, a tak:

- 2) obžalovaná M. B. založila dne 9.10.2009 občanské sdružení s názvem sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil obžalovaný J.T. fiktivní písemnosti, a to zápis přípravného výboru ze dne 24. 9. 2009, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 24. 9. 2009 a stanovы občanského sdružení ze dne 24. 9. 2009, které, další

v písemnostech uvedené osoby, a to A. H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a J. Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu neoprávněně sebe nebo jiného neoprávněně obohatit M. B. jednala jménem sdružení dále tak, že

- a) zaslala dne 14. 10. 2009 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX, následně dne 19. 10. 2009 podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 22. 10. 2009 byla na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank na majitele sdružení XXXXX, přijata od XXXXX částka 2.000.000 Kč, a dne 23. 10. 2009 byla z tohoto účtu vybrána jedinou disponentkou M. B. v hotovosti částka 1.998.000 Kč, a dne 10. 5. 2010 zaslala M. B. společnosti XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinila ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012, ačkoliv věděla, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázala tuto finanční částku použít k zabezpečení prostředků k realizaci nového sportovního centra a podpoře sportovní činnosti a rozvoje oddílu bojových sportů a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázala do 15. 5. 2010 společnosti XXXXX XXXXX doložit použití takto poskytnuté finanční částky a v případě, že potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se jménem příjemce poskytnuté finanční prostředky vrátit společnosti XXXXX XXXXX
- b) zaslala dne 1. 3. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně nezjištěného dne podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, která byla v Praze dne 11. 3. 2010 podepsána zástupcem XXXXX XXXXX, na základě které byla dne 15. 3. 2010 na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank na majitele sdružení XXXXX, přijata od XXXXX XXXXX částka 3.300.000 Kč, a dne 17. 3. 2010 byla z tohoto účtu vybrána jedinou disponentkou M. B. v hotovosti částka 3.300.000 Kč, a dne 6. 5. 2011 zaslala M. B. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinila ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012, ačkoliv věděla, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázala finanční prostředky použít k zabezpečení prostředků k realizaci nového sportovního centra a podpoře sportovních činností a rozvoje oddílu bojových umění a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázala společnosti XXXXX XXXXX do 15. 5. 2011 doložit použití finanční částky poskytnuté podle tohoto smluvního ujednání na uvedené účely a v opačném případě, tj. pokud do 15. 5. 2011 nedoručí toto potvrzení nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení zavázala se jménem příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž obžalovaná M. B. za součinnosti obžalovaného J. T. způsobila společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 5.300.000 Kč,

- 3) obžalovaný J.T. založil dne 8.10.2009 občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, k čemuž vytvořil fiktivní písemnosti, a to návrh na registraci občanského sdružení ze dne 29. 9. 2009, stanovy občanského sdružení ze dne 29. 9. 2009 a zápis valné hromady z 19. 10. 2009, které další, v písemnostech uvedené osoby, a to S. B. (H.), nar. XXXXX, bytem XXXXX, R. Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a Z. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J.T. jednal jménem sdružení dále tak, že
- a) zaslal dne 9. 10. 2009 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně dne 21. 10. 2009 uzavřel Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 26. 10. 2009 na účet č. XXXXX vedený u České spořitelny, IČ: 452 44 782, Olbrachtova 1929/62, Praha 4 (dále jen „České spořitelny, “), na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 2.000.000 Kč, a dne 29. 10. 2009 z tohoto účtu vybral jediný disponent J.T. v hotovosti částku 2.000.000 Kč, a dne 7. 5. 2011 zaslal společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, tj. k zajištění podpory a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani na základě opakovaných výzev ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 15. 10. 2013, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal finanční prostředky použít k podpoře a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázal do 15. 5. 2011 doložit použití finanční částky a v případě, že potvrzení nedoručí společnosti XXXXX XXXXX nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se jménem příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX
- b) uzavřel dne 11. 3. 2010 Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 15. 3. 2010 na účet č. XXXXX vedený u České spořitelny na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 3.700.000 Kč, a dne 29. 3. 2009 z tohoto účtu vybral jediný disponent J.T. v hotovosti částku 3.699.000 Kč, a dne 9. 5. 2011 zaslal společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani na základě výzvy ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16.3.2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal tuto finanční částku použít k podpoře a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii, a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázal do 15. 5. 2011 doložit společnosti XXXXX XXXXX použití této finanční částky, když v případě, že potvrzení nedoručí společnosti XXXXX XXXXX nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedených

v povolení, zavázal se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobil obžalovaný J.T. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 5.700.000 Kč,

4) obžalovaný P.T. založil dne 8.10.2009 občanské sdružení s názvem XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to návrh na registraci občanského sdružení ze dne 25. 9. 2009, stanovy občanského sdružení ze dne 25. 9. 2009 a zápis valné hromady z 26. 10. 2009, které, další v písemnostech uvedené osoby, a to E. B., nar. XXXXX, a J. U., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu neoprávněně sebe nebo jiného obohatit P.T. jednal jménem sdružení tak, že

a) zaslal dne 10. 10. 2009 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně dne 30. 10. 2009 podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 2. 11. 2009 na účet č. XXXXX vedený u Volksbank CZ, , se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1724/129, IČ: 250 83 325, (dále jen „Volksbank CZ, “), na majitele XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 2.000.000 Kč, a dne 4. 11. 2009 z tohoto účtu vybral jediný disponent P. T. v hotovosti částku 1.997.000 Kč, a dne 10. 5. 2010 zaslal společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 18. 6. 2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal finanční částku použít k podpoře sportovních klubů a jednotlivých sportovců města Brna v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředění konaných v ČR i zahraničí a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázal doložit použití této finanční částky do 15. 5. 2010 společnosti XXXXX XXXXX a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se jménem příjemce tyto finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

b) obžalovaný P.T. jednal jménem sdružení za pomoci obžalovaného J. S. tak, že obžalovaný sám podepsal nezjištěného dne, nejpozději dne 7. 6. 2010 Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 8. 6. 2010 na účet č. XXXXX, vedený u Volksbank CZ, , na majitele XXXXX, přijata od společnosti XXXXX XXXXX částka 3.600.000 Kč a dne 8. 6. 2010 byla z tohoto účtu odeslána částka 3.598.000, Kč jediným disponentem P. T. na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank , na majitele XXXXX, kam byla dne 9. 6. 2010 vedle této částky 3.598.000 Kč připsána i částka 3.698.00 Kč zasláná z účtu č. XXXXX vedeného u GE MONEY Bank , majitele XXXXX (viz bod 9a) a z této celkové částky 7.296.000 Kč vybral téhož dne, tj. 11. 6. 2010 hotově J.S. částku 6.790.000 Kč (tj. 3.345.000 Kč od XXXXX a 3.445.000 Kč od XXXXX) a zbylá částka 506.000 Kč (tj. 253.000 Kč od XXXXX a 253.000 od XXXXX) byla P. T. preposlána na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank , majitele společnosti XXXXX a dne 9. 5. 2011 zaslal

obžalovaný P.T. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení o tom, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16.3.2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se zavázal jménem příjemce finanční prostředky použít k podpoře sportovních klubů i jednotlivých sportovců města Brna v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředění konaných v České republice a zahraničí a podle článku II./4, 5 této dohody se za příjemce zavázal doložit do 15. 5. 2011 použití finančních prostředků společnosti XXXXX XXXXX a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

- c) obžalovaný P.T. jednal jménem sdružení, opět za pomoci obžalovaného J. S. tak, že zaslal dne 25. 2. 2010 žádost o poskytnutí části výtěžku společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, (dále jen „XXXXX“), následně dne 1. 6. 2010 podepsal Smlouvu o odvodu části výtěžku, na základě které byla dne 24. 6. 2010 na účet č. XXXXX, vedený u Volksbank CZ, na majitele XXXXX přijata od XXXXX částka 3.000.000 Kč, a dne 25. 6. 2010 byla celá odeslána na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank, na majitele XXXXX, kam byla dne 25. 6. 2010 kromě této částky 3.000.000 Kč připsána i částka 3.000.000 Kč zasláná z účtu občanského sdružení XXXXX (viz bod 9b) a z celkové částky 6.000.000 Kč byla dne 28. 6. 2010 na základě příkazu disponenta přeposlána částka 300.000 Kč (tj. 150.000 Kč od XXXXX a 150.000 Kč od XXXXX) na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank majitele společnosti XXXXX, ke kterému měl dispoziční oprávnění J.T., a zbylou částku 5.700.000 Kč vybral v hotovosti dne 29. 6. 2010 J.S., a dne 29. 4. 2011 zaslal P.T. společnosti XXXXX potvrzení, že finanční prostředky poskytnuté na základě této smlouvy byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, ačkoliv věděl, že podle bodů 2) a 3) Smlouvy o odvodu části výtěžku je povinen příjemce, jehož jménem smlouvu podepsal, doložit užití těchto prostředků do 30. 4. 2011 společnosti XXXXX a v případě, bude-li finančních prostředků použito příjemcem na jiný účel, než který je uveden v potvrzení, má poskytovatel právo žádat příspěvek zpět a příjemce je povinen do 15ti dnů od obdržení výzvy poskytovatele odvodu finanční příspěvek vrátit zpět na účet poskytovatele včetně úroku z prodlení

čímž způsobil obžalovaný P.T. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 5.600.000 Kč za součinnosti s J.T., z čehož škoda ve výši 3.345.000 Kč byla způsobena také za součinnosti s obžalovaným J.S. a společnosti XXXXX způsobil P.T. škodu za součinnosti s J.T. ve výši 3.000.000 Kč, z čehož škoda ve výši 2.850.000 Kč vznikla za pomoci obžalovaného J.S.,

- 5) obžalovaná R.N. založila dne 2.12.2009 občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to zápis přípravného výboru ze dne 16. 11. 2009, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 19. 11. 2009 a stanovы občanského sdružení ze dne 19. 11. 2009, které další, v písemnostech uvedené osoby, a to E. H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a L.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, ,

nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu neoprávněně sebe nebo jiného obohatit R. N. jednala jménem sdružení tak, že zaslala dne 20. 12. 2009 za občanské Sdružení XXXXX XXXXX žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně dne 4. 2. 2010 podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 9. 2. 2010 byla na účet č. XXXXX vedený u České spořitelny, na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 1.165.690 Kč, a dne 10. 2. 2010 z tohoto účtu vybrala jediná disponentka R. N. v hotovosti částku 1.165.000 Kč, a dne 7. 5. 2010 zaslala společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojila konkrétní doklady o využití finančních prostředků, což neučinila ani po opakovaných výzvách o doložení užití odvodu části výtěžku od firmy XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 18. 6. 2012, ačkoliv věděla, že podle článku II./ Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázala tuto finanční částku využít k poskytnutí podpory projektů zaměřených na koňskou rehabilitaci tělesně postižených osob a podle článku III./ pak do 20. 5. 2010 zajistit potvrzení o příjmu a konkrétním způsobu využití finančních prostředků a neprodleně je zaslat společnosti XXXXX XXXXX, když v opačném případě, že, tj. ve lhůtě do 20.5.2010, nedoručí takové potvrzení nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobila obžalovaná R.N. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 1.165.690 Kč, a to za součinnosti s obžalovaným J.T.,

- 6) obžalovaná J.P. založila dne 2.12.2009 občanské sdružení s názvem XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to zápis přípravného výboru ze dne 18. 11. 2009, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 19. 11. 2009 a stanovы občanského sdružení ze dne 20. 11. 2009, které další, v písemnostech uvedené osoby, a to M.A., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a J.O., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J.P. jednala jménem sdružení tak, že zaslala dne 6. 1. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX, následně dne 4. 2. 2010 podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 9. 2. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank, na majitele XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 2.000.000 Kč, dne 10. 2. 2010 byla z tohoto účtu vybrána jedinou disponentkou J.P. v hotovosti částka 2.000.000 Kč, a dne 10. 5. 2010 zaslala společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinila ani po opakovaných výzvách ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 18. 6. 2012, ačkoliv věděla, že podle článku II. Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázala tuto částku použít k podpoře projektů určených převážně seniorům k prožití aktivního a plnohodnotného stáří a podle článku III./ této dohody se zavázala zajistit do 20. 5. 2010 potvrzení o příjmu a konkrétním způsobu využití finančních prostředků a neprodleně je společnosti XXXXX XXXXX zaslat a v případě, že do 20. 5. 2010 toto potvrzení nedoručí nebo v případě, že MFČR neuzná

využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení zavázala se jménem příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobila obžalovaná J.P. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 2.000.000 Kč, a to za součinnosti s obžalovaným J.T.,

7) obžalovaný J.T. založil dne 26.4.2010 občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, tak, že vytvořil fiktivní písemnosti, a to zápis přípravného výboru ze dne 3. 5. 2010, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 21. 4. 2010 a stanovy občanského sdružení ze dne 20. 4. 2010, které nechal podepsat E.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, když zneužil její důvěry a předstíral, že založením tohoto občanského sdružení udělají něco pro romské děti, např. postaví hřiště, zorganizují sportovní hry apod. a další, v písemnostech uvedené osoby, a to L.M., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a J. B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, výše uvedené písemnosti nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J.T. jednal dále jménem sdružení tak, že

a) zaslal dne 27. 4. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory s fiktivním podpisem E.B., předsedkyně Sdružení XXXXX společnosti XXXXX XXXXX, a E. B. pak přesně nezjištěného dne, nejpozději 3. 6. 2010 na základě jeho pokynu podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 3. 6. 2010 na účet č. XXXXX, vedený u Volksbank CZ, na majitele Sdružení XXXXX přijata od společnosti XXXXX XXXXX částka 3.900.000 Kč, a opět na základě pokynu J. T. dne 7. 6. 2010 požádala o výběr částky 3.897.000 Kč z tohoto účtu jeho jediná disponentka E. B., která celou vybranou částku na přepážce v bance ihned předala J.T., který jejím jménem a s jejím fiktivním podpisem poslal dne 3. 5. 2011 společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012, a obžalovaný J.T., který fakticky občanské sdružení řídil, věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se příjemce zavázal finanční prostředky použít k podpoře sociálně slabých a znevýhodněných Romů a jiných menšin žijících v České republice a podle článku II./4, 5 této dohody se příjemce zavázal do 15. 5. 2011 doložit použití částky poskytnuté podle této dohody a v případě, že potvrzení nedoručí nebo v případě, že MFČR neuzná využití uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení zavázal se příjemce tyto finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX a nakonec dne 9.10.2013 společnosti XXXXX XXXXX sdělil, že občanské sdružení XXXXX nebylo schopno využít zaslané finanční prostředky ze dne 3. 6. 2010 ve výši 3.900.000 Kč pro svoji činnost

b) dne 26. 4. 2010 zaslal písemnou žádost o poskytnutí části výtěžku společnosti XXXXX, s fiktivním podpisem E.B., která pak podepsala Smlouvu o odvodu části výtěžku ze dne 28. 5. 2010 se společností XXXXX a na základě této smlouvy byla dne 9. 7. 2010 na účet č. XXXXX, vedený u Volksbank CZ, pro majitele Sdružení XXXXX přijata částka 3.000.000 Kč od společnosti XXXXX, a E. B. na základě pokynu J. T., jako jediná

disponentka s účtem, dne 13. 7. 2010 vybrala v hotovosti částku 2.999.000 Kč, kterou ihned v bance u přepážky předala J.T., který zaslal jménem E.B., předsedkyně tohoto občanského sdružení XXXXX, potvrzení společnosti XXXXX o tom, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o jejich využití, a proto společnost XXXXX podala dne 19. 3. 2011 trestní oznámení, obžalovaný J.T., který fakticky občanské sdružení XXXXX řídil, věděl, že podle bodu 2) Smlouvy o odvodu části výtěžku ze dne 28.5.2010 je příjemce povinen použít finanční prostředky na svoji činnost a doložit jejich užití do 30. 4. 2011, když v případě, bude-li finančních prostředků použito příjemcem odvodu na jiný účel, než jaký je uveden v potvrzení, má poskytovatel příspěvku právo žádat poskytnutý finanční příspěvek zpět a příjemce je povinen jej do 15ti dnů od obdržení výzvy, poskytovateli, tj. společnosti XXXXX, vrátit včetně úroků z prodlení

čímž způsobil obžalovaný J.T. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 3.900.000 Kč a společnosti XXXXX způsobil škodu ve výši 3.000.000 Kč,

- 8) obžalovaný J. V. založil dne 27.4.2010 občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to zápis přípravného výboru ze dne 13. 4. 2010, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 20. 4. 2010 a stanovы občanského sdružení ze dne 13. 4. 2010, které další v písemnostech uvedené osoby, a to R.T., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a T.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly,
- a) v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J. V. jednal jménem sdružení za pomoci obžalovaného J.S. tak, že zaslal společnosti XXXXX XXXXX žádost o poskytnutí finanční podpory, následně přesně nezjištěného dne, nejpozději 3. 6. 2010 podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 3. 6. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u Raiffeisenbank, , se sídlem Praha 3, Koněvova 2747/99, IČ: 492 40 901 (dále jen „Raiffeisenbank, “), na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 3.800.000 Kč, která byla dne 3. 6. 2010 jediným disponentem J.V.odeslána na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank , majitele XXXXX, odkud byla z tohoto účtu dne 4. 6. 2010 částka 535.000 Kč přeposlána na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank , majitele XXXXX, ke kterému měl dispoziční oprávnění J.T., a další částka 3.260.000 Kč byla dne 7. 6. 2010 vybrána J.S. v hotovosti, a dne 2. 5. 2011 zaslal J. V. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani po výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázal finanční prostředky použít k výstavbě provozu, údržbě a rozvoji cyklostezek a podle článku II./4,5 této dohody se za příjemce zavázal doložit použití uvedených finančních prostředků do 15. 5. 2011 a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se

za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

- b) obžalovaný J. V. dále sám jednal jménem sdružení v úmyslu sebe nebo jiného obohatit tak, že zaslal dne 27. 4. 2010 žádost o poskytnutí části výtěžku společnosti XXXXX, následně v Olomouci dne 31. 5. 2010 podepsal Smlouvu o odvodu části výtěžku, na základě které dne 9. 7. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u Raiffeisenbank, , na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX částka 3.000.000 Kč, a v době od 12. 7. 2010 do 15. 7. 2010 J. V. postupně vybral celou částku v hotovosti, a dne 29. 4. 2011 J. V. společnosti XXXXX písemně sdělil, že finanční prostředky byly využity v souladu se stanovami občanského sdružení, tj. na výstavbu, provoz, údržbu a rozvoj cyklostezek bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinil ani na základě výzvy ze strany společnosti XXXXX ze dne 29. 5. 2012, ačkoliv věděl, že podle bodu 2)3) Smlouvy o odvodu části výtěžku se za příjemce zavázal doložit užití těchto prostředků do 30. 4. 2011 společnosti XXXXX a bude-li finančních prostředků použito na jiný účel, než jaký je uveden v potvrzení, má poskytovatel příspěvku právo žádat poskytnutý finanční příspěvek zpět a příjemce je povinen jej do 15ti dnů od obdržení výzvy vrátit zpět na účet včetně úroku z prodlení, a to společnosti XXXXX, a přípisem datovaným dne 23.5.2012 sdělil společnosti XXXXX, že finanční prostředky získané z odvodu části výtěžku na veřejně prospěšné účely dosud v plné výši nevyčerпали,

čímž obžalovaný J. V. způsobil společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 3.800.000 Kč za součinnosti s obžalovaným J.T., z čehož škoda ve výši 3.260.000 Kč byla způsobena také za součinnosti s obžalovaným J.S. a společnosti XXXXX způsobil J. V. škodu ve výši 3.000.000 Kč za součinnosti s obžalovaným J.T.,

- 9) obžalovaná J.V. využila toho, že dne 20.4.2010 K.H. nar. XXXXX, bytem XXXXX, založila občanské sdružení s názvem XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, (dále jen Sdružení XXXXX“), kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to zápis přípravného výboru ze dne 6. 4. 2010, návrh na registraci občanského sdružení ze dne 16. 4. 2010 a stanovы občanského sdružení ze dne 6. 4. 2010, které další v písemnostech uvedené osoby, a to P. Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a V.T., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a J.V. se stala sama dne 30.4.2010 fiktivní členkou a předsedkyní tohoto občanského sdružení, ačkoliv věděla, že jde o sdružení, které nebylo založeno v souladu s právními předpisy,
- a) v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit J.V. jednala dále jménem sdružení za pomoci J.S. tak, že zaslala společnosti XXXXX XXXXX žádost o poskytnutí finanční podpory bez uvedení data, nezjištěného dne, nejpozději 8.6.2010, podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 8. 6. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u GE Money Bank, IČ: 256 72 720, V.ova 1422/1a, Praha 4, (dále jen „GE Money Bank,“), na majitele XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 3.700.000 Kč, dne 8. 6. 2010 byla z tohoto účtu částka 3.698.000 Kč jedinou disponentkou J.V. odeslána na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank, na majitele

XXXXX, na který byla dne 9.6.2010 poukázána také částka 3.598.000 Kč z účtu XXXXX vedeného u Volksbank CZ, majitele XXXXX (viz bod 4b) a z celkové částky 7.296.000 Kč pak J.S. dne 11.6.2010 vybral v hotovosti částku 6.790.000 Kč (tj. 3.345.000 Kč od XXXXX a 3.445.000 Kč od XXXXX), když zbylá částka 506.000 Kč (tj. 253.000 Kč od XXXXX a 253.000 Kč od XXXXX) byla poukázána z tohoto účtu na účet společnosti XXXXX a dne 9. 5. 2011 zaslala J.V. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení bez toho, že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což neučinila ani po opakované výzvě ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012 a 18. 6. 2012, ačkoliv věděla, že podle článku II./2 Dohody o odvozech části výtěžku se jménem příjemce zavázala tuto finanční částku použít k podpoře, přípravě a realizaci projektů zaměřených na výstavbu a provoz dětských hřišť a dětských sportovních komplexů a podle článku II./4, 5 této dohody se zavázala do 15. 5. 2011 doložit použití této částky podle smluvního ujednání a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

- b) obžalovaná J.V. dále v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit za pomoci obžalovaného J.S. jednala tak, že podepsala dne 25. 5. 2010 se společností XXXXX Smlouvu o odvodu části výtěžku, na základě které dne 24. 6. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u GE Money Bank, na majitele XXXXX přijata od XXXXX částka 3.000.000 Kč, ve stejný den byla celá částka jedinou disponenkou účtu J.V. odeslána na účet č. XXXXX, vedený u UniCredit Bank, majitele XXXXX, kam byla dne 28.6.2010 poukázána také částka 3.000.000 Kč od XXXXX (viz bod 4c) a z této částky 6.000.000 Kč byla dne 28.6.2010 na základě příkazu disponenta přeposlána částka 300.000 Kč (tj. 150.000 Kč od XXXXX a 150.000 Kč od XXXXX) na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank majitele společnosti XXXXX, ke kterému měl dispoziční oprávnění J.T., a dne 29.6.2010 vybral J.S. zbylou částku 5.700.000 Kč v hotovosti a J.V. zaslala společnosti XXXXX dne 29. 4. 2011 potvrzení o tom, že finanční prostředky byly využity v souladu se stanovami sdružení bez toho, že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, ačkoliv věděla, že podle bodu 2) a 3) Smlouvy o odvodu části výtěžku, se jménem příjemce zavázala doložit užití těchto prostředků do 30. 4. 2011 společnosti XXXXX a v případě bude-li finančních prostředků použito příjemcem na jiný účel, než je uveden v potvrzení, má poskytovatel příspěvku právo žádat poskytnutý finanční příspěvek zpět a příjemce je povinen do 15ti dnů od obdržení výzvy poskytovatele finanční prostředek mu vrátit na jeho účet, včetně úroku z prodlení, tj. společnosti XXXXX

čímž způsobila obžalovaná J.V. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 3.700.000 Kč, a to za součinnosti s obžalovaným J.T., z čehož škoda ve výši 3.445.000 byla způsobena také za součinnosti s obžalovaným J.S. a společností XXXXX způsobila obžalovaná J.V. škodu ve výši 3.000.000 Kč za součinnosti s obžalovaným J.T., z čehož škoda ve výši 2.850.000 Kč byla způsobena také za součinnosti s obžalovaným J.S.,

10) obžalovaná K. N. založila dne 16.9.2010 občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to návrh na registraci občanského sdružení ze dne 24. 8. 2010, stanovy občanského sdružení ze dne 24. 8. 2010 a Zápis ze schůze přípravného výboru ze dne 24.8.2010, které další v písemnostech uvedené osoby, a to P. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a D.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit K. N. jednala jménem sdružení tak, že zaslala dne 22. 9. 2010 žádost o poskytnutí finančního daru z odvodu na veřejně prospěšné účely XXXXX XXXXX, následně v Praze dne 25. 10. 2010 podepsala Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které dne 4. 11. 2010 byla na účet č. XXXXX, vedený u GE Money Bank, na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX částka 3.800.000 Kč, a dne 5. 11. 2010 byla jediným disponentem K.T. vybrána v hotovosti částka 3.799.000 Kč, a dne 6. 5. 2011 K. N. společností XXXXX XXXXX písemně sdělila, že finanční prostředky, které byly převedeny na účet Sdružení XXXXX, byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení bez toho, že by připojila konkrétní doklady o užití finančních prostředků, což nečinila ani na základě výzvy ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16.3.2012, ačkoliv věděla, že podle článku II./2 Dohody o odvodech části výtěžku se jménem příjemce zavázala tuto částku použít k lepší informovanosti odborné a laické veřejnosti v oboru rehabilitace, pořádat kurzy a školení a podle článku II./4, 5 této dohody se zavázala jménem příjemce do 15.5.2011 doložit použití uvedené finanční částky a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobila obžalovaná K. N. společnostem XXXXX XXXXX škodu ve výši 3.800.000 Kč, a to za součinnosti s obžalovaným J.T.

11) obžalovaný P. B. založil dne 19.10.2010 občanské sdružení s názvem XXXXX, IČ: XXXXX, s fiktivním sídlem XXXXX, (dále jen „Sdružení XXXXX“), kdy k tomuto úkonu vytvořil fiktivní písemnosti J.T., a to návrh na registraci občanského sdružení ze dne 11. 10. 2010, stanovy občanského sdružení ze dne 8. 10. 2010 a zápis přípravného výboru ze dne 8. 10. 2010, které další v písemnostech uvedené osoby, a to J.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a T.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly, a v úmyslu sebe nebo jiného neoprávněně obohatit P. B. jednal jménem sdružení tak, že zaslal dne 25. 9. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory XXXXX XXXXX, následně dne 9. 11. 2010 podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla na účet č. XXXXX, vedený u GE Money Bank, na majitele Sdružení XXXXX přijata od XXXXX XXXXX v době od 16. 11. 2010 do 18. 11. 2010 celkem částka 5.560.000 Kč a dne 19. 11. 2010 vybral částku 3.559.000 Kč a dne 22. 11. 2010 částku 2.000.000 Kč, P. B. jako jediný disponent uvedeného účtu, tj. celkem vybral v hotovosti částku 5.559.000 Kč, a dne 4. 5. 2011 společností XXXXX XXXXX písemně sdělil, že finanční prostředky, které byly převedeny na účet občanského sdružení, byly použity v souladu se stanovami, a to na materiální a finanční zabezpečení talentované mládeže, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních

prostředků, což neučinil, ani na základě výzvy ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. 3. 2012, ačkoliv věděl, že podle článku II./2 Dohody o odvozech části výtěžku se jménem příjemce zavázal použít tuto částku k podpoře a pořádání tréninkových kempů talentované mládeže a podle článku II./4, 5 této dohody se zavázal za příjemce do 15. 5. 2011 doložit použití uvedené finanční částky a v případě, že potvrzení nedoručí nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

čímž způsobil obžalovaný P. B. společnosti XXXXX XXXXX škodu ve výši 5.560.000 Kč, a to za součinnosti s obžalovaným J.T.,

t e d y

obžalovaný J.T.

ad 2)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 3)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 4)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 5)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu,

ad 6)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu,

ad 7)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 8)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 9)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 10)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu,

ad 11)

zosnoval a řídil spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný J.S.

ad 1)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

ad 4 b, c)

usnadnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 8 a)

usnadnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu,

ad 9 a, b)

usnadnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaná M. B.

ad 2)

sebe a jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžalovaný P.T.

ad 4)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžalovaná R.N.

ad 1 a)

usnadnila jinému spáchání trestného činu spočívajícího v obohacení sebe a jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu,

ad 5)

sebe a jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

obžalovaná J.P.

ad 6)

sebe a jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

obžalovaný J. V.

ad 8)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžalovaná J.V.

ad 9)

sebe a jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžalovaná K. N.

ad 10)

sebe a jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

obžalovaný P. B.

ad 11)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l i

obžalovaný J.T.

ad 2, 4, 8, 9, 11)

pětinasobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku jako organizátor podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 3, 7)

dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

ad 5, 6, 10)

trojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku jako organizátor podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný J.S.

ad 1)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

ad 4 b, c), 9 a, b)

dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

ad 8 a)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaná M. B.

ad 2)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný P.T.

ad 4)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná R.N.

ad 1 a)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

ad 5)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

obžalovaná J.P.

ad 6)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

obžalovaný J. V.

ad 8)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná J. V.

ad 9)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná K. N.

ad 10)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

obžalovaný P. B.

ad 11)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j í**1. obžalovaný P. T.**

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

8,5 (osmi a půl) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

2. obžalovaný J.S.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje

do věznice s **ostrahou**.

3. obžalovaná M. B.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

4. obžalovaný P.T.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou**.

5. obžalovaná R.N.

Podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000

Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

6. obžalovaná J.P.

Podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

7. obžalovaný J. V.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

8. obžalovaná J.V.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

9. obžalovaná K. N.

Podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

10. obžalovaný P. B.

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 250.000 Kč, což představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se **obžalovaný J.T.**, nar. XXXXX, **z p r o š ť u j e** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch J.T. za účelem vylákání finančních prostředků poskytovaných na veřejně prospěšné účely podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, zosnoval a řídil vznik občanského sdružení, a to:

- 1) **XXXXX XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen „Sdružení XXXXX“), které bylo založeno dne 13. 10. 2008 J.S., kdy k tomuto úkonu byly vytvořeny fiktivní písemnosti, a to zápis přípravného výboru ze dne 25. 10. 2008, stanovy ze dne 20. 9. 2008 a návrh na registraci občanského sdružení ze dne 6. 10. 2008, které další v písemnostech uvedené osoby, a to P. N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a R. Z., roz. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nepodepsaly a ani o své účasti v tomto občanském sdružení nevěděly,

jehož jménem v úmyslu neoprávněně se obohatit J.S.

- zaslal dne 24. 8. 2009 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX , se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX (dále jen „XXXXX XXXXX “), následně v Brně dne 1. 10. 2009 podepsal dohodu o odvedech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 6. 10. 2009 na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank , se sídlem Praha 4, Želetavská 1525/1, IČ: 649 48 242, (dále jen „UniCredit Bank “) na majitele XXXXX, se sídlem XXXXX, (dále jen „XXXXX,“), ovládané J.T., J.S. a R.T., přijata od XXXXX XXXXX částka 2.000.000 Kč, a dne 6. 10. 2009 byla z tohoto účtu vybrána R.T. v hotovosti částka 1.998.000 Kč, a dne 10. 5. 2010 zaslal J.S. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení,
- zaslal dne 14. 2. 2010 žádost o poskytnutí finanční podpory společnosti XXXXX XXXXX , následně byla v Praze 11. 3. 2010 a v Brně bez uvedení data podepsána dohoda o odvedech části výtěžku na veřejně prospěšné účely, na základě které byla dne 18. 3. 2010 na účet č. XXXXX vedený u Československé obchodní banky , se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 000 01 350, na majitele Sdružení XXXXX, přijata od XXXXX XXXXX částka 3.500.000 Kč, a dne 30. 3. 2010 byla z tohoto účtu vybrána jediným disponentem J.S. v hotovosti částka 3.495.000 Kč, a dne 5. 5. 2011 zaslal J.S. společnosti XXXXX XXXXX potvrzení, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského sdružení,

n e b o ť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í

A./ Skutková zjištění

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal dne 20. 8. 2014 u zdejšího soud obžalobu na J. T., J.S., M.B., P.T., P.T., J.P., J.V., J.V., K.T. a P.B. pro spáchání rozsáhlé trestné činnosti, kvalifikované prakticky u každého z obžalovaných jako zločin podvodu podle §209 trestního zákoníku. Podstata trestného jednání obžalovaných měla spočívat, stručně řečeno, v tom, že založili občanská sdružení s různým předmětem činnosti, která získala od společnosti XXXXX XXXXX a od společnosti XXXXX finanční prostředky na svoji činnost, tj. na tzv. „dobročinné účely“. Obžalovaným bylo kladeno za vinu, že takto získané finanční prostředky nepoužili a ani neměli v úmyslu použít na konkrétní činnost jednotlivých občanských sdružení, tj. v souladu s jejich stanovami, čímž vznikla společně XXXXX XXXXX škoda ve výši 46.025.690 Kč a XXXXX škoda ve výši 12.000.000 Kč.

Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, provedl v této trestní věci celkem 20 hlavních líčení a v průběhu dokazování vyslechl nejen 10 obžalovaných, ale také cca 10 svědků. Dalších 16 svědeckých výpovědí bylo u hlavního líčení čteno, stejně jako bylo provedeno několik stovek stran listinných důkazů. Ještě před rozbořem jednotlivých důkazů a skutkových zjištění, z nich učiněných, považuje nalézací soud za nezbytné nastínit v krátkosti tehdy platnou právní úpravu. Takový exkurz může, dle názoru soudu, poskytnout adekvátní podklad pro následný rozbor skutkových zjištění.

Trestné jednání obžalovaných úzce souviselo se založením a činností tzv. občanských sdružení. Nalézací soud proto považuje za nezbytné nejdříve odkázat na právní rámec činnosti těchto subjektů, tj. na zákon č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, ve znění předpisů následujících. Podle § 2 odst. 1 tohoto zákona mohou občané zakládat kromě spolků, společností, svazů, hnutí a klubů také jiná občanská sdružení, jakož i odborové organizace a sdružovat se v nich. Podle § 6 tohoto zákona sdružení vzniká registrací. Návrh na registraci mohou podávat nejméně tři občané, z nichž alespoň jeden musí být starší 18ti let (dále jen přípravný výbor). Návrh podepíší členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, data narození a bydliště, a k návrhu připojí Stanovy, jejichž náležitosti jsou v této pasáži rovněž uvedeny. Podle § 7 odst. 1 se návrh na registraci podává Ministerstvu vnitra České republiky, které, pokud nezjistí důvod k odmítnutí registrace, provede do deseti dnů od zahájení řízení registraci a v této lhůtě zašle zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení Stanov, na němž vyznačí den registrace, kterým je den odeslání. O registraci se nevydává rozhodnutí ve správním řízení (§ 9 odst. 1). Zánik sdružení pak upravuje ustanovení § 12, podle něhož sdružení zaniká mimo jiné dobrovolným rozpouštěním nebo sloučením s jiným sdružením, o čemž, pokud Stanovy sdružení neurčují takový způsob zániku, rozhoduje nejvyšší orgán sdružení (§ 12 odst. 2).

Skutkový děj popsáný v obžalobě zahrnuje trestné jednání obžalovaných, byť v různých formách, přesto v souhrnu v období cca od 20. 9. 2008 do 8. 10. 2010. Ani časové vymezení skutku ve výroku tohoto rozsudku předmětnou periodu nepřekračuje.

Společnosti XXXXX a XXXXX XXXXX byly loterijní společnosti, jejichž činnost byla upravena zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, a to mj. ve znění zák. č. 254/2008 Sb., účinného od 1. 9. 2008. Následná novelizace byla provedena zák. č. 300/2011 Sb.

Podle § 4 odst. 1 zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění předpisů následujících platí, že loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Podle § 4 odst. 2 se povolení vydá mimo jiné „bude-li na sociální, zdravotní, sportovní, ekologický, kulturní, nebo jinak veřejně prospěšný účel použita část z výtěžku ve výši, která odpovídá v tabulce stanovenému procentu, tj. nejméně 6-20 % z rozdílu, o který příjem provozovatele převyšuje vyplacené výhry“. Podle § 16 odst. 1 tohoto zákona část výtěžku loterií, nebo jiných podobných her, podle § 2 a § 50 odst. 3, lze použít pouze pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení. Z citované právní úpravy, tedy fakticky vyplývá povinnost loterijních společností odvést část výtěžku, která je právně předpisem stanovena, na veřejně prospěšné účely. Obě společnosti tuto část výtěžku prakticky nemohly použít k jinému účelu. Z hlediska předmětu obžaloby je významné také ustanovení § 16 odst. 3 tohoto zákona, podle něhož příjemce odvodu části výtěžku z loterií, nebo jiných podobných her (tj. občanská sdružení figurující v obžalobě) je povinen provozovateli (tj. společností XXXXX XXXXX a XXXXX) doložit užití těchto prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, a to nejdéle do 90 dnů od skončení účetního období, nebo vyúčtování hry. Z předmětné právní úpravy lze také dovodit, že provozovatel si fakticky mohl vybrat komu, tj. kterému subjektu sám odvede, finanční prostředky poskytnuté na veřejně prospěšné účely. Pro úplnost pak považuje nalézací soud za nezbytné poukázat i na ustanovení § 19 odst. 1 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění z předpisů následujících, podle něhož osvobození od daně z příjmu právnických osob (§ 19 odst. 1 písm. g)), se vztahuje na příjmy ze všech vsazených částek, ze všech poplatníkem provozovaných loterijních a jiných podobných her, u nichž bylo povolení k provozování vydáno podle § 4 odst. 2 zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k rozsáhlosti skutkové věty, která se týká nejen 10 obžalovaných, ale 11 občanských sdružení a celkem 19 případů poskytnutých finančních prostředků na veřejně prospěšné účely, považuje nalézací soud za nezbytné, zejména z důvodu přehlednosti, rozebrat jednotlivé důkazy a skutková zjištění z nich učiněná, pro každou dílčí část skutkového děje samostatně.

Vzhledem k tomu, že trestné jednání obžalovaných J.S. a J. T. mělo podstatný význam pro celé rozsáhlé trestné jednání popsané ve výroku rozsudku i obžaloby, považuje nalézací soud za nezbytné na úvod skutkových zjištění citovat výpovědi každého z obžalovaných, byť je na ně v jednotlivých dílčích částech rozboru důkazů znovu odkazováno.

Obžalovaný J.T. byl vyslechnut u hlavního líčení dne 19.5.2015 a v plném rozsahu popřel, že by se dopustil trestného jednání tak, jak je mu v obžalobě kladeno za vinu. V rámci své výpovědi uvedl, že s obžalobou nesouhlasí, neboť ta obsahuje zavádějící a smyšlené informace. Obžalovaný J.T., ostatně jako obžalovaný J.S., také uvedl, že se sám nepodílel ani neinicíoval založení občanského sdružení XXXXX, neboť to byl vlastní nápad obžalovaného J.S. Obžalovaný dále potvrdil, že k žádosti předsedů jednotlivých občanských sdružení připravil administrativní podklady nutné pro registraci každého sdružení u Ministerstva vnitra ČR. V rámci své výpovědi u hlavního líčení obžalovaný doznal pouze to, že jako některé

zakládající členy sdružení uvedl osoby, které o tom nevěděly. Tuto část výpovědi považuje nalézací soud, na rozdíl od samotného obžalovaného, za primární a podstatné východisko pro prokázání skutkového děje a zejména pro následně užitou právní kvalifikaci trestného jednání obžalovaného, jakož i spoluobžalovaných, tj. jako zločinu podvodu podle § 250 trestního zákoníku. Kromě doznání obžalovaného J. T. je však tato skutečnost prokazována i dalšími, zejména svědeckými, výpověďmi i listinnými důkazy, které jsou rozvedeny dále. Obhajobu obžalovaného J. T. o tom, že na podkladě informací získaných z internetu dospěl k závěru, že pro založení občanského sdružení je důležitý jen jeho předseda, považuje nalézací soud za účelovou a zejména zcela v rozporu s tehdy platnou právní úpravou, na kterou je odkazováno shora. Obžalovaný J.T. dále potvrdil, že sám zpracovával podklady pro založení občanských sdružení, což je ostatně zcela zřejmé při porovnání jednotlivých zakladatelských dokumentů i následných přípisů, tj. písemných úkonů, které byly jménem každého z těchto sdružení učiněny. Je zcela zjevné, že dokumenty jsou psané podle určitého vzoru a liší se obvykle pouze identifikačními údaji, které jsou pochopitelně u každého z těchto subjektů odlišné. Větné formulace, jakož i úvahy o tzv. právním názoru jsou obvykle u různých sdružení v různých časových intervalech shodné. Obžalovaný J.T. rovněž potvrdil, že sám dospěl k závěru, že nejlepší formou zániku činnosti občanského sdružení bude jeho sloučení s jiným občanským sdružením a v konečném důsledku pak se sdružením XXXXX. Obžalovanému lze přisvědčit pouze v tom, že sdružení XXXXX, jako jediné, byť fiktivní subjekt, na rozdíl od ostatních občanských sdružení figurujících v rámci tohoto trestního procesu, vyvíjelo činnost. V této souvislosti musí nalézací soud poukázat na dále rozebrané výsledky dokazování u jednotlivých částí skutkového děje, z nichž jednoznačně vyplývá, že ostatní sdružení nejen vznikla jako fiktivní subjekt, ale prakticky žádnou činnost, uvedenou ve svých stanovách, nevyvíjela.

Obžalovaný J.T., ostatně shodně jako obžalovaný J.S., potvrdil, že předsedové těchto občanských sdružení, tj. fiktivních subjektů mu předali pokladní hotovost, kterou on sám následně J.S. předal. Po provedeném dokazování se lze, podle názoru nalézacího soudu, důvodně domnívat, že finanční prostředky, které získala jednotlivá občanská sdružení na svoji činnost od společností XXXXX XXXXX a XXXXX, byly v konečném důsledku, ať už plně nebo částečně použity na činnost fiktivního subjektu sdružení XXXXX, potažmo na tuzemské a zahraniční cestovatelské aktivity zejména obžalovaných J.S. a J. T. Ostatně obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení (str. 7) uvedl, že jeho činnost ve sdružení XXXXX spočívala zejména v technickém a organizačním záměru podle plánu činnosti a pokynu J.S.. Obžalovaný se v rámci své rozsáhlé výpovědi podrobně vyjádřil k celému fungování sdružení XXXXX, k jednotlivým tuzemským a zahraničním cestám a k pořízeným filmovým záznamům nebo fotodokumentaci. Vzhledem k tomu, že obžalovaný J.T. u hlavního líčení odmítl odpovídat na dotazy státního zástupce i soudu, nebylo možno tímto důkazem případně zjistit další skutečnosti, týkající se předmětu obžaloby. K dotazu obhajoby J.T. pouze vysvětlil, že používali i ve vztahu k zahraničním subjektům platby v hotovosti, neboť chtěli ušetřit vysoké bankovní poplatky i poplatky za nevýhodný směnný kurz. Sdružení XXXXX, podle jeho výpovědi, mělo v momentě úplného sloučení s ostatními občanskými sdruženími, tedy až bude rozšířen předmět jeho činnosti o činnost přistupujících občanských sdružení, realizovat jejich projekty, na které by stačili personálně. Pokud by personálně nestačili na realizaci těchto projektů, pak by finančně podpořili existující sdružení, které se těmto činnostem věnují profesionálně.

V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byly čteny výpovědi obžalovaného, které učinil v přípravném řízení dne 17.10.2013 a 21.10.2013 (č.l. 198-208).

V rámci těchto výpovědí se obžalovaný J.T. vyjádřil ke vzniku jednotlivých občanských sdružení, ostatně obdobně jako v rámci své výpovědi u hlavního líčení. Tvrdil totiž, že všechna ostatní sdružení vznikla na žádost dalších obžalovaných, kteří byli motivováni jeho, především cestovatelskými, aktivitami. Nálezací soud však považuje za podstatné to, že v rámci svých výpovědí v přípravném řízení obžalovaný J.T. potvrdil, že uváděl jako členy dalších občanských sdružení v dokumentech, které připravoval na žádost ostatních obžalovaných, fyzické osoby, které znal z práce, jako pracovníky nebo brigádníky. Takové údaje považoval za formální záležitost, nezbytnou proto, aby občanské sdružení mohlo vzniknout (č.l. 200). Obžalovaný rovněž potvrdil, že přípravné dokumenty ostatním obžalovaným nachystal a pokud další osoby, které figurovaly jako zakladatelé, nemohl sehnat, potom dokumenty místo nich podepsal sám. Když ostatní obžalovaní pochopili, že se z nejrůznějších důvodů nemohou práci v občanském sdružení věnovat, potom, podle tvrzení obžalovaného J. T., znovu za ním přišli, aby jim pomohl se občanským sdružením zbavit. Obžalovaný J.T. znovu potvrdil, že on sám navrhl ostatním obžalovaným, aby tato občanská sdružení sloučili nakonec se sdružením XXXXX. Stejně tak, poměrně bez výhrad, potvrdil, že z těchto dalších občanských sdružení převzal pokladní hotovost a předal ji oproti příjmovému pokladnímu dokladu obžalovanému J.S.do sdružení XXXXX. V rámci výpovědi v přípravném řízení si J.T. vybavil, že fyzicky převzal od sdružení XXXXX asi 200 až 250 tis. Kč, od sdružení XXXXX i od sdružení XXXXX vždy asi 5 mil. Kč a od J.V. řádově 2 mil. Kč, stejně jako od J.P.. Vysvětlil však, že si v podrobnostech na přebírané a dále předávané finanční částky přesně nepamatuje. Za podstatné považuje nálezací soud také vyjádření obžalovaného J. T. o tom, že tyto peníze, které předal J.S.a které pocházely z ostatních občanských sdružení, byly použity na náplň činnosti sdružení XXXXX v návaznosti na rozšíření aktivit přístupujících sdružení. Konkrétně však, k dotazu policejního orgánu, tyto aktivity nedokázal konkretizovat. Na svoji obhajobu uvedl, že předsedové občanských sdružení mu řekli, že peníze nelze vrátit. Jeho obhajoba, jak bude dále uvedeno, je však zcela spolehlivě vyvrácena zejména listinnými dokumenty, a to jednotlivými dohodami, resp. smlouvami, které obžalovaní, za jednotlivá občanská sdružení, uzavřeli s poskytovateli finančních prostředků, tj. se společnostmi XXXXX XXXXX a XXXXX V průběhu své výpovědi v přípravném řízení (č.l. 202) však J.T. sám uvedl, že sloučení sdružení XXXXX s jinými občanskými sdruženími nebylo tzv. papírově dokončené. Sám byl údajně členem sdružení XXXXX a nejdříve tvrdil, že neví, kdo další byl členem tohoto sdružení, když navíc on sám se valných hromad neúčastnil, avšak vzápětí vypověděl, že R.V.–Z., stejně jako P. N. zná a oni v rámci tohoto sdružení dělali zřejmě nějakou administrativu.

Obžalovaný J.S. se k podané obžalobě vyjádřil velmi podrobně, avšak rovněž ne zcela systematicky, u hlavního líčení dne 4.5. a 18.5.2015. Zejména jeho rozsáhlou prvotní výpověď lze chápat jako podrobné vysvětlení jeho vlastní činnosti i činnosti obžalovaného J. T., která spočívala v absolvování rozsáhlých cest v České republice i v zahraničí za účelem návštěvy a dokumentace kulturních a přírodních pamětihodností především těch, které jsou zapsány na seznam XXXXX. Obžalovaný nereagoval na opakované výzvy nálezacího soudu, aby se v průběhu své několikahodinové výpovědi u hlavního líčení vyjadřoval konkrétně k podstatě trestného jednání, které je mu kladeno za vinu. Z hlediska předmětu trestního řízení vymezeného v obžalobě i v z hlediska postavení J.S. v tomto procesu, jako obžalovaného, považuje nálezací soud přesto za nezbytné odkázat na určité pasáže jeho výpovědi učiněné u hlavního líčení, které jsou z hlediska důkazního, trestněprávně významné.

Obžalovaný J.S. především uvedl, že s obžalobou nesouhlasí, neboť obsahuje zavádějící a nepravdivá tvrzení. V úvodu své výpovědi u hlavního líčení 4.5.2015 zdůraznil, že sdužení XXXXX založil on sám, bez jakékoliv účasti obžalovaného J. T.. U hlavního líčení dne 18.5.2015 (str. 7 a násl.) k dotazu obhajoby vypověděl, že mezi zakladatele občanského sdružení uvedl R.Z. – V. proto, že ona tuto práci vykonávala ještě před založením sdružení. Dokumenty související se založením tohoto sdružení mu připravovali v advokátní kanceláři. J.S. také uvedl, že zakládací listiny, na nichž byl potřeba podpis předsedy sdružení, podepsal on sám, jak předpokládá. Opakovaně pak uvedl, že stejně tak předpokládá, že po upozornění, že chybí podpisy dalších zakládajících členů na dokumentech, tak je tam podepsal sám. J.S. však u hlavního líčení odmítl odpovědět na dotaz soudu, zda R. Z. – V. a P. N. věděli, že jsou vedeni jako zakladatelé občanského sdružení XXXXX. K této skutečnosti se však oba svědkové vyjádřili zcela jednoznačně v průběhu svých procesně řádných výpovědí, když, jak je rozvedeno dále, svoje členství v občanském sdružení XXXXX popřeli. Obžalovaný J.S. na svoji obhajobu u hlavního líčení uvedl, že občanské sdružení XXXXX od samotného založení vyvíjelo obrovskou aktivitu na realizaci jeho záměru – prezentaci památek světového dědictví XXXXX. Podle jeho tvrzení informoval J. T. o vzniku sdružení až po jeho založení. J.T. se později, na žádost obžalovaného, ujal organizace slučování tohoto občanského sdružení XXXXX s jinými občanskými sdruženími. Obžalovaný J.S. u hlavního líčení také uvedl, že předpokládal, že činnost těchto slučovaných sdružení dají do Stanov (str. 7 protokolu o hlavním líčení z 18.5.2015). Jednoznačně pak obžalovaný potvrdil, že peníze od těchto dalších občanských sdružení, tj. slučovaných převzal on osobně (str. 8) a vykázal je ve svém účetnictví. Rovněž obžalovaný J.S. na dotazy soudu i státního zástupce u hlavního líčení odmítl vypovídat, a proto i v jeho případě byla u hlavního líčení čtena jeho procesně řádná výpověď, kterou učinil v přípravném řízení dne 17.12.2013 a 7.1.2014 (č.l. 220-231). Obžalovaný J.S. v přípravném řízení vypovídal v podstatných směrech shodně, jako u hlavního líčení. Nalézací soud však považuje za nezbytné upozornit na některé pasáže jeho výpovědi z přípravného řízení, které byly důkazně významné. Předně J.S. potvrdil, že sám podepsal Zápis z přípravného výboru z 25.10.2008, Návrh na registraci občanského sdružení ze dne 6.10.2008 a Stanovy z 20.9.2008, neboť bez toho by registraci nedostali (č.l. 225). Kromě toho uvedl, že valné hromady tohoto sdružení XXXXX se nekonaly, neboť, podle jeho názoru, nebylo potřeba, aby se osobně scházeli, když byli v kontaktu přes email a skype (č.l. 224b). Se zástupcem společnosti XXXXX XXXXX osobně nikdy nejednal, neboť všechno vyřizoval písemně. Sdružení XXXXX, podle jeho tvrzení vytvořilo písemné materiály, které se rozdávaly a které byly také umístěny na internetu.

K částce 2.000.000 Kč, která byla zaslána na účet XXXXX XXXXX, místo na účet sdružení XXXXX, obžalovaný uvedl, že došlo z jeho strany k omylu, neboť do smlouvy uvedl účet hongkongské firmy, místo účtu sdružení. Hned, jak to zjistil, tak údajně požádal obžalovanou Mgr. P.T., aby peníze vybrala, sám je vložil do pokladny sdružení. Potvrzení o příjmu části výtěžku z 10.5.2010 adresovanou společnosti XXXXX XXXXX sám osobně podepsal a odeslal, stejně jako žádost ze 14.2.2010. Dohodu o poskytnutí částky 3.500.000 Kč z 11.3.2010, podle svého doznání četl, avšak na co byla částka 3.495.000 Kč, pocházející z této platby a vybraná v hotovosti, ve skutečnosti použita si, podle svého tvrzení, nevybavuje, určitě však doložil společnosti XXXXX XXXXX na co byla tato částka 3.500.000 Kč, stejně jako částka 2.000.000 Kč, kterou získali použita. V závěru své výpovědi se obžalovaný vyjádřil také ke sloučení různých občanských sdružení se sdružením XXXXX. Ze strany ministerstva byla velmi špatná komunikace. J.S. potvrdil, že finanční prostředky z těchto slučovaných

občanských sdružení převzal, což zařizoval obžalovaný J.T., který mu hotovost předal. Obžalovaný J.S. sám vypsal příjmové doklady a peníze dal do pokladny sdružení XXXXX. Kolik přesně převzal, určit nedokázal, avšak nalézací soud považuje za významnou výpověď obžalovaného J.S. v té části, kdy uvedl, že peníze, které převzal od J. T., byly použity na činnost sdružení XXXXX, což odůvodnil tím, že se na tom domluvili a fyzicky proto peníze převzal. Jednalo se o částku 2.000.000 Kč, kterou převzal podle dokladu 2.4.2010, o částku 5.698.000 Kč, kterou převzal oproti dokladu z 16.4.2010, o částku 6.896.000 Kč, kterou převzal oproti dokladu ze dne 3.7.2010, o částku 5.298.000 Kč, kterou převzal oproti dokladu ze dne 5.4.2010, o částku 8.598.000 Kč, ve vztahu ke které podepsal doklad 3.9.2010, o částku 879.900 Kč, ke které podepsal doklad 10.9.2010 a o částku 1.471.000 Kč, ke které podepsal doklad 17.5.2010. Obžalovaný J.S. opakovaně uvedl (č.l. 227), že tuto částku 30.835.900 Kč, kterou v souhrnu převzal od J. T., použil na činnost sdružení XXXXX.

I. XXXXX XXXXX (dále jen Sdružení XXXXX)

Výpověď obžalovaného J.S. k této části skutkového děje, tj. ke sdružení XXXXX je rozebrána shora.

Skutkový děj je prokazován především listinnými důkazy i výpověďmi svědků P. N. a R. Z., roz. V..

Zápisem ze schůze přípravného výboru občanského sdružení ze dne 25. 10. 2008 (č. l. 2676) bylo prokázáno, že se této schůze přípravného výboru občanského Sdružení XXXXX XXXXX dne 25. 10. 2008, kromě obžalovaného J.S. zúčastnili také R. V. a P. N.

Svěděk P. N. byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 a uvedl, že od roku 2009 chodil na brigádu do společnosti, která se původně jmenovala zřejmě XXXXX a později se přejmenovala na XXXXX. V této firmě pracoval asi 1,5 roku 3x týdně. Měl zde zřejmě Dohodu o provedení práce. Svědek zcela jednoznačně uvedl, že jej nikdo neoslovil, ani mu nenabídl práci v občanském sdružení XXXXX a on v tomto sdružení nedělal nic, ani dobrovolně. Rozhodně vyloučil, že by nějaké dokumenty týkající se tohoto sdružení podepsal. Poté, co byl svědkovi předložen Návrh na registraci (č. l. 267) Stanovy (č.l. 2674b-2675b) i Zápis z přípravného výboru (č.l. 2676), svědek jednoznačně uvedl, že takové dokumenty nepodepsal. O existenci občanského sdružení XXXXX se dozvěděl vlastně až na policii v rámci svého výslechu.

Svědčyně R. Z., rozená V., vyslechnuta v přípravném řízení dne 5. 11. 2013 (č. l. 2542-2544) rovněž vyloučila, že by jí někdy někdo navrhoval vstup do tohoto občanského sdružení. Soukromě zná obžalovanou P.T., jako svoji kamarádku, také jejího manžela, J. T. a její matku J.P.. Svědkyně v rámci své výpovědi také uvedla, že sama nikdy nebyla členem tohoto občanského sdružení, o jehož existenci se dozvěděla až na policii. Rozhodně nezná ani J. N.a, který měl být také členem občanského sdružení. Rovněž firmy XXXXX, nebo XXXXX, jí nic neříkají. Snad jen ve firmě XXXXX byla někdy na brigádě. Také svědkyni Mgr. R. Z., roz. V., byly v přípravném řízení u výslechu předloženy rozhodující dokumenty, a to Zápis z přípravného výboru z 25. 10. 2008, Návrh na registraci z 6. 10. 2008, i Stanovy z 20. 9. 2009. Svědkyně vyloučila, že by předmětné dokumenty podepsala. Pro úplnost je třeba konstatovat, že výpověď této svědkyně byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 2a trestního řádu čtena u hlavního líčení dne 7. 12. 2015.

Návrhem na registraci tohoto občanského sdružení (č. l. 2674) bylo prokázáno, že byl doručen dne 9. 10. 2008 na Ministerstvo vnitra České republiky, když v jeho textu jsou jako **členové přípravného výboru** Sdružení XXXXX XXXXX, které má být registrováno, uvedeni **J.S., R. V. a P. N.** K návrhu byly připojeny také **Stanovy** (č. l. 2674b a násl.), z nichž bylo zjištěno, že **základním cílem** tohoto sdružení je **podpora členů při přípravě a realizaci neziskových rozvojových projektů**, zejména v oblasti podpory a propagace památek zapsaných na Seznam světového a kulturního přírodního dědictví XXXXX a činnostech souvisejících s procesem zápisu dalších památek na tento seznam. K návrhu na registraci byl připojen také **Zápis z přípravného výboru**, který je citován shora.

Skutečnost, že jménem tohoto sdružení činil úkony obžalovaný J.S. je prokazována např. sdělením o změně sídla sdružení (č. l. 2678 a 2680).

Dne 27. 10. 2008 podal J.S. **Žádost o založení účtu u ČSOB** (č. l. 2686-2687), přičemž účtu tohoto sdružení bylo přiděleno číslo XXXXX a **podpisový vzor** účtu měl pouze obžalovaný J.S., což je prokázáno listinnými důkazy (č. l. 2686-2689). **J.S. byl tedy jedinou osobou oprávněnou s účtem Sdružení XXXXX disponovat**, jak vyplývá z příslušného **dokladu ČSOB** (č. l. 2689).

a)

Žádostí zasloupanou do společnosti XXXXX XXXXX jménem Sdružení XXXXX XXXXX (dále jen Sdružení XXXXX) bylo prokázáno, že ji **dne 24. 8. 2009 zaslal jménem sdružení obžalovaný J.S.** a požádal tak opětovně o poskytnutí finanční podpory z odvodů části výtěžku určených na veřejně prospěšné účely. Svoji žádost odůvodnil tím, že mají připraveno vydání publikací v 5 světových jazycích, která se týká památek zapsaných na Seznamu XXXXX v České republice. Tato skutečnost je prokázána předmětnou **Žádostí o podporu** (č. l. 2710).

Dohodou o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 2711) bylo prokázáno, že ji dne 1. 10. 2009 **podepsal J.S., jménem Sdružení XXXXX** a dne 24. 9. 2009 P.F. jménem společnosti XXXXX XXXXX, jako poskytovatele. Společnost XXXXX XXXXX se podle článku II. smlouvy zavázala odvést do 31. 10. 2009 na účet příjemce částku 2.000.000 Kč. **V záhlaví této smlouvy je však, vedle údajů týkajících se na Sdružení XXXXX XXXXX, uveden nikoliv bankovní účet tohoto sdružení vedený u ČSOB, č. ú. XXXXX, ale účet vedený u UniCredit Bank, č. ú. XXXXX.** Ze **Zprávy UniCredit Bank** (č. l. 3959) bylo zjištěno, že tento účet č. XXXXX patří společnosti XXXXX se sídlem XXXXX (č. l. 3959) a **dispoziční právo k tomu účtu mají obžalovaní J.S., J.T. a R. N.** Z obsahu této dohody o odvodech části výtěžku považuje nalézací soud za nezbytné poukázat nejen na článek II. podle něhož se příjemce, tj. J.S. jménem Sdružení XXXXX, zavázal **částku 2.000.000 Kč určenou na veřejně prospěšné účely využít k podpoře a propagaci památek zapsaných na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví XXXXX a činnostem souvisejícím s procesem zápisu dalších památek na tento seznam, ale zejména pak na článek III., kdy se současně zavázal zajistit do 20. 5. 2010 potvrzení o příjmu a konkrétním způsobu využití finančních prostředků, neprodleně zaslat společnosti XXXXX XXXXX, který jej předloží MFČR.** V případě, že potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se obžalovaný J.S. jménem příjemce, tj. občanského sdružení XXXXX, takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX, vedeného u KB (č. l. 2712), bylo prokázáno, že dne 2. 10. 2009 byla tato částka 2.000.000 Kč poukázána na účet č. XXXXX,

který zjevně patřil společnosti XXXXX, byť je zde uvedeno, že se jedná o odvod pro občanské sdružení XXXXX.

Dne 10. 5. 2010 zaslal obžalovaný J.S. společnosti XXXXX XXXXX **Potvrzení o příjmu a využití finančních prostředků** (č. l. 2712b). Tímto listinným dokladem bylo prokázáno, že J.S. jednak potvrdil přijetí finanční částky 2.000.000 Kč a dále uvedl, že všechny finanční prostředky byly využity v souladu se stanovami, schválenými MVČR 13. 10. 2008, tj. v oblasti podpory a propagace památek zapsaných na Seznam světového kulturního dědictví XXXXX a činnostech souvisejících s procesem zápisu dalších památek na tento seznam. Uvedené potvrzení však společnost XXXXX XXXXX nepovažovala za dostatečné a svým **Přípisem ze dne 16. března 2012** (č. l. 2713) vyzvala Sdružení XXXXX o doručení potvrzení, o konkrétní využití poskytnutých finančních prostředků, a to např. formou kopií faktur, účetních faktur, případně výpisů z bankovního účtu sdružení. Opětovnou **Žádost** zaslala společnost XXXXX XXXXX dne 18. 6. 2012 (č. l. 2713b). Obžalovaný J.S. reagoval jménem Sdružení XXXXX, až dne 20. 7. 2012 **přípisem** (č. l. 2714 a 2714b), v němž sdělil, že z právní úpravy lze dovodit, že je dáno na vůli příjemce výtěžku jakým způsobem hodlá způsob využití prokazovat, když to není v zákoně, ani ve smlouvě konkrétně stanoveno.

Výpisem z účtu č. XXXXX vedeného u UniCredit Bank pro společnost XXXXX (č. l. 2700) bylo prokázáno, že sem dne 6. 10. 2009 byla skutečně připsána částka 2.000.000 Kč, zasláná z účtu plátce společnosti XXXXX XXXXX Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno **jednání obžalované R. T.**, spočívající v tom, že ještě tentýž den, tj. 6. 10. 2009 z tohoto účtu vybrala částku 1.998.000 Kč. Pro úplnost lze poukázat na skutečnost, že předtím, než sem dne 6. 10. 2009 byla částka 2.000.000 Kč připsána, byl zůstatek na účtu téměř nulový, resp. mírně záporný (-40,81 Kč, když byly provedeny ještě platby 499 Kč a 990 Kč).

Obžalovaná R.N., vyslechnutá u hlavního líčení dne 14.4.2015, k této části skutkového děje uvedla, že vůbec není pravda, že by ona ovládala firmu XXXXX. Firmu sice zná a ví, že ji vlastní nebo ovládá J.S. a J.T., ale ona sama v žádném případě. Sama měla pouze dispoziční práva k tomuto účtu, a to proto, že J.T. a J.S. často cestovali. J.S. ji proto požádal, zda by byla ochotna mít dispoziční právo k účtu tak, aby případně mohla s účtem disponovat ve chvíli, kdy oni budou na cestách. Obžalovaná R. N. uvedla, že toto dispoziční právo využila pouze jednou, a to v případě uvedeném v obžalobě. Situace vznikla tak, že ji J.S. kontaktoval a požádal ji o výběr peněz proto, že zrovna byl s J.T. někde na cestách a potřeboval připravit nějakou sumu peněz. Na svoji obhajobu obžalovaná uvedla, že se ho neptala na to, odkud peníze pochází a na co je potřebuje. Sama jednala tak, že požádala banku o přípravu výběru, neboť to údajně trvalo několik dní, potom peníze vybrala a hned po návratu je předala J. S. Více se k této části skutkového děje odmítla vyjádřit.

V souvislosti s výpovědí obžalované R.T. považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že její obhajobu považoval za nevěrohodnou. Vlastní jednání obžalované je pak velmi nelogické, neboť obžalovaná nedokázala uspokojivě vysvětlit především, proč si finanční prostředky z účtu v hotovosti nevybral sám obžalovaný J.S., když měl k účtu rovněž dispoziční oprávnění. Navíc je zcela nelogické, aby obžalovaná R.N. finanční prostředky z účtu vybrala a měla je po určitou časovou periodu, když lze předpokládat nejméně několik dní, ve své vlastní dispozici a poté je fyzicky, podle svého tvrzení, předala J. S. Obžalovaná tedy zjevně s finančními prostředky, o jejichž původu musela mít vědění přinejmenším z výpisu z účtu, nenakládala tak, že by je např. použila k neodkladné platbě v hotovosti, resp. k více dílčím hotovostním platbám, nepřekračujícím stanovený limit. Ani v tomto případě, stejně jako

v případě transakcí souvisejících s jejím občanským sdružením XXXXX, pak obžalovaná nedokázala uspokojivě vysvětlit, proč příslušné platby nerealizovala jako platby bezhotovostní a tím pochopitelně objektivně doložitelné na co byly použity. Logickým vysvětlením se pak jeví to, že úmyslem obžalovaných bylo ihned finanční prostředky, získané od společnosti XXXXX XXXXX, z účtu vybrat, prakticky ve stejný den, jako sem byly připsány a použít je k soukromému účelu, resp. účelu objektivně neprokazatelnému a nedoložitelnému. Takové úvahy korespondují s fiktivními údaji o čísle účtu, které obžalovaný J.S. uvedl v Dohodě se společností XXXXX XXXXX. Nejednalo se o účet sdružení XXXXX, kterému podle Dohody byly finanční prostředky společností XXXXX XXXXX ve výši 2 mil. Kč poskytnuty. Bez vědění poskytovatele se jednalo o účet společnosti XXXXX.

b)

Obžalovaný J.S. opět jednal sám jménem tohoto Sdružení XXXXX, a to tak, že dne 14. 2. 2010 zaslal žádost o poskytnutí dalších finančních prostředků do společnosti XXXXX XXXXX, a to z odvodu části výtěžku určených na veřejně prospěšné účely. Tato skutečnost je prokázána předmětnou Žádostí (č. 1. 2715). Jménem občanského Sdružení XXXXX podepsal J.S. opět Dohodu o odvodech části výtěžku (č. 1. 2715b) na veřejně prospěšné účely se společností XXXXX XXXXX, jménem které dne 11. 3. 2010 jednal P.F.. Tímto listinným dokladem bylo prokázáno, že se společnost XXXXX XXXXX zavázala poskytnout Sdružení XXXXX částku 3.500.000 Kč (viz. článek II/1 smlouvy) a obžalovaný se jménem sdružení zavázal tuto částku určenou na veřejně prospěšné účely využít k podpoře a propagaci památek zapsaných na Seznam světového a kulturního a přírodního dědictví UNESCO a činností souvisejícím s procesem zápisu dalších památek na tento seznam (článek II/2) a současně se zavázal provozovateli, tj. společnosti XXXXX XXXXX do 15. 5. 2011 doložit použití této částky (článek II/4), když v případě, že potvrzení nedoručí, zavázal se finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX (článek II/5).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. 1. 2716b) bylo prokázáno, že tato částka 3.500.000 Kč byla dne 17. 3. 2010 odeslána na účet č. XXXXX označený jako účet občanského sdružení XXXXX. Výše citovanými listinnými doklady z ČSOB (č. 1. 2686-2689) bylo prokázáno, že tento účet patří XXXXX XXXXX a jediným oprávněným disponentem je J.S.

Dne 5. 5. 2011 zaslal J.S. jménem tohoto sdružení Potvrzení o příjmu a využití finančních prostředků do společnosti XXXXX XXXXX (č. 1. 2717), v němž sdělil, že všechny prostředky byly využity v souladu se stanovami schválenými Ministerstvem vnitra 13. 10. 2008, tzn. v oblasti podpory a propagace památek zapsaných na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO a činnostech souvisejících s procesem zápisu dalších památek na tento seznam. Přípis zaslal obžalovaný bez toho, že by opět připojil konkrétní doklady o využití finančních prostředků. Takto výdaje nedoložil, ani na základě opakovaných Žádostí ze strany společnosti XXXXX XXXXX ze dne 16. března 2016 (č. 1. 2717b) a 18. 6. 2012 (č. 1. 2718b). Obžalovaný zaslal odpověď na výzvy ze strany společnosti XXXXX XXXXX až dne 20. 7. 2012 (č. 1. 2719b), když opět sdělil, že nebylo nikde řečeno jakým způsobem má příjemce dokládat užití finančních prostředků a podle jeho názoru je na jeho vůli, jakým způsobem hodlá způsob využití prokazovat. Také v tomto případě sdělil, že současně poštou zasílá balík materiálu dokladujících užití zmíněných odvodů části výtěžku.

Jak je shora uvedeno, částka 3.500.000 Kč byla dne 17. 3. 2010 odeslána z účtu společnosti XXXXX XXXXX na účet Sdružení XXXXX, kam byla připsána dne 18. 3. 2010,

což je prokázáno **Výpisem z tohoto účtu** (č. l. 2696). Současně bylo tímto listinným důkazem také prokázáno, že **dne 30. 3. 2010** byla z tohoto účtu **vybrána částka 3.495.000 Kč.** Jediným oprávněným disponentem, s tímto účtem byl obžalovaný J.S., což bylo rovněž prokázáno shora citovanými listinnými důkazy, které se týkají účtu č. XXXXX vedeného u ČSOB pro Sdružení XXXXX. **Lze tedy uzavřít,** že obžalovaný J.S. několik dní poté, co byla na účet částka 3.500.000 Kč připsána, vybral tuto částku téměř celou, resp. 3.495.000 Kč v hotovosti. Bez doložení řádných dokladů zaslal poskytovateli, tj. společnosti XXXXX XXXXX pouze svoje **Vyjádření ze dne 5. 5. 2011** (č. l. 2717b), resp. **ze dne 20. 7. 2012** (č. l. 2719b).

Na základě takto provedeného dokazování učinil nalézací soud **dílčí závěr** ke skutkovému ději, popsanému **pod bodem I.** Výpověďmi svědků i listinnými důkazy bylo bezpečně a spolehlivě **prokázáno,** že občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX XXXXX bylo **fiktivním subjektem,** který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť při jeho vzniku byly porušeny zcela základní podmínky vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění předpisů následujících. Nejednalo se o pouhé administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem **jednal** především obžalovaný **J.S.,** a to tak, že požádal o registraci tohoto občanského sdružení poté, co mu údajně v nejmenované advokátní kanceláři byly vytvořeny zakladatelské dokumenty. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné zdůraznit, že ani výpovědi obžalovaného J.S., ani výpovědi obžalovaného J. T., event. jinými relevantními důkazy **nebylo prokázáno, že by obžalovaný J.T. jakkoliv participoval na založení tohoto občanského sdružení,** a to přinejmenším vytvořením zakladatelských dokumentů, event. provedením jiných rozhodujících úkonů, jako tomu bylo např. v případě jiných občanských sdružení, které jsou předmětem obžaloby. Obžalovaný J.S. jednoznačně potvrdil, že v zakladatelských dokumentech byli uvedeni další dva členové přípravného výboru, jako zakladatelé tohoto občanského sdružení, avšak s vysokou mírou pravděpodobnosti, jak sám doznal, dokumenty za ně podepsal on sám. Oba svědkové, tedy **P. N. i R. Z. – V.,** však jednoznačně vyloučili, že by některých ze zakladatelských dokumentů podepsali, event. že by byli vůbec členem tohoto občanského sdružení. Jednoznačně tak lze uzavřít, že uvedené občanské sdružení bylo subjektem fiktivním, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou a obžalovaný **J.S. o tom pochopitelně věděl.** Primárně tak obžalovaný **uvedl v omyl** příslušné pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří se agendou založení tohoto občanského sdružení zabývali, a to tím, že jim předložil fiktivní dokumenty, zejména Zápis ze schůze z přípravného výboru, v němž jsou uvedeny dvě fyzické osoby, které o svém členství ve sdružení vůbec nevěděly a zcela je popřely. Také předložil Stanovy, včetně Návrhu na registraci, přičemž podpisy těchto osob, tj. P.N. a R. Z. – V., jsou podpisy fiktivní. Obžalovaný J.S. požádal o registraci tohoto sdružení a následně jménem sdružení jednal dále trestněprávně významným způsobem, když předstíral, že je předsedou tohoto sdružení a uvedl tak v omyl další osoby. Jednalo se především o pracovníky peněžního ústavu ČSOB, před nimiž obžalovaný předstíral, že je zástupcem uvedeného sdružení XXXXX, nechal založit účet tomuto sdružení a také on jediný byl osobou, která byla oprávněna s účtem tohoto fiktivního subjektu disponovat. Podstatné je pak pochopitelně trestněprávně významné jednání zejména obžalovaného J.S., který ve dvou případech poslal společnosti XXXXX XXXXX žádost o poskytnutí finančních prostředků a také s tímto subjektem uzavřel dvě Dohody o odvozech části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Při těchto úkonech vystupoval jako předseda fiktivního sdružení XXXXX. Na základě obou dohod získal do své dispozice

celkově částku 5,5 mil. Kč, přičemž první platba ve výši 2 mil. Kč byla společností XXXXX XXXXX uhrazena dokonce na účet společnosti XXXXX uvedený v záhlaví této smlouvy, jako účet sdružení XXXXX. Takřka v plném rozsahu tuto částku (1.998.000 Kč), na základě jeho pokynu, vybrala obžalovaná R. N. Druhá platba ve výši 3.500.000 Kč pak byla zaslána na účet sdružení XXXXX, jehož jediným disponentem byl obžalovaný J.S., který tuto částku rovněž takřka v plném rozsahu vybral (3.495.000 Kč). Závěrečná část trestněprávně významného jednání obžalovaného J.S. pak spočívala v tom, že po získání těchto dvou finančních plateb, je použil ke zcela neprokazatelnému účelu, a přesto společnosti XXXXX XXXXX zaslal opakované přípisy – potvrzení o jejich využití, resp. předstíral, že současně s jedním dopisem zasílá i „balík materiálů“ dokladujících užití odvodů.

Obžalovaná R.N. tak zcela jednoznačně J.S. v dílčí části tohoto skutkového děje poskytl pomoc, a to k tomu, aby J.S. získal do své dispozice finanční prostředky ve výši 1.998.000 Kč. Ze shora rozebraných důvodů považoval nalézací soud za podstatné pro zastření skutečné dispozice s penězi, že obžalovaný J.S. tyto finanční prostředky nepoužil k bezhotovostním platbám nebo je nevybral z účtu sám a tak je nepoužil prokazatelným způsobem. V **přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného J.S. tak vznikla společnosti XXXXX XXXXX **škoda** ve výši 5.500.000 Kč, z čehož škoda ve výši 1.998.000 Kč vznikla za pomoci obžalované R.T.

V souvislosti s obhajobou uplatňovanou obžalovaným J.S. o tom, že sdružení XXXXX vyvíjelo rozsáhlou činnost týkající se zejména dokumentace památek XXXXX a spočívající v cestovatelských aktivitách, pořizování filmových záběrů, fotodokumentace, sepisování různých brožur a textů, považuje nalézací soud za nezbytné poukázat na listinné důkazy, z nichž ani v nejmenším nebylo prokázáno, že právě tyto finanční prostředky v celkové výši 5,5 mil. Kč byly prokazatelně vynaloženy v souladu s účelem, ke kterému byly na podkladě obou dohod poskytnuty, když rozhodující je to, že byly poskytnuty fiktivnímu subjektu. Z rozsáhlých listinných důkazů (č.l. cca 2734b-2893) bylo zjištěno, že se týkají společnosti XXXXX, např. na projet „Kdy musí zámek do pyžama“, na „Národní encyklopedii památek UNESCO v ČR“, přičemž dotace poskytlo Ministerstvo kultury ČR právě tomuto subjektu společnosti XXXXX. Také tato firma fakturovala odběrateli firmě XXXXX, která následně měla smlouvu s firmou XXXXX. Rovněž faktura od Národního památkového úřadu byla adresována firmě XXXXX. Firma XXXXX dokonce potvrdila, že měla smlouvu s firmou XXXXX s.r.o., nikoliv s firmou XXXXX a osoby jménem G. nebo M. zde dokonce nepracovaly, ani s touto firmou nespolupracovaly. Pro společnost XXXXX byl zákazníkem při nákupu vozidel subjekt označený jako firma XXXXX, když obdobně se vyjádřila i firma XXXXX nebo firma XXXXX s.r.o. (č.l. 2799, 2804, 2811). Firma XXXXX potvrdila, že se společností XXXXX dokonce vůbec nejednali (č.l. 2813) a firma XXXXX s.r.o. (č.l. 2815) sdělila, že nikoho z občanského sdružení XXXXX zde neznají a inzerce v brožurě XXXXX si objednala firma XXXXX. Firma XXXXX sdělila, že na materiálech o památkách XXXXX se vůbec nepodílela (č.l. 2821) a firma XXXXX spolupracovala, podle svého vyjádření (č.l. 2822, 2813), se společností XXXXX. Obdobně negativně vyznělo i stanovisko společnosti O2 Telefonica Ostrava (č.l. 2823, 2891), resp. společnosti XXXXX (č.l. 2893).

Zprošťující výrok

V podané obžalobě bylo J.T. kladeno za vinu, že zosnoval a řídil vznik občanských sdružení, včetně občanského sdružení XXXXX XXXXX, které je uvedeno v bodě I. Důkazy

provedenými u hlavního líčení ani výpovědi obžalovaného J. T. ani výpovědi spoluobžalovaného J.S., resp. dalšími svědeckými výpověďmi, nebo listinnými důkazy nebylo prokázáno, že by obžalovaný J.T. jakkoliv participoval na vzniku tohoto občanského sdružení, resp. na rozhodujících úkonech, které prokazatelně učinil obžalovaný J.S. (ad 1. výroku obžaloby, resp. I./1 výroku rozsudku). S odkazem na výpovědi obžalovaných J. T. a J.S., které jsou rozebrány dále, jakož i s odkazem na absenci dalších důkazů (listin i výpovědi svědků), které by případně prokazovaly trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T., rozhodl soud o této části skutkového děje zprošťujícím výrokiem dle § 226 písm. c) trestního řádu. Po zvážení všech rozhodných okolností proto soud vyčlenil skutková zjištění týkající se Sdružení XXXXX do samostatného bodu obžaloby, neboť **nebylo prokázáno**, na rozdíl od ostatních sdružení, trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T. spočívající v tom, že zosnoval a řídil vznik právě tohoto občanského sdružení XXXXX.

Jinak tomu však bylo u dalších občanských sdružení, které byly uvedeny v obžalobě a jsou ve výroku tohoto rozsudku systematicky zařazeny **do bodu II**. Zde bylo naopak prokázáno trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T., spočívající v tom, že zosnoval a řídil vznik dalších občanských sdružení a to tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

II.

Obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení popřel, že by zosnoval a řídil vznik těchto občanských sdružení, popsanych pod body 2-11. Na svoji obhajobu uvedl, že právě ostatní obžalovaní chtěli, ze svého rozhodnutí, občanská sdružení založit. Obžalovaný uvedl, že právě na jejich naléhání a na jejich žádosti on jim zpracoval administrativní podklady. Pokud některý z předsedů občanského sdružení zahájil činnost sdružení a použil peníze na činnost sdružení, bylo to jeho rozhodnutí, bez jakékoliv jeho účasti. Vzápětí však obžalovaný uvedl, že uznává pouze to, že jako některé zakládající členy uvedl osoby, které o tom nevěděly, což odůvodnil tím, že když on si zakládal své sdružení XXXXX nic o tom nevěděl a veškeré informace čerpal z internetu (str. 5). Ve zbytku je výpověď obžalovaného J. T., kterou lze souhrnně vztáhnout k celkovému skutkovému ději, rozvedena v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku.

Ve prospěch obžalovaného J. T. vypovídali převážně **všichni ostatní obžalovaní**, přičemž jejich výpovědi jsou rozvedeny u příslušných částí skutkového děje. Nalézací soud však souhrnně konstatuje, že výpovědi těchto obžalovaných považoval za výpovědi **nevěrohodné**, učiněné s cílem eliminovat jak svoji vlastní trestní odpovědnost, tak i odpovědnost obžalovaného J. T.. Jak výpovědi obžalovaného J. T., tak především listinnými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že to byl právě obžalovaný, kdo vytvářel zakladatelské dokumenty k jednotlivým občanským sdružením. Ostatně, jak nalézací soud uvedl i výše, jsou obsahově i mnohdy graficky nápadně podobné. Současně lze konstatovat, že to byl právě obžalovaný, jak také sám doznal, kdo mezi zakládající členy jednotlivých sdružení uvedl osoby, které o tom téměř ve všech případech vůbec nevěděly. Jedná se o rozhodující úkon k vytvoření fiktivního subjektu, tj. fiktivního občanského sdružení. O této skutečnosti, tj. že sami figurují v subjektu vedle osob, které neznají, a které lze považovat za fiktivní, pochopitelně museli vědět také jednotliví obžalovaní.

2./ Sdružení XXXXX

Obžalovaná M. B. v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 14.4.2015 uvedla, že občanské sdružení založila z vlastní iniciativy, neboť to byl tehdy velký boom a všichni chtěli občanské sdružení. Také ona sama chtěla něco dokázat, ale na svoji obhajobu uvedla, že bohužel časem zjistila, že jí na to nestačí síly. Částku 5.300.000 Kč předala do jiného sdružení. Sama nesouhlasí s tím, že by někoho podvedla, protože to, co udělala, udělala v dobré vůli. Navíc nechápe, kdo je poškozeným a připouští pouze, že něco nedotáhla do konce, ale ničeho se nedopustila.

K dotazu soudu obžalovaná M. B. uvedla, že věděla tehdy o občanském sdružení XXXXX, které založil J.S. a předpokládala, že jeho členem je také J.T. Činnost tohoto sdružení ji nadchla a inspirovala k tomu, že by mohla být nejen veřejně prospěšná nebo někomu pomoci, ale mohla by realizovat i svoje sny, neboť do té doby nebyla nikde jinde než v Čechách nebo na Slovensku. Rozhodla se nakonec, že nevstoupí do sdružení XXXXX, ale založí své vlastní občanské sdružení, a proto šla za J.T. a požádala jej o pomoc. Obžalovaná M. B. jednoznačně potvrdila roli obžalovaného J. T. při založení sdružení XXXXX, když uvedla, že on ji přinesl podklady k podpisu, ona sama dokumenty podepsala a poslala je na ministerstvo vnitra. Nejdříve tvrdila, že neví, kdo Stanovy sdružení vytvářel, poté uvedla, že v případě jejího sdružení je sepsal obžalovaný J.T., kterého o to požádala. Co se týče programu sdružení pak ten, podle své tvrzení, vymyslela sama, a to proto, že ve firmě se setkávala se sportovci, kteří si stěžovali, že mají málo prostoru ke cvičení v Brně, a proto ji napadlo, že by mohla v rámci sdružení postavit víceúčelovou sportovní halu. Nad takovými detaily, jak má být hala velká, nebo jaké si vyžádá minimální náklady, podle svého doznání, vůbec nepřemýšlela. Stejně jako nevěděla, kdo by měl být provozovatelem takové tělocvičny nebo víceúčelové sportovní haly, nebo z čeho by byl financován její provoz. Obžalovaná dále zcela jednoznačně potvrdila zásadní skutečnosti, které i v tomto případě vedly nalézací soud k závěru, že sdružení XXXXX bylo fiktivním subjektem. M. B. uvedla, že podle Stanov byli členové sdružení ještě pan Š. a paní H., ale ona sama je nezná a nikdy se s nimi nesešla a také neví, jestli oni oba vůbec věděli, že jsou členy sdružení XXXXX. Ona sama je o tom neinformovala a vlastně takovou záležitost neřešila. Na svoji obhajobu obžalovaná uvedla, že to považovala za administrativní úkon, když navíc materiály jí připravil obžalovaný J.T., který tam tyto osoby také zapsal. Veškeré dokumenty, které posílala obžalovaná na ministerstvo za účelem založení sdružení, sama osobně podepsala. Obžalovaná u hlavního líčení nejdříve tvrdila, že nevěděla, že údaje uvedené v těchto dokumentech neodpovídají skutečnosti, přesto vzápětí potvrdila, že se valná hromada nebo ustavující schůze nekonala a ona přesto na ministerstvo vnitra zaslala zápis o konání této schůze, který, jako pravdivý, podepsala (str. 39).

K dotazu soudu M. B. dále uvedla, že má středoškolské vzdělání na ekonomické škole, v minulosti pracovala jako účetní a také podnikala jako OSVČ v oblasti účetnictví. Práci účetní dělala také ve firmě XXXXX, kde figurovala s J.T., který zde byl předsedou představenstva. Občanské sdružení XXXXX mělo účet u UniCredit Bank, který obžalovaná, podle svého doznání, sama založila. Také pouze ona byla jeho disponentem. M. B. rovněž potvrdila, že příjmy sdružení XXXXX tvořily částky 2.000.000 Kč a cca po půl roce 3.300.000 Kč, které přišly v obou případech od společnosti XXXXX XXXXX Sdružení jiné příjmy nemělo a výdaje spočívaly pouze v platbách za vedení účtu. Obžalovaná rovněž jednoznačně potvrdila, že obě platby, tj. 2.000.000 Kč a 3.300.000 Kč jednorázově vybrala vždy asi dva až tři dny poté, co peníze na účet přišly. Peníze údajně měla po celou dobu doma a chtěla je zde mít i nadále do té doby, dokud nesežene další peníze, se kterými bude schopná už něco podnikat. Na svoji obhajobu uvedla, že následně zjistila, že s částkou cca 5 mil. Kč se nedá pro účely postavení

sportovní haly koupit ani pozemek. Sama začala řešit, že v činnosti sdružení pokračovat nebude. Údajně přemýšlela i o tom, že by peníze vrátila poskytovateli, ale nakonec došla k závěru, že je to jedno, které občanské sdružení peníze vynaloží. Za zcela neprofesionální a nelogické považuje soud takové jednání obžalované, jako zástupkyně subjektu hospodařícího s finančními prostředky v řádu milionů korun, dokonce za situace, kdy má ekonomické vzdělání a pracuje jako účetní. Obžalovaná tvrdila, že peníze měla doma proto, že pokud by se začalo něco stavět, byla připravena je vkládat na účet firmy, která by peníze potřebovala. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že vzhledem k prakticky nulové rozpracovanosti celého projektu by se jednalo o období minimálně několika let, než by mohly být finanční prostředky např. za prvotní stavební dokumentaci vynakládány. To vše za předpokladu, že by obžalovaná měla k dispozici minimálně pozemek, na kterém by mohla jménem občanského sdružení stavbu zahájit. M. B. sama připustila, že vědela, že hotovostní platby se mohly poskytovat pouze do určitého limitu, který aktuálně činí cca 270.000 Kč. Na svoji obhajobu uvedla, že o možnostech získat pozemek např. od Magistrátu města Brna se začala zajímat, když měla částku 5 mil. Kč k dispozici, avšak zjistila, že je to zcela nereálné, aby za takové peníze svůj záměr zrealizovala a navíc začala v té době mít vážné rodinné problémy. S ostatními členy sdružení však, podle svého tvrzení, nijak nekomunikovala o tom, jak s penězi naložit, neboť jí to vlastně ani nenapadlo. O radu, podle svého tvrzení, požádala J. T., který jí navrhl, aby se její sdružení sloučilo se sdružením XXXXX. M. B. tedy jednoznačně potvrdila, že to byla iniciativa obžalovaného J. T., aby se obě sdružení sloučila, a proto také jemu předala peníze s tím, že on je předá J.S.do sdružení XXXXX. Proč však obžalovaná neoponechala peníze v řádu 5 mil. Kč ve své dispozici, resp. na účtu do doby, než bude administrativně ošetřeno sloučení občanských sdružení a zejména pak, proč o takovém kroku neinformovala poskytovatele finančních prostředků, tj. firmu XXXXX XXXXX sama, ani v náznaku, vysvětlit nedokázala. Následně J. T. urgovala, aby došlo ke sloučení obou sdružení a on nakonec přišel s tím, že bude vhodné sdružení XXXXX sloučit nejdříve s občanským sdružením XXXXX. Tuto záležitost vlastně s obžalovanou ani neprojednával, neboť přišel s tím, že je to hotová věc. Obžalovaná M. B. tak opakovaně potvrdila aktivní roli obžalovaného J. T. při slučování obou občanských sdružení a zejména při nakládání s finančními prostředky, které sdružení XXXXX získalo. Sama vysvětlila, že předala peníze obžalovanému J.T., byť se sdružení XXXXX mělo sloučit se sdružením XXXXX, které zastupoval P. T. Svoje jednání vysvětlila tím, že původně se sdružení XXXXX mělo sloučit se sdružením XXXXX a ona peníze nepředala J. S., ale J.T. s tím, že on je J.S. předá. Opět zcela neracionálně a jako účetní absolutně neprofesionálně, předala M. B. finanční prostředky, podle svého tvrzení, v řádu 5,3 mil. Kč J.T. bez jakýchkoliv dokladů a dokonce bez průvodní dokumentace, týkající se údajného slučování sdružení. Její obhajoba, spočívající v tom, že obžalovanému J.T. věřila, je, podle názoru nalézacího soudu, obhajoba ryze účelová. Zejména pak, když obžalovaná vysvětlila, že nechtěla sama peníze v této výši, které měla doma, převážet do Brna a J.T. k nim přijel, peníze si převzal a předal je J.S., což jí údajně J.S. potvrdil. Proč však měly být peníze předány J.S., když J.T. považoval za nevhodné sloučit sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, zastupovaným J.S., a naopak jako hotovou věc předestřel sloučení sdružení XXXXX a sdružení XXXXX, obžalovaná rovněž vysvětlit nedokázala. Navíc uvedla, že, podle jejího názoru, je jedno, jestli peníze předala v hotovosti nebo je přeposlala občanskému sdružení XXXXX. Podle názoru obžalované předání celé této pokladní hotovosti v částce přes 5 mil. Kč nebylo obchodní transakcí, a proto to bylo možné (str. 47, 48). Takový postup byl v souladu se zákonem. V závěru své výpovědi obžalovaná M. B. potvrdila (str. 48), že zaslala společnosti

XXXXX XXXXX potvrzení o tom, že peníze byly použity beze zbytku v souladu s účelem, na který byly poskytnuty, neboť to, podle jejího názoru, bylo v souladu se skutečným stavem. Jestli však byly spotřebovány v této době, kdy informace poskytla, sama vlastně neví, neboť je předala předtím do sdružení XXXXX, a to začátkem dubna 2010. Od doby předání peněz a dokladů J.T. se zřejmě neprováděla další činnost ke sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, neboť obžalovaná o tom nic neví. J.T., kterého sama tzv. uháněla, byl vlastně celý rok pryč a nakonec přišel s tím, že se to se nesloučí se sdružením XXXXX, ale se sdružením XXXXX.

Pro úplnost nalézací soud konstatuje, že u hlavního líčení byla v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu čtena výpověď obžalované M.B. z přípravného řízení, kterou učinila dne 15.10.2013 (č.l. 315-320) a obžalovaná na této výpovědi v plném rozsahu setrvala.

Skutkový děj týkající se sdružení XXXXX, je však prokazován následujícími důkazy. Zápisem ze schůze přípravného výboru ze dne 24. 9. 2009 (č. l. 2956, 771, 2936), resp. ze dne 14.10.2009 (č.l. 772) bylo prokázáno, že přípravný výbor sdružení XXXXX měl být tvořen, jednak obžalovanou M. B. a jednak dvěma členy J.Š. ze XXXXX a A.H. z XXXXX.

Svědčce A. H. byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení 15. 6. 2015 a potvrdila, že obžalovaný J.T. byl jejím sousedem na adrese XXXXX, sama zná také jeho manželku, obžalovanou P.T. Svědkyně však zcela vyloučila, že by někdy byla členkou občanského sdružení XXXXX, když ani název jí, podle její výpovědi, nic neříká. O těchto skutečnostech se dozvěděla, až při výslechu na policii. A. H. také uvedla, že rozhodně nezná J.Š. ze XXXXX, ani J.U. Po předložení rozhodujících listinných důkazů, a to Zápisu z přípravného výboru z 24. 9. 2009, Návrhu na registraci a Stanov, jakož i Zápisu z valné hromady z 8. 7. 2011, svědkyně A. H. jednoznačně uvedla, že podpis jejího jména na těchto dokumentech není jejím podpisem. V reakci na výpověď této svědkyně u hlavního líčení obžalovaný J.T. sám potvrdil, že jejího jména skutečně k založení tohoto občanského sdružení použil.

Výpověď svědka J.Š., vyslechnutého v přípravném řízení 7. 2. 2014 (č. l. 2909-2914) byla u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Také svědek J. Š. uvedl, že žádná občanská sdružení nezná a nikdy v žádném takovém nepracoval. O tom, že měl být členem sdružení XXXXX, se dozvěděl až při výslechu na policii. Rovněž svědek J. Š. zcela vyloučil, že by podepisoval nějaké listiny týkající se sdružení XXXXX, tedy Zápis z přípravného výboru, Návrh na registraci a Stanovy, to vše ze dne 24. 9. 2009, nebo Zápis z valné hromady z 8. 7. 2011. Pro vysvětlení uvedl, že se podepisuje jinak, než je jeho jméno na těchto dokumentech uvedeno.

Kromě výše citovaného Zápisu z přípravného výboru, provedl nalézací soud u hlavního líčení, dokazování také předmětným Návrhem na registraci sdružení XXXXX ze dne 24. 9. 2009 (č. l. 2957, 2950), v němž je jednoznačně uvedeno, že přípravný výbor tvořili, vedle obžalované M.B., také J. Š. ze XXXXX a A. H. z XXXXX. Oba svědkové však předmětné podpisy neučinili, jak v rámci svých výpovědí uvedli. Dne 24. 9. 2009 byly vytvořeny rovněž Stanovy tohoto občanského sdružení (č. l. 2950b-2951b, 768, 2934), v nichž jsou rovněž jako zakladatelé, tj. členové přípravného výboru, vedle M.B. uvedeni J. Š. a A. H., když oba shodně svoje podpisy na tomto dokumentu vyloučili.

Smlouvou o běžném účtu v UniCredit Bank (č. l. 774) bylo prokázáno, že dne 16. 10. 2009 byl pro sdružení XXXXX zřízen běžný účet č. XXXXX. Jedinou oprávněnou osobou s tímto účtem disponovat byla obžalovaná M. B. (č. l. 775).

a)

Již dne 14. 10. 2009 zaslala obžalovaná M. B. do společnosti XXXXX XXXXX **Žádost o poskytnutí finanční podpory** pro občanské sdružení XXXXX, jehož cílem je příprava a realizace nového sportovního komplexu ve městě Brně, který bude určen pro širokou veřejnost, zejména však sportovním oddílům trénujícím bojové sporty a bojová umění, když sdružení plánuje pořádání sportovních a kulturních akcí za účelem podpory těchto jednotlivých sportů (č. l. 2960).

Dohodou o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely ze dne 19. 10. 2009 (č. l. 2961) bylo prokázáno, že ji jménem občanského sdružení XXXXX podepsala M. B. se společností XXXXX XXXXX, kterou zastupoval P.F. Tato společnost se zavázala poskytnout příjemci částku 2.000.000 Kč a obžalovaná se jménem občanského sdružení XXXXX, tj. jménem příjemce, zavázala uvedenou částku použít k zabezpečení prostředků k realizaci nového sportovního centra a podpoře sportovních činností a rozvoje oddílů bojových sportů (článek II. /2). Současně se obžalovaná jménem příjemce zavázala provozovateli do 15. května 2010, tj. společnosti XXXXX XXXXX doložit použití této částky podle smluvního ujednání a v případě, že takové potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedených povolení, zavázala se jménem příjemce neprodleně vrátit provozovateli, tj. společnosti XXXXX XXXXX poskytnuté finanční prostředky.

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX, který byl vedený u KB (č. l. 2963) bylo prokázáno, že dne 20. 10. 2009 byla odeslána částka 2.000.000 Kč na účet sdružení XXXXX. Částka 2.000.000 Kč byla připsána na účet sdružení XXXXX, vedený u UniCredit Bank dne 22. 10. 2009, což je prokázáno **Výpisem z účtu** této společnosti č. ú. XXXXX (č. l. 2977, 2984). **Zprávou** téhož finančního ústavu (č. l. 2982), pak bylo prokázáno, že tento účet založila obžalovaná M. B. dne 16. 10. 2009, jako jediná k němu měla dispoziční oprávnění a účet byl zrušen 5. 5. 2010. **Výpisem z tohoto účtu** (č. l. 2977), pak bylo prokázáno nejen to, že 22. 10. 2009 sem byla částka 2.000.000 Kč připsána od společnosti XXXXX XXXXX, ale také to, že hned následující den, tj. 23. 10. 2009 byla částka 1.998.000 Kč vybrána obžalovanou M. B., což koresponduje i s **výplatním lístkem** (č.l. 3940, 777). Až do 15. 3. 2010, kdy byla připsána další platba od společnosti XXXXX XXXXX, účet nevykazoval prakticky žádné větší pohyby, kromě poplatků za jeho vedení.

Potvrzením o příjmu ze dne 10. 5. 2010 (č. l. 2964) bylo prokázáno, že M. B. sdělila společnosti XXXXX XXXXX, že částka 2.000.000 Kč byla použita v souladu se stanovami občanského sdružení XXXXX, a to bez toho, že by doložila konkrétními doklady využití zmíněné finanční částky. Společnost XXXXX XXXXX zaslala dne 16. 3. 2012 sdružení XXXXX **Žádost o doložení konkrétního užití částky 2.000.000 Kč**, tj. o doložení např. kopií faktur, účetních dokladů, výpisů z bankovního účtu apod. Tato skutečnost je prokázána předmětnou **Žádostí o doložení užití odvodu části výtěžku** (č. l. 2965).

b)

Druhá část skutkového děje, který se týká sdružení XXXXX, je rovněž prokazována především listinnými důkazy.

Žádostí o poskytnutí finanční podpory (č. l. 2966) bylo prokázáno, že i dne 1. 3. 2010 odeslala M. B. opět do společnosti XXXXX XXXXX Požádala o poskytnutí finanční podpory na přípravu a realizaci nového sportovního komplexu ve městě Brně, který bude určen pro širokou veřejnost, zejména sportovním oddílům trénujícím bojové sporty a bojová umění, když

sdužení plánuje pořádání sportovních a kulturních akcí za účelem podpory těchto jednotlivých sportů.

Dohodou o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. 1. 2967) bylo prokázáno, že ji jménem provozovatele, tj. společnosti XXXXX XXXXX dne 11. 3. 2010 podepsal P.F. jménem příjemce sdužení XXXXX ji přesně nezjištěného dne podepsala obžalovaná M. B. Na základě této smlouvy poskytla společnost XXXXX XXXXX sdužení XXXXX částku 3.300.000 Kč, kterou se příjemce, tj. obžalovaná jménem sdužení XXXXX zavázala použít k zabezpečení prostředků k realizaci nového sportovního centra a podpoře sportovních činností a rozvoje oddílů bojových umění (článek II. /1,2). Obžalovaná se jménem příjemce rovněž zavázala doložit provozovateli do 15. 5. 2011 použití této částky, když v opačném případě, pokud výše uvedené potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX (článek II. /4,5).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. 1. 2969) bylo prokázáno, že dne 12. 3. 2010 tato společnost odeslala částku 3.300.000 Kč na účet sdužení XXXXX (č. 1. 2969). **Výpisem z účtu sdužení XXXXX**, který byl vedený u UniCredit Bank (č. 1. 2942, 779, 2977, 2984) bylo prokázáno, že částka 3.300.000 Kč od plátce společnosti XXXXX XXXXX sem byla připsána dne 15. 3. 2010. Již dne 17. 3. 2010 celou částku, tj. 3.300.000 Kč vybrala v hotovosti obžalovaná M. B. V rozhodném období prakticky jiný pohyb na účtu, vyjma poplatků za vedení účtu, zjištěn nebyl.

Potvrzením o příjmu (č. 1. 2970) tak bylo prokázáno, že M. B. dne 6. 5. 2011 zaslala do společnosti XXXXX XXXXX potvrzení o tom, že na základě výše uvedené dohody o odvodech části výtěžku ze dne 11. 3. 2010 občanské sdužení XXXXX obdrželo částku 3.300.000 Kč, kterou použilo v souladu se stanovami občanského sdužení.

Poskytovatel části výtěžku, tj. společnost XXXXX XXXXX, zaslala dne 16. 3. 2012 **Žádost o doložení užití** (č.l. 2971) odvodu části výtěžku do společnosti XXXXX. Společnost XXXXX XXXXX upozornila na to, že ji nebylo doručeno, jako provozovateli, potvrzení o konkrétním užití poskytnutých prostředků např. formou kopií faktur účetních dokladů, nebo výpisů z bankovního účtu a opět odkázala na článek II. výše uvedené dohody.

Obžalovaná M. B. zaslala **Odpověď** poskytovateli, tj. společnosti XXXXX XXXXX dne 30. 4. 2012 (č. 1. 2972), když pouze sdělila, že již není členem občanského sdužení a veškerou dokumentaci předala v loňském roce novému předsedovi sdužení, jehož jméno nevedla, ale pouze sdělila, že občanské sdužení nesídlí na původní adrese, kterou rovněž nekonkretizovala.

Pro úplnost je třeba poukázat i na **Zápis z valné hromady**, konané dne 8. 7. 2011 (č. 1. 2954, 2958), která měla schválit sloučení občanského sdužení XXXXX a Sdužení XXXXX s tím, že nadále budou používat název XXXXX-sdužení XXXXX, přičemž občanské sdužení XXXXX s IČ: XXXXX takto zaniká. Osoby, které měly být valné hromadě přítomny, min. za sdužení XXXXX, tj. J. Š. i A. H., však popřely, jak je shora uvedeno, že by kdykoliv byly členem sdužení XXXXX a zejména pak, že by se účastnily i této valné hromady z 8. 7. 2011. Zcela zjevně je i tento zápis zápisem fiktivním. Takovým fiktivním zápisem je i **Zápis z valné hromady** ze dne 18. 11. 2011 (č. 1. 2937, 2948, 2952, 773), když v této valné hromadě měli být přítomni A. H. a J. Š., kteří jak je patrné svoji účast ve sdužení XXXXX popřeli, ale přítomna měla také být E. B., která byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 16. 6. 2015. Svědkyně zcela vyloučila, že by podepsala Zápis z valné hromady ze dne 18. 11. 2011, která hlasovala o přijetí

nového člena J.M., což je ostatně patrné z tohoto zápisu o schůzi valné hromady. **Svědék J. M.**, byl vyslechnutý 3. 2. 2014 v **přípravném řízení** (č. l. 2921-2923), přičemž jeho výpověď byla u hlavního líčení 8. 6. 2015 čtena. Svědek jednoznačně uvedl, že **nikoho z obžalovaných nezná** a neví proto, jak se mohli dostat k jeho jménu a osobním údajům. Svědek také **vyločil, že by byl někdy členem nějakého občanského sdružení** a tento Zápis z valné hromady ze dne 18. 11. 2011 rozhodně **nepodepsal**. J. M. vysvětlil, že se **podepisuje jinak** a také potvrdil, že v roce 2011 ztratil OP. V souladu s touto výpovědí svědka o ztrátě OP je také **Potvrzení o ohlášení ztráty dokladu** ze dne 16. 1. 2014 (č. l. 2924). Tímto listinným dokladem bylo prokázáno, že J. M. v uvedené době k dispozici občanský průkaz neměl, neboť mu 8. 1. 2013 byl odebrán městskou policií.

Pro úplnost nalézací soud konstatuje, že považuje za účelový také **příjmový pokladní doklad** ze dne **5.4.2010** (č.l. 210, 3009), na základě něhož měl obžalovaný J.T. předat sdružení XXXXX částku 5.298.000 Kč, a to zřejmě pocházející od sdružení XXXXX. V této souvislosti je třeba mít na zřeteli, že **byť fiktivně, přesto bylo deklarováno, sloučení sdružení XXXXX se XXXXX dne 8.7.2011** (viz zápis z valné hromady č.l. 2958, resp. 2954), event. 18.11.2011 (č.l. 2937, 773). Je tedy zcela zjevné, že předmětný příjmový pokladní doklad postrádá řádné náležitosti účetního dokladu. Je třeba jej považovat za **doklad fiktivní**, který měl dodatečně zhojit zcela neoprávněnou finanční transakci, kterou provedla obžalovaná M. B. fyzickým předáním částky cca 5.300.000 Kč do dispozice obžalovaného J. T., potažmo obžalovaného J.S., a to zcela bez jakéhokoliv právního důvodu, neboť peníze by měly být předány sdružením XXXXX dne 8.7.2011 do XXXXX, s nímž se mělo údajně slučovat (nikoliv se sdružením XXXXX).

Také v případě této části skutkového děje popsané **pod bodem II./2 výroku rozsudku**, která se týká sdružení XXXXX učinil nalézací soud zcela jednoznačně **dílčí závěr** o tom, že sdružení XXXXX bylo **fiktivním subjektem**, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť byly porušeny také v tomto případě zcela základní podmínky vzniku sdružení, jak vyžaduje ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění předpisů následujících. Nejednalo se ani v tomto případě o pouhé administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem při založení tohoto sdružení **jednala** jak obžalovaná **M. B.**, ale jednal i obžalovaný **J.T.**, který ji k rozhodujícímu jednání již na samém počátku poskytl součinnost. Primárně **uvedla** obžalovaná M. B. za součinnosti s obžalovaným J.T. **v omyl** pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu týkající se založení sdružení XXXXX, a to tím, že J.T. vytvořil a M. B. podepsala a odeslala fiktivní dokumenty deklarující založení občanského sdružení. Jednalo se zejména o Zápis ze schůze z přípravného výboru, Návrh na registraci a Stanovy, v nichž byly vedle obžalované M.B., jako zakladatelé sdružení uvedeni J. Š. a A. H.. Oba svědkové shodně potvrdili, že členy sdružení nebyli a rozhodně dokumenty nepodepsali, když se navíc vzájemně ani neznají. Následně obžalovaná M. B. **uvedla v omyl** pracovníky peněžního ústavu – UniCredit Bank při zakládání bankovního účtu pro fiktivní subjekt – sdružení XXXXX, když se navíc sama stala jedinou osobou oprávněnou s tímto účtem disponovat. Po založení účtu pak celkem dvakrát v horizontu několika měsíců zaslala žádost společnosti XXXXX XXXXX o poskytnutí finančních prostředků a také **ve dvou případech s touto společností uzavřela Dohodu o poskytnutí části výtěžku**, byť opět zastupovala fiktivní subjekt sdružení XXXXX. Krátce poté, co na účet sdružení byly přijaty platby ve výši 2.000.000 Kč a 3.300.000 Kč, je obžalovaná v horizontu několika dní vždy vybrala. Tyto peníze

údajně uchovávala doma v hotovosti, ačkoliv s nimi měla nakládat maximálně tak, aby jednotlivé platby byly zcela prokazatelné a zcela v souladu s účelem, ke kterému byly společností XXXXX XXXXX tomuto sdružení poskytnuty. Obžalovaná ani dílem tyto finanční prostředky v souhrnné výši 5.300.000 Kč nepoužila jménem sdružení, byť fiktivního subjektu, k dohodnutému účelu. V případě obou plateb pak, na výzvu společnosti XXXXX XXXXX, sdělila nepravdivé informace, totiž to, že sdružení XXXXX obě částky použilo v souladu se stanovami sdružení, potažmo v souladu s příslušným ustanovením každé z dohod o odvozech části výtěžku. V závěru této části skutkového děje se na trestněprávně významném jednání obžalované M.B. v podstatném rozsahu podílel opět obžalovaný J.T., který, jak ostatně potvrdili oba obžalovaní, tyto finanční prostředky téměř ve výši 5.300.000 Kč od M.B. převzal, ačkoliv oba dva věděli, že mají být použity v souladu s Dohodami ke konkrétnímu účelu. J.T. dokonce tyto finanční prostředky převzal předtím, než snad formálně mělo dojít ke sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, jak bylo deklarováno, byť ve fiktivní zápisu z valné hromady. Zcela nelogicky s těmito, byť fiktivními dokumenty, je měla předat J.S. do sdružení XXXXX. Žádným, a to ani fiktivním dokumentem, nebylo prokazováno, že by v této době snad mělo dojít ke sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX. Lze tedy uzavřít, že v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované M.B., tedy s tím, že opakovaně zástupce společnosti XXXXX XXXXX v omyl tak, že deklarovala skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, zejména o existenci občanského sdružení XXXXX, jež mělo v úmyslu postavit víceúčelovou sportovní halu, vznikla společnosti XXXXX XXXXX škoda v souhrnné výši 5.300.000 Kč, a to vše za součinnosti obžalovaného J. T., která spočívala ve vytvoření úvodních dokumentů ke vzniku fiktivního sdružení a zahrnutí fiktivních osob J.Š. a A.H. do tohoto sdružení a následně ve vytvoření fiktivních dokumentů týkajících se sloučení sdružení XXXXX s dalším občanským sdružením, byť rovněž zcela fiktivním, a vytvoření fiktivního dokladu o předání této částky do sdružení XXXXX.

3./ Sdružení XXXXX

Obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení 19.5.2015, jak je shora uvedeno, uvedl podrobné informace týkající se především sdružení XXXXX, avšak konkrétně ke sdružení XXXXX se nevyjádřil a na otázky soudu i státního zástupce, které mohly směřovat k objasnění této části skutkového děje odmítl odpovídat. Ve své spontánní výpovědi se vyjádřil souhrnně k jednotlivým občanským sdružením, což je rovněž rozvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku. Jeho výpověď z přípravného řízení učiněná dne 17.10.2013 a 21.10.2013 (č.l. 198-208) byla čtena v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu. K občanskému sdružení XXXXX J.T. v přípravném řízení (zejména č.l. 2020) uvedl obecné teze o tom, jakou činnost mělo sdružení vyvíjet. Vzápětí potvrdil, že Dohodu o poskytnutí části výtěžku četl a zná tedy ustanovení článku II./5, tj. podmínky vrácení peněz. Také v přípravném řízení J.T. vypověděl, že uvedení R.Š. a S.H., jako členů tohoto sdružení, považoval za formální záležitost, nezbytnou proto, aby občanské sdružení mohlo být založeno. Nalézací soud považuje za podstatné doznání obžalovaného J. T. spočívající v tom, že jménem sdružení XXXXX podepsal nejen zakladatelské dokumenty, ale také Žádost o poskytnutí části výtěžků i potvrzení o příjmu, jež se vztahují k oběma uzavřeným Dohodám. Doznání obžalovaného pak koresponduje s listinnými důkazy, které potvrzují, jak je dále rozvedeno, že dispoziční právo k účtu sdružení měl pouze obžalovaný, který navíc na svoji obhajobu uvedl, že peníze z účtu sdružení vybral proto, že je zvyklý mít peníze v hotovosti. Na svoji obhajobu J.T. také v přípravném řízení

uvedl (č.l. 204b), že finanční prostředky předal J.S. do sdružení XXXXX. To ostatně obžalovaný J.S., jak je opakovaně uvedeno, také nepopírá.

Skutkový děj je prokazován především listinnými důkazy i výpověďmi klíčových svědků.

Návrhem na registraci (č.l. 3061), doručeným dne 6. 10. 2009 bylo prokázáno, že R. Š., Z. V. a S. H. tvořili přípravný výbor občanského Sdružení XXXXX, založeného údajně 29. 9. 2006 pro podporu Asiatů žijících v Evropě a Evropanů žijících v Asii. K návrhu byly připojeny Stanovy Sdružení XXXXX (č. l. 490, 3040, 3062-3064) vytvořené dne 29. 9. 2009, v jejichž závěrečné části jsou jako zakladatelé (členové přípravného výboru) uvedeni R. Š., Z. V. a S. H., přičemž i stanovy obsahují jejich podpisy (č. l. 3064).

Smlouvou o běžném účtu ze dne 20. 10. 2009 (č. l. 495, 3043, 3082-3083) bylo prokázáno, že i v peněžním ústavu Česká spořitelna, pobočka Brno uzavřel jménem Sdružení XXXXX J.T., přičemž účtu sdružení bylo přiděleno číslo XXXXX. Jak vyplývá ze závěrečné pasáže této smlouvy i podpisového vzoru účtu (č. l. 3084-3085) jediným oprávněným disponentem s tímto účtem byl obžalovaný J.T., který účet založil následující den po té, co byl přijat za nového člena výboru (č.l. 3042, 493, 3065).

Osoby, které figurovaly v přípravném výboru občanského Sdružení XXXXX a podepsaly rozhodující dokumenty, byly vyslechnuty v procesním postavení svědků, resp. jejich výpovědi byly u hlavního líčení čteny.

Svědčce S. B. byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 a uvedla, že zná obžalovaného J. T. i jeho manželku, obžalovanou P.T., a to z bydlíště v XXXXX. Naproti tomu, jak jednoznačně uvedla, nezná Z.V., R.Š., ani L.M., nebo J.B. Sama nebyla členem tohoto občanského sdružení a navíc vysvětlila, že příjmení B. je její rodné příjmení, když přibližně v letech 2000-2013 používala příjmení H. Přibližně od února, nebo března 2013 už se jmenuje znovu B. Poté, co byly svědkyni předstřeny rozhodující dokumenty, zejména Stanovy (č. l. 3040), Návrh na registraci (č. l. 3061), event. Návrh na změnu sídla (č.l. 3066), resp. Zápis z valné hromady z 19. 10. 2010 (č. l. 3042), svědkyně S. B. jednoznačně uvedla, že tyto dokumenty nepodepsala. Sama tedy nebyla členkou uvedeného občanského sdružení.

Obdobně jako svědkyně S. B. také svědek R. Š. vyslechnutý u hlavního líčení 8. 6. 2015 rozhodně vyloučil, že by obdobné dokumenty, které mu byly předloženy shodně jako S.B., sám někdy podepsal. I on uvedl, že obžalované J. T., jeho manželku P.T. zná, ale sám nikdy nebyl členem tohoto občanského sdružení. O celé události se dozvěděl při výslechu na policii, kdy mu také byly rozhodující listiny s jeho podpisem předloženy. Už tehdy řekl, že podpis na nich, není jeho. U hlavního líčení svědek jednoznačně potvrdil, že jeho podpis není na Stanovách (č. l. 3040), Zápisech z valné hromady z 19. 10. 2009 a 24. 11. 2009 (č. l. 3042, 3052b), na Návrhu na registraci (č. l. 3061), ani na další verzi Stanov (č. l. 3062-3064). Svědek popřel svůj podpis i na Zápisu z valné hromady ze dne 8. 7. 2011 (č. l. 3067), na Návrhu na změnu sídla sdružení (č. l. 3066), nebo na Zápisu z valné hromady ze dne 19. 10. 2009 (č. l. 3065). Pokud jsou v dokumentech uvedeny jeho osobní údaje, tak sám pro to má jediné vysvětlení, kdy je veden jako podnikatel a obchodní rejstříky jsou veřejně přístupné. Svůj občanský průkaz v minulosti neztratil, ani nikomu jinému neposkytl.

Výpověď svědka Z.V. vyslechnutého v přípravném řízení 20. 1. 2014 (č. l. 3025 a násl.) byla u hlavního líčení 15. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Tento svědek dokonce potvrdil, že žádného z obžalovaných nezná a sám rozhodně v žádném občanském sdružení nefiguroval. Nebyl tedy ani členem Sdružení XXXXX, a proto se nemohl

zúčastnit ani žádné schůze. Jména firem XXXXX, nebo XXXXX mu nic neříkají. V průběhu své výpovědi svědek jednoznačně potvrdil, že nepodepsal Návrh na registraci sdružení, ani Stanovy, vše z 29. 9. 2009, nepodepsal ani Zápisy z valných hromad ze dne 19. 10. 2009 a 8. 7. 2011, ani Návrh na změnu sídla. Vzhledem k tomu, že občanský průkaz ani jiné doklady nikdy neztratil, nedokázal tedy vysvětlit, jak se jeho osobní údaje na tyto dokumenty dostaly.

Ze zápisu z valné hromady občanského Sdružení XXXXX ze dne 19. 10. 2009 (č. l. 3042), však bylo zjištěno, že členové přípravného výboru R. Š., Z. V., S. H., kteří ovšem podle svých výše citovaných výpovědí členy sdružení nebyli a valné hromady se neúčastnili, měli schválit přijetí nového člena výboru sdružení, a to obžalovaného J. T. Všichni svědkové také popřeli pravost svých podpisů na předmětném dokumentu. Rovněž tento zápis považuje nalézací soud za fiktivní doklad o činnosti přípravného výboru, o činnosti sdružení, které právně a fakticky neexistovalo.

a)

Jménem tohoto sdružení zcela prokazatelně jednal obžalovaný J.T., a to zejména tak, že zaslal do společnosti XXXXX XXXXX Žádost o finanční podporu z odvodů výtěžků ze dne 9. 10. 2009 (č. l. 3071, 494, 3042b). V této žádosti je jako kontaktní osoba uveden jednak R. Š., který byl fiktivně veden, jako člen sdružení a také obžalovaný J.T.. Společnost XXXXX XXXXX byla požádána o finanční dar pro Sdružení XXXXX, které jak je v žádosti uvedeno, bylo založeno s cílem poskytovat pomoc asijským občanům žijícím v České republice a současně českým občanům žijícím v Asii, a to zejména pomoc právní, materiální a jinou.

Dne 21. 10. 2009 obžalovaný J.T. jménem Sdružení XXXXX podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely se společností XXXXX XXXXX (č. l. 3072-3073, 496, 3044). Podle článku I. se XXXXX XXXXX zavázala poskytnout Sdružení XXXXX částku 2.000.000 Kč v roce 2009, kterou je povinna odvést na veřejně prospěšné účely. Podle článku II. /2 této dohody se pak obžalovaný J.T. jménem Sdružení XXXXX zavázal tuto částku použít k podpoře a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii. Podle článku II. / 4,5 této smlouvy, se dále zavázal provozovateli, tj. společnost XXXXX XXXXX do 15. 5. 2010 doložit použití této částky a v případě, že tak neučiní a potvrzení nedoručí, nebo v případě, že MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků jako využití pro veřejně prospěšný účel provedený v povolení, zavázal se jménem příjemce, tj. Sdružení XXXXX, poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 3076) bylo prokázáno, že dne 23. 10. 2009 byla provedena platba částky 2.000.000 Kč jako odvod pro občanské Sdružení XXXXX, tj. na jeho účet č. XXXXX. Výpisem z účtu Sdružení XXXXX č. XXXXX (č. l. 3048, 3088, 3094b) bylo prokázáno, že tato částka 2.000.000 Kč od společnosti XXXXX XXXXX byla připsána dne 26. 10. 2009. Stejným listinným důkazem, pak bylo prokázáno, že o 3 dny později, tj. 29. 10. 2009, byla uvedená částka vybrána v hotovosti. Vzhledem k tomu, že jediným disponentem oprávněným činit úkony ve vztahu k tomuto účtu byl obžalovaný J.T., lze učinit dílčí závěr o tom, že J.T. dne 29. 10. 2009 částku 2.000.000 Kč, poskytnutou společnosti XXXXX XXXXX Sdružení XXXXX osobně vybral. Výpisem z tohoto účtu, pak lze zjistit, že v inkriminovaném období nebyl zůstatek na uvedeném účtu, ani jeho pohyby takové, aby částka 2.000.000 Kč mohla pocházet z jiných zdrojů.

Ze Zápisu ze schůze valné hromady výboru Sdružení XXXXX ze 24. 11. 2009 (č. l. 510, 3052b, 3070b) bylo zjištěno, že obžalovaný J.T. společně s fiktivními členy tohoto výboru

R.Š., Z.V. a S.H., kteří popřeli, jak je shora uvedeno, svoji participaci na činnosti sdružení i svoje členství v jeho výboru, přesto měli schválit změnu sídla sdružení, a to na adresu XXXXX. **Šetřením** na této adrese (č. l. 3098) bylo zjištěno, že v bytových, ani nebytových prostorách uvedeného domu nebylo žádné občanské sdružení evidováno.

Dne 7. 5. 2010 zaslal obžalovaný J.T., jako údajný předseda Sdružení XXXXX do společnosti XXXXX XXXXX **Potvrzení o příjmu a využití finančních prostředků** (č. l. 508, 3051, 3074). Obžalovaný takto potvrdil přijetí částky 2.000.000 Kč, která byla podle jeho sdělení využita k zajištění podpory a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii. Všechny finanční prostředky byly podle jeho sdělení využity v souladu se Stanovami schválenými Ministerstvem vnitra dne 8. 10. 2009. K tomuto potvrzení však obžalovaný, v souladu s uzavřenou dohodou, nepředložil potřebné doklady o konkrétním využití finančních prostředků. Z tohoto důvodu byl ze strany společnosti XXXXX XXXXX opakovaně vyzván k doložení užití odvodu části výtěžku, což je prokázáno, že **Žádostí ze dne 16. 3. 2012** (č. l. 3075) a ze dne **15. 10. 2013** (č. l. 3103).

b)

Druhou **Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely** uzavřel obžalovaný J.T. jménem Sdružení XXXXX se společností XXXXX XXXXX dne 11. 3. 2010 (č. l. 3046, resp. 3077, 499). Také v této dohodě se společnost XXXXX XXXXX zavázala poskytnout Sdružení XXXXX v roce 2010 částku 3.700.000 Kč, kterou je jinak povinna odvést na veřejně prospěšný účel (článek II. / 1). Obžalovaný J.T. jménem Sdružení XXXXX se zavázal tuto částku použít k podpoře a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii (článek II. / 2). Kromě toho se obžalovaný zavázal doložit společnosti XXXXX XXXXX do 15. 5. 2011 použití této částky na účely uvedené v článku II. / 2 a v případě, že takové potvrzení ve stanovené lhůtě nedoručí, nebo v případě, že MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se za příjemce neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX poskytnuté finanční prostředky (článek II. /4,5).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 3081) bylo prokázáno, že dne 12. 3. 2010 byla poukázána částka 3.700.000 Kč jako odvod výtěžku, a to Sdružení XXXXX na jeho účet č. XXXXX.

Výpisem z účtu Sdružení XXXXX č. ú. XXXXX (č. l. 3049, 3090, 3095b) bylo prokázáno, že tato částka 3.700.000 Kč od společnosti XXXXX XXXXX byla připsána dne 15. 3. 2010. O několik dní později dne 29. 3. 2010 byla v hotovosti vybrána téměř celá tato částka, tj. 3.699.000 Kč. Uvedený výběr zcela nepochybně učinil obžalovaný J.T., který jak bylo prokázáno shora provedenými listinnými důkazy, byl jediným disponentem, oprávněným k výběru z uvedeného účtu. Rovněž v tomto případě se jednalo o výběr finančních prostředků poskytnutých ze strany společnosti XXXXX XXXXX, neboť z výpisu z účtu v tomto období, jak z jeho zůstatku, tak i z jeho pohybů, bylo zcela jednoznačně zjištěno, že zůstatek na účtu byl prakticky minimální, v řádu několika desítek, maximálně stovek korun a rozhodně zde nebyly jiné adekvátní příjmy, z nichž by předmětná částka, vybraná obžalovaným, tj. 3.699.000 Kč, mohla pocházet.

Krátce po těchto transakcích byl účet dne 20. 4. 2010 zrušen, když jeho zůstatek ke dni zrušení činil cca 2.398 Kč. Tato skutečnost byla prokázána především **Výpisem z účtu Sdružení XXXXX** (č. l. 3092, resp. 3096b, 350), jako i **zprávou ČS** (č.l. 3093).

Dne 9. 5. 2011 obžalovaný J.T. jménem Sdružení XXXXX zaslal do společnosti XXXXX XXXXX **Potvrzení o příjmu a využití finančních prostředků** ve výši 3.700.000 Kč (č. l. 3052, 509). V tomto potvrzení uvedl, že částka 3.700.000 Kč byla využita k zajištění podpory a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii. Současně sdělil, že všechny finanční prostředky byly využity v souladu se Stanovami schválenými Ministerstvem vnitra 8. 10. 2010, avšak bez toho, že by konkrétní doklady připojil.

Dne 16. 3. 2012 zaslala společnost XXXXX XXXXX **Žádost o doložení užití odvodu části výtěžků**, tj. částky 3.700.000 Kč Sdružení XXXXX (č. l. 3080). Poskytovatel těchto finančních prostředků se opětovně domáhal doložení potvrzení o užití finančních prostředků, např. formou kopií faktur účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu sdružení.

V rozporu s údaji uvedenými ve svém původním **Přípisu ze dne 9. 5. 2011** (č. l. 3052, 509), kdy obžalovaný tvrdil, že veškeré finanční prostředky ve výši 3.700.000 Kč byly využity k zajištění podpory a právní pomoci menšiny asijských občanů žijících v České republice a současně českých občanů žijících v Asii, tj. byly využity v souladu se Stanovami schválenými 8. 10. 2009, zaslal obžalovaný J.T. dne 9. 10. 2013 společnosti XXXXX XXXXX **Sdělení** (č. l. 3102). Obžalovaný v tomto přípisu sdělil, že občanské Sdružení XXXXX **nebylo schopno částku 3.700.000 Kč využít v rámci své činnosti**, a z tohoto důvodu výše uvedené částky byly předány občanskému XXXXX XXXXX, které bude nadále v rámci své činnosti naplňovat i činnost občanského Sdružení XXXXX. K uvedenému datu, tj. ke dni 9.10.2013 jak vyplývá z údajů uvedených obžalovaným v tomto sdělení, byly sice finanční prostředky předány, avšak obě sdružení nebyla sloučena zákonným způsobem, neboť obžalovaný uvedl, že „jsou v současné době činěny kroky ke sloučení Sdružení XXXXX do občanského XXXXX XXXXX“. Ačkoliv obžalovaný J.T. zjevně věděl, jaké povinnosti na sebe převzal při sepsu Dohody o odvodech části výtěžku, tj. zejména závazek, že je povinen ve lhůtě do 15. 5. 2011 doložit společnosti XXXXX XXXXX použití částky 3.700.000 Kč, přesto s více, než dvouletým odstupem dne 9. 10. 2013 v tomto přípisu společnosti XXXXX XXXXX sdělil, že občanské Sdružení XXXXX je připraveno na případnou jejich žádost doložit využití finančních prostředků.

V rozporu s tímto tvrzením obžalovaného ze dne 9. 10. 2013, kdy ještě fakticky deklaroval aktuální slučování Sdružení XXXXX se Sdružením XXXXX, z čehož lze dovodit, že Sdružení XXXXX ještě mělo existovat, je **Zápis z valné hromady** Sdružení XXXXX ze dne 8. 7. 2011 (č. l. 3067). Podle tohoto zápisu mělo dojít ke sloučení dvou občanských sdružení, tj. Sdružení XXXXX, které zůstává a Sdružení XXXXX, které tímto zaniká. V době zaslání Sdělení ze dne 9.10.2013 (č.l. 3102) společnosti XXXXX XXXXX vlastně Sdružení XXXXX již nemělo existovat, to vše pochopitelně za situace, že by veškeré listinné doklady, deklarující samotný vznik tohoto sdružení, potažmo jeho sloučení s dalším sdružením, nebyly doklady fiktivními. Ovšem i na této valné hromadě měla být přítomna S. H. (B.), Z. V. a R. Š., kteří však svoje členství ve Sdružení XXXXX popřeli. S odkazem na jejich výpovědi i další listinné důkazy lze konstatovat, že také konání této valné hromady bylo zcela fiktivní.

Kromě toho byl deklarován zánik Sdružení XXXXX ke dni 8. 7. 2011 oficiálně, když Ministerstvo vnitra České republiky dne 16. 11. 2011 potvrdilo doručení **Oznámení občanského sdružení, Sdružení XXXXX**, ze dne 9. 11. 2011, registrovaného 8. 10. 2010, a to **o jeho zániku ke dni 8. 7. 2011** (shodně i Vyjádření MVČR č. l. 3058).

Na podkladě důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných **k bodu II./3** lze opět učinit **dílčí závěr** o tom, že **sdužení XXXXX bylo fiktivním subjektem**, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť i v tomto případě byly porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění předpisů následujících. Ani v tomto případě se nejednalo o administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem v této části skutkového děje **jednal obžalovaný J.T.**, a to zcela zjevně tak, že jménem osob, které o svém členství v občanském sdružení ani nevěděly, tj. E.B., R.Š. a Z.V., požádal o registraci sdružení, ačkoliv **věděl**, že žádná z těchto osob, ani zakladatelské dokumenty nepodepsala. Také obžalovaný J.T. primárně **vedl v omyl** pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu týkající se založení občanského sdružení XXXXX, a to tím, že jim předložil fiktivní dokumenty, zejména Návrh na registraci, Stanovy a tyto osoby uvedl jako členy přípravného výboru. Na založení tohoto fiktivního sdružení měl logicky zájem obžalovaný J.T., který však nevystupoval jako člen přípravného výboru, což bylo nepochybně z jeho strany zastíracím manévrem. Návrh na registraci byl doručen 6.9.2009, ale obžalovaný se stal 19.10.2009 členem tohoto sdružení (viz Zápis z fiktivní valné hromady), aby ještě téhož dne jménem předmětného fiktivního sdružení jednal ve vztahu k peněžnímu ústavu. J.T. takto **vedl v omyl** i pracovníky peněžního ústavu – České spořitelny v Brně, s nímž dne 20.10.2009 jménem tohoto fiktivního sdružení uzavřel Smlouvu o běžném účtu, jejímž se stal jediným disponentem. Ještě předtím, než se stal členem výboru sdružení, zaslal 9.10.2009 společnosti XXXXX XXXXX žádost o finanční podporu. Statutární zástupce této společnosti **vedl v omyl** dne 21.10.2009, když jménem fiktivního sdružení XXXXX podepsal prvou Dohodu o odvozech části výtěžku. Zcela obdobně jednal i dne 11.3.2010, když uzavřel se stejným subjektem, jménem fiktivního sdružení XXXXX, druhou takřka identickou Dohodu. Podstatné je pochopitelně trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T. spočívající nejen v odeslání těchto dvou Žádostí a uzavření na to navazujících Dohod, jménem fiktivního subjektu, ale zejména **výběr peněz v hotovosti**, které byly ze strany společnosti XXXXX XXXXX zaslány na účet fiktivního subjektu sdružení XXXXX, a to dne 26.10.2009 částky 2.000.000 Kč, kterou obžalovaný vybral již 29.10.2009 a dne 15.3.2010 částky 3.700.000 Kč. Tuto druhou částku vybral obžalovaný již dne 29.3.2010 téměř v plném rozsahu (3.699.000 Kč). V případě obou finančních částek pak **zaslal poskytovateli přípis** o tom, že obě finanční částky byly plně využity v souladu s poskytnutým účelem, ačkoliv věděl, že není schopen předložit potřebné doklady o konkrétním využití finančních prostředků a ani na opakované výzvy poskytovatele tyto relevantní doklady nedoložil. Ve stanovených lhůtách obžalovaný ani finanční prostředky, jako event. nevyužité v souladu s poskytnutým účelem, společnosti XXXXX XXXXX nevrátil. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného J. T. tak zcela zjevně **společnosti XXXXX XXXXX** vznikla **škoda ve výši 5.700.000 Kč** (2.000.000 + 3.700.000Kč).

4./ **XXXXX**

Obžalovaný P.T. u hlavního líčení dne 13.4.2015 využil svého práva a ve věci **odmítl vypovídat**. U hlavního líčení dne 20.5.2015 byla v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu čtena jeho výpověď, kterou učinil **v přípravném řízení dne 19.11.2013, resp. 13.12.2013** (č.l. 326-338). V obou částech svých výpovědí v přípravném řízení se obžalovaný P.T. velmi podrobně a rozvláčně vyjadřoval ke svým plánům, které chtěl realizovat v rámci

pomoci brněnským sportovcům. Nálezací soud však považuje za nezbytné poukázat na ty části výpovědi obžalovaného, které měly důkazní význam. V úvodu své výpovědi obžalovaný uvedl, že věděl, že pro založení sdružení musí být ve sdružení nejméně tři osoby a domnívá se, že Stanovy sdružení sepsal sám, stejně jako Návrh na registraci, ale později mu s tím pomohl jeho syn, tj. obžalovaný J.T., který mu pomohl i se složením přípravného výboru (č.l. 329). V případě dvou zakládajících členů využil obžalovaný pomoci svého syna J. a řádně podepsané dokumenty k registraci sdružení odeslal on sám (č.l. 332b). Osoby, které byly členy XXXXX však, podle svého doznání, obžalovaný P.T. nezná a ani se s nimi nijak nestýká (č.l. 333). Nálezací soud považuje za podstatné potvrzení obžalovaného o zisku a dalším nakládání s finančními prostředky, byť v této části je skutkový děj prokazován především listinnými důkazy. Obžalovaný potvrdil, že krátce po založení obdrželo občanské sdružení částku 2.000.000 Kč od firmy XXXXX XXXXX (č.l. 330b) a z čistě praktických důvodů tuto částku sám na počátku listopadu 2009 vyzvedl z banky a zavedl do pokladny jako příjem v hotovosti občanského sdružení. V létě 2010 občanské sdružení obdrželo od téže společnosti další částku řádově ve výši 3.600.000 Kč a obžalovaný, jak sám potvrdil, bezprostředně po získání peněz, opět s výjimkou malého manipulačního poplatku, nechal peníze přeposlat na účet společnosti XXXXX (č.l. 331). Obžalovaný rovněž potvrdil, že sám odeslal poskytovateli dopis s potvrzením příjmu a využitím prostředků. Vzápětí obžalovaný vysvětlil, že udělal další krok pro posílení záměru a programu pomoci brněnskému sportu tím, že dokumentaci a pokladnu občanského XXXXX předal prostřednictvím svého syna, tj. obžalovaného J. T., občanskému sdružení XXXXX, které mělo kontinuálně pokračovat v programu XXXXX. Bylo to asi za čtvrt roku potom, co uvedené finanční prostředky obdrželi. Stejně tak obžalovaný sám potvrdil, že i když na jaře 2011 stále nebyl krok sloučení finálně ukončen, odeslal dopis o příjmu a využití finančních prostředků poskytovateli, a to asi v dubnu 2011. Peníze převedl na účet společnosti XXXXX, protože chtěl, aby se tato společnost chopila realizační role programu XXXXX. Tuto společnost mu doporučil opět jeho syn J.T. (č.l. 331b), a proto obžalovaný společností s důvěrou přeposlal finanční prostředky určené k realizaci pomoci sportovcům. Svůj krok obžalovaný vysvětlil tím, že potřeboval najít někoho pro XXXXX k účinné realizaci této pomoci, tedy někoho, kdo prostředí sportu dobře zná, umí se v něm pohybovat a je orientován i na výsledky, aby prostředky využil maximálně efektivně. Nakonec došlo k tomu, a to na radu J. T., že se toto sdružení sloučilo se sdružením XXXXX, neboť on navrhl, že by jejich sdružení XXXXX mohlo obžalovanému fakticky pomoci s realizací toho, k čemu občanské sdružení zakládal. Na svoji obhajobu obžalovaný opět uvedl, že nechtěl ani na okamžik ohrožit efektivní využití prostředků získaných sdružením a na konci léta 2010 předal dokumentaci a pokladnu sdružení svému synovi, tj. obžalovanému J.T., a to proto, aby byl zrealizován vstup jeho XXXXX do sdružení XXXXX (č.l. 332). S J.S. obžalovaný, podle svého tvrzení, také o věci jednal. Obžalovaný P.T. však nedokázal uspokojivě odpovědět na dotaz policejního orgánu o tom, kde jsou aktuálně peníze, které získalo občanské sdružení od společnosti XXXXX a XXXXX XXXXX s tím, že pokladna a peníze nejsou rozhodující, jak projekt spustit, i když bez pokladny to samozřejmě nejde, ale každý musí vědět, co má spustit. Vzápětí na to však potvrdil, že valné hromady tohoto občanského sdružení se nekonaly. Se zástupci obou poskytovatelů finančních prostředků osobně nejednal, veškerá jednání vedl písemně. Obžalovaný také výslovně potvrdil, že podepsal Návrh na registraci z 25.9.2009 i Stanovy z téhož dne, jakož i Zápis z valné hromady z 26.10.2009 (č.l. 333b). Nejdříve obžalovaný tvrdil, že tato valná hromada se konala, i když on ji bral jako administrativní start, vzápětí připustil, že se všichni tři nedokázali současně sejít a stanovisko kolegů považoval za první

administrativní krok, když ho obdržel ústně, což pro něj bylo důvěryhodné. Co se týče osob J.U. ze XXXXX a E.B. z XXXXX, pak jejich stanovisko údajně obdržel ústně, když využil pomoci svého syna J. T. Návrh na registraci i Stanovy, jakož i Zápis z valné hromady z 26.10.2009 údajně nejdříve obžalovaný vytvořil sám, ve finální verzi mu však radil jeho syn J.T. Obžalovaný rovněž potvrdil, že A.H., J.Š. i J.M. nezná a podepsání zápisu z valné hromady z 18.11.2011 považoval za formální záležitost (č.l. 334b). Obžalovaný potvrdil, že podepsal Dohodu o odvodech části výtěžku z 30.10.2009 a částku 2.000.000 Kč z účtu skutečně vybral on sám osobně, ale konkrétně nedokázal přesně specifikovat a doložit, na co byly tyto prostředky, stejně jako částka 3.600.000 Kč použity. Obdobně se vyjádřil i k částce 3.000.000 Kč od společnosti XXXXX. Sám však doznal, že společně potvrdil použití finančních prostředků v souladu s účelem, ale tuto informaci nijak nedoložil. Potvrzení z 10.5.2010 vyhotovil a podepsal, stejně jako Dohodu o odvodech částky 3.600.000 Kč. Podle svého doznání obžalovaný také odeslal z účtu sdružení částku 3.598.000 Kč na účet společnosti XXXXX, avšak není si vědom toho, že by společně XXXXX XXXXX využití těchto finančních prostředků nedoložil (č.l. 335). Podle jeho tvrzení odeslal společnosti XXXXX XXXXX potvrzení o příjmu a užití těchto prostředků z 9.5.2011, resp. z 12.6.2012. V další části své výpovědi obžalovaný potvrdil, že podepsal Žádost o poskytnutí části výtěžku z 25.2.2010 adresovanou společnosti XXXXX a také podepsal 1.6.2010 s touto firmou Smlouvu. Sdružení obdrželo částku 3.000.000 Kč, a proto obžalovaný zaslal potvrzení o příjmu a užití prostředků. Všechny finanční prostředky, podle svého doznání, které ostatně koresponduje i s výpisem z účtu, obžalovaný P.T. vybral buď v hotovosti, anebo přeposlal na účet společnosti XXXXX (č.l. 336), když s touto společností měl vyhotovenou a řádně podepsanou smlouvu.

V závěru své výpovědi obžalovaný rovněž uvedl, že nebyl přítomen na valné hromadě z 15.4.2013, Zápis tedy nevyhotovil a ani neví, kdo ho vyhotovil.

Obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 19.5.2015 uvedl především souhrnné údaje ke všem občanským sdružením a v podrobnostech se vyjadřoval k činnosti občanského sdružení XXXXX, což je rozvedeno shora. Na dotazy soudu nebo státního zástupce, které mohly směřovat k jednotlivým dílčím částem skutkového děje, tedy i k bodu 4. obžalovaný J.T. odmítl vypovídat. V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byla čtena jeho výpověď, kterou učinil v přípravném řízení dne 17.10.2013 a 21.10.2013 (č.l. 198-208). Tato výpověď je rozebrána shora, avšak obžalovaný J.T. se v detailech ke své činnosti v rámci XXXXX nevyjádřil.

Obžalovaný J.S. byl vyslechnut u hlavního líčení dne 4.5.2015 a 18.5.2015. Jeho spontánní výpověď se týkala především občanského sdružení XXXXX XXXXX. Také tento obžalovaný odmítl odpovídat na dotazy soudu a státního zástupce. K bodu II./4 uvedl několik skutečností, pouze na základě dotazů obžalovaného P. T. J.S. uvedl, že je pravdou, že peníze od tohoto spoluobžalovaného převzal, neboť předpokládali, že dojde k obchodní transakci mezi hongkongskou firmou XXXXX a sdružením P. T. (tj. XXXXX). Vzhledem k tomu, že obchod nakonec nebyl uskutečněn, J.S., podle svého tvrzení, spoluobžalovanému peníze vrátil. Jednoznačně rovněž uvedl, že tyto peníze vybral z účtu a P.T. na základě zrušené dohody vrátil. Podle jeho názoru je všechno řádně zaúčtované v účetnictví, které však zadržela policie. Jak bylo naloženo s částkou 2.700.000 Kč, která se vztahuje k bodu 4c) s odstupem času určit nedokázal.

Skutkový děj popsany ve výroku rozsudku je prokazován především následujícími listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi.

Návrhem na registraci ze dne 25. 9. 2009 doručeným na MVČR 6. 10. 2009 (č. l. 3215) bylo prokázáno, že **členové přípravného výboru**, a to **P. T., J. U. a E. B.** podali návrh na registraci občanského sdružení - XXXXX, které bylo založeno dne 25. 9. 2009 s cílem rozvíjet a podporovat sport ve městě.

Stanovami tohoto sdružení ze dne 25. 9. 2009 (č. l. 1033, 3174, 3216-3218) bylo prokázáno, že jako zakladatelé (členové přípravného výboru) jsou uvedeni **P. T., J. U. a E. B.** **Cílem tohoto sdružení** je podpora sportovních klubů i jednotlivých sportovců města Brna, v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředění konaných v ČR i zahraničí.

Zápisem valné hromady občanského sdružení – XXXXX, která se měla konat dne 26. 10. 2009 (č. l. 1036, 3175b) bylo prokázáno, že členové přípravného výboru, **P. T., J. U. a E. B.** navrhli, aby předsedou byl zvolen **P. T.**, když tento návrh byl přijat.

Ke své účasti na založení a další činnosti občanského sdružení - XXXXX, se vyjádřili také svědkové **E. B. a J. U.**, kteří v zakládajících dokumentech, figurovali. **Svědčyně E. B.** byla vyslechnuta osobně **u hlavního líčení dne 16. 6. 2015** a uvedla, že obžalované **J. T. a P. T.** zná ze svého bydliště v XXXXX. Svědkyně však zcela **vyloučila, že by podepsala Stanovy sdružení (č. l. 3174-3175), Zápis z valné hromady ze dne 26. 10. 2009 (č. l. 3175b), nebo Návrh na registraci** tohoto občanského sdružení (č. l. 3215). Její podpis není ani na kopiích těchto dokumentů (č. l. 3216-3218 – Stanovy, resp. 3219 – Valná hromada z 26. 10. 2009). V závěru své výpovědi svědkyně pouze vysvětlila, že **S. B.** je její sestra a kromě toho sama zná i paní **A.H.**

Výpověď **svědka J.U.**, učiněná **v přípravném řízení dne 28. 1. 2014**, byla čtena u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Tento svědek uvedl, že **obžalované nezná** a ani název občanského sdružení mu nic neříká. Sám vysvětlil, že **nikdy nebyl členem** žádného občanského sdružení, tedy ani XXXXX. Pro vysvětlení svědek uvedl, že v Brně byl naposledy asi před 30 lety na motocyklových závodech. Sám pochází ze XXXXX, kde pořád žije. K dotazu pak potvrdil, že **nezná ani E.B., J.Š., A.H., J.M.** Poté, co byly svědkovy předestřeny listinné důkazy, týkající se především založení předmětného občanského sdružení, tj. Stanovy, Návrh na registraci, Zápis z valné hromady z 26. 10. 2009, resp. 11. 11. 2011. **J. U. jednoznačně vyloučil, že by takové dokumenty mohl podepsat**, což opakovaně vysvětlil tím, že není a nikdy nebyl členem XXXXX.

Dne 29. 10. 2009 **jednal** obžalovaný **P. T.**, zastupující Sdružení XXXXX tak, že uzavřel **Smlouvu o běžném účtu** u peněžního ústavu Volksbank CZ Tomuto občanskému sdružení byl vytvořen účet č. XXXXX (č. l. 1042, 3180, 3256). **Jediným disponentem** oprávněným s peněžními prostředky na účtu jménem občanského sdružení nakládat byl **obžalovaný P. T.**, což bylo prokázáno nejen výše citovanou Smlouvou o běžném účtu, ale i **Podpisovým vzorem** (č. l. 3256-3257), resp. **Přípisem Volksbank CZ** (č. l. 3288), **výpisy z tohoto účtu** (č.l. 3290-3297).

Obžalovaný P.T. jménem tohoto fiktivního subjektu dále **jednal** trestněprávně významným způsobem.

a)

Dne 10. 10. 2009 obžalovaný zaslal společnosti XXXXX XXXXX **Žádost o poskytnutí finančního daru** z odvodu výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 1037, 3176). V této žádosti obžalovaný uvedl, že Sdružení XXXXX si klade za cíl podporovat širokou škálu brněnských sportovců, kterým nedostatek finančních prostředků brání v rozvoji jejich sportovního talentu, v účasti na sportovních vystoupeních a kvalitním tréninku. Sdružení chce přispívat k naplnění uvedených cílů a k tomu potřebuje finanční zajištění.

Dne 30. 10. 2009 jednal obžalovaný P. T. jménem Sdružení XXXXX tak, že uzavřel **Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely** s poskytovatelem – společností XXXXX XXXXX (č. l. 1038, 3177). Společnost XXXXX XXXXX se zavázala poskytnout sdružení částku 2.000.000 Kč v roce 2009 (článek II. / 1), a to k provozování činností sdružení, uvedených v článku I. / 1, tj. k podpoře sportovních klubů i jednotlivých sportovců města Brna v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředěních konaných v ČR i v zahraničí. Obžalovaný P. T. se jménem sdružení zavázal tuto částku použít právě k podpoře sportovních klubů i jednotlivých sportovců města Brna v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředěních konaných v ČR i v zahraničí (článek II. / 2). Současně se zavázal do 15. května 2010 doložit použití této částky společnosti XXXXX XXXXX, když v případě, že takové potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se neprodleně vrátit poskytnuté finanční prostředky společnosti XXXXX XXXXX (článek II. /4,5 této dohody).

Výpisem z účtu vedeného u KB pro společnost XXXXX XXXXX (č. l. 3231) bylo prokázáno, že dne 30. 10. 2009 byla provedena platba ve výši 2.000.000 Kč na účet Sdružení XXXXX č. účtu XXXXX. **Výpisem z účtu** tohoto sdružení vedeného u Volksbank CZ (č. l. 3259) bylo prokázáno, že tato částka sem byla připsána dne 2. 11. 2009, jako platba ve výši 2.000.000 Kč od společnosti XXXXX XXXXX. Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že dne 4. 11. 2009 byl proveden výběr v hotovosti, částky 1.997.000 Kč. Jak vyplývá z výše uvedených listinných důkazů, jediným oprávněným disponentem s tímto účtem byl obžalovaný P.T. Takto lze učinit **dílčí závěr, že to byl právě obžalovaný, kdo zmíněnou částku 1.997.000 Kč dne 4. 11. 2009 v hotovosti z účtu sdružení vybral.**

Dne 10. 5. 2010 zaslal obžalovaný **Potvrzení o příjmu** části výtěžku na veřejně prospěšné účely do společnosti XXXXX XXXXX, a to právě jménem Sdružení XXXXX (č. l. 1044, 3181). Obžalovaný takto potvrdil nejen přijetí částky 2.000.000 Kč s odkazem na Dohodu ze dne 30. 10. 2009, ale zejména sdělil, že tyto finanční prostředky byly použity v souladu se Stanovami občanského Sdružení XXXXX, aniž by dostal své smluvní povinnosti a připojil adekvátní doklady o konkrétním použití těchto finančních prostředků (č. l. 3181, resp. 1044).

Žádostí o doložení užití odvodu části výtěžku ze dne 18. 6. 2012 (č. l. 1053, 3187, 3232, 3239) bylo prokázáno, že společnost XXXXX XXXXX se od Sdružení XXXXX domáhala, aby doložilo potvrzení o vynaložení poskytnutých finančních prostředků na účely uvedené v článku II./1 Dohody, tj. částky 2.000.000 Kč. Podle žádosti tak lze učinit formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisu z bankovního účtu sdružení. Pro úplnost lze konstatovat, že společnost XXXXX XXXXX tuto žádost zaslala sdružení na adresu XXXXX (viz. č. l. 3232), tj. v souladu s **Oznámením** obžalovaného o změně adresy (č. l. 1055). Užívání předmětné poštovní schránky na adrese XXXXX, Sdružením XXXXX je prokazováno **Dohodou** ze dne 6. 6. 2012, kterou jménem sdružení dokonce uzavřel obžalovaný J.T. (č. l. 1058, 3303).

b)

Obžalovaný P.T. jednal jménem tohoto Sdružení XXXXX opět tak, že přesně nezjištěného dne nejpozději 7. 6. 2010 podepsal Dohodu o odvozech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 1045 – originál, resp. 3182). Ani na originálu, ani na kopii této dohody podepsané s firmou XXXXX XXXXX není uvedeno datum podpisu, alespoň jednou ze smluvních stran, avšak podle názoru soudu musela být dohoda podepsána nejpozději 7. 6. 2010, neboť téhož dne byl v souladu s Dohodou dán Příkaz k převodu smluvně dohodnuté částky 3.600.000 Kč od společnosti XXXXX XXXXX na účet tohoto sdružení. Jménem sdružení se obžalovaný P. T. opět zavázal tuto částku 3.600.000 Kč použít k podpoře sportovních klubů i jednotlivých sportovců města Brna, v jejich tréninkové přípravě, návštěvách závodů i soustředění konaných v ČR i zahraničí (článek II. / 2 smlouvy. Kromě toho se zavázal do 15. 5. 2011 doložit použití uvedené částky společnosti XXXXX XXXXX, když v opačném případě, že potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX XXXXX (článek II. / 4,5 této dohody).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 3235) bylo prokázáno, že dne 7. 6. 2010 byla provedena platba částky 3.600.000 Kč na účet Sdružení XXXXX č. účtu XXXXX.

Výpisem z účtu tohoto sdružení (č. l. 3263), pak bylo prokázáno, že zmíněná částka 3.600.000 Kč sem byla přípsána dne 8. 6. 2010, jako platba od společnosti XXXXX XXXXX Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že ještě téhož dne, tj. 8. 6. 2010 byla z tohoto účtu odeslána částka 3.598.000 Kč na účet č. XXXXX. Vzhledem k tomu, že jediným disponentem oprávněným s účtem nakládat byl obžalovaný P.T., tak lze učinit dílčí závěr o tom, že předmětnou platbu provedl právě obžalovaný. Z předmětného výpisu z účtu Sdružení XXXXX lze také zjistit, že v uvedené době byl zůstatek na tomto účtu prakticky minimální, v řádu několika set Kč mimo zinkasované částky 3.600.000 Kč, pak tedy zcela jednoznačně byla platba 3.598.000 Kč poskytnuta právě z prostředků odeslaných společností XXXXX XXXXX v celkové výši 3.600.000 Kč. Platba byla provedena na účet společnosti XXXXX, která uvedený účet č. XXXXX vlastnila u peněžního ústavu UniCredit Bank, což je ostatně prokázáno Výpisem z tohoto účtu (č. l. 3271 a násl.). Na tento účet byla dne 9. 6. 2010 kromě zmíněné částky 3.598.000 Kč od Sdružení XXXXX přípsána i platba ve výši 3.698.000 Kč od XXXXX, což je prokázáno Výpisem z předmětného účtu (č. l. 3271b). Stejným listinným důkazem je pak prokázáno, že dne 11. 6. 2010 z uvedených částek vybral obžalovaný J.S., jako jeden z disponentů předmětného účtu společnosti XXXXX, částku 6.790.000 Kč. Skutečnost, že dne 11. 6. 2010 byla zbylá částka, z těchto dvou příjmů, tj. 506.000 Kč přeposlána na účet příjemce společnosti XXXXX, je prokazována rovněž Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. l. 3272, 3277, 4157). Na podkladě takto prokázaných skutečností nalézací soud konstatoval, že pokud částka 506.000 Kč byla vybrána z peněžních prostředků poskytnutých dvěma občanskými sdruženími na účet společnosti XXXXX lze předpokládat, že byla představována rovným dílem, tj. částkou 253.000 Kč pocházející z platby od XXXXX a stejnou částkou, tj. částkou 253.000 Kč, od XXXXX. Zpětným propočtem pak lze zjistit, že pokud J.S. vybral v hotovosti částku 6.790.000 Kč dne 11.6.2010 z účtu společnosti XXXXX, jak je shora uvedeno, rovněž tato částka se skládala z finančních prostředků poskytnutých oběma sdruženími. Jestliže XXXXX zaslalo na tento účet částku 3.698.000 Kč, pak po odpočtu částky 253.000 Kč poukázané dále na účet společnosti XXXXX, představoval zůstatek z platby od XXXXX částku 3.445.000 Kč (3.698.000 – 253.000). Na podkladě stejné úvahy lze dospět

k závěru, že pokud XXXXX zaslalo na účet společnosti XXXXX částku 3.598.000 Kč, potom po odpočtu částky 253.000 Kč, jako poloviny platby poskytnuté na účet společnosti XXXXX, zde zůstala částka 3.345.000 Kč poskytnutá od XXXXX (3.598.000 Kč - 253.000 Kč). Platby od obou společností, tj. 3.445.000 Kč od XXXXX a 3.345.000 Kč od XXXXX, tak v souhrnu představovaly částku 6.790.000 Kč, kterou v hotovosti J.S. vybral. Přehledem celkových plateb, které byly jako příjmy, nebo výdaje na účtu společnosti XXXXX v inkriminovaném období provedeny (č. l. 3271-3272) lze považovat za prokázané, že firma neměla na tomto účtu jiný výrazný finanční zůstatek, když prakticky peněžní prostředky, které přicházely od občanských sdružení, byly ihned téměř v plném rozsahu vybrány.

Obžalovaný P.T. však dne 9. 5. 2011 zaslal do společnosti XXXXX XXXXX Potvrzení o příjmu části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 3236), v němž sdělil, že finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami občanského Sdružení XXXXX, avšak bez toho, že by doložil konkrétní doklady o jejich využití. Žádostí o doložení (č.l. 3237) užití odvodu části výtěžku ze dne 16. 3. 2012 bylo prokázáno, že společnost XXXXX XXXXX opětovně vyzvala Sdružení XXXXX, aby doložila použití částky 3.600.000 Kč na účely uvedené v článku II. / 2 dohody, a to např. formou kopií faktur účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu. Na to reagoval obžalovaný P. T. Přípisem ze dne 12. 6. 2010, v němž (č. l. 3238) sdělil, že uvedené finanční prostředky byly plně využity v souladu se stanovami občanského sdružení, a to konkrétně na realizaci mnoha projektů určených XXXXX. Současně užil zcela obdobných formulací, jako ostatní obžalovaní, když vyslovil názor na platnou právní úpravu, tedy že nebylo nikde řečeno, jakým způsobem má příjemce užití dokládat. Z toho lze, podle jeho názoru, dovodit, že je dáno na vůli příjemce výtěžku, jakým způsobem hodlá způsob využití prokazovat. Vzhledem ke skutečnosti, že nelze fakticky zveřejňovat množství interních účetních dokladů, přislíbil i doručení balíků materiálů dokladujících užití zmíněného odvodu části výtěžku v brzké době. V závěru přípisu uvedl, že občanské sdružení využilo převážnou část obdržených prostředků na činnost a nákup sportovního vybavení, zbytek pak na cestovní náhrady a ostatní, zákonem povolené, výdaje. Společnost XXXXX XXXXX jako poskytovatel finančních prostředků reagovala dne 18. 6. 2012 opětovnou Žádostí o doložení užití poskytnuté částky 3.600.000 Kč formou kopií faktur účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu sdružení (č. l. 1052, 3186). Je tedy zjevné, že obžalovaný nesplnil deklarovaný záměr doručit balík materiálu dokladujících užití zmíněného odvodu části výtěžku, jak sdělil 12. 6. 2012 (viz. č. l. 3178, 1040, 3238).

c)

Obdobný úkon jako vůči společnosti XXXXX XXXXX učinil obžalovaný P.T. vůči společnosti s podobným předmětem činnosti, tj. vůči společnosti XXXXX Dne 25. 2. 2010 zaslal této společnosti, jménem Sdružení XXXXX, Žádost o poskytnutí části výtěžku na podporu sdružení (č. l. 1049, 3183) v níž uvedl, že finanční prostředky budou použity v souladu se stanovami sdružení.

Smlouvou o odvodu části výtěžku ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 1047, 3184, 3242) bylo prokázáno, že ji uzavřel obžalovaný P.T. se společností XXXXX, která se zavázala poskytnout sdružení částku 3.000.000 Kč (článek I.). Obžalovaný jménem Sdružení XXXXX, tj. jménem příjemce odvodu části výtěžku se zavázal zaslat společnosti XXXXX potvrzení o přijetí finančních prostředků a zejména do 30. 4. 2011 společnosti doložit užití prostředků s vědomím, že tyto údaje budou dále předloženy Ministerstvu financí ČR. Za významné považuje nalézací soud ujednání bodu 3./ Smlouvy, podle něhož má společnost XXXXX, jako poskytovatel

příspěvku, právo žádat poskytnutý finanční příspěvek zpět a příjemce, tj. Sdružení XXXXX zastoupené obžalovaným P.T., je povinno do 15 dnů od obdržení výzvy finanční prostředky vrátit, včetně úroků z prodlení, to vše za předpokladu, bude-li finančních prostředků použito příjemcem odvodu, tj. sdružením na jiný účel, než který bude uveden v potvrzení.

Příkazem k úhradě (č. l. 3247) bylo prokázáno, že společnost XXXXX dala dne 23. 6. 2010 příkaz k převodu částky 3.000.000 Kč na účet č. XXXXX ze svého účtu zde uvedeného. **Výpisem z účtu** Sdružení XXXXX, který byl veden u Volksbank CZ, tj. č. ú. XXXXX (č. l. 3263) bylo prokázáno, že na tento účet byla dne 24.6.2010 připsána částka 3.000.000 Kč od společnosti XXXXX Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že následující den, tj. 25. 6. 2010 byla celá částka 3.000.000 Kč odeslána na účet č. XXXXX, který, jak je shora uvedeno, byl vedený u UniCredit Bank pro majitele, firmu XXXXX. Příkaz k takovému převodu mohl dát pouze obžalovaný P.T., který jak je rovněž prokázáno shora citovanými listinnými důkazy byl jediným disponentem, oprávněným s peněžními prostředky na účtu nakládat.

Výpisem z účtu č. XXXXX, vedeným u UniCredit Bank a patřícím společnosti XXXXX (č. l. 3271-3272) bylo prokázáno, že dne 28. 6. 2010 sem byla připsána částka 3.000.000 Kč, zasláná z účtu Sdružení XXXXX. Stejným listinným důkazem, pak bylo prokázáno, že již dne 25. 6. 2010 byla na stejný účet připsána částka 3.000.000 Kč odeslaná z účtu občanského sdružení – XXXXX. Vzhledem k tomu, že na účtu byly v uvedeném období kromě takto získaných finančních prostředků v celkové výši 6.000.000 Kč prakticky minimální zůstatky v řádu stokorun, lze učinit, na podkladě předmětného **Výpisu** (č. l. 3272) také **dílčí závěr** spočívající v tom, že právě z takto získané částky celkem 6.000.000 Kč pochází finanční prostředky, které dne 29. 6. 2010 vybral v hotovosti ve výši 5.700.000 Kč obžalovaný J.S. Zbýlá částka 300.000 Kč byla dne 28. 6. převedena na účet společnosti XXXXX Příkaz k takovému převodu mohl učinit pouze disponent uvedeného účtu, tj. J.T., R.N. nebo J.S. (č.l. 3274). Který z nich to však byl, nebylo bezpečně prokázáno. Oprávněným s účtem disponovat byl tedy i J.S., který prokazatelně částku 5.700.000 Kč vybral. V souvislosti s konečnými příjemci těchto finančních prostředků pak lze poukázat také na další listinné důkazy, které se k účtům obou společností vztahují.

Zprávou peněžního ústavu UniCredit Bank (č. l. 3274) bylo prokázáno, že majitelem účtu č. XXXXX je společnost XXXXX se sídlem XXXXX. Účet byl založen 14. 9. 2004 a dispoziční oprávnění k němu mají R. N., J.T. a J.S..

Zprávou peněžního ústavu UniCredit Bank (č. l. 3704) pak bylo prokázáno, že účet č. XXXXX byl založen 20. 11. 2009 a zrušen 11. 4. 2013, když majitelem účtu byla firma XXXXX Osobami oprávněnými s finančními prostředky na tomto účtu disponovat byli obžalovaní J.T., M. B. a další dispoziční oprávnění měli V.S., K.H. a M. G. Právní status společnosti XXXXX byl prokázán **Výpisem z obchodního rejstříku** (č. l. 3706), z něhož bylo zjištěno, že členy představenstva byly obžalovaní J.T., J.P. a J. V..

Dne 29. 4. 2011 zaslal obžalovaný P.T. jménem Sdružení XXXXX do společnosti XXXXX **Potvrzení o příjmu části výtěžku** (č.l. 1050, 3185, 3246), v němž sdělil, že finanční prostředky na základě Smlouvy o odvodu části výtěžku ze dne 1. 6. 2010 byly na účet sdružení převedeny a byly použity v souladu se stanovami tohoto sdružení. Předmětné potvrzení obžalovaný zaslal bez toho, že by připojil konkrétní doklady o užití finančních prostředků.

Na dílčí odpovědnosti P.T.nic nemění ani tzv. **Předávací protokol** ze dne 15. 4. 2013, který měl sepsat se spoluobžalovaným J.T., na jehož podkladě měl obžalovaný P.T. předat obžalovanému J.T. všechny dokumenty, týkající se organizační a hospodářské činnosti

sdužení, včetně zpráv o výsledcích činnosti sdužení s odkazem na Zápis z valné hromady z 15. 4. 2013. Předně je třeba konstatovat, že podpis obžalovaného P. T. na originálu tohoto Protokolu (č. 1. 1057) chybí. Kromě toho k předání potřebných dokumentů mělo dojít 15. 4. 2013, avšak finanční prostředky byly čerpány od obou společností s výrazným časovým předstihem, a také s výrazným časovým předstihem, tj. nejpozději do 15. 5. 2010, resp. 15. 5. 2011 a 30. 4. 2011 měl obžalovaný P.T. doložit společnost XXXXX XXXXX a společnosti XXXXX řádnými doklady užití těchto finančních prostředků poskytnutých jako část výtěžku na veřejně prospěšné účely, což neučinil.

Také v případě tohoto čtvrtého občanského sdužení figurujícího v rámci nyní projednávané trestní věci pod **bodem II/4 výroku rozsudku** dospěl nalézací soud **k závěru**, že se jednalo o fiktivní subjekt, který rovněž nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť byly porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku, vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani v tomto případě se nejednalo o jakékoliv formální či administrativní pochybení spočívající např. v absenci určitých formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem proto **jednal** především **obžalovaný P.T.**, který požádal o registraci uvedeného občanského sdužení, a to na podkladě dokumentů, které mu, jak sám doznal, vytvořil **obžalovaný J.T.** Obžalovaný P.T. tedy zcela zjevně jednal za součinnosti obžalovaného J. T. Oba obžalovaní zcela nepochybně věděli, že osoby figurující při založení tohoto občanského sdužení, tj. J. U. a E. B., o své participaci na založení a činnosti občanského sdužení nemají žádné vědění a tedy že se jedná o fiktivní členy, jakož i fiktivní zakladatelské dokumenty. Obžalovaný P.T. tedy primárně vedl v omyl pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu založení občanského sdužení s názvem XXXXX, a to tím, že jim předložil fiktivní zakladatelské dokumenty – Návrh na registraci, Stanovy i Zápis z valné hromady, v nichž figurují, kromě obžalovaného, fiktivní členové J. U. a E. B..

Jménem tohoto fiktivního subjektu pak obžalovaný P.T. dále jednal tak, že vedl v omyl pracovníky peněžního ústavu – Volksbank CZ při zakládání bankovního účtu pro fiktivní subjekt. Podstatné je pochopitelně trestněprávně významné jednání obžalovaného P. T., které následovalo po založení tohoto fiktivního subjektu a příslušného účtu v peněžním ústavu a které spočívalo v tom, že zaslal dvě žádosti o poskytnutí části výtěžku na veřejně prospěšné účely do společnosti XXXXX XXXXX (10.10.2009 a nejpozději 7.6.2010) a do společnosti XXXXX (25.2.2010). S oběma firmami uzavřel jménem fiktivního subjektu Dohody o odvozech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (30.10.2009 a nejpozději 7.6.2010 s firmou XXXXX XXXXX a 1.6.2010 s firmou XXXXX). Na základě těchto Dohod byla na účet fiktivního sdužení poskytnuta 2.11.2009 částka 2.000.000 Kč, z níž obžalovaný 4.11.2009 vybral 1.997.000 Kč, dne 8.6.2010 byla poskytnuta částka 3.600.000 Kč, z níž obžalovaný 3.598.000 Kč ještě téhož dne odeslal na účet společnosti XXXXX a obdobně si počínal i s částkou 3.000.000 Kč, která byla na účet připsána 24.6.2010 a obžalovaný hned následující den, tj. 25.6.2010 celou částku opět poslal na účet XXXXX. V případě všech tří plateb obžalovaný P.T. zaslal oběma firmám potvrzení o příjmu části tohoto výtěžku, kde opakovaně sdělil, že finanční prostředky byly použity v souladu se Stanovami sdužení, ačkoliv ani v jednom případě nebyl schopen poskytnout adekvátní účetní doklady, alespoň o dílčím využití těchto finančních prostředků, jak společnosti XXXXX XXXXX, tak i XXXXX na základě Smluv vyžadovaly. **Obžalovaný J.S.** pak jednal trestněprávně významným způsobem tak, že poskytl pomoc obžalovanému P.T. k vyvedení těchto finančních prostředků z účtu XXXXX a to tak, že poté, co obžalovaný P.T. odeslal dne 8.6.2010 částku 3.598.000 Kč na účet společnosti XXXXX,

obžalovaný J.S. 11.6.2010 vybral částku 3.445.000 Kč a obdobně dne 29.6.2010 vybral v hotovosti částku 5.700.000, v níž, jak nalézací soud rozvedl, pocházela částka 2.850.000 Kč právě z platby poskytnuté ze XXXXX. Kdo převedl zbylou částku 150.000 Kč, (resp. v souhrnu 300.000 Kč s platbou od XXXXX) dne 28.6.2010 na účet společnosti XXXXX, nebylo možno pro nedostatek důkazní situace zjistit. Jak nalézací soud uvedl rovněž shora, příkaz k takovému převodu mohli učinit obžalovaní J.T., R.N. i J.S., ovšem tento platební příkaz nebylo možno blíže identifikovat. J.S. však prokazatelně jednal trestněprávně významným způsobem tak, že vybral částku 5.700.000 Kč, a to na vrub XXXXX a XXXXX. Na základě takto provedeného dokazování dospěl nalézací soud **k závěru**, že v **přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného **P. T.** za součinnosti obžalovaného **J. T.** byla způsobena **škoda ve výši 5.600.000 Kč společnosti XXXXX XXXXX, přičemž na škodě ve výši 3.345.000 Kč participoval také obžalovaný J.S.,** který poskytl pomoc k vyvedení finančních prostředků z účtu XXXXX tím, že peníze v hotovosti vybral z účtu společnosti XXXXX, k němuž měl dispoziční oprávnění, byť prokazatelně žádný reálný obchodní vztah mezi touto firmou a XXXXX nevznikl, k čemuž nebyly doloženy ani žádné relevantní účetní doklady, a to nejen v průběhu tohoto řízení, ale zejména poskytovatelům účelových dotací, tj. společnosti XXXXX XXXXX **Obžalovaný P.T.** potom jednal trestněprávně významným způsobem popsáným shora, přičemž **v přímé příčinné souvislosti** s jeho trestným jednáním za součinnosti s J.T. vznikla společnosti **XXXXX škoda ve výši 3.000.000 Kč**, avšak na vzniku této škody ve výši minimálně 2.850.000 Kč participoval stejným způsobem, tj. výběrem těchto finančních prostředků z účtu společnosti XXXXX také obžalovaný J.S. Rovněž v případě této finanční částky prokazatelně nevznikl žádný doložitelný obchodní vztah mezi XXXXX a společností XXXXX, na jehož podkladě by bylo možno takovou platbu považovat za důvodnou. Obžalovaný P.T. ani v jednom z těchto tří případů poskytnutých výtěžků nebyl schopen firmě XXXXX XXXXX ani firmě XXXXX na jejich opakované výzvy užití těchto prostředků adekvátním způsobem doložit, byť jej k tomu firmy opakovaně vyzývaly.

5./ Sdružení XXXXX

Obžalovaná R.N. se k trestnému jednání vyjádřila především v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 14.4.2015. Obžalovaná uvedla, že na myšlenku zabývat se koňskou rehabilitací přišla v průběhu svého pracovního pobytu v Anglii. Její manžel J.T. se začal angažovat ve sdružení XXXXX, a proto se obžalovaná sama rozhodla založit si vlastní občanské sdružení, které bude realizovat koňskou rehabilitaci. R. N. jednoznačně uvedla, že **veškeré podklady pro založení tohoto občanského sdružení jí připravil její manžel J.T.** Ona sama se na založení podílela tak, že podklady podepsala a odeslala na ministerstvo za účelem registrace. Na radu J. T. obeslala různé firmy se žádostí o finanční dar. Manžel, tj. J.T., jí řekl, že pro založení občanského sdružení musí být tři osoby, ale ona sama údajně **nevěděla, že tyto další dvě osoby jsou zde pouze dosazené. L.K. a E.H. nezná, nikdy je neviděla.** Vzápětí však obžalovaná potvrdila, že návrh na registraci podávala sama, z čehož, podle názoru nalézacího soudu, zcela logicky vyplývá, že obžalovaná předmětné dokumenty, tj. Návrh, Stanovy i Zápis z valné hromady měla ve své dispozici, četla je, a proto **musela vědět, že L.K. a E.H. nezná a jedná se tedy o nepravdivé údaje.** Sama pak potvrdila (str. 23-24), že zakladatelské dokumenty sepsal a vytvořil její manžel J.T., který připravil veškerou administrativu týkající se založení sdružení. Obžalovaná rovněž potvrdila, že valná hromada, tj. **zakladatelská schůze se nekonala**

a ona vůbec nevěděla, jestli další dvě osoby, s nimiž sdružení zakládá, vůbec existují, jaká mají data narození, event. bydliště. Na svoji obhajobu uvedla, že to považovala pouze za administrativní krok. Dále obžalovaná R. N. potvrdila, že občanské sdružení XXXXX mělo účet u České spořitelny, který ona sama založila a po celou dobu k němu měla dispoziční oprávnění pouze ona.

Když obeslala firmy se žádostí o poskytnutí finančních prostředků, odpověděla jí údajně pouze firma XXXXX XXXXX, od které získala na účet sdružení částku přibližně 1.200.000 Kč, a to v únoru 2010. Občanské sdružení XXXXX mělo v rámci své činnosti zajišťovat rehabilitaci handicapovaných osob, ale také přiblížit jezdecký sport širší veřejnosti, zabývat se hipoterapií apod. Obžalovaná R.N. však potvrdila, že občanské sdružení XXXXX nemělo vlastní jezdecký areál, nemělo koně, vybavení a, jak vyplynulo z její předchozí výpovědi, kromě ní další zakladatelé byli fiktivní a sdružení nemělo ani jiné další členy. K dotazu soudu pak dále uvedla, že si chtěla pronajmout jezdecký areál v XXXXX, který měl, podle jejího názoru, dobré vybavení, ale s provozovatelem tohoto areálu neměla osobně nic dojednáno, ani uzavřenu žádnou smlouvu. Sama měla pouze dohodu s V.B., který jí údajně vystavil daňový doklad. Sám byl majitelem firmy XXXXX, kterou původně koupila a provozovala sama obžalovaná. V.B. údajně tvrdil, že má známého, který tento areál vlastní a provozuje, avšak, jak obžalovaná později zjistila, nebyla to pravda. Část peněz z částky 1.165.690 Kč, kterou sdružení dostalo od společnosti XXXXX XXXXX, použila obžalovaná, podle svého tvrzení, na uhrazení faktury za pronájem v Předklášteří a potom objednala jezdecká sedla, která měla být šita na míru a zadala výrobu propagačních materiálů (str. 24). Obžalovaná uvedla, že sice propagační materiály uhradila předem, mělo se jednat o CD a letáčky s informacemi, avšak nikdy je vyrobené nedostala. Objednala je opět u V.B., a to ústně, i když on jí na to vystavil daňový doklad. O jaký daňový doklad se však jednalo, si obžalovaná, údajně, přesně nevzpomíná (str. 24). Co se týče jezdeckých sedel, která měla být vyrobena na míru, sama objednávku učinila u A.K., se kterým údajně jednala jako s fyzickou osobou, a proto neví, jestli on měl nějakou firmu. A.K. měl být vlastně zprostředkovatelem, ale kdo měl sedla vyrobit, obžalovaná neví. Jednoznačně však uvedla to, co považuje soud za podstatné, že s ním zprostředkovatelskou smlouvu neuzavřela přesto, že mu zaplatila zálohu asi 300.000 Kč (str. 25). Obžalovaná dokonce uvedla, že si přesně nevzpomene, jestli částku 300.000 Kč dávala A.K. nebo nějaké firmě, ale vzápětí připustila, že pravděpodobně mu peníze předala v hotovosti. Celková cena za 8 – 10 kusů sedel měla být kolem 300.000 Kč.

Obžalovaná R.N. pak potvrdila, že smlouvu se společností XXXXX XXXXX o poskytnutí finančních prostředků uzavřela ona sama, i když si s odstupem času nepamatuje, co bylo obsahem této smlouvy, stejně jako si nevybavuje, jestli na sebe převzala jménem sdružení závazek doložit společnosti XXXXX XXXXX, na co byly poskytnuté finanční prostředky použity. Potvrdila však, že věděla, že peníze patří občanskému sdružení XXXXX (str. 26).

Obžalovaná R.N. dále uvedla, že co se týče finančních prostředků, které předala V.B., pak sama neví, zda je předal provozovateli jezdeckého areálu v Předklášteří, ale domnívá se, že ne, protože on ji podvedl (str. 25). V.B. jí celkově podvedl nebo okradl o částku 680.000 Kč (str. 27) a obžalovaná tuto částku údajně do sdružení vrátila, neboť tam vložila 80.000 Kč svých a 600.000 Kč si půjčila od svého otce. Zcela nelogicky pak uvedla, že neví, jestli bylo v této věci podáno trestní oznámení, když se cítila být podvedená, což vysvětlila tím, že takové kroky mělo podniknout nástupnické sdružení a ona tu už nechtěla řešit (str. 28). Nakonec se rozhodla, že v činnosti sdružení XXXXX nebude pokračovat a potvrdila, že to byl právě obžalovaný J.T., kdo jí navrhl, aby sdružení bylo sloučeno nejdříve se sdružením XXXXX, ale nakonec mělo

být sloučeno s XXXXXX a se sdružením XXXXXX (str. 35). Valná hromada na sloučení sdružení, podle jejího tvrzení, určitě proběhla, ale na otázku kdy, kde a jakým způsobem proběhlo sloučení se sdružením XXXXXX, obžalovaná odmítla vypovídat.

Nalézací soud pak považuje za podstatné také vyjádření obžalované R.T., které učinila k dotazu procesních stran zejména, když uvedla, že sídlo sdružení XXXXXX v XXXXX, považovala za sídlo administrativní, sama tam nikdy nebyla, ani žádné prostory tam pronajaté neměla. Všechno připravoval její manžel J.T., takže ona ani neví, či to byla adresa a zda, příp. jak mělo sdružení XXXXXX zajištěno přeposílání pošty z této adresy na adresu, kde ona by mohla poštu vybírat. Toto sídlo vybral její manžel J.T.. R.N. pak, podle svého doznání, sdělila společnosti XXXXXX, že finanční prostředky byly užity v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty (str. 34-35), což vysvětlila tím, že měla takový záměr využít částku 1.165.690 Kč na tyto projekty, ale úplně všechny peníze na takový účel nepoužila v době, když sdělení společnosti XXXXXX XXXXX poskytla.

Obžalovaná se rovněž vyjádřila k faktuře ze dne 8.12.2009 na částku 386.400 Kč, kterou vystavila společnost XXXXXX (str. 33), když uvedla, že fakturu uhradila hotově, a to nejdříve ve výši 100.000 Kč, jako zálohu. Letáky na hipoterapii měl dodat V.B., ale komu tuto zakázku dodal, jako subdodávku, ona sama neví. Společnost XXXXXX obžalovaná sama koupila v roce 2005, ale už neví od koho. Ona byla ve firmě majitelkou a jednatelkou, ale zda měla firma nějaké zaměstnance nebo osoby, které pro ni pracovaly, sama neví, protože si to údajně nepamatuje. Společnost prodala nejdříve J.S. a ten ji zřejmě později prodal V.B. K dalším okolnostem týkajícím se společnosti XXXXXX s.r.o., event. společnosti XXXXXX obžalovaná odmítla vypovídat. Co se týče společnosti XXXXXX pak, podle svého tvrzení, obžalovaná pouze ví, že je to hongkongská společnost, ale proč má účet v České republice sama neví, neboť o činnost této společnosti se nikdy nezajímala. Společnost pro ni fyzicky představoval obžalovaný J.T. a J.S.. Před sloučením sdružení XXXXXX s dalším občanským sdružením předala obžalovaná R.N., podle svého tvrzení (str. 27), obžalovanému J.T. pokladnu s hotovostí ve výši 800.000 až 900.000 Kč. Peníze neměla na účtu sdružení, ale měla je doma v hotovosti pro případ, že by něco potřebovala hotově platit. Proč však nedošlo přímo ke sloučení sdružení XXXXXX se sdružením XXXXXX obžalovaná, podle svého tvrzení, neví, resp. si na to nevzpomíná. Veškeré záležitosti týkající se sloučení sdružení XXXXXX se sdružením XXXXXX a se sdružením XXXXXX vyřizoval obžalovaný J.T. Zda došlo nakonec ke sloučení se sdružením XXXXXX sama obžalovaná neví, neboť na aktivitách žádného sdružení se nepodílí, i když, podle svého tvrzení, je řadovým členem sdružení XXXXXX, které údajně pořádá schůze nebo valné hromady.

Obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 19.5.2015 podrobně popsal aktivity sdružení XXXXXX, svůj podíl na činnosti tohoto sdružení a, jak je rovněž shora uvedeno, odmítl se vyjádřit na dotazy soudu a státního zástupce, které systematicky mohly směřovat k objasnění činnosti a trestného jednání obžalovaného ve vztahu ke konkrétním občanským sdružením. U hlavního líčení byla v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu čtena výpověď obžalovaného J. T., kterou učinil v přípravném řízení dne 17.10.2013 a 21.10.2013 (č.l. 198-208). Obžalovaný se však odmítl vyjádřit k podrobnostem své činnosti i činnosti své manželky, tj. obžalované R.T.. v rámci sdružení XXXXXX právě s odkazem na jejich vzájemný příbuzenský poměr (č.l. 205b).

Skutkový děj, je také v tomto případě prokazován zejména listinnými důkazy a výpověďmi svědků.

Ze Zápisu přípravného výboru Sdružení XXXXX ze dne 16. 11. 2009 (č. l. 3396) bylo zjištěno, že schůze tohoto výboru se měli zúčastnit obžalovaná R. N., dále E. H. a L.K., přičemž tento zápis všechny také podepsaly. Na schůzi byly přijaty Stanovy (č. l. 1023, 3367-3368, 3394b), které měly, vedle obžalované R. T., podepsat členky přípravného výboru E. H. a L.K. Podle článku I. těchto stanov bylo Sdružení XXXXX založeno za účelem podpory projektů zaměřených pro koňskou rehabilitaci tělesně postižených, když posláním sdružení je zajišťovat pomoc právní, materiální a jinou.

Návrhem na registraci tohoto sdružení (č. l. 3394) bylo prokázáno, že byl doručen na Ministerstvo vnitra ČR 30. 11. 2009 a také v tomto Návrhu, jako členky přípravného výboru figurují, vedle obžalované R. T., E. H. a L.K..

Výpovědi svědkyň E.H. a L.K. učiněné v přípravném řízení byly u hlavního líčení 8. 6. 2011 provedeny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu.

Svědkyň E. H. dne 30. 1. 2014 (č. l. 3317-3322) uvedla, že obžalované, ani toto občanské sdružení, nezná. Sama nikdy nebyla členkou žádného občanského sdružení, tedy ani Sdružení XXXXX. E. H. rovněž uvedla, že nezná L.K., ale ani M.A., P. Š., Z.B., nebo V.T.. Po předestření rozhodujících listinných důkazů jednoznačně uvedla, že nepodepsala Zápis z přípravného výboru Sdružení XXXXX ze dne 16. 11. 2009, Návrh na registraci a stanovy ze dne 19. 11. 2009, ani Návrh na změnu sídla sdružení z 11. 12. 2009 a zápisy valných hromad ze dne 10. 12. 2009, 26. 7. 2011 a 14. 11. 2011.

Rovněž svědkyň L.K. v rámci své výpovědi 5. 2. 2014 (č. l. 3331-3335) uvedla, že neví, že by byla členkou Sdružení XXXXX a nezná osoby jménem Z.B., J.O., P. Š., V.T., T.P., K.H., nebo R.W.. Svědkyň připustila pouze, že nějakou M.A. z XXXXX asi zná, toto jméno jí něco říká. Svědkyň L.K. žádné listiny k potvrzení pravosti podpisu v přípravném řízení předloženy nebyly. Nalézací soud považuje za podstatné nepřehlédnout úvodní stranu protokolu o jejím výslechu, z níž lze zjistit, že v době založení tohoto sdružení bylo svědkyni cca. 87 let (nar. XXXXX). V rámci Úředního záznamu o podaném vysvětlení dne 28. 2. 2013 (č. l. 3619 a násl.), který byl u hlavního líčení 16. 6. 2015 přečten v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu, také M.A. vyloučila, že by byla členkou Sdružení XXXXX, o kterém sama nic neví. Zápis z valné hromady z 26. 7. 2011 nepodepsala, neboť podpis na něm není její.

Obžalovaná R. N. jménem tohoto Sdružení XXXXX jednala, a to nejdříve tak, že dne 9. 12. 2009 podepsala Smlouvu o běžném účtu v České spořitelně (č. l. 3421). Sdružení XXXXX se pak stalo majitelem účtu č. XXXXX, který byl zřízený dne 9. 12. 2009. Jediným disponentem oprávněným s finančními prostředky na účtu nakládat byla obžalovaná R. N., což bylo prokázáno, jak touto smlouvou, tak ostatně i Podpisovým vzorem účtu (č. l. 3424-3425).

Dne 20. 12. 2009 zaslala obžalovaná R. N. jménem Sdružení XXXXX Žádost o poskytnutí finančního daru do společnosti XXXXX (č. l. 1008, 3372, 3407). V této žádosti uvedla, že cílem občanského Sdružení XXXXX je pomoci tělesně postiženým občanům v jejich nelehké životní cestě, sdružení se specializuje na léčbu pomocí hiporehabilitace a hipoterapie. Když obě metody v žádosti v podrobnostech rozvedla.

Dohodou o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 1009, 3408-3409, resp. 3373 a násl.) bylo prokázáno, že ji se společností XXXXX jako poskytovatelem sepsala dne 4. 2. 2010 obžalovaná R. N., která jednala jménem Sdružení XXXXX. Podle článku II./ se

společnost XXXXX zavázala poskytnout příjemci, tj. Sdružení XXXXX, částku 1.165.690 Kč, a to do 31. 3. 2010, přičemž příjemce, tj. obžalovaná jménem Sdružení XXXXX se zavázala tuto částku využít k poskytnutí podpory projektů zaměřených pro koňskou rehabilitaci tělesně postižených osob (článek II./). Současně se obžalovaná jménem příjemce zavázala zajistit do 20. 5. 2010 potvrzení o příjmu a konkrétním využití finančních prostředků a neprodleně ho do 20. 5. 2010 zaslat společnosti XXXXX. V případě, že takové potvrzení, nebo v případě, že MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se za příjemce poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX (článek III./ Dohody).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 3410) bylo prokázáno, že dne 8. 2. 2010 byla odeslána částka 1.165.690 Kč na účet Sdružení XXXXX, č. ú. XXXXX.

Výpisem z účtu Sdružení XXXXX č. XXXXX, který byl vedený u České spořitelny (č. l. 3429, 511, 3343) bylo prokázáno, že částka 1.165.690 Kč byla připsána na tento účet dne 9. 2. 2010, jako platba z účtu společnosti XXXXX. Stejným dokladem pak bylo prokázáno, že dne 10. 2. 2010 obžalovaná R. N., jako jediná disponentka s tímto účtem, celou částku vybrala, tj. 1.165.690 Kč. Z uvedeného výpisu z účtu pak lze zjistit, že občanské sdružení v té době nemělo žádné jiné adekvátní příjmy na tomto účtu.

Dne 7. 5. 2010 zaslala obžalovaná R. N., jménem Sdružení XXXXX Potvrzení o příjmu a využití finančních prostředků do společnosti XXXXX (č. l. 1011, 3374). Obžalovaná v potvrzení uvedla, že přijala částku 1.165.690 Kč, která byla využita k podpoře projektů zaměřených na koňskou rehabilitaci tělesně postižených osob. Všechny finanční prostředky byly využity v souladu se stanovami schválenými MVČR dne 2. 12. 2009. Potvrzení obžalovaná zaslala bez toho, že by konkrétní využití finančních prostředků doložila adekvátními doklady. Dne 16. 3. 2012 proto společnost XXXXX zaslala do Sdružení XXXXX Žádost o doložení užití odvodu části výtěžku (č. l. 3378, 1016, 3412). V této žádosti poukázala uvedená společnost na to, že sdružení se zavázalo doložit jí použití finanční částky 1.165.690 Kč v souladu s článkem II./Dohody. Je tedy nezbytné doložit konkrétní užití poskytnutých prostředků, např. formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu. Obžalovaná, jménem Sdružení XXXXX, takové doklady o využití finančních prostředků zjevně nedoložila, neboť společnost XXXXX uvedenou Žádost opakovala dne 18. 6. 2012 (č. l. 3413). Sdružení XXXXX bylo opětovně vyzváno k doložení užití částky 1.165.690 Kč v souladu s článkem II./ Dohody, a to zejména formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisu z bankovního účtu. Obžalovaná reagovala až dne 9. 8. 2012 svým Přípisem do společnosti XXXXX (č. l. 3377, 3414, resp. 1015), když sdělila, že finanční prostředky ve výši 1.165.690 Kč byly plně využity v souladu se stanovami občanského Sdružení XXXXX, a to konkrétně na realizaci projektu spojených s hiporehabilitací a hipoterapií, což jsou cíle sdružení určené stanovami. V závěru přípisu, ostatně obdobně, jako předchozí obžalování, jednající jménem výše uvedených sdružení, také obžalovaná R. N. sdělila, že fakticky nejde zveřejňovat množství interních smluv a účetních dokladů, a proto zasílá následně poštou zásilku materiálu dokladujících užití zmíněného odvodu části výtěžku. Mimo jiné pak sdělila, že 70 % obdržených prostředků využilo občanské sdružení na realizované projekty a zbývajících 30 % bylo užito na nákup zařízení, provozní náklady, cestovní náhrady a ostatní zákonem povolené výdaje spojené s realizací cílů sdružení.

Sama společnost XXXXX pak potvrdila svým Přípisem ze dne 5. 2. 2013 (č. l. 3406), že dne 8. 2. 2010 odvedla občanskému Sdružení XXXXX částku 1.165.690 Kč.

Vzhledem k tomu, že Sdružení XXXXX, jak je výše uvedeno obdrželo od společnosti XXXXX částku 1.165.690 Kč dne 9. 2. 2010, pak nalézací soud nemůže považovat za adekvátní důkaz o vynaložení těchto finančních prostředků, např. **Fakturu č. 325/2009** (č. l. 1020, 3381, 3442), která byla vystavena o dva měsíce dříve, tj. dne 8. 12. 2009. Kromě toho nebylo prokázáno, že by dodavatel, tj. firma XXXXX měla k dispozici tréninkové centrum pro hipoterapii, tedy prostory stájí, halu, cvičné kolbiště, klubovnu a prostory, které by mohla Sdružení XXXXX pronajímat, resp. pronájem zajišťovat, včetně pronájmu koní, tzv. malé stáje a její přepravy. Ze stejného důvodu proto považoval soud za fiktivní rovněž **Příjmové pokladní doklady** ze dne 8. 12. 2009 a ze dne 4. 6. 2010 (č. l. 1021, 1022, 3443 a 3444). Rovněž **Faktura č. 2010005** (č. l. 3379, resp. 3447 a 1017), kterou vystavil údajně A.K., XXXXX na částku 285.100 Kč dne 5. 2. 2010 nemohla jako důkaz o účelném vynaložení takto získaných finančních prostředků takto sloužit. Předmětná faktura zejména nevykazuje náležitosti řádného účetního dokladu, neboť zde chybí razítko toho, kdo fakturu vystavil a zejména jeho tzv. IČ. Kromě toho nepovažuje soud za důvodné, aby občanské sdružení, které samo nemá jezdecký areál, nemá koně a fakticky nevykazuje žádnou činnost, vynaložilo částku 285.100 Kč na výrobu devíti kusů kožených sedel. Účelnost využití těchto finančních prostředků, deklarovaná v předmětné faktuře je více než sporná a uvedený listinný důkaz je nalézacím soudem rovněž hodnocen jako důkaz fiktivní. Pro úplnost je třeba podotknout, že údajného vystavitele této faktury, A.K., nebylo možno u hlavního líčení vyslechnout, v procesním postavení svědka, neboť jeho pobyt není znám.

Zcela stejné pochybnosti vzbuzuje i **Faktura č. 184/2010** (č. l. 1018, 3380, resp. 3345), kterou měla vystavit společnost XXXXX, jako dodavatel natočení výukového DVD, v počtu 1000 kusů pro odběratele Sdružení XXXXX. Faktura měla být vystavena 21. 5. 2010 na částku 280.000 Kč, když s ní měl souviset **Příjmový pokladní doklad** na uvedenou částku 280.000 Kč (č.l. 1019, 3080b, 3446). V souvislosti s těmito listinnými doklady považuje nalézací soud údaje zde uvedené za zcela nevěrohodné, vytvořené pouze s cílem formálně deklarovat užití finančních prostředků, získaných na veřejně prospěšné účely Sdružením XXXXX od společnosti XXXXX XXXXX Rovněž k této faktuře chybí jakýkoliv dodací list. Zejména pak nebylo doloženo, jakým subjektům a v jakém počtu měla být jednotlivá DVD, pokud byla vyrobena, dále distribuována.

Za fiktivní lze považovat rovněž **Zápis z valné hromady Sdružení XXXXX** ze dne 26. 7. 2011 (č. l. 1027, 3405, resp. 3396b), neboť minimálně dvě osoby, tj. E. H. a L.K., které měly zastupovat Sdružení XXXXX nebyly jeho členy, ani nepůsobily v jeho výboru. Jak svědkyně uvedly, žádné rozhodující dokumenty samy také jménem tohoto sdružení nepodepsaly, přesto jsou v zápisu uvedena jména obou svědkyň, včetně jejich podpisů. Na valné hromadě mělo být schváleno sloučení Sdružení XXXXX se XXXXX a s XXXXX s tím, že obě tato sdružení zanikají a zůstává nadále pouze Sdružení XXXXX, jehož předsedkyní měla být zvolena J.P. Obdobného charakteru je i **Zápis z valné hromady Sdružení XXXXX ze dne 14. 11. 2011** (č.l. 1026, 3369, 3397), neboť i zde jsou uvedeny osoby, které zjevně v tomto sdružení nefigurovaly, a to E. H. a L.K.. Vedle nich zde figurují osoby jménem V.T., P. Š. (z občanského sdružení XXXXX), nebo J.O. a M.A. (z občanského sdružení s názvem XXXXX). Ani jedna z těchto osob řádným členem ani členem výboru nebyla. Ostatně fiktivním dokladem je i **Návrh na změnu sídla** sdružení, který byl 11. 12. 2009 zaslán na MVČR, přičemž je zde uveden výbor Sdružení XXXXX ve složení nejen obžalovaná R. N., ale i E. H. a L.K., které svoje členství v tomto sdružení jakkoliv vyloučily (č. l. 3398). Tomuto návrhu předcházela **Zápis z valné**

hromady Sdružení XXXXX ze dne 10. 12. 2009 (č. l. 3398b), na němž měla být odhlasována změna sídla tohoto sdružení na adresu XXXXX.

Předávacím protokolem ze dne 15. 4. 2013 (č. l. 488, 3342) měla obžalovaná R. N., jako předávající, předat obžalovanému J.T. všechny dokumenty týkající se organizačně hospodářské činnosti Sdružení XXXXX. Byť je na tomto předávacím protokole ověřen podpis obžalovaného J. T., i zde absentuje podpis obžalované R. T., jako předávající. Za zmínku stojí, že tento předávací protokol má stejný obsah i grafickou úpravu, jako předávací protokoly týkající se jiných sdružení.

Pro úplnost pak musí nalézací soud poukázat i na „**Sdělení XXXXXX**“ (č.l. 3507), které rovněž podporuje závěry nalézacího soudu o účelovém založení fiktivního subjektu sdružení XXXXX. Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že zástupkyně subjektu XXXXXX J.P. nezná obžalované, její subjekt s nimi nikdy nespolupracoval a sama se nedokáže ani vyjádřit k tomu, jestli snad A.K. vyráběl jezdecká sedla. Tímto listinným důkazem tedy rozhodně nebylo prokázáno, že by obžalovaná R.N., jako zástupkyně sdružení XXXXX, sama nebo prostřednictvím jiné fyzické nebo právnické osoby byla s jezdeckým klubem v kontaktu, pokoušela se spolupracovat nebo snad dokonce uzavřela nějaké dohody o spolupráci pronájmu areálu apod. Takto byla zcela vyvrácena obhajoba obžalované, která je rozebrána shora.

V případě skutku popsaného **pod bodem II./5** výroku rozsudku, který se týká sdružení XXXXX lze rovněž učinit **dílčí závěr** o tom, že sdružení XXXXX bylo fiktivním subjektem, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť i zde byly porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani v případě tohoto subjektu se nejednalo o nějaké administrativní pochybení, např. absenci formálních náležitostí některého ze zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem **jednala** především **obžalovaná R.N.**, a to za zcela rozhodující **součinnosti obžalovaného J. T.** Obžalovaný J.T. vytvořil zakladatelské dokumenty, zejména Stanovy, Návrh na registraci a Zápis z ustavující schůze valné hromady, v nichž figurovaly fiktivní osoby, a to E. H. a L.K. Obžalovaná R.N. **jednala s vědomím**, že tyto osoby, s nimiž má občanské sdružení XXXXX založit, sama osobně nezná, že je neinformovala o tom, že by se měly stát členy uvedeného občanského sdružení a sama dokonce ani nevěděla, jaká jsou jejich data narození, adresy, tedy zda tyto osoby fyzicky vůbec existují. Jednoznačně tak **oba obžalovaní věděli**, že jsou v těchto zakladatelských dokumentech uvedeny dvě fiktivní osoby. Obžalovaná R.N. pak tyto zakladatelské dokumenty zaslala s návrhem na registraci Ministerstvu vnitra ČR, přičemž jeho pracovníky, kteří vyřizovali agendu týkající se založení sdružení XXXXX **vedla sama v omyl** tím, že deklarovala skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Obžalovaná takto jednala za součinnosti obžalovaného J. T., který jí, jak je shora uvedeno, dokumenty vytvořil a připravil.

Následně pak obžalovaná R.N. jménem tohoto fiktivního subjektu dále jednala tak, že **vedla v omyl** pracovníky peněžního ústavu – České spořitelny při zakládání účtu sdružení, jehož se stala jedinou disponentkou. Podstatné je pochopitelně, i v případě obžalované R.T..., její trestněprávně významné jednání spočívající jednak v tom, že **zaslala** mimo jiné společnost XXXXX. Žádost o poskytnutí finančních prostředků a zejména jménem fiktivního subjektu – sdružení XXXXX **uzavřela 4.2.2010** s touto společností Dohodu o odvozech části výtěžku. Na základě této dohody získalo sdružení od společnosti XXXXX dne 9.2.2010 na účet sdružení **částku 1.165.695 Kč** a obžalovaná R.N., jako jediná disponentka s tímto účtem, již **dne 10.2.2010** tuto částku **v plném rozsahu vybrala**. Obžalovaná takto jednala, ačkoliv sdružení

bylo jednak fiktivním subjektem a jednak nemělo v inkriminované době ani žádné předjednané obchodní vztahy, které by přispěly k realizaci předmětu činnosti tohoto sdružení. Sdružení nemělo k dispozici prostory pro provozování koňské rehabilitace, nemělo k dispozici koně, nemělo k dispozici další vybavení a dokonce ani potenciální zájemce – zákazníky či klienty. Pro úplnost pak musí nalézací soud konstatovat, že z důvodů shora rozebraných, považoval doklady o vynaložení finančních prostředků sdružení ve vztahu k A.K., resp. V.B. za doklady fiktivní a obhajobu obžalované vyvrácenou především listinnými důkazy, které prokazují její podvodné jednání spočívající v tom, že několik subjektů uvedla v omyl. Také závěrečné jednání obžalované svědčí o tom, že nakládala s finančními prostředky sdružení nejen zcela nezodpovědně, ale dokonce trestněprávně významným způsobem. Obžalovaná bez jakéhokoliv dokladu předala finanční prostředky J.T. a, byť se jednalo o jejího manžela, je třeba zdůraznit, že se nejednalo o její vlastní finanční prostředky nebo snad finanční prostředky jejich rodiny, ale finanční prostředky, které byly zcela jednoznačně poskytnuty sdružení XXXXX, a to dokonce za konkrétním účelem. V Dohodě, kterou obžalovaná se společností XXXXX XXXXX uzavřela, na sebe zcela jednoznačně jménem sdružení převzala závazek tyto prostředky doložit v případě, že je nevynaložila v souladu s poskytnutým účelem. Nic jí nebránilo v tom, aby finanční prostředky vrátila. Obžalovaná však i dodatečně uváděla skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, a to tak, že opakovaně společnosti XXXXX XXXXX zaslala potvrzení o příjmu a využití těchto finančních prostředků, ačkoliv věděla, že finanční prostředky nebyly použity v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Zcela účelové jsou pak kroky obžalované R.T., učiněné opět za součinnosti obžalovaného J. T., směřující k údajnému sloučení sdružení XXXXX s jiným občanským sdružením. Tyto úkony byly obdobně jako v případě jiných, tzv. slučovaných, sdružení zcela zjevně učiněny s úmyslem zamlžit celou finanční transakci a zbavit se trestní odpovědnosti.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované R.T. za součinnosti obžalovaného J. T. vznikla společnosti **XXXXX XXXXX škoda ve výši 1.165.690 Kč.**

6./ XXXXX

Obžalovaná J.P. byla k předmětu obžaloby vyslechnuta u hlavního líčení dne 14.4.2015. Sama uvedla, že se absolutně necítí být vinna tím, co je jí v obžalobě kladeno za vinu, neboť nikoho neobohatila, neobohatila sebe. Naopak do činnosti sdružení vložila hodiny svého času, které nebyly honorované žádnou finanční částkou. V rámci své spontánní výpovědi J.P. uvedla, že společně s paní H., která byla seniorka a také potřebovala pomoci, se rozhodly, že založí XXXXX, čímž však neměly žádné zkušenosti. Obžalovaná, jak sama potvrdila, proto požádala J. T., aby jí se založením sdružení pomohl. Jednoznačně pak uvedla, že to byl právě obžalovaný J.T., který zařídil veškeré papíry, zařídil veškeré stanovy a ona sama jednala tak, že tyto dokumenty podepsala a odeslala k registraci. Byl to také J.T., který jí poradil, jak získat pro sdružení finanční prostředky, a proto obžalovaná sama údajně obeslala několik firem, avšak zpětně se jí ozvala pouze firma XXXXX, která jí nabídla smlouvu. J.P. uvedla, že v mezidobí však její společnice paní H. vážně onemocněla a také obžalovaná sama začala řešit otázky týkající se odprodeje jejího bytu, resp. bytového domu a nakonec zjistila, že sdružení, které nestačila ani rozběhnout, nemůže sama dál vést. Byl to opět právě obžalovaný J.T., který jí navrhl, aby sdružení sloučila nejdříve se sdružením XXXXX, a proto mu J.P. předala všechny

dokumenty sdružení a finanční hotovost. Obžalovaný J.T., a to, podle názoru soudu, zcela analogicky, jako např. v případě předchozího sdružení, XXXXX řekl, že se musí udělat mezikrok, tedy sloučit toto XXXXX se sdružením XXXXX a s XXXXX. J.P. rovněž uvedla, že podepsali dokumenty, které k tomu bylo třeba, ale jestli se konala nějaká schůze, si už sama nepamatuje. K dotazu soudu se obžalovaná vyjádřila k založení tohoto sdružení, když jednoznačně uvedla, že ona sama zakladatele, tj. M.A. nebo J.O. nezná a tyto lidi tam dosadil J.T. proto, aby tam byli tři lidi a sdružení se mohlo založit. Na svoji obhajobu obžalovaná uvedla, že předpokládala, že později udělá svou schůzi a dosadí si tam své lidi. Za významné z hlediska založení tohoto sdružení, jako fiktivního subjektu, považuje nalézací soud vyjádření obžalované J.P., která uvedla, že si nepamatuje, že by se s M.A. a J.O. vůbec sešla, nebo že by je znala. Výslovně pak potvrdila roli obžalovaného J. T., tedy jeho trestněprávně významné jednání, když opakovaně uvedla, že žádost o registraci včetně dalších dokumentů, na nichž figurují tyto dvě osoby, tj. M.A. a J.O., vytvořil obžalovaný J.T. Obžalovaná si rovněž nepamatuje název některé z dalších firem, které, kromě společnosti XXXXX, na základě návrhu J. T. obeslala s žádostí o poskytnutí finančních prostředků. Vedle toho však J.P. potvrdila, že XXXXX mělo účet u peněžního ústavu UniCredit bank, který založila právě ona sama a také ona sama k němu měla dispoziční právo. Sdružení mělo sídlo v XXXXX, kde byla údajně prodejna společnosti XXXXX, v níž J.P. pracovala. Toto sídlo zvolili údajně proto, aby bylo zajímavější a honosnější. Ke společnosti XXXXX J.P. uvedla, že byla jejím akcionářem a také figurovala v představenstvu. Kolik však držela akcií, sama neví, neboť si to sama s odstupem času nepamatuje a nemá k tomu žádné doklady. Neví, kde získala částku ve výši 1.000.000 Kč, kterou vložila v dubnu 2010 na účet společnosti XXXXX, aby navýšila její základní kapitál (str. 11).

Na účet sdružení získali asi v únoru částku 2.000.000 Kč od společnosti XXXXX XXXXX, což byla také jediná platba, kterou sdružení získalo. Obžalovaná potvrdila, že peníze krátce po jejich přijetí na účet sama osobně vybrala. Když sdružení chtěla sloučit s jiným sdružením, předala tuto částku, jako pokladní hotovost, společně s veškerými doklady J.T. Za zcela účelové považuje nalézací soud tvrzení obžalované, kterým zdůvodnila výběr peněz z účtu sdružení, tedy že se na tom domluvila s paní H. Sama obžalovaná však uvedla, že paní H. nebyla členka sdružení, dokonce nebyla ani ve výboru a na činnosti sdružení se vůbec nijak pro svůj zdravotní stav nepodílela. Obžalovaná v rámci činnosti XXXXX, jak rovněž sama potvrdila (str. 5), žádnou akci pro seniory nezorganizovala, neboť to údajně nestihla. Sama však potvrdila, že věděla o tom, že částka 2.000.000 Kč, která přišla na účet sdružení, byla v jeho vlastnictví a za hospodaření s touto finanční částkou odpovídala ona sama. Přesto však obžalovaná nedokázala vysvětlit, proč např. nevyužité finanční prostředky nevrátila společnosti XXXXX, resp. proč nepožádala o zrušení registrace tohoto sdružení, aby mohla ukončit jeho činnost. Na svoji obhajobu uvedla, že se šla znovu zeptat J. T., jak by jí mohl pomoci a právě on jí nabídl sloučení tohoto sdružení nejdříve se sdružením XXXXX. O tom, že J.T. předala částku 2.000.000 Kč jako pokladní hotovost, však obžalovaná nesepsala žádný doklad (str. 9), avšak J.S. jí potvrdil, že mu J.T. do sdružení XXXXX částku 2.000.000 Kč předal. Zda se naplňuje projekt XXXXX v rámci činnosti sdružení XXXXX, kterému obžalovaná údajně finanční prostředky předala, se, podle svého vyjádření (str. 9) nijak blíže nezajímala, neboť na to neměla čas. XXXXX se mělo sloučit se sdružením XXXXX, které zastupovala R.N. a s XXXXX snad zastupovala paní V. Obžalovaná sama si nepamatovala, zda se mezi zástupci těchto tří sdružení konaly nějaké schůze ohledně jejich sloučení. V závěru své výpovědi však J.P. uvedla, že to byl právě obžalovaný J.T., který řekl, že bude jednodušší, když se nejdříve

sloučí tato tři sdružení dohromady a potom jako jedno sdružení vstoupí do sdružení XXXXX. J.T. však v žádném z těchto sdružení nefiguroval. Se zástupci sdružení XXXXX a XXXXX J.P. sama nejednala, neboť, jak sama potvrdila, její funkce byla v podstatě fiktivní, tj. proto, aby tam někdo byl. Právě J.T. jí říkal, že nebude muset už nic dělat (str. 14). Na svoji obhajobu J.P. uvedla, že nemoc paní H. přišla velmi rychle a ona nestačila proto žádnou činnost s paní H. v rámci sdružení vyvíjet. Samotnou obžalovanou však nenapadlo, že by peníze mohla vrátit zpátky společnosti XXXXX (str. 14). Vzhledem k tomu, že funkce v rámci sloučeného sdružení měla být jen fiktivní, dále se o věc nezajímala (str. 15), a proto také nemá povědomí o tom, co se stalo s občanským sdružením, v němž figurovala a zejména s jeho finančními prostředky.

V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byla čtena výpověď obžalované J.P. z přípravného řízení ze dne 14.1.2014 (č.l. 348-351). V souhrnu lze konstatovat, že obžalovaná J.P. vypovídala v přípravném řízení shodně, jako u hlavního líčení a svoje stanovisko stran založení sdružení, získání finančních prostředků i následnou manipulaci s nimi, nikterak nezměnila.

Obžalovaný J.T. se ani k této části skutkového děje, tj. ke své participaci na činnosti XXXXX konkrétně k úkonům, které měl, podle vyjádření J.P., činit, věcně nevyjádřil. Vyslechnut byl u hlavního líčení dne 19.5.2015 a vyjádřil se souhrnně, jak je uvedeno shora. Výpověď obžalovaného J. T. z přípravného řízení ze dne 17.10.2013 a 21.10.2013 (č.l. 198-208) byla u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu. Obžalovaný však žádné rozhodující skutečnosti k této části skutkového děje neuvedl.

Skutkový děj je také v případě této části prokazován výpověďmi svědků a listinnými důkazy.

Ze **Zápisu ze schůze přípravného výboru XXXXX** ze dne 10. 12. 2009 bylo zjištěno, že kromě obžalované J.P. se schůze měla účastnit M.A. a J.O., kteří měli také zápis podepsat (č. l. 3656b, 1062).

Dne 30. 11. 2009 byl na MVČR doručen **Návrh na registraci** tohoto občanského sdružení ze dne 19. 11. 2009, v němž je opět uveden přípravný výbor ve složení J.P., M.A. a J.O. (č. l. 3671b). K návrhu byly připojeny **Stanovy** (č. l. 1059, 3667, 3672, 3655) ze dne 20. 11. 2009. Ze stanov bylo zjištěno, že cílem XXXXX je podpora projektů určených převážně seniorům k prožití aktivního a plnohodnotného stáří.

Ze **Zprávy UniCredit Bank** (č. l. 3693) bylo zjištěno, že pro XXXXX byl založen dne 2. 2. 2010 běžný účet č. XXXXX. **Dispoziční oprávnění** k tomuto účtu měla pouze obžalovaná J.P..

Skutečnost, že v občanském sdružení jako jeho členové, nebo členové přípravného výboru nefigurovali, potvrdili J.O. a J.A. Výpověď **svědka J.O.**, učiněná v přípravném řízení dne 3. 3. 2014 (č. l. 3622-3624) byla u hlavního líčení dne 8. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek J.O. potvrdil, že zná obžalované J. T. a P.T., J.S. i J.V. Zcela však vyloučil, že by byl členem občanského XXXXX, když vysvětlil, že figuruje pouze v občanském sdružení s názvem XXXXX. J.O. také uvedl, že další členkou výboru M.A. nezná, stejně jako nezná E.H., L.K., P. Š., nebo V.T. Společnosti XXXXX a XXXXX jako nástupnické organizace zná, neboť od nich kupoval nějaké boxerky. J.O. vyloučil, že by podepsal dokumenty, a to Zápis z přípravného výboru z 18. 11. 2009, Návrh na registraci z 19. 11. 2009 a Stanovy, stejně jako Zápis z valných hromad ze dne 11. 12. 2009 a

26. 7. 2011, nebo návrh na změnu sídla sdružení ze dne 14. 12. 2009. Sám vysvětlil, že osobní údaje mohli obžalovaní získat díky jeho spolupráci s firmou XXXXX.

M.A. poskytla vysvětlení sepsané v podobě Úředního záznamu ze dne 28. 2. 2013 (č. 1. 3619 a násl.), které bylo u hlavního líčení dne 16. 3. 2015 čteno v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu. Svědkyně žádné rozhodné skutečnosti, týkající se XXXXX nepotvrdila.

Obžalovaná **J.P.** jménem tohoto občanského sdružení jeho jménem jednala, a to tak, že dne 6. 1. 2010 poslala do firmy XXXXX. Žádost o poskytnutí finančního daru z odvodu výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. 1. 3683, 3659, resp. 1067). V této žádosti uvedla, že cílem sdružení je tvorba a podpora projektů, určených převážně seniorům k prožití aktivního a pokud možno plnohodnotného stáří.

Dne 4. 2. 2010 podepsala obžalovaná J.P. jménem tohoto XXXXX Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely s firmou XXXXX (č. 1. 3684, 3660, 1068). V této dohodě se společnost XXXXX zavázala odvést do 31. 3. 2010 na účet sdružení částku 2.000.000 Kč a obžalovaná se jménem tohoto sdružení zavázala částku využít k poskytnutí podpory projektů určených převážně seniorům k prožití aktivního a plnohodnotného stáří (článek II./). Kromě toho se obžalovaná zavázala zajistit do 20. 5. 2010 potvrzení o konkrétním způsobu využití finančních prostředků, a toto neprodleně zaslat společnosti XXXXX, když v opačném případě, že by potvrzení nedoručila, nebo MFČR by neuznalo užití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se takto poskytnuté finanční prostředky vrátit společnosti XXXXX (článek III./ Dohody).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. 1. 3686) bylo prokázáno, že dne 8. 2. 2010 odeslali částku 2.000.000 Kč na účet č. XXXXX, tj. na účet XXXXX. S tím koresponduje i Potvrzení společnosti XXXXX (č.l. 3683a).

Výpisem z účtu vedeného u UniCredit Bank pro majitele XXXXX (č. 1. 1070, 3694) bylo prokázáno, že částka 2.000.000 Kč poskytnutá od firmy XXXXX sem byla připsána dne 9. 2. 2010. Následující den, tj. 10. 2. 2010, byla celá částka 2.000.000 Kč vybrána v hotovosti obžalovanou J.P., což bylo prokázáno stejným listinným důkazem, jakož i Výběrním lístkem (č.l. 3661). Výpisem z účtu vedeného u UniCredit Bank pro firmu XXXXX (č. 1. 3713) pak bylo prokázáno, že obžalovaná J.P. sem částku 1.000.000 Kč vložila dne 19. 2. 2010.

Dne 10. 5. 2010 obžalovaná J.P., jako předsedkyně XXXXX, zaslala do společnosti XXXXX. Potvrzení o příjmu části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. 1. 3662, 1071, 3687). V tomto přípisu obžalovaná potvrdila přijetí finanční částky 2.000.000 Kč, která byla využita v souladu se stanovami XXXXX schválenými MVČR dne 2. 12. 2009, avšak bez toho, že by doložila konkrétní doklady o využití této finanční částky. Na to reagovala společnost XXXXX dne 16. 3. 2012 zasláním Žádosti o doložení užití odvodu části výtěžku do občanského sdružení, XXXXX (č. 1. 3688). Společnost poukázala na nezbytnost doložit potvrzení o příjmu části výtěžku a vynaložení poskytnutých prostředků na účely uvedené v článku II./ Dohody, kterou se sdružením podepsala. Současně vyzvala sdružení, aby doložilo užití finančních prostředků formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu. Ani na tuto výzvu obžalovaná zjevně nereagovala, neboť dne 18. 6. 2012 zaslala společnost XXXXX další téměř shodnou Žádost o doložení užití odvodu části výtěžku (č. 1. 3664, resp. 1074, resp. 3689). Opětovně se domáhala doložení kopií faktur účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu, které by potvrdzovaly vynaložení poskytnutých finančních prostředků v celkové výši 2.000.000 Kč.

Nalézací soud již výše poukázal na Zápis ze schůze valné hromady Sdružení XXXXX ze dne 26. 7. 2011 (č. 1. 3675, resp. 3681b) podle něhož mělo XXXXX zaniknout, stejně jako

XXXXX a zůstat mělo, po sloučení všech tří sdružení, pouze Sdružení XXXXX. Předsedkyní tohoto Sdružení XXXXX, podle citovaného listinného důkazu, se měla stát J.P.. Z výše uvedených důvodů, však nalézací soud považoval rovněž tento listinný důkaz za fiktivní, neboť zde uvedené a podepsané osoby, zejména E. H., L.K., J.O., P. Š., nebo V.T. popřely, že by se valné hromady účastnily, a že by dokonce v těchto sdruženích jakkoliv figurovaly. Přestože podle zmíněného Zápisu z valné hromady ze dne 26. 7. 2011 mělo XXXXX zaniknout, resp. být sloučeno se Sdružením XXXXX, oznámila obžalovaná J.P. jménem XXXXX Ministerstvu vnitra ČR dne 4. 6. 2012 změnu sídla XXXXX (č. l. 3677). Až dne 29. 12. 2013 sdělila obžalovaná J.P. MVČR, že XXXXX bylo dne 26. 7. 2011 na valné hromadě sloučeno do Sdružení XXXXX a shodně jako XXXXX, tedy zaniklo (č. l. 3680). Rovněž v případě XXXXX byl vypracován Předávací protokol (č. l. 487, 3631) ze dne 17. 4. 2013, na němž je pouze podpis přebírajícího obžalovaného J. T., který je dokonce úředně ověřen, nikoliv podpis předávající J.P., vystupující jménem XXXXX. Podle tohoto předávacího protokolu, který je svým obsahem i grafickou úpravou zcela shodný, jako obdobné předávací protokoly, týkající se jiných občanských sdružení, měla J.P. předat J.T. všechny dokumenty, týkající se organizačně hospodářské činnosti sdružení, a to na základě Zápisu z valné hromady sdružení, konané 17. 4. 2013. Není zřejmé, o jakou valnou hromadu se mělo jednat, když podle přeloženého Zápisu valné hromady ze dne 26. 7. 2011, tj. cca s 18 měsíčním předstihem mělo XXXXX zaniknout, resp. sloučit se se Sdružením XXXXX (č. l. 3675). Nalézací soud i stran tohoto Předávacího protokolu uzavřel, že se jedná o doklad fiktivní, vytvořený s cílem minimalizovat trestní odpovědnost obžalované J.P. a zastrčit tak skutečné úkony, které dělala jak tato obžalovaná, tak i obžalovaný J.T..

Pokladní doklad (č.l. 209) ze dne 2.4.2010 měl dokladovat, že z pokladny občanského XXXXX byla předána částka 2.000.000 Kč do Sdružení XXXXX. Na tomto příjmovém pokladním dokladu však není uvedeno, kdo zmíněnou částku 2.000.000 Kč vydal. Kromě toho výpisem z účtu tohoto sdružení, který je citován shora, bylo prokázáno, že částku 2.000.000 Kč vybrala obžalovaná J.P. dne 10.2.2010 v hotovosti, avšak 10.5.2010 zaslala společnosti XXXXX potvrzení o příjmu části výtěžku, kde navíc sdělila, že částka 2.000.000 Kč byla využita v souladu se stanovami sdružení bez toho, že by doložila konkrétní doklady. Z logiky věci tedy i v tomto případě jednoznačně vyplývá, že obžalovaná J.P. sdělovala společnosti XXXXX informace, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci a zejména pak 2.4.2010 neexistoval pochopitelně žádný právní důvod proto, aby pokladna XXXXX s částkou 2.000.000 Kč byla předána Sdružení XXXXX.

Na základě shora provedeného dokazování učinil nalézací soud i v případě části skutkového děje popsané pod **bodem II./6 dílčí závěr** o tom, že XXXXX bylo fiktivním subjektem, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť i v tomto případě byly porušeny zcela základní podmínky vzniku občanského sdružení vyžadované v § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani zde se nejednalo o nějaké formální či administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem jednala především **obžalovaná J.P.**, a to rovněž za výrazné **součinnosti obžalovaného J. T.** Obžalovaný J.T. vytvořil zakladatelské dokumenty, zejména Zápis ze schůze přípravného výboru, Stanovy i Návrh na registraci, v nichž figurovaly fiktivní osoby J.O. a M.A., kteří se schůze přípravného výboru neúčastnili, členy občanského sdružení se nestali, o čemž obžalovaný J.T., zcela shodně J.P. věděli. J.P. pak tyto zakladatelské dokumenty s nepravdivými údaji zaslala Ministerstvu vnitra ČR s Návrhem

na registraci občanského sdružení. Následně jednala obžalovaná J.P. opět tak, že vedla v omyl pracovníky peněžního ústavu – UniCredit bank při založení účtu tohoto fiktivního subjektu, přičemž pouze ona sama měla k účtu sdružení dispoziční oprávnění. I v případě tohoto skutku je podstatné trestněprávně významné jednání obžalované J.P. spočívající v tom, že nejen za součinnosti obžalovaného J. T. zaslala žádost různým firmám zejména pak společnosti XXXXX o poskytnutí finančních prostředků, ale zejména že sama následně s tímto subjektem uzavřela Dohodu o odvodech části výtěžku, když jednala jménem fiktivního občanského sdružení. Na účet sdružení byla dne 9.2.2010 připsána částka 2.000.000 Kč určená, podle dohody, na konkrétní účel. J.P. však jednala trestněprávně významným způsobem tak, že ihned následující den, tj. 10.2.2010, tuto částku v hotovosti vybrala, ačkoliv, jak sama potvrdila, neměla reálně vypracovaný žádný konkrétní projekt, neměla žádný záměr, na který by hodlala důvodně předmětné finanční prostředky, a to alespoň z části použít. Uspokojivě nedokázala vysvětlit ani to, proč nehodlala případné platby na aktivity sdružení konané v souladu s dohodou, realizovat bezhotovostně. Zcela důvodně se pak lze domnívat, že část těchto prostředků, tj. částka 1.000.000 Kč byla poskytnuta jako platba na účet společnosti XXXXX, neboť obžalovaná sem dne 19.2.2010 vložila částku 1.000.000 Kč, aniž by dokázala uspokojivě prokázat původ této částky. Přes tyto skutečnosti pak obžalovaná jednala vůči společnosti XXXXX tak, že zaslala potvrzení o příjmu části výtěžku s tím, že částka 2.000.000 Kč byla využita v souladu se Stanovami sdružení, ačkoliv věděla, že takto sděluje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci a že nemá objektivní účetní doklady, které by mohla společnosti XXXXX poskytnout, aby tak v souladu s dohodou doložila užití finančních prostředků. Závěrečné jednání obžalované J.P., učiněné rovněž z iniciativy, a tedy za součinnosti obžalovaného J. T., zcela účelově směřovalo k tomu, aby XXXXX, jako subjekt zaniklo a nemohlo být podrobeno kontrole týkající se využití finančních prostředků. Zápis ze schůze valné hromady, na němž mělo dojít ke sloučení tohoto sdružení s dalšími dvěma sdruženími, je zápisem fiktivním, neboť objektivně se valná hromada nekonala. Ostatně i osoby, zde uvedené, jako zástupci těchto tří občanských sdružení, potvrdily nejen to, že se členy sdružení nestaly, ale že se ani této valné hromady neúčastnily. Obžalovaná J.P. tak za součinnosti obžalovaného J. T. jednala zcela zjevně tak, aby společně získali finanční prostředky od společnosti XXXXX tím, že uvedou v omyl její zástupce předstíráním existence občanského sdružení – XXXXX a z něho zcela účelově vyvedou částku 2.000.000 Kč, aniž by ji alespoň částečně obžalovaná použila na činnost, ke kterému byla částka určena. Nálezací soud tedy uzavřel, že v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované J.P., a to za součinnosti obžalovaného J. T., vznikla společnosti XXXXX škoda ve výši 2.000.000 Kč.

7./ Sdružení XXXXX

Obžalovaný J.T. byl také k této části skutkového děje vyslechnut u hlavního líčení dne 19.5.2015 a, jak je opakovaně shora uvedeno, vyjádřil se souhrnně k existenci a činnosti všech občanských sdružení, zejména pak podrobně vypovídal k činnosti sdružení XXXXX.

Ke své participaci, tj. trestněprávně významnému jednání, které se týká založení sdružení XXXXX a dalších úkonů souvisejících s příjmem části výtěžku, uzavření smluv apod. se J.T. nevyjádřil, neboť na dotazy státního zástupce a soudu odmítl vypovídat. Jeho výpověď z přípravného řízení (č.l. 198-208) byla u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu, jak je shora uvedeno. K sdružení XXXXX obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že o založení tohoto sdružení projevila zájem svědkyně E.

B., která sama navrhla předmět jeho činnosti a obžalovaný jí pouze pomohl vytvořit potřebné administrativní dokumenty. Peníze, které svědkyně vybrala z účtu, si chtěla nechat uschované u obžalovaného, jako u souseda, kterému důvěřovala, neboť měla obavy ze svého bývalého manžela, který na ni často fyzicky útočil a demoloval jí zařízení bytu. Obžalovaný J.T. v rámci své výpovědi v přípravném řízení potvrdil, že když E. B. si nevěděla se sdružením rady, on jí nabídl, aby ho sloučila se sdružením XXXXX. Sám však jménem tohoto sdružení nežádal o poskytnutí finančních prostředků. Částku 6.896.000 Kč ze sdružení XXXXX od E.B. skutečně převzal, a to u sebe doma. Šlo o peníze, které pocházely zřejmě ze dvou tzv. podpor, které sdružení dostalo. Nalézací soud přesto považuje jeho trestné jednání za prokázané zejména důkazy provedenými u hlavního líčení, jak je rozvedeno dále.

Ze Zápisu přípravného výboru občanského Sdružení XXXXX (č. l. 3563) ze dne 3. 5. 2010 bylo zjištěno, že jako členové přípravného výboru jsou uvedeni E. B., L.M. a J. B., kteří měli také zápis podepsat.

Návrh na registraci ze dne 21. 4. 2010 byl podán na MVČR dne 23. 4. 2010 (č. l. 3564) s tím, že přípravný výbor sdružení tvoří E. B., L.M. a J. B.. Podle článku I./ tohoto Návrhu bylo Sdružení XXXXX založeno 20. 4. 2010 pro podporu sociálně slabých a znevýhodněných Romů a jiných menšin žijících v České republice.

Dne 20. 4. 2010 byly vytvořeny Stanovy (č. l. 3565), v nichž je rovněž jako cíl sdružení uvedena podpora sociálně slabých a znevýhodněných Romů a jiných menšin žijících v České republice.

Členové údajného přípravného výboru J. B., E. B. a L.M. byli vyslechnuti v procesním postavení svědků.

Svěděk J. B. u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 sice potvrdil, že zná obžalovaného J. T. z bydliště na XXXXX, avšak zcela vyloučil, že by sám byl někdy členem nějakého občanského sdružení, zejména pak Sdružení XXXXX. O svém členství se dozvěděl, až při výslechu na policii. Svědek se nedokázal vyjádřit k tomu, jestli zná další členku přípravného výboru L.M.. E.B. zná, snad jen pokud také bydlela v XXXXX. Žádné aktivity však se E.B. nevyvíjel, neboť ji osobně nezná. J. B. jednoznačně potvrdil, že to není jeho podpis na rozhodných dokumentech, a to Zápisu z přípravného výboru (č. l. 3563), Návrhu na registraci (č. l. 3564), na Stanovách (č. l. 3565 a násl.), ani na Zápisu z valné hromady ze dne 8. 7. 2011 (č. l. 3565).

Výpověď svědkyně L.M. učiněná v přípravném řízení dne 29. 1. 2014 (č. l. 3535 a násl.) byla u hlavního líčení 8. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně rovněž potvrdila, že sama nikdy nebyla v žádném občanském sdružení a neví tedy ani, že by měla jako členka figurovat ve Sdružení XXXXX. Toto sdružení sama nezná a nezná ani ostatní členy sdružení. Vzhledem k tomu, že pochází ze XXXXX, tak prakticky nezná ani nikoho z XXXXX. Rovněž svědkyně L.M. uvedla, že nepodepsala rozhodující dokumenty, a to např. Návrh na registraci, Stanovy, nebo Zápis z valné hromady z 8. 7. 2011.

Důležitým důkazem byla výpověď svědkyně E.B., vyslechnuté u hlavního líčení dne 16. 6. 2015. Svědkyně po zákonném poučení potvrdila, že obžalovaný J.T. byl jejím sousedem a sám přišel s návrhem, aby udělali něco pro romské děti, např. postavili hřiště. Svědkyně podle svého vyjádření obžalovanému i jeho manželce R. T. věřila, což dokonce opakovaně uvedla v rámci své výpovědi u hlavního líčení. V neprospěch obžalovaného J. T. svědčí zcela zjevně vyjádření E.B. o tom, že žádná schůze, na které by se sdružení založilo, se nekonala. Ona sama pouze jezdila s obžalovaným J.T. po bankách, kde se podle jejího vyjádření vybíraly peníze. E. B., však uvedla, že jakmile jí bankovní úřednice dala peníze na stůl, hned je převzal

obžalovaný J.T. a žádné peníze svědkyni neponechal. Obžalovaný měl u sebe také veškeré podklady a papíry, které se sdružení týkaly a zřejmě je i vyhotovil. E. B. jednoznačně uvedla, že založení občanského Sdružení XXXXX bylo dílem obžalovaného J. T. Ona sama žádné dokumenty k založení, nebo činnosti tohoto sdružení nevytvořila. Obžalovaný J.T. také založil účet tohoto sdružení. Svědkyně uvedla, že z tohoto účtu sama vybrala, na pokyn obžalovaného, částku asi 9.000.000 Kč v nákupním centru Vaňkovka, potom ještě nějaké peníze v bance na Šumavské, kde, podle jejího vyjádření, byli asi dvakrát. Jednou vybrala 6.000.000 Kč, jednou asi 9.000.000 Kč. Dalšího člena tohoto sdružení J.B. sice zná tak, že bydlel rovněž v XXXXX na XXXXX, ale svědkyně E. B. s ním rozhodně nikdy nejednala o tom, že by stavěli hřiště pro romské děti.

a)

Občanské Sdružení XXXXX zaslalo dne 27. 4. 2010 Žádost o poskytnutí finančního daru (č.l. 3572) z odvodu na veřejně prospěšné účely do společnosti XXXXX. V této žádosti je jako předsedkyně sdružení uvedena E. B., která však v rámci své svědecké výpovědi vyloučila, že by takový doklad sepsala, nebo podepsala. Svědkyně také uvedla, že jménem sdružení jednal obžalovaný J.T. V žádosti je pak uvedeno, že cílem Sdružení XXXXX je podporovat sociálně slabší a znevýhodněné Romy a jiné národnostní menšiny žijící v České republice.

Dohodou o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 3573 a násl.) bylo prokázáno, že byla uzavřena přesně nezjištěného data, a to podle názoru nalézacího soudu nejpozději dne 3. 6. 2010, kdy byla na podkladě této Dohody smluvená částka na účet sdružení odeslána. Dohoda byla uzavřena mezi poskytovatelem části výtěžku, tj. firmou XXXXX a příjemcem, tj. Sdružení XXXXX, které, podle úvodních pasáží dohody, měla zastupovat E. B.. Svědkyně sama uvedla, že veškeré doklady měl u sebe vždy obžalovaný J.T. a ona je podle jeho pokynů pouze podepisovala. Takto lze dovodit, že podepsala i Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 3573-3574). Na základě této dohody se společnost XXXXX zavázala poskytnout na účet Sdružení XXXXX částku 3.900.000 Kč, kterou mělo sdružení použít k podpoře sociálně slabých a znevýhodněných Romů a jiných menšin žijících v České republice (článek II. / 2). Obžalovaný J.T., který dohodu inicioval, jednoznačně věděl, že podle článku II. / 4, 5 se příjemce zavázal do 15. 5. 2011 doložit použití částky poskytnuté podle tohoto smluvního ujednání a v případě, že potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se tyto finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX.

Zprávou peněžního ústavu Sberbank (č. l. 3587) bylo prokázáno, že Sdružení XXXXX zde má vedený běžný účet č. XXXXX, který byl založen 7. 5. 2010 a zrušen dokonce již 23. 8. 2010. Jediným disponentem s peněžními prostředky na tomto účtu byla E. B.. S touto zprávou koresponduje také Smlouva o běžném účtu (č. l. 3588), kterou s původním peněžním ústavem Volksbank CZ dne 7. 5. 2010 podepsala E. B., jako zástupce Sdružení XXXXX, které bylo majitelem účtu č. XXXXX. Z Podpisového vzoru (č. l. 3589-3591), tak bylo zjištěno, že E. B. jako jediná měla podpisový vzor k tomuto účtu a byla tedy jeho jediným disponentem.

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. l. 3575) bylo prokázáno, že dne 2. 6. 2010 byla odeslána částka 3.900.000 Kč na účet Sdružení XXXXX č. ú. XXXXX. Tyto údaje korespondují i se Sdělením společnosti XXXXX (č.l. 3571).

Na tento účet Sdružení XXXXX byla částka 3.900.000 Kč připsána dne 3. 6. 2010, jako platba od společnosti XXXXX, což bylo prokázáno Výpisem z účtu sdružení (č. l. 3594). Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že dne 7. 6. 2010, E. B. vybrala v hotovosti

částku 3.897.000 Kč. Z pohybu peněžních prostředků na uvedeném účtu je zcela zřejmé, že vybraná finanční hotovost představovala peníze poskytnuté od společnosti XXXXX, neboť jiné příchozí platby, které by takové částce dosahovaly, na účtu zaznamenány nebyly. V souvislosti s výběrem této finanční částky, lze pak poukázat na výše citovanou výpověď svědkyně E.B., která uvedla, že hned na přepážce v bance, kam ji obžalovaný J.T. doprovodil, mu celou vybranou peněžní částku předala.

Jménem E.B., zaslal obžalovaný J.T. dne 3. 5. 2011 **Potvrzení o příjmu části výtěžku na veřejně prospěšné účely** do společnosti XXXXX (č. 1. 3576). V této zprávě obžalovaný uvedl, že finanční prostředky byly použity v souladu se Stanovami občanského Sdružení XXXXX, bez toho, že by připojil konkrétní doklady o jejich využití, jak ukládala výše citovaná smlouva. Na to reagovala společnost XXXXX dne 16. 3. 2012 **Žádostí o doložení užití odvodu části výtěžku** (č. 1. 3577). Společnost XXXXX vyzvala Sdružení XXXXX, aby, s odkazem na článek II. / 2 Dohody, **doložila použití částky 3.900.000 Kč**, která jí byla poskytnuta. Současně uvedla, že sdružení tak má učinit **formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu.**

b)

Prakticky současně s těmito úkony **vůči společnosti XXXXX** činila svědkyně B., potažmo obžalovaný J.T. úkony **vůči společnosti XXXXX**

Žádostí ze dne 26. 4. 2010 (č. 1. 3579) bylo prokázáno, že obžalovaný tuto žádost s fiktivním podpisem E.B., jako předsedkyně Sdružení XXXXX odeslal do společnosti XXXXX, aby tak požádal o poskytnutí části odvodu výtěžku na podporu sociálně slabých a znevýhodněných Romů a jiných menšin žijících v České republice. Na základě pokynu obžalovaného podepsala E. B. 28. 5. 2010 **Smlouvu o odvodu části výtěžku** jménem Sdružení XXXXX, a to s firmou XXXXX (č. 1. 3580). V této smlouvě se poskytovatel, tj. společnost XXXXX, zavázal **poskytnout** sdružení částku **3.000.000 Kč**. Příjemce, tj. Sdružení XXXXX pak byl povinen **zaslat poskytovateli potvrzení o přijetí** poskytnutých finančních prostředků a **do 30. 4. 2011 doložit poskytovateli užití těchto prostředků.** **Obžalovaný J.T.**, který sdružení fakticky řídil, rovněž **věděl**, že podle bodu 2./ této Smlouvy v případě, bude-li finančních prostředků **užito na jiný účel**, než jaký je uveden v potvrzení, má poskytovatel příspěvku právo žádat vrácení a příjemce je povinen do 15 dnů od obdržení výzvy mu **finanční prostředky vrátit**, včetně úroku z prodlení.

Příkazem k úhradě (č. 1. 3582) bylo prokázáno, že společnost XXXXX dala dne 9. 7. 2010 příkaz k provedení platby částky 3.000.000 Kč na účet č. XXXXX, tj. na účet Sdružení XXXXX. **Výpisem z účtu** tohoto sdružení, který byl veden u tehdejšího peněžního ústavu Volksbank (č. 1. 3595) bylo prokázáno, že tato **částka 3.000.000 Kč** od společnosti XXXXX sem byla připsána dne 9. 7. 2010. Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že dne **13. 7. 2010** byla vybrána částka 2.999.000 Kč. Fyzicky výběr provedla svědkyně E. B., která **jako jediná měla dispoziční oprávnění** s tímto účtem. Sama však potvrdila, že výběr provedla na základě pokynů obžalovaného J. T. a ještě v bance, tedy **ihned u přepážky, finanční prostředky obžalovanému J.T. předala.** Vzhledem k tomu, že v uvedeném období nebyly na tento účet Sdružení XXXXX připsány jiné finanční prostředky lze učinit **dílčí závěr** o tom, že vybrané peníze ve výši 2.999.000 Kč pocházely z celkové částky 3.000.000 Kč, která byla několik dní před tím na účet připsána, jako platba od společnosti XXXXX

Obžalovaný J.T., pak zaslal jménem E.B., jako předsedkyně Sdružení XXXXX, **Potvrzení o příjmu části výtěžku** do společnosti XXXXX, a to dne 29. 4. 2011 (č. l. 3583). V tomto potvrzení uvedl, že finanční prostředky poskytnuté na základě Smlouvy o odvodu části výtěžku z 28. 5. 2010 byly použity v souladu se Stanovami občanského Sdružení XXXXX, ovšem bez toho, že by doložil konkrétní doklady o jejich využití. Společnost XXXXX, však již 19. 3. 2011 podala **Trestní oznámení** na Sdružení XXXXX, neboť jim nebyla doručena žádná zpráva o tom, jak bylo s finančními prostředky ve výši 3.000.000 Kč naloženo, a to ani přes urgenci z jejich strany (č. l. 3584).

Zápisem z valné hromady Sdružení XXXXX (č. l. 3568) ze **dne 8. 7. 2011** bylo prokázáno, že toto sdružení se sloučilo se Sdružením XXXXX, které zaniklo a Sdružení XXXXX zůstává. Jako osoby zúčastněné na této valné hromadě, kromě obžalovaného J. T., byly uvedeny také E. B., L.M. a J. B., dále R. Š., Z. V. a S. H.. S výjimkou svědkyně E.B., která ovšem sama byla obžalovaným J.T. uvedena v omyl, všichni ostatní svědkové, jak je uvedeno shora v jejich výpovědích, popřeli svoje členství ve Sdružení XXXXX, resp. XXXXX. V konečném důsledku jsou jejich podpisy a tím i zápis z této valné hromady, soudem hodnoceny jako fiktivní. Obdobného charakteru je i **Zápis z valné hromady Sdružení XXXXX ze dne 16. 11. 2011** (č. l. 3569), když na této schůzi, kromě J. T. měli být opět přítomni S. H., Z. V., R. Š., J. B., L.M. a E. B.. Logicky pak nemohl být předsedou Sdružení XXXXX zvolen S.B., když 8. 7. 2011 mělo Sdružení XXXXX zaniknout, jak vyplývá ze **Zápisu z valné hromady** ze dne 8.7.2011 (č. l. 3568).

S několikaletým časovým odstupem reagoval vůči společnosti XXXXX (t.č. XXXXX) **dne 29. 11. 2013 obžalovaný J.S.**, jako předseda občanského Sdružení XXXXX, a to **Přípisem** (č. l. 3603), v němž sdělil, že probíhá slučovací proces občanského Sdružení XXXXX a XXXXX XXXXX, když čekají na potvrzení Ministerstva vnitra o sloučení. Ihned poté, jak přislíbil, bude společnosti XXXXX zasláno doložení u využití finančních prostředků. Takový doklad však do společnosti XXXXX ani J.S., ale zejména ani J.T. nezaslali. Obžalovaný J.T. dokonce **9. 10. 2013** zaslal společnosti XXXXX XXXXX **přípis** s tím, že Sdružení XXXXX sice obdrželo částku 3.900.000 Kč, avšak předalo ji občanském XXXXX XXXXX, které bude naplňovat cíle občanského Sdružení XXXXX, když aktuálně (tj. ke dni 9.10.2013) se vedou kroky ke sloučení obou občanských sdružení do tohoto Sdružení XXXXX (č. l. 3600).

V případě sdružení XXXXX, tj. **bodů II/7 rozsudku** učinil nalézací soud rovněž **dílčí závěr** o tom, že se jednalo o fiktivní subjekt, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, když i při jeho založení byly zcela porušeny základní podmínky vzniku občanského sdružení vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění předpisů následujících. Ani v tomto případě se nejednalo o pouhé administrativní pochybení např. o absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Na rozdíl od většiny ostatních občanských sdružení v tomto případě **jednal obžalovaný J.T.** trestněprávně významným způsobem, avšak poměrně netypicky, tj. nikoliv vlastním jménem, nikoliv tak, že by na údajnou žádost dalších obžalovaných připravoval podklady. Obžalovaný J.T. jednal, podle názoru nalézacího soudu, zcela zavrženímhodným způsobem, když zneužil důvěry a zjevně i nižší vzdělanostní úroveň E.B., kterou doslova vmanipuloval do role bílého koně, a to pod záminkou, že by mohli společně udělat něco pro romské děti, např. postavit hřiště. Zcela zjevně však úmysl obžalovaného J. T. směřoval k tomu, aby pod záminkou existence sdružení na pomoc Romům, tj. sdružení XXXXX získal finanční prostředky pro toto fiktivně založené sdružení. V konečném důsledku tyto finanční prostředky vyvedl z účtu sdružení a získal je do

své dispozice, a to pod záminkou sloučení sdružení (tím i finančních prostředků) se sdružením XXXXX. Svědkyně E. B. jednoznačně potvrdila trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T., které spočívalo v tom, že připravil veškeré zakladatelské dokumenty ke vzniku sdružení a ona sama je vždy „pouze podepsala“. Stejně tak založil účet sdružení, avšak sám nebyl osobou oprávněnou s účtem disponovat, stejně jako nebyl zakladatelem a dokonce ani členem sdružení XXXXX. Podle názoru nalézacího soudu obžalovaný J.T. zcela úcelově zůstal v pozadí, aby tak ztížil odhalení svého trestného jednání. Jednoznačně využil důvěry, nižší vzdělanostní a sociální orientace E.B., kterou vždy přiměl k tomu, aby z účtu sdružení vyzvedla finanční prostředky v řádu několika milionů korun, které však bezprostředně po tomto výběru od ní převzal. Obžalovaný J.T. tedy zcela jednoznačně nejdříve vedl v omyl pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu založení občanského sdružení XXXXX tím, že jim prostřednictvím E.B. zaslal fiktivní dokumenty s jejím podpisem. Jednalo se zejména o Návrh na registraci a Stanovy, v nichž figurovaly vedle E.B. dvě fiktivní osoby, a to L.M. a J. B.. Obžalovaný věděl, že tyto osoby se nejen vzájemně neznají, ale že dokumenty sloužící k založení sdružení nepodepsaly a rozhodně nebyly zakladateli a posléze členy občanského sdružení XXXXX. Zcela jednoznačně věděl, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, a to nejen vůči E.B., ale zejména pak vůči pracovníkům Ministerstva vnitra ČR, neboť věděl, jaké jsou náležitosti a podmínky založení občanského sdružení. Stejně tak jménem sdružení, o němž věděl, že je sdružením fiktivním, založil účet sdružení u peněžního ústavu SBER BANK , což opět potvrdila svědkyně E. B., kterou obžalovaný vmanipuloval do role předsdkyně fiktivního sdružení, která účet formálně založila a jako jediná mohla s účtem disponovat. V této fázi skutkového děje, podle názoru nalézacího soudu, obžalovanému J.T. nic nebránilo v tom, aby sám participoval na založení a následné činnosti sdružení XXXXX, a to zejména za situace, když veškeré úkony jménem tohoto sdružení organizoval a prostřednictvím E.B. činil. Obžalovaný takto přiměl svědkyni nejen, aby poslala žádost o poskytnutí finančního daru, ale také podepsala Dohody o odvozech části výtěžku se společností XXXX. Za zcela zásadní považuje nalézací soud **trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T.** spočívající v tom, že nejdříve přiměl E.B., aby dne 7.6.2010 vybrala z účtu sdružení částku 3.897.000 Kč, zjevně pocházející z platby 3.900.000 Kč, kterou několik dní předtím zaslala sdružení společnost XXXXX. Asi o měsíc později, dne 13.7.2010 pak opětovně přiměl E.B., znovu jako jedinou osobu oprávněnou s účtem disponovat, aby z účtu sdružení vybrala částku 2.999.000 Kč, zjevně pocházející z platby od společnosti XXXXX připsané na účet 9.7.2010. V obou případech ihned po výběru, tj. ještě u přepážky v bance, obžalovaný tyto finanční prostředky ve výši 3.897.000 Kč a 2.999.000 Kč, tj. celkem 6.896.000 Kč převzal do své dispozice. V závěru pak zaslal jménem E.B. potvrzení o příjmu části obou výtěžků s informací, že peníze obou společností byly použity v souladu s oběma smlouvami. Rovněž závěrečné úkony obžalovaného, směřující ke sloučení tohoto sdružení XXXXX se sdružením XXXXX považoval nalézací soud za úkony nejen fiktivní, ale také ryze účelové učiněné s cílem zastřít a zamlžit vyvedení finančních prostředků z účtu sdružení, a to vše proto, aby je obžalovaný mohl použít pro svoji potřebu, byť předstíral, že je předal sdružení XXXXX, které bude tuto činnost v souladu se smlouvami realizovat.

Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl nalézací soud i v tomto případě ke zcela jednoznačnému závěru o vině obžalovaného J. T., neboť jeho trestněprávně významné jednání spočívalo v tom, že deklaroval skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, byť tak činil prostřednictvím E.B. vůči společnostem XXXXX a XXXXX, když i samotnou E.B. vedl v omyl tím, že předstíral, že je občanské sdružení založeno řádně s cílem provádět

aktivity zejména pro romské děti. V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného vznikla škoda společnosti XXXXX ve výši 3.900.000 Kč a společnosti XXXXX škoda ve výši 3.000.000 Kč. Celkem obžalovaný J.T. odpovídá za škodu ve výši 6.900.000 Kč.

8./ Sdružení XXXXX

Obžalovaný J. V. byl k věci vyslechnut u hlavního líčení dne 13.4.2015, avšak využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byla u hlavního líčení dne 19.5.2015 čtena jeho výpověď, kterou učinil v přípravném řízení dne 12.11.2013 (č.l. 357-363). Obžalovaný J. V. v rámci své výpovědi v přípravném řízení tvrdil, že jej sice motivoval J.T., který zajišťoval fotky pro sdružení XXXXX, ale byl to vlastní nápad obžalovaného J.V., aby si zkusil takové sdružení založit. J.T. mu sice poskytl pomoc, ale obžalovaný sám náhodně vybral několik firem, které obeslal s žádostí o poskytnutí finančních prostředků a když mu odpověděly společnosti XXXXX a XXXXX, tak s nimi později uzavřel smlouvu. Částku 3.800.000 Kč, která přišla na účet sdružení přeposlal na základě smlouvy s firmou XXXXX na její účet. Měl uzavřenou dohodu právě s R.W., že budou pro sdružení vyvíjet činnost. Částku 3.000.000 Kč, kterou zaslala na účet sdružení společnost XXXXX, vybral J. V. v hotovosti a uložil si ji doma. Později začal řešit osobní problémy s narozením dalšího dítěte, stěhováním do nového bytu apod. a věděl od své manželky, že lze sloučit sdružení se sdružením XXXXX, a proto požádal opět J. T. o pomoc. Byl to právě J.T., který řekl, že se nejdříve musí udělat mezikrok a tedy sloučit jeho sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, potom ještě s nějakým sdružením, až na konec se všechno sloučí s UNESCEM.

Na svoji obhajobu obžalovaný J. V. uvedl, že se domníval, že je všechno administrativně v pořádku, když mu počátkem roku 2012 přišla výzva, aby podal na policii vysvětlení k tomuto sdružení XXXXX a on se později dozvěděl, že nedošlo ke sloučení se sdružením XXXXX kvůli nějaké administrativní chybě. Sám později poslal společnosti XXXXX dopis o tom, že peníze nevyčerpal. V průběhu výpovědi také uvedl, že pro sdružení koupil od A.K. auto s tažným zařízením a při přepisu vozidla mu sdělil, že nestačí všechny peníze v rámci sdružení vyčerpat, že na sdružení nemá čas a A.K. se s ním dohodl, že se stane předsedou.

Obžalovaný J. V. také uvedl, že neví přesně, kdy předal veškeré dokumenty obžalované K. T. z důvodu sloučení obou sdružení. Šlo vlastně jen o nějaké papíry. Peníze jí nedával, neboť, podle jeho názoru, šlo o administrativní sloučení, když se potom všechno mělo slučovat ještě do jiného sdružení a nakonec do UNESCA. Peníze sdružení XXXXX se tedy v konečném důsledku měly dostat do sdružení XXXXX. J. V. opakovaně uvedl, že toto sdružení chtěl založit on sám ze své iniciativy, protože se chtěl zaměřit na cyklostezky a jejich údržbu, ale se zakládáním sdružení mu pomáhal J.T. (č.l. 361). Účetnictví včetně písemností předal A.K. a vyřizoval to v nějaké právní kanceláři, avšak doklad žádný nemá, neboť právníčka, která jim pomohla tento úkon udělat, za to nechtěla žádné peníze s vysvětlením, že vlastně žádný úkon neprováděla a řekla, že se to nebude řešit. K dotazu policejního orgánu obžalovaný potvrdil, že skutečně se založením sdružení, zejména s jeho administrativou, mu pomáhal J.T. (č.l. 361) a obžalovaný také sám zná členy sdružení i když s R.T. a T.S. o tom nejednal a oni žádnou činnost nevykonávali. Začátkem roku 2011 došlo k částečnému plnění ze strany firmy XXXXX, tj. k dodávce asi dvou kartáčů a tří čističů, které však používány nebyly. Potom sdružení se vším převzal A.K. Tyto věci stály asi 150.000 Kč za jeden kartáč, kolik stály čističe, obžalovaný

údajně neví. Sám, podle své výpovědi, žádný projekt cyklostezky od R.W. neviděl. Nálezací soud považuje za významné vyjádření obžalovaného k rozhodujícím úkonům, které se sdružení XXXXX týkaly. J. V. jednoznačně uvedl, že valné hromady sdružení XXXXX se nekonaly (č.l. 362). On sám podepsal Zápis z přípravného výboru, Návrh na registraci i Stanovy, i když s touto administrativou mu pomáhal J.T., D.S. J. V. nezná a P.V. zná údajně jen od vidění. Obžalovaný rovněž potvrdil, že podepsal Zápis z valné hromady XXXXX o zániku sdružení XXXXX z 29.7.2011 a předal to obžalované K. T. Sám podepsal také Zápis z valné hromady z 12.11.2012, ale zda se valná hromada uskutečnila a kdo na ní byl přítomen, sám neví. Žádost o finanční podporu společnosti XXXXX z 2.5.2011 obžalovaný podepsal, stejně jako Žádost o poskytnutí výtěžku společnosti XXXXX z 27.4.2010, Smlouvu z 31.5.2010 i Potvrzení o příjmu z 29.4.2011 a Dopis společnosti XXXXX z 23.5.2012. S finančními prostředky, které přišly na účet sdružení disponoval, podle svého doznání, pouze sám obžalovaný (č.l. 362b). Částku 3.800.000 Kč získanou od společnosti XXXXX XXXXX přeposlal na účet firmy XXXXX, číslo účtu dostal od R.W. a platbu provedl na základě faktury. Vzápětí obžalovaný uvedl, že částka 3.800.000 Kč byla ihned po obdržení odeslána na účet společnosti XXXXX č. XXXXX, avšak z jakého důvodu byla tato částka ihned přeposlána na účet společnosti XXXXX, obžalovaný sám neví, i když v této společnosti pracoval jako obchodní zástupce. Podle svého tvrzení podepsal smlouvu na odbornou pomoc č. 12/2010 z 31.5.2010 (č.l. 363). Částku 3.000.000 Kč vybral J. V. z účtu sdružení v hotovosti s vysvětlením, že bankám už nevěří.

Obžalovaný J.T. se k této části skutkového děje vyjádřil u hlavního líčení a také v rámci své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, která byla čtena v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu (č.l. 198-208). Ke sdružení XXXXX obžalovaný J.T. pouze uvedl, že v tomto sdružení figuroval J. V. a jednalo se o sdružení, které dělalo něco kolem cyklostezek a získalo také grant. Toto sdružení mělo smlouvu s nějakým dodavatelem s firmou XXXXX, který následně uzavřel smlouvu s firmou XXXXX o zprostředkování dodávek z Asie, resp. z Číny a zaslal také více objednávek i na další odběry (č.l. 207).

Obžalovaný J.S. se k věci vyjádřil u hlavního líčení, jak je rozebráno shora a konkrétně pak k této části skutkového děje i v rámci své výpovědi v přípravném řízení dne 17.12.2013 (č.l. 220-228). Ke sdružení XXXXX obžalovaný J.S. uvedl, že zná jak J.V., tak R.W., neboť jeho společnosti XXXXX dodávala hongkongská firma obžalovaného zametací techniku pro cyklostezky, dodávka tedy byla formálně pro R.W. jeho společnost XXXXX, i když firma XXXXX dostala přímo peníze od J.V. O jakou částku se však jednalo, obžalovaný údajně neví s tím, že jeho firma měla hodně kontraktů. Zboží přišlo, bylo uskladněno na Lidické ulici, kde obžalovaný nějaký čas přebýval, ale potom chtěl J. V. s činností tohoto sdružení skončit a sdružení předal včetně této techniky.

Tato část skutkového děje je prokazována rovněž svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy.

Zápisem valné hromady, resp. **schůze přípravného výboru ze dne 13. 4. 2010** (č. l. 3919) bylo prokázáno, že členy přípravného výboru Sdružení XXXXX měli tvořit J. V., R.T. a T.S., kteří měli také tento zápis podepsat. **Návrh na registraci** (č. l. 3920) byl podán u Ministerstva vnitra ČR dne 23. 4. 2010 zde je uvedeno stejné složení přípravného výboru s tím, že občanské Sdružení XXXXX bylo založeno 13. 4. 2010 pro výstavbu a údržbu cyklostezek. K návrhu byly připojeny **Stanovy** ze dne 13. 4. 2010 (č. l. 3921-3923). V jejich závěru jsou

rovněž uvedeni jako členové přípravného výboru J. V., R.T. a T.S.. V bodě I./ těchto Stanov jsou uvedeny cíle sdružení, a to výstavba, provoz, údržba a rozvoj cyklostezek.

K občanskému Sdružení XXXXX byly v průběhu trestního řízení vyslechnuti svědkové R.T. a T.S., kteří figurovali v přípravném výboru. **Svědka T.S.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 6. 2015 a uvedl, že členem tohoto sdružení nebyl a o svém členství se dozvěděl, až na policii. Obžalovanou P.T. zná ze školy, a zná také jejího manžela J. T., jeho otce P.T. a rovněž obžalované J.S., M. B. a J.V., neboť prováděl fotodokumentace pro společnost XXXXX T.S. jednoznačně vyloučil obhajobu obžalovaných, když výslovně uvedl, že fotil pro společnost XXXXX, ale s občanskými sdruženími nijak nespolupracoval. Svědek také vyloučil, že by např. jeho podpis byl na Zápisu z valné hromady Sdružení XXXXX 12. 11. 2012 (č. 1. 3886), případně na dalších dokumentech. V reakci na výpověď svědka T.S. u hlavního líčení dne 9. 6. 2015 obžalovaný **J.T. prakticky doznal**, že bez jeho vědomí a tedy fiktivně, údaje svědka na dokumentech použil při zakládání uvedeného občanského sdružení (str. 11 protokolu o hlavním líčení z 9. 6. 2015).

Výpověď svědka R. T. učiněná v přípravném řízení dne 8. 6. 2015 (č. 1. 3871-3873) byla u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Také tento svědek vyloučil, že by byl členem jakéhokoliv občanského sdružení a současně uvedl, že nezná nikoho z obžalovaných a ani názvy občanských sdružení mu nic neříkají. R.T. rozhodně uvedl, že nepodepsal rozhodující dokumenty tohoto Sdružení XXXXX, a to Zápis z přípravného výboru 13. 4. 2010, Návrh na registraci z 20. 4. 2010, Stanovy z 13. 4. 2010, nebo Zápis z valné hromady z 29. 7. 2011.

Ze **Zprávy peněžního ústavu Raiffeisen Bank** (č. 1. 3936-3938) bylo zjištěno, že účet č. XXXXX byl zřízen dne 18. 5. 2010 a zrušen dne 24. 10. 2011. Jeho jediným disponentem byl obžalovaný J. V. **Výpisem z tohoto účtu** (č. 1. 3939 a násl.) pak bylo prokázáno, že tento účet byl veden pro občanské sdružení s názvem Sdružení XXXXX.

a)

Žádostí o finanční podporu (č. 1. 3944) bylo prokázáno, že ji jménem Sdružení XXXXX zaslal obžalovaný J. V. do společnosti XXXXX XXXXX, aby požádal o finanční pomoc pro údržbu starých a realizaci nových cyklotras a cyklostezek. Na základě této žádosti, byla uzavřena přesně nezjištěného dne nejpozději však 3. 6. 2010, kdy byly finanční prostředky odeslány, **Dohoda o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely** (č.l. 3945), a to mezi společnostmi XXXXX, jako poskytovatelem finančních příspěvků a Sdružením XXXXX, které zastupoval obžalovaný J. V. Na základě této dohody se firma XXXXX zavázala poskytnout Sdružení XXXXX částku 3.800.000 Kč v roce 2010 (článek II. / 1), a to na výstavbu, provoz, údržbu a rozvoj cyklostezek (článek II. / 2). Obžalovaný J. V. se, jménem občanského sdružení, v této smlouvě zavázal doložit do 15. 5. 2011 užití uvedené finanční částky společnosti XXXXX, a to v souladu s účelem uvedeným v článku II. / 2. V opačném případě, tj. pokud potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX (článek II. / 4, 5 smlouvy).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. 1. 3947) bylo prokázáno, že dne 2. 6. 2010 byla odvedena platba ve výši 3.800.000 Kč na účet Sdružení XXXXX, tj. na účet č. XXXXX.

Výpisem z účtu Sdružení XXXXX (č. 1. 3939), pak bylo prokázáno, že uvedená částka 3.800.000 Kč sem byla připsána dne 3. 6. 2010. Stejným listinným důkazem pak bylo prokázáno, že ještě téhož dne, tj. 3. 6. 2010 byla finanční částka v celkové výši 3.800.000 Kč

odeslána na účet č. XXXXX. Takový příkaz k úhradě mohl dát jen obžalovaný J. V., který byl jediným disponentem tohoto účtu. Účet, na který byla částka odeslána, byl vedený u UniCredit Bank na majitele, společnost XXXXX, což bylo prokázáno Výpisem z účtu této firmy (č. l. 3955 a násl.). Skutečnost, že sem tato částka 3.800.000 Kč byla připsána dne 4. 6. 2010 byla prokázána Výpisem z účtu (č. l. 3956). Stejným listinným důkazem tak bylo prokázáno, že ještě téhož dne, tj. 4. 6. 2010, byla z této částky 3.800.000 Kč provedena platba ve výši 535.000 Kč na účet společnosti XXXXX, ke kterému měl dispoziční oprávnění J.T. To bylo prokázáno Zprávou peněžního ústavu UniCredit Bank (č. l. 3849). Zbylou částku ve výši 3.260.000 Kč vybral z tohoto účtu společnosti XXXXX dne 7. 6. 2010 obžalovaný J.S. To bylo prokázáno, rovněž Výpisem z účtu této společnosti (č. l. 3956). Příjmy a výdaje na uvedeném účtu v rozhodném období svědčí pro závěr o tom, že přeposlané a v hotovosti vybrané finanční prostředky v částkách 535.000 Kč a 3.260.000 Kč pochází z platby od společnosti od Sdružení XXXXX, tj. z částky 3.800.000 Kč, neboť jiný adekvátní zůstatek na tomto účtu v uvedeném období, pocházející z jiných příjmů, nebyl.

Dne 2. 5. 2011 zaslal obžalovaný J. V. do společnosti XXXXX. Potvrzení o příjmu části výtěžku na veřejně prospěné účely bez toho, že by je doplnil adekvátními doklady o užití konkrétních finančních částek (č. l. 3948). Obžalovaný rovněž nspecifikoval, jaké konkrétní částky byly použity např. na výstavbu, nebo provoz, případně údržbu, nebo dokonce rozvoj cyklostezek. Na to reagovala společnost XXXXX dne 16. 3. 2012 svou Žádostí o doložení užití odvodu části výtěžku (č. l. 3949), v níž požadovala doložit použití poskytnutých finančních prostředků v celkové výši 3.800.000 Kč, a to např. formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu. Je tedy zjevné, že obžalovaný J. V. nedostal své povinnosti doložit využití těchto prostředků, ke kterým se v dohodě zavázal.

b)

V uvedeném časovém období jednal obžalovaný J. V. souběžně i vůči společnosti XXXXX, které zaslal dne 27. 4. 2010 Žádost o poskytnutí části výtěžku na podporu Sdružení XXXXX (č. l. 3952, resp. 3979).

Dne 31. 5. 2010 uzavřel obžalovaný J. V. jménem Sdružení XXXXX Smlouvu o odvodu části výtěžku s firmou XXXXX na základě které mělo sdružení získat částku 3.000.000 Kč na svoji činnost (č. l. 3980-3981). Jménem sdružení vzal obžalovaný na vědomí svou povinnost doložit užití těchto prostředků do 30. 4. 2011 společnosti XXXXX s tím, že bude-li finančních prostředků sdružením použito na jiný účel, než který je uveden v potvrzení, má poskytovatel příspěvku, tj. společnost XXXXX právo žádat poskytnutý finanční příspěvek zpět za podmínek uvedených v bodu 3./ této Smlouvy, tj. včetně úroků z prodlení.

Příkazem k úhradě (č. l. 3983) bylo prokázáno, že dne 9. 7. 2010 dala společnost XXXXX příkaz k platbě částky 3.000.000 Kč na účet Sdružení XXXXX č. ú. XXXXX.

Výpisem z účtu Sdružení XXXXX (č. l. 3939) bylo prokázáno, že tato částka 3.000.000 Kč byla na účet připsána dne 9. 7. 2010. Stejným listinným důkazem tak bylo prokázáno, že obžalovaný J. V., jako jediný disponent tohoto účtu, uvedenou částku vybral ve dnech 12. – 15. 7. 2010 ve čtyřech platbách.

Dne 23. 5. 2012 svým Přípisem (č. l. 3989) obžalovaný sdělil společnosti XXXXX, že uvedenou finanční částku Sdružení XXXXX dosud nevyčerpalo v plné výši a rozhodlo se nevyužitími finančními prostředky podpořit obce angažující se při realizaci projektu cyklostezek v Olomouckém kraji. Na to reagovala společnost XXXXX svým Přípisem (č.l. 3990) z 29. 5. 2012, kdy požádala Sdružení XXXXX o doložení využití prostředků v co

nejkratším termínu, nejpozději do 30. 9. 2012. V rozporu s tímto stanoviskem ze dne 23. 5. 2012, však obžalovaný J. V. již dne 29. 4. 2011 zaslal společnosti XXXXX **Potvrzení** o tom, že finanční prostředky byly využity v souladu se stanovami občanského Sdružení XXXXX, tedy na výstavbu, provoz, údržbu a rozvoj cyklostezek (č. l. 3982, resp. 3951).

Pro úplnost musí nalézací soud reagovat na **Smlouvu, na odbornou pomoc z 31. 5. 2012** (č. l. 3985-3987) mezi Sdružením XXXXX a společností XXXXX s.r.o. zastoupenou jednatelem R.W. Tato společnost měla pro sdružení vypracovat projektový plán, vybudování cyklostezek, zajistit vypracování dokumentace a provést další práce specifikované v článku II. odst. 1, tj. předmětu smlouvy. Celková cena těchto prací byla stanovena ve výši 4.000.800 Kč včetně DPH (článek III. /1). Jednak uvedená smlouva měla být podepsána ve stejný den, kdy byla podepsána obžalovaným, jménem Sdružení XXXXX. Smlouva se společností XXXXX o poskytnutí finanční částky 3.000.000 Kč (č. l. 3980). Byť nelze vyloučit, že by Smlouva o poskytnutí částky 3.000.000 Kč časově předcházela této smlouvě s firmou XXXXX s.r.o., přesto občanské Sdružení XXXXX nemělo k dispozici dalších 1,8 mil. Kč na úhradu celkové kupní ceny. Podstatná je pak, pro závěry soudu o nerelevantnosti této smlouvy **výpověď svědkyně Z.K. ze dne 3. 2. 2014** (č. l. 3877 a násl.). Tato svědecká výpověď byla čtena u hlavního líčení dne 8. 6. 2015. Svědkyně potvrdila, že pracovala v letech 2008-2011 jako účetní společnosti XXXXX s.r.o. Sama však obžalované ani Sdružení XXXXX nezná, přitom zjevně, pokud by taková smlouva byla uzavřena, musela by rukama svědkyně jako účetní ve firmě projít. Svědkyně uvedla, že firma XXXXX s.r.o., jejímž jednatelem byl R.W., byla vlastně autorizovaným prodejcem a poskytovatelem servisu vozidel Peugeot. O této činnosti firmy svědkyně také účtovala, avšak firmy XXXXX, XXXXX, nebo XXXXX nezná. Podle vyjádření svědkyně si firma XXXXX s.r.o. nevyžádala žádné povolení pro stavbu cyklostezek, jejich výstavbu a nákup strojů na jejich údržbu. Smlouvu na odbornou pomoc (č. l. 3985) svědkyně podle svého vyjádření nikdy neviděla a sama se domnívá, že podpis na této smlouvě není jednatele R.W. Tuto informaci svědkyně vysvětlila tím, že jednatel firmy měl jako podpis specifický „klikyhák“ a nevypisoval písmena svého jména. Jeho podpis svědkyně viděla mnohokrát, neboť R.W., jako jednatel společnosti, musel podepsat každý doklad. Z.K. opakovaně uvedla, že smlouva rozhodně neprošla účetnictvím firmy, což vysvětlila tím, že by si smlouvu pamatovala už proto, že se v ní nejedná o vozidla Peugeot, jejichž prodej a servis byl předmětem činnosti firmy. Kromě toho by si smlouvu pamatovala také kvůli částce 4.800.000 Kč, zde uvedené, neboť ve firmě byly nejvyšší platby za nové auto, které se pohybovaly kolem 400.000 Kč. V roce 2010 byla firma XXXXX s.r.o. zablokována exekucí, a pokud by taková částka do firmy přišla, tak by rozhodně exekuci podlehla. S odkazem na výpověď svědkyně hodnotil nalézací soud tuto smlouvu jako další fiktivní doklad, který měl prokazovat výdaje občanského Sdružení XXXXX za činnosti a obchodní vztahy, které nikdy nebyly realizovány.

Ze **Zprávy firmy Dopravní projektování s.r.o.** (č. l. 4016) bylo zjištěno, že Sdružení XXXXX se nepodílelo na vypracování projektu – Územní studie rozvoje cyklistické dopravy v Olomouckém kraji a jednatel společnosti s J.V. nikdy nejednal.

Ze **Zprávy Ministerstva dopravy ČR** (č. l. 4017) bylo zjištěno, že Sdružení XXXXX ani jeho zástupce J. V. se nepodíleli na řešení aktivity, týkající se rozvoje cyklistické dopravy a celého projektu „Sonda“.

J. V. zaslal dne 20. 8. 2012 do společnosti XXXXX **Žádost o dodatek ke smlouvě** (č.l. 3991), v níž sdělil, že vzhledem k časové zaneprázdněnosti a náročnosti projektu pravděpodobně nestihne vyčerpat všechny finanční prostředky poskytnuté na základě smlouvy

ze dne 31. 5. 2010, a proto žádá o dodatek ke smlouvě, na základě kterého by bylo možno peníze společnosti vrátit (totéž č. l. 3860, 365). O několik měsíců později dne 30. 11. 2012 obžalovaný J. V. firmě sdělil, že celou agendu sdružení předal A.K.(č. l. 365b). O tom by měl svědčit **Zápis z valné hromady ze dne 12. 11. 2012** (č. l. 3886, resp. 1125) podle něhož se A.K. stal novým členem občanského Sdružení XXXXX. V zápisu této valné hromady **figurují ovšem R.T. a T.S., jako členové přípravného výboru, kteří však nikdy nebyli členy Sdružení XXXXX.** Kromě toho dne 12. 11. 2012 přípravný výbor ani existovat nemohl, neboť občanské Sdružení již podle dokladů, byť je nalézací soud hodnotí jako fiktivní, mělo být založeno už dne 13.4.2010 (č.l. 3919). Tento důkaz, proto nalézací soud rovněž hodnotil jako **důkaz fiktivní,** vytvořený s cílem vyhnout se trestní odpovědnosti především ze strany obžalovaného J.V. tím, že formálně převede celé sdružení na A.K. O tom měl svědčit také **Předávací protokol, rovněž ze dne 12. 11. 2012** (č. l. 3885, resp. 1127). Není zjevné, proč by měl J. V. jako bývalý předseda Sdružení XXXXX, předávat novému předsedovi Sdružení XXXXX A.K., jednak veškeré doklady týkající se tohoto sdružení i finanční hotovost ve výši 2.824.246 Kč a vozidlo Peugeot Partner, aniž by takto získané finanční prostředky byly vráceny zpět poskytovatelům části výtěžku, event. zůstaly na účtu sdružení a tím k dispozici dalším, byť fiktivně deklarovaným, členům sdružení, tj. R.T. a T.S., kteří jak je tvrzeno v těchto dokladech měli být členy sdružení. Ze **Zprávy Ministerstva vnitra ČR** (č. l. 3929) pak bylo zjištěno, že **občanské Sdružení XXXXX podalo 11. 11. 2011 návrh na svůj zánik** sloučením se Sdružením XXXXX, což bylo schváleno valnou hromadou **29. 7. 2011,** avšak na výzvy k odstranění vad dosud nereagovalo, a proto zánik sdružení k uvedenému dni 31. 12. 2012 dosud vyznačen nebyl. V tomto Vyjádření (č.l. 3929) Sdružení XXXXX také sděluje, že údaje nekorespondují s jejich podáním ze dne 22. 11. 2012, v němž oznamují přijetí nového člena a změnu předsedy, na což ostatně upozorňuje i nalézací soud v rozboru těchto listinných důkazů.

Na základě shora rozebraného dokazování učinil nalézací soud **dílčí závěr** týkající se skutkového děje popsaného **pod bodem II./8.** Také v tomto případě bylo prokázáno trestněprávně významné jednání obžalovaného J.V. a obžalovaného J. T.. Nalézací soud dospěl k závěru, že také občanské sdružení s názvem XXXXX bylo **fiktivním subjektem,** který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť při jeho založení byly porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku, vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění předpisů následujících. Ani v tomto případě se nejednalo o pouhé administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. **Trestněprávně významným** způsobem **jednal** opět nejdříve obžalovaný **J.T.** tím, že vytvořil fiktivní dokumenty, a to Zápis z valné hromady, Stanovy a Návrh na registraci sdružení XXXXX. V nich, jak ostatně sám doznal v reakci na výpověď svědka T.S., uvedl fiktivní zakladatele, a to vedle T.S. a R. T. Oba svědkové potvrdili, že tyto rozhodující dokumenty nepodepsali, ve sdružení nefigurovali a vzájemně ani další členy, tj. zakladatele sdružení neznají. Následně po těchto úkonech obžalovaného J. T. **jednal trestněprávně významným způsobem obžalovaný J. V.,** který tyto dokumenty, tj. Zápis ze schůze přípravného výboru a Stanovy společně s Návrhem na registraci zaslal Ministerstvu vnitra ČR, a to stejně jako obžalovaný J.T., s vědomím, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tj. s vědomím, že se schůze přípravného výboru nekonala, Stanovy nebyly přijaty a zejména R.T. a T.S. o svém členství ve sdružení nemají žádné vědomí. Tímto jednáním byli primárně **uvedeni v omyl** pracovníci Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu založení občanského sdružení s názvem Sdružení XXXXX, tedy, kterým byly předloženy všechny tři fiktivní dokumenty s nepravdivými údaji. Následně jednal obžalovaný

J. V. jménem tohoto fiktivního sdružení, když u peněžního ústavu Raiffeisen bank pro sdružení založil účet, jehož se stal jediným disponentem. Jednoznačně takto **uvedl v omyl** pracovníky peněžního ústavu Raiffeisen Bank při zakládání bankovního účtu pro neexistující, tj. fiktivní subjekt. Za podstatné pak považuje, z hlediska trestněprávní odpovědnosti, nalézací soud rovněž následné jednání především obžalovaného J.V., které spočívalo v tom, že takřka souběžně jménem fiktivního sdružení jednal vůči dvěma subjektům, a to společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX, kterým zaslal Žádosti o poskytnutí části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Na základě těchto žádostí pak uzavřel J. V. jménem fiktivního subjektu, tj. Sdružení XXXXX nejpozději 3.6.2010 Dohodu se společností XXXXX a dne 3.5.2010 Smlouvu se společností XXXXX. Na základě těchto smluv pak 3.6.2010 odeslala společnost XXXXX na účet sdružení částku 3.800.000 Kč a 9.7.2010 společnost XXXXX na stejný účet částku 3.000.000 Kč. Obžalovaný J. V. následně s oběma finančními částkami v souhrnné výši 6.800.000 Kč disponoval zcela v rozporu s účelem, na který byly poskytnuty. Ihned dne 4.6.2010, tj. v den připsání částky 3.800.000 Kč provedl platbu v plné výši 3.800.000 Kč na účet společnosti XXXXX, a to bez toho, že by byl schopen, byť dodatečně, společnosti XXXXX doložit řádným účetním dokladem důvod této platby. Podstatná část těchto finančních prostředků, tj. částka ve výši 3.260.000 Kč pak byla vybrána z účtu společnosti XXXXX XXXXX krátce po jejím připsání, a to dne 7.6.2010 obžalovaným J.S.. Tento obžalovaný tak zcela zjevně **poskytl pomoc** obžalovanému J.V. k tomu, aby byly finanční prostředky, poskytnuté na veřejně prospěšné účely Sdružení XXXXX, z účtu sdružení vyvedeny, a to opět bez toho, že by byly doloženy řádnými účetními doklady důvody této platby. Zbylá částka ve výši 535.000 Kč byla převedena na účet společnosti XXXXX, když k tomuto účtu měl dispoziční oprávnění **obžalovaný J.T.**. I tento obžalovaný zcela zjevně poskytl J.V. součinnost s vyvedením finančních prostředků z účtu Sdružení XXXXX. Trestněprávně významným způsobem pak jednal obžalovaný J. V. i ve vztahu k finanční částce 3.000.000 Kč, kterou sdružení získalo od společnosti XXXXX dne 9.7.2010. Obžalovaný J. V. sám, jako jediná osoba oprávněná s účtem disponovat, vybral z účtu ve čtyřech platbách realizovaných dne 12. – 15.7.2010 prakticky celou tuto částku, když ani v případě takto poskytnutých finančních prostředků nebyl schopen společnosti XXXXX řádnými účetními doklady doložit účel, ke kterému byly finanční prostředky, resp. to, zda byly použity v souladu se smlouvou. Dodatečně předloženou Smlouvu na odbornou pomoc, jakož i další listinné doklady, které měly dokladovat využití této částky, považoval nalézací soud ze shora uvedených důvodů za doklady fiktivní. Po zvážení všech rozhodných okolností tak nalézací soud uzavřel, že **v přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného J.V. vznikla společnosti XXXXX škoda ve výši **3.800.000 Kč** a společnosti XXXXX škoda ve výši **3.000.000 Kč**, přičemž v obou případech k trestnému jednání obžalovaného J.V. poskytl **součinnost** obžalovaný J.T., a to způsobem shora rozvedeným. J. V. se pak trestného jednání spočívajícího zejména ve vyvedení finančních prostředků z účtu sdružení dopustil také za součinnosti obžalovaného J.S., který se podílel na vzniku škody ve výši 3.260.000 Kč společnosti XXXXX.

Obžalovaná J.V. nebyla k trestnému jednání, které je jí kladeno v obžalobě za vinu u hlavního líčení vyslechnuta, neboť na základě její žádosti bylo celé hlavní líčení konáno v její nepřítomnosti. V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu proto byla čtena výpověď obžalované J.V. z přípravného řízení, tj. ze dne 11.11.2013 (č.l. 380-385). Obžalovaná J.V. v rámci své procesně řádné výpovědi v přípravném řízení potvrdila, že to byla její iniciativa založit občanské sdružení, neboť je ráda, když může být aktivní. Z tohoto důvodu požádala o pomoc J. T., který ji přinesl administrativu nezbytnou pro založení sdružení a ona sama ji podepsala. Potom začala zajišťovat peníze a když je získala, začala řešit, kdo zajistí realizaci jejích projektů. Manžel jí poskytl kontakt na R.W., s nímž vlastně jménem sdružení podepsala dvě smlouvy. Nakonec však z rodinných důvodů zjistila, že se nemůže činnosti sdružení věnovat a žádala opět J. T. o pomoc a on jí nakonec navrhl, aby se její občanské sdružení sloučilo nejdříve se sdružením XXXXX a v konečném důsledku se sdružením XXXXX. Obžalovaná J.V. potvrdila, že toto sdružení s názvem XXXXX sama osobně nezakládala, vstoupila do něho až dodatečně po jeho založení, avšak kdo sdružení založil, si s odstupem času nevzpomíná. Jména jako V.T. nebo P. Š. jí nic neříkají, tyto osoby nezná a nikdy je neviděla, ani na ně neměla žádné kontakty. Jménem sdružení jednala ona sama, avšak valné hromady tohoto sdružení se nekonaly (č.l. 383b). Obžalovaná rovněž potvrdila, že žádala o poskytnutí finančních darů, i když konkrétní částky v žádostech nevedla. Vedle toho potvrdila, že podepsala Zápis z valné hromady z 30.4.2010, Smlouvu o odvodu části výtěžku z 25.5.2010, jakož i Žádost o příspěvek nebo Dohodu o odvodech části výtěžku, jakož i Potvrzení o příjmu z 9.5.2011. Žádná konkrétní výstavba hřiště za dobu jejího působení ve sdružení neproběhla. Obžalovaná ve sdružení působila od května roku 2010 do června nebo července 2011, kdy administrativu předala. Oběma společnostem, tj. XXXXX a XXXXX zaslala dopis o tom, že finanční prostředky byly použity v souladu s cíli sdružení. Toto občanské sdružení mělo vlastní účet, k němuž měla dispoziční oprávnění pouze obžalovaná, která také odeslala v roce 2010 z tohoto účtu částky 3.698.000 Kč a 3.000.000 Kč na účet č. XXXXX, když číslo tohoto účtu jí dal R.W. a jedná se tedy o jeho účet nebo účet společnosti XXXXX s.r.o. Obžalovaná rovněž potvrdila, že podepsala smlouvu na odbornou pomoc č. 14/2010 s firmou XXXXX s.r.o. ze dne 6.6.2010 a zřejmě jí předtím i četla. S R.W. měla vlastně dvě smlouvy a předpokládá také, že došlo k jejich realizaci. Zda společnost XXXXX něco provedla a zařídila pro XXXXX, obžalovaná sama neví, domnívá se, že nikoliv. Předložené faktury a pokladní doklady, podle svého vyjádření (č.l. 385), neviděla, když navíc sdružení neodebíralo od nikoho sportovní rohože a rehabilitační podložky. V závěru své výpovědi obžalovaná J.V. uvedla, že nezná Z.B., E.H., L.K., M.A., ani J.O. Zápis z valné hromady ze dne 26.7.2011 a 14.11.2011 podepsala, ale na valné hromadě nebyla. Zápis jí donesl k podpisu J.T..

Obžalovaný J.T. k této části skutkového děje uvedl několik stručných informací v rámci svých výpovědí učiněných v přípravném řízení, které jsou opakovaně citovány shora (č.l. 198-208). Tvrdil, že zakládající předsedkyní tohoto sdružení byla J.V. a náplní sdružení byla aktivita kolem juniorů a mládeže, když taktéž obdrželi finanční prostředky. J.V. zná obžalovaný jako manželku svého kolegy J.V., avšak další osoby si nevybavuje (č.l. 206b).

Obžalovaný J.S. se u hlavního líčení k této části skutkového děje nevyjádřil. Jak je opakovaně shora uvedeno, vyjadřoval se souhrnně a v podrobnostech pak zejména ke sdružení XXXXX. V rámci výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 220-243) k této části skutkového děje uvedl mimo jiné skutečnosti, týkající se R.W. i jeho společnosti XXXXX, které měla jeho hongkongská firma dodávat zboží, zejména zařízení pro hřiště. R.W. údajně zařídil, aby jeho odběratel zaplatil peníze přímo, nikoliv přes něj a hongkongská firma

obžalovaného měla údajně dohodu mezi firmou R.W.. Souhrnně lze konstatovat, že J.S. žádné nové faktické údaje týkající se finančních toků v souvislosti s XXXXX nevedl.

Také v případě tohoto skutku popsaného pod bodem II. / 9 výroku rozsudku je skutkový děj prokazován především listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi.

Návrhem na registraci občanského sdružení s názvem XXXXX (č. l. 4047, 4077) bylo prokázáno, že byl podán na MVČR dne 16. 4. 2010 s tím, že sdružení bylo založeno 6. 4. 2010 a přípravný výbor měl složení – K.H., P. Š. a V.T. Sdružení podle návrhu bylo založeno na podporu projektů zaměřených na výstavbu a provoz dětských hřišť. Ze **Zápisu ze schůze přípravného výboru** tohoto sdružení (č. l. 4087b) ze dne 6. 4. 2010 bylo zjištěno, že opět členy přípravného výboru byli K.H., P. Š. a V.T., přičemž předsedkyní sdružení byla zvolena K.H.. Dne 6. 4. 2010 byly také schváleny **Stanovy** (č. l. 4088-4089), kterými bylo prokázáno, že cílem sdružení byla podpora příprava a realizace projektů zaměřených na výstavbu a provoz dětských hřišť a dětských sportovních komplexů. Na všech těchto dokumentech, tj. návrhu na registraci, zápisu z přípravného výboru i stanovách jsou podpisy svědků V.T., P. Š. a K.H., kteří byli v průběhu trestního řízení vyslechnuti.

Výpověď svědka P. Š., vyslechnutého v přípravném řízení 5. 2. 2014 (č. l. 4036-4041) byla u hlavního líčení dne 8. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek po zákonném poučení uvedl, že nikoho z obžalovaných nezná, nikdy je neviděl a rozhodně vyloučil, že by byl členem XXXXX. Sám uvedl, že název tohoto občanského sdružení ani nezná, stejně jako nezná K.H. a V.T., které měly společně s ním tvořit přípravný výbor uvedeného sdružení. Svědek rovněž uvedl, že nezná ani J.O., M.A. a Z.B., nebo T.P., R.W., případně A.K., kteří měli v této části skutkového děje rovněž figurovat. Poté, co byly svědkovi předestřeny výše citované rozhodné dokumenty, zejména Zápis z přípravného výboru, Stanovy, dne 6. 4. 2010, jakož i Návrh na registraci sdružení ze dne 16. 4. 2010 nebo Zápis z valné hromady ze dne 30. 4. 2010 svědek P. Š. rozhodně uvedl, že tyto dokumenty nikdy neviděl a sám osobně je nepodepsal.

Obdobně vypovídala v přípravném řízení dne 7. 2. 2014 (č. l. 4045-4050) také **svědkyně V.T.** Její svědecká výpověď byla u hlavního líčení 8. 6. 2015 rovněž čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně po zákonném poučení uvedla, že nezná nikoho z obžalovaných a také neslyšela názvy občanských sdružení, které v této věci figurují. Sama nikdy nebyla členem žádného občanského sdružení, tedy ani XXXXX, a proto nezná ani další členy sdružení, resp. přípravného výboru. V.T. jednoznačně uvedla, že nezná P. Š. a K.H. společně, s nimiž měla tvořit přípravný výbor, ale nezná ani Z.B., L.K., M.A., J.O., T.P., R.W., nebo A.K., kteří v této trestní věci figurují. Rovněž V.T. jednoznačně vyloučila, že by podepsala rozhodující dokumenty, a to např. Návrh na registraci, Stanovy, Zápis z valné hromady.

Jediná **svědkyně K.H.**, vyslechnutá osobně u hlavního líčení dne 9. 6. 2015 uvedla, že obžalované zná, neboť byla zaměstnána asi 1 – 1,5 roku ve společnosti XXXXX a potom ve společnosti XXXXX, resp. ve společnosti XXXXX. K.H. potvrdila, že skutečně se podílela na založení XXXXX a asi 14 dní, byla jeho předsedkyní. Ke konkrétní činnosti tohoto sdružení uvedla, že pouze ví, že se dělaly nějaké projekty pro XXXXX, ale to je asi všechno, co k věci může uvést. Snad se měly vydávat nějaké brožury, provádět natáčení, nebo fotografování, avšak sama neví, kde byly např. tyto brožury vystaveny. Svědkyně odůvodnila svoje krátkodobé působení v tomto občanském sdružení tím, že má ráda děti a chtěla pro ně vyvíjet nějaké

volnočasové aktivity. V další části své výpovědi svědkyně usvědčila obžalovaného J. T., když uvedla, že založení sdružení byl i jeho nápad a také on jí nabídl, že by jí s činností pomohl. Když však sdružení založili, svědkyně podle svého tvrzení sama zjistila, že by takovou činnost nestíhala, a proto asi během měsíce ze sdružení vystoupila. Svoji krátkodobou činnost ve sdružení svědkyně vysvětlovala tím, že se domnívala, že se vypracuje, nebo zadá někomu projekt, avšak sama přiznala, že vlastně neměla promyšlenou činnost sdružení, neměla vytipované firmy a aktivity s nikým nekonzultovala. K dotazu soudu vysvětlila, že vlastně požádala o pomoc obžalovaného J. T. při zakládání sdružení, on vypracoval potřebné dokumenty, které ona sama podepsala, zejména zakládací listinu, ale asi za 10-14 dní si to rozmyslela a obžalovanému řekla, že ze sdružení vystupuje a už zde působit nebude. Podle názoru soudu, svědkyně nedokázala uspokojivě vysvětlit, proč ukončení svého členství např. oznámila právě obžalovanému J.T., který s tím formálně neměl nic společného. Byl to však právě obžalovaný J.T., který navrhl, aby sdružení převzala obžalovaná J. V. Svědkyně K.H., si podle svého vyjádření, nevzpomíná, jestli dva další členy přípravného výboru, tj. P. Š. a V.T., vůbec někdy viděla, nebo zda s nimi hovořila. Podle jejího vyjádření je kontaktoval J.T.. Svědkyně přiznala, že vlastně neví, kdo P. Š. a V.T. byli, protože je nezná. Co se týče obžalované J.V., pak K.H. si není vůbec jistá, jestli ony dvě spolu něco projednávaly, jestli jí předávala doklady občanského sdružení. Sama ani nedokázala vysvětlit, proč bylo sídlo občanského sdružení v XXXXX. Sama neví, že by měla něco s touto adresou něco společného, protože ani neví, kde XXXXX ulice v XXXXX je. V závěru své výpovědi svědkyně vyloučila, že by založila účet občanského sdružení, nebo jeho jménem něco podepsala, případně někoho žádala o peníze. Svůj podpis poznala pouze na úvodních dokumentech, a to na Návrhu na registraci (č. l. 4087, 4087b), na Stanovách, 4088-4089 i na Zápisu ze schůze přípravného výboru. Svědkyně současně uvedla, že na takové valné hromadě, stejně jako na valné hromadě 30. 4. 2010 (č. l. 4090) nebyla, přestože tyto dokumenty podepsala. O fiktivnosti předmětných dokumentů, resp. o fiktivnosti předmětných valných hromad svědčí i vyjádření svědkyně o tom, že V.T. a P. Š., kteří podle zápisu z přípravného výboru měli být např. osobně na schůzi 6. 4. 2010 a zápis podepsat, před ní takový zápis nepodepsovali.

Ze Zápisu z valné hromady XXXXX (č. l. 4090) bylo zjištěno, že se měla konat 30. 4. 2010, přičemž obžalovaná J. V. byla schválena jako nový člen výboru a předsedkyně tohoto sdružení. Jak je ovšem shora uvedeno také zápis z této valné hromady byl fiktivní, neboť členové přípravného výboru P. Š. a V.T. nebyli členy občanského sdružení, nemohli se účastnit valné hromady a také popřeli, že by předmětný zápis podepsali.

Ze Zprávy peněžního ústavu GE Money Bank (č. l. 4140) bylo zjištěno, že XXXXX zde má vedený běžný účet č. ú. XXXXX, který byl založen 19. 5. 2010 a zrušen 29. 1. 2011. Dispoziční oprávnění k tomuto účtu měla po celou dobu obžalovaná J. V. Údaje uvedené ve zprávě jsou tak zcela v souladu se Smlouvou o bankovních produktech a službách (č. l. 4141), kterou bylo prokázáno, že ji dne 19. 5. 2010 v tomto peněžním ústavu uzavřela J. V. vystupující jako předsedkyně XXXXX, a také ona jako jediná měla k účtu dispoziční oprávnění, což je prokázáno mimo jiné Podpisovým vzorem (č. l. 4144), resp. dispozicí ke smlouvě (č. l. 4142-4143). Uvedený peněžní ústav k předmětným listinným dokumentům předložil i fotokopii úvodní strany občanského průkazu obžalované J.V., která byla v GE Money Bank pořízena 19. 5. 2010 (č. l. 4145).

O fiktivnosti subjektu – XXXXX, svědčí i Výsledky šetření na adrese XXXXX, které bylo v návrhu na registraci tohoto sdružení uvedeno jako jeho sídlo. Bylo zjištěno, že zde žádné

občanské sdružení nikdy nesídlilo, ani neprovozovalo svoji činnost a osoby J. V. a K.H. nejsou pracovníci správy bytů a nebytových prostor, A.K., známy (č.l. 4114).

a)

Obžalovaná J. V. poslala do společnosti XXXXX XXXXX **Žádost o příspěvek** pro Sdružení XXXXX, a to na projekt, jehož cílem je pomoc s obnovením, nebo realizací nových dětských hřišť v místech, kde jsou zastaralá, nebo úplně chybí (č. l. 4104).

Dohodou o odvedech části výtěžku na veřejně prospěšné účely (č. l. 4105-4106) bylo prokázáno, že ji se společností XXXXX podepsala, jménem XXXXX, obžalovaná J. V. Datum podpisu obou smluvních stran sice není na dohodě uvedeno, avšak podle názoru soudu byla Dohoda podepsána nejpozději dne 8.6.2010, kdy na jejím podkladě společnost XXXXX XXXXX poskytla uvedenému sdružení smluvenou částku 3.700.000 Kč. Na základě této dohody se společnost XXXXX zavázala poskytnout sdružení částku 3.700.000 Kč. Tento subjekt se naopak zavázal předmětnou částku použít k podpoře, přípravě a realizaci projektů zaměřených na výstavbu a provoz dětských hřišť a dětských sportovních komplexů (článek II. odst. 1, 2 této smlouvy). Obžalovaná J. V., která dohodu podepsala, se jménem příjemce zavázala společnosti XXXXX do 15. května 2011 doložit použití této částky podle smluvního ujednání. V případě, že potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázala se za příjemce takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX (článek II. /4, 5 této dohody).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. l. 4107) i **Sdělením** společnosti XXXXX (č.l. 4103) bylo prokázáno, že dne 7. 6. 2010 byla odvedena platba ve výši 3.700.000 Kč na účet XXXXX, č. ú. XXXXX (č. l. 4107). **Výpisem z běžného účtu** vedeného u GE Money Bank pro XXXXX (č. l. 4147) pak bylo prokázáno, že tato částka 3.700.000 Kč pocházející od společnosti XXXXX jako odvod části výtěžku byla připsána dne 8. 6. 2010. Ještě téhož dne byl dán **Příkaz k převodu** této částky téměř v plném rozsahu, tj. 3.698.000 Kč na účet č. XXXXX, který byl vedený u UniCredit Bank pro majitele společnost XXXXX (viz. č. l. 3274). Tento příkaz učinila a mohla učinit pouze obžalovaná J.V., která byla jedinou disponentkou účtu XXXXX.

Zprávou UniCredit Bank bylo prokázáno rovněž to, že majitelem účtu č. XXXXX, který je u tohoto peněžního ústavu veden, je společnost XXXXX a dispoziční oprávnění k účtu mají obžalovaní R. N., J.T. a J.S. (č. l. 3959, resp. 4156). Skutečnost, že na účet společnosti XXXXX, který je výše uveden, byla částka 3.698.000 Kč připsána dne 9. 6. 2010, je prokazována **Výpisem z tohoto účtu** vedeného u UniCredit Bank (č. l. 4157). Tato platba, jak vyplývá z výpisu účtu byla poskytnuta z účtu XXXXX. Stejným listinným důkazem (č. l. 4157) pak bylo prokázáno, že na tento účet byla stejného dne, tj. 9. 6. 2010 poukázána také částka 3.598.000 Kč, a to z účtu č. XXXXX, který byl vedený u peněžního ústavu Volksbank CZ pro XXXXX. Celkově tak byla na účet společnosti XXXXX dne 9. 6. 2010 připsána od těchto dvou občanských sdružení částka ve výši 7.296.000 Kč. **Výpisem z tohoto účtu** (č. l. 4157) pak bylo prokázáno, že dne 11. 6. 2010 z této částky vybral obžalovaný J.S. v hotovosti 6.790.000 Kč. Závěr o tom, že finanční prostředky vybrané v hotovosti ve výši 6.790.000 Kč pochází z těchto dvou plateb od XXXXX a od Sdružení XXXXX, lze logicky dovodit z pohybů na tomto účtu. Z předmětného Výpisu (č. l. 4157) lze zjistit, že v uvedené době se zůstatek na tomto účtu pohyboval v řádu maximálně několika tisíc Kč a bez provedených dvou plateb v souhrnné výši 7.296.000 Kč by obžalovaný v hotovosti částku 6.790.000 Kč vybrat nemohl. Jiné aktivní

platby na tento účet připsány nebyly. Zbylá částka 506.000 Kč, pocházející rovněž ze součtu těchto dvou plateb, byla dne 11. 6. 2010 poukázána převodem na účet č. XXXXX, který patřil společnosti XXXXX (č. l. 3713, 3849), k němuž měli dispoziční oprávnění mimo jiné J.T., M. B., ale také K.H., S. a M. G. Bezhotovostní převod této částky ve výši 506.000 Kč na účet společnost XXXXX, je prokazován rovněž **Výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č. l. 3272, 3277, 4157). Stran této části skutkového děje, která se týká XXXXX lze učinit **dílčí závěr** o tom, že **J.S. poskytl pomoc k získání částky 3.445.000 Kč** pocházející od společnosti XXXXX XXXXX a poskytnuté touto firmou XXXXX. Předmětné finanční prostředky získali do své dispozice obžalovaní.

Dne 9. 5. 2011 zaslala obžalovaná J. V. do společnosti XXXXX **Potvrzení o příjmu části výtěžku** na veřejně prospěšné účely (č. l. 4108), v němž uvedla, že **finanční prostředky byly na základě dohody na účet sdružení převedeny a byly využity v souladu se stanovami občanského sdružení XXXXX**. Toto potvrzení zaslala obžalovaná bez toho, že by doložila konkrétními listinnými důkazy využití předmětné finanční částky jako celku, resp. jednotlivých položek. Na to reagovala společnost XXXXX opakovanými **Žádostmi o doložení užití odvodu části výtěžku** ze dne 16. března 2012 a 18. června 2012 (č. l. 4109, 4110). V obou žádostech společnost upozornila občanské sdružení na čl. II. odst. 2 zmíněné dohody, podle něhož je sdružení povinno **doložit do 9. 5. 2011 potvrzení o vynaložení poskytnutých prostředků na účely v dohodě uvedené, a to např. formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu**. Obžalovaná J. V., tedy zjevně v dohodnuté lhůtě do 15. 5. 2011 příslušné doklady o použití konkrétní částky společnosti XXXXX **nedoložila** a ani finanční prostředky z účtu společnosti **nevrátila**.

b)

Souběžně s výše popsanou trestnou činností, jednala obdobným způsobem obžalovaná J.V., také **vůči společnosti XXXXX**, kdy rovněž vystupovala jako předsedkyně XXXXX.

Dne 20.4.2010 zaslala obžalovaná J.V. **Žádost o poskytnutí finančních prostředků do společnosti XXXXX** (č.l. 4137).

Smlouvou o odvodu části výtěžku ze dne 25. 5. 2010 (č. l. 4100) bylo prokázáno, že ji **obžalovaná**, jako předsedkyně XXXXX, **podepsala dne 25. 5. 2010 se společností XXXXX**, jako poskytovatelem odvodu části výtěžku. Tato firma se zavázala odeslat sdružení částku 3.000.000 Kč (čl. 1). Obžalovaná J.V. se jménem sdružení **zavázala doložit užití těchto prostředků do 30. 4. 2011 společnosti XXXXX** a v případě bude-li finančních prostředků použito na jiný účel, než uvedený potvrzení, vzala na vědomí, že společnost XXXXX má právo žádat poskytnutý finanční prostředek zpět a sdružení je povinno do 15 dnů od obdržení jeho výzvy **finanční prostředky vrátit na účet poskytovatele, včetně úroku z prodlení, tj. společnosti XXXXX** (body 2 a 3 této smlouvy).

Příkazem k úhradě (č. l. 4102) i **Sdělením společnosti XXXXX** (č.l. 4136) bylo prokázáno, že společnost XXXXX dala dne 23. 6. 2010 příkaz k úhradě částky 3.000.000 Kč ze svého účtu na účet Sdružení XXXXX, č. ú. XXXXX. **Výpisem z účtu XXXXX č. XXXXX** (č. l. 4147) bylo prokázáno, že tato částka 3.000.000 Kč od společnosti XXXXX sem byla **připsána dne 24. 6. 2010**. Stejným listinným důkazem však bylo prokázáno, že **ještě téhož dne, tj. 24. 6. 2010 byl dán příkaz k převodu celé částky 3.000.000 Kč na účet č. XXXXX** vedený u UniCredit Bank. Majitelem tohoto účtu, jak je shora uvedeno byla společnost **XXXXX**. Vzhledem k tomu, že jedinou disponentkou účtu zřízeného u GE Money Bank pro XXXXX XXXXX byla **obžalovaná J.V.**, tak lze učinit **dílčí závěr** o tom, že **pouze ona** mohla tento příkaz

k převodu částky 3.000.000 Kč učinit. Předmětným výpisem z účtu (č. l. 4147) tak bylo také prokázáno, že v inkriminované době nebyl na účtu XXXXX žádný relevantní zůstatek, a lze tedy konstatovat, že částka 3.000.000 Kč převedená na účet společnosti XXXXX dne 24. 6. 2010 představovala finanční částku 3.000.000 Kč, kterou poskytla tomuto sdružení společnost XXXXX, na účel uvedený ve Smlouvě ze dne 25. 5. 2010.

Shora citovaným **Výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č. l. 4157) pak bylo prokázáno, že uvedená částka 3.000.000 Kč pocházející od XXXXX sem byla připsána dne 25. 6. 2010. Dne 28. 6. 2010 pak byla na tento účet připsána další částka 3.000.000 Kč, pocházející z účtu Sdružení XXXXX (č. l. 4157b). Firma XXXXX takto měla dne 28. 6. 2010 na účtu k dispozici celkem částku 6.000.000 Kč, pocházející dílem od XXXXX a dílem od Sdružení XXXXX. Dne 28. 6. 2010, však na základě příkazu disponenta, který nebyl blíže identifikován, byla přeposlána částka 300.000 Kč na účet č. XXXXX vedený u UniCredit Bank, tj. prokazatelně na účet společnosti XXXXX

Shora citovaným **Výpisem z účtu společnosti XXXXX** (č. l. 4157b) pak bylo prokázáno, že zbylou částku 5.700.000 Kč vybral dne 29. 6. 2010 v hotovosti obžalovaný J.S..

Obdobným propočtem lze zjistit, že obě občanská sdružení, tj. XXXXX a XXXXX poukázaly na účet společnosti XXXXX vždy částku 3.000.000 Kč, souhrnně tak jsem byla připsána ke dni 28.6.2010 částka 6.000.000 Kč, z níž 300.000 Kč bylo prokazatelně poskytnuto na účet společnosti XXXXX a zbytek, tj. částka 5.700.000 Kč byla vybrána J.S. Vzhledem k tomu, že obě občanská sdružení poskytla shodnou částku, pak lze logicky předpokládat, že i v částce 5.700.000 Kč, kterou J.S. v hotovosti vybral, jsou rovným dílem zastoupeny částky 2.850.000 Kč od každého z těchto dvou občanských sdružení. Takto lze učinit **dílčí závěr**, že J.S. poskytl pomoc k získání částky 2.850.000 Kč pocházející od společnosti XXXXX, která ji zaslala XXXXX. J.S. poskytl pomoc k tomu, aby obžalovaní finanční prostředky získali do své dispozice, a to rovněž v tomto případě předstíráním obchodního vztahu mezi XXXXX a společnostmi XXXXX.

Dne 29. 4. 2011 zaslala obžalovaná J. V. společnosti XXXXX **Potvrzení o příjmu části výtěžku** na veřejně prospěšné účely (č. l. 4138), v níž uvedla, že finanční prostředky na základě smlouvy ze dne 25. 5. 2010 byly využity v souladu se stanovami Sdružení XXXXX, bez toho, aby i k tomuto potvrzení připojila adekvátní doklady o konkrétním využití takto získaných finančních prostředků, jak se jménem sdružení zavázala v dohodě.

Pro úplnost považuje nalézací soud za nezbytné zaujmout stanovisko také k listinným důkazům, týkajícím se této části skutkového děje, které měly dokladovat užití finančních prostředků zejména získaných od společnosti XXXXX. Jedná se především o **Fakturu č. 100100409** a s ní související **Pokladní doklady** (č.l. 4063-4064b, resp. v originálech č.l. 1114-1117). Faktura měla být vystavena od dodavatele – společnosti XXXXX právě pro XXXXX, které mělo odebrat celkem 800 ks rehabilitačních podložek, včetně 2 ks železných úchyťů, 10 ks ochranných žíněnek a 1 míče INDOR v celkové ceně 572.300 Kč. Uvedenou fakturu, včetně příložených pokladních dokladů však nalézací soud považuje za doklady fiktivní. Především je třeba upozornit na **Dohodu o poskytnutí části výtěžku na veřejně prospěšné účely** (č.l. 4105), která ve svém článku II. odst. 1, 2 stanoví, že částka 3.700.000 Kč je určena k podpoře, přípravě a realizaci projektů zaměřených na výstavbu a provoz dětských hřišť a dětských sportovních komplexů. Kromě toho zmíněný sportovní materiál nebyl nikde v prostorách sdružení XXXXX zajištěn a důvodně se lze domnívat, že nebyl ani dodán, když navíc tento subjekt sám o sobě byl subjektem fiktivním. Zmíněná faktura nemá ani potvrzení odběratele,

tj. XXXXX o tom, že fakturované předměty dne 18.6.2010, resp. 22.6.2010 převzala, jak je uvedeno na pokladních dokladech, resp. zmíněné faktury jako datum uskutečnění zdanitelného plnění. Na účet společnosti XXXXX měla být převodem poukázána částka 253.000 Kč již dne 11.6.2010, tj. předtím, než bylo zdanitelné plnění vůbec uskutečněno. Tato platba se však mohla, z hlediska časové posloupnosti, vztahovat k další **Faktuře č. 100100384** (č.l. 4065-4066b včetně pokladních dokladů, resp. 1118-1121 v originále). Podle této faktury mělo zdanitelné plnění, tj. dodávka 560 ks sportovních rohoží X-Gym v ceně 644.000 Kč, uskutečnit dne 10.6.2010, resp. 14.6. a 16.6.2010. Ovšem i na této faktuře a s ní souvisejících pokladních dokladech chybí podpis a razítko odběratele, tj. sdružení. Ani v tomto případě nebyly jednak fakturované předměty nikde zajištěny. Nalézací soud nepovažuje za prokázané, že by jejich dodávka byla realizována, když ani tyto sportovní rohože navíc v enormně vysokém množství 560 ks zjevně nesouvisely s předmětem, na který společnost XXXXX, podle výše citované Dohody, částku 3.700.000 Kč tomuto občanskému sdružení poskytla.

Smlouva na odbornou pomoc č. 14/2010 uzavřená mezi XXXXX, které zastupovala J. V. a společností XXXXX, kterou měl zastupovat R.W., měla být uzavřena 6.6.2010 (č.l. 4067-4068). Podle této Dohody bylo úkolem společnosti XXXXX, jako zhotovitele, vypracovat projektový plán na vybudování dětských hřišť, zajistit fotodokumentaci, avšak není zcela zřejmé např. v jaké lokalitě měla být dětská hřiště postavena a z jakých jednotlivých dílčích plateb v souhrnu ve výši 3.000.000 Kč (čl. III./1) se měla tato celková cena za realizaci služeb skládat. Za rozhodné pro závěr o tom, že se jednalo o Smlouvu fiktivní, považuje nalézací soud rovněž v tomto případě vyjádření **svědkyně Z.K.**, vyslechnuté v přípravném řízení dne 3.2.2014 (č.l. 3877 a násl.). Výpověď této svědkyně, jak bylo ostatně uvedeno u bodu II./8 odůvodnění tohoto rozsudku, byla čtena u hlavního líčení dne 8.6.2015. Svědkyně uvedla, že pracovala jako účetní ve společnosti XXXXX, avšak tuto Smlouvu na odbornou pomoc č. 14/2010, kterou měli uzavřít dne 6.6.2010 s XXXXX, nikdy neviděla. Svědkyně vysvětlila, že firma XXXXX s.r.o. takovou činnost, která je předmětem Smlouvy, ani nedělala. Dále vysvětlila, že v roce 2010 měla jejich společnost zablokovaný účet exekucí, a proto rozhodně nemohli částku 3.000.000 Kč obdržet. Svědkyně rovněž vysvětlila, že takovou Smlouvu v účetnictví nevedla, když navíc společnost XXXXX se zabývala prodejem a servisem vozidel zn. Peugeot. Kromě toho, podle jejího stanoviska, závěrečný podpis ani není podpisem jednatele firmy XXXXX R.W., který se podepisoval jinak.

Ve prospěch obžalovaných nelze hodnotit ani listinný důkaz označený jako **Závěrečná zpráva společnosti XXXXX** (č.l. 4056) a s ní související **Úřední záznam o podaném vysvětlení**, které dne 29.7.2013 poskytla **E.V.** (č.l. 4054). E.V. potvrdila, že firma XXXXX zpracovávala technické normy na zařízení a povrch dětských hřišť a také předmětnou závěrečnou zprávu. Zadání však dostala od Českého normalizačního institutu a rozhodně ona sama nezná ani K.H., ani J. V. Je tedy zřejmé, že i tyto dokumenty měly sloužit k předstírání účelně vynaložených nákladů, které sdružení XXXXX obdrželo, jak od společnosti XXXXX XXXXX, tak od společnosti XXXXX, což je shora rozvedeno.

Vedle dokladů, které měly předstírat založení uvedeného občanského sdružení, tj. XXXXX, které nalézací soud hodnotil jako fiktivní, považoval ze stejného důvodu za fiktivní také dokumenty, které měly dokladovat zánik tohoto sdružení, resp. jeho sloučení s dalším občanským sdružením. Jedná se o **Zápis z valné hromady ze dne 26.7.2011** (č.l. 4092, resp. 4095b). Na této valné hromadě mělo být schváleno sloučení občanských sdružení XXXXX, XXXXX a XXXXX, z nichž zůstává pouze sdružení XXXXX, zatímco další dvě jmenovaná sdružení zanikají. Jak vyplývá z rozebraných výpovědí E.H., L.K., M.A., J.O., P. Š. a V.T.,

kterí měli být účastni této schůze valné hromady za každé z předmětných tří občanských sdružení, všichni shodně popřeli, že by byli vůbec členy konkrétního občanského sdružení, že by se valné hromady 26.7.2011 vůbec účastnili a Zápis z valné hromady osobně podepsali. Lze učinit dílčí závěr, že dne 26.7.2011 řádná valná hromada neproběhla a předmětný Zápis (č.l. 4092) je zápisem fiktivním. Na podkladě tohoto závěru pak lze považovat za nepravdivé údaje, které uvedla J.P. ve svém **Přípise ze dne 3.1.2014** adresovaným Ministerstvu vnitra ČR (č.l. 4094), kdy uvedla, že dne 26.7.2011 byla valnou hromadou těchto sdružení, sloučena XXXXX, XXXXX do občanského sdružení XXXXX, jehož se stala předsedkyní ona sama.

Rovněž v případě skutkového děje, který se týká **bodů II./9** výroku rozsudku lze učinit **dílčí závěr** o tom, že občanské sdružení s názvem XXXXX bylo **fiktivním subjektem**, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou, neboť i v případě tohoto subjektu byly porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku vyžadované ustanovením § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani zde se nejednalo o pouhé administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem v tomto případě od samého počátku **jednal obžalovaný J.T.**, který dokonce přiměl K.H. k tomu, aby vystupovala jako jeden ze zakladatelů uvedeného občanského sdružení. Nalézací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že považoval za nevěrohodnou výpověď svědkyně K.H. o tom, že reálně měla v úmyslu vyvíjet činnost jménem tohoto občanského sdružení, avšak během 14ti dnů zjistila, že na jeho činnosti nebude participovat. Svědkyně K.H. především potvrdila skutečnosti svědčící o tom, že i ona sama toto sdružení **založila, jako sdružení fiktivní**, neboť svědky V.T. ani P. Š. osobně neznala. Na zakladatelské valné hromadě nebyla. Tito dva svědkové, tj. P. Š. a V.T. jednoznačně potvrdili, že nebyli členy uvedeného občanského sdružení, další členy ani jeden z nich nezná a rovněž každý z nich vyloučil, že by zakladatelské dokumenty podepsal. Jak je shora uvedeno, výpověď svědkyně K.H., která se formálně měla podílet na fiktivním založení tohoto občanského sdružení, přispěla k usvědčení obžalovaného J. T. **Jednoznačně uvedla, že to byl jeho nápad** a popsala také jeho trestněprávně významné jednání spočívající především v tom, že sám veškeré zakladatelské dokumenty vypracoval za situace, když ona sama dokonce neměla ani úvahy o konkrétním projektu, který by sdružení mělo realizovat. Svědkyně nedokázala ani uspokojivě vysvětlit, proč komunikovala právě s obžalovaným J.T., kdy několik týdnů po založení tohoto fiktivního subjektu v něm odmítla dále figurovat. Podle názoru nalézacího soudu je však vysvětlení zcela logické a spočívá v tom, že obžalovaný J.T. nechtěl sám od samého počátku při založení uvedeného občanského sdružení jakkoliv figurovat, chtěl zůstat pouze v pozadí, přesto však jménem tohoto sdružení jednal, a to velmi promyšleně, když bezprostředně poté **navrhl K.H. převod sdružení na obžalovanou J. V.** Tato obžalovaná však, podle názoru nalézacího soudu, byt' nestála při zrodu fiktivního subjektu označeného jako XXXXX, přesto **jednala trestněprávně významným způsobem**. Sama zcela nepochybně **věděla**, že nezná osoby, které měly sdružení založit, tj. V.T. a P. Š., nezná dokonce ani třetí zakladatelku K.H. K.H. dokonce uvedla, že ani neví, proč měl tento subjekt sídlo na XXXXX. Obžalovaná J. V. zcela jednoznačně jednala s vědomím, že toto občanské sdružení vzniklo jako subjekt fiktivní, jednala s vědomím, že se 30.4.2010 valná hromada o jejím přijetí do sdružení a jejím schválení do funkce předsedkyně řádně nekonala, přesto však **založila** jménem tohoto fiktivního subjektu účet u peněžního ústavu – GE MONEY Bank a **uvedla** tak jeho pracovníky **v omyl** o existenci XXXXX, ačkoliv věděla, že se jedná o subjekt fiktivní. Jménem tohoto fiktivního sdružení obžalovaná J. V. dále trestněprávně významným způsobem jednala tak, že **zaslala Žádosti** o poskytnutí příspěvku na veřejně prospěšné účely společnosti XXXXX a společnosti XXXXX, přičemž s oběma

subjekty pak uzavřela Smlouvu, resp. Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšný účel, když opětovně oba úkony učinila jménem fiktivního subjektu, tj. občanského sdružení XXXXX. Na účet tohoto sdružení byly poskytnuty částky 3.700.000 Kč od společnosti XXXXX a 3.000.000 Kč od společnosti XXXXX. Ve smlouvách s oběma subjekty se obžalovaná zavázala jménem sdružení použít finanční prostředky ke konkrétnímu, ve smlouvách specifikovanému, účelu a zejména doložit řádnými doklady využití těchto prostředků, resp. v opačném případě finanční prostředky vrátit. Obžalovaná však měla významný podíl na vyvedení finančních prostředků z účtu sdružení tak, že se peníze v konečném důsledku dostaly do dispozice obžalovaných. Především dala příkaz, jako jediná disponentka s účtem sdružení, k převodu částky 3.698.000 Kč na účet společnosti XXXXX a částky 3.000.000 Kč pocházející od společnosti XXXXX na stejný účet. Poté následovalo **tretněprávně významné jednání obžalovaného J.S.**, které spočívalo v tom, že z účtu společnosti XXXXX, k němuž, na rozdíl od obžalované J.V., měl dispoziční oprávnění, vybral částku 2.850.000 Kč pocházející od společnosti XXXXX a 3.445.000 Kč pocházející od společnosti XXXXX. V závěru skutkového děje jednala obžalovaná J. V., a to ve vztahu k oběma společnostem, tj. XXXXX i XXXXX, a to tak, že jim zaslala potvrzení o příjmu a zejména o tom, že poskytnuté finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami, ačkoliv věděla, že tomu tak nebylo a zejména, že nemůže doložit a také nedoložila adekvátní listinné důkazy o objektivním využití finančních prostředků, a to v souladu s účelem, ke kterému byly na základě obou smluv poskytnuty. **V přímé příčinné souvislosti** tak jednáním obžalované J.V. za součinnosti obžalovaného J. T. vznikla **společnosti XXXXX škoda ve výši 3.700.000 Kč**, přičemž na vzniku **škody ve výši 3.445.000 Kč** pak participoval poskytnutím pomoci také obžalovaný J.S. **Jednáním obžalované J.V.** za součinnosti opět obžalovaného J. T. vznikla **společnosti XXXXX škoda ve výši 3.000.000 Kč**, přičemž na vzniku škody ve výši 2.850.000 Kč participoval poskytnutím pomoci také obžalovaný J.S. Z hlediska trestní odpovědnosti pak stran skutkového děje popsaného pod bodem II./9 lze přičítat J.V. škodu ve výši 6.700.000 Kč, a to stejně jako obžalovanému J.T., když obžalovanému J.S. lze přičítat pomoc ke vzniku škody ve výši 6.295.000 Kč (3.445.000 Kč a 2.850.000 Kč).

10./ Sdružení XXXXX

Obžalovaná K. N. byla vyslechnuta osobně u hlavního líčení dne 13.4.2015 a uvedla, že se nikdy úmyslně nedopustila něčeho, aby někoho poškodila, někomu vzala peníze nebo se obohatila. S obviněním nesouhlasí, neboť jednala s nejlepším úmyslem pracovat pro občanské sdružení a nechtěla nikomu žádné peníze brát nebo si nějaké nechat. Na svoji obhajobu obžalovaná K. N. uvedla, že občanské sdružení založila proto, aby se věnovala oboru, který nejlépe zná, a to fyzioterapii, rehabilitaci, a příp. sportovní rekondici. Měla to pro ni být určitá forma seberealizace mimo klasickou práci v pracovní hodiny, ale sama netušila, že s tím bude mít takové problémy. Obžalovaná rovněž přiznala, že spoustu věcí podcenila a naopak přecenila svoje síly vést občanské sdružení. V rámci své spontánní výpovědi trvala na tom, že nakoupila zboží, které chtěla distribuovat do sportovních center, toto zboží zaplatila a také vedla účetnictví. Když v roce 2011 přišlo pro ni náročné období, nezvládala fyzicky ani psychicky se sdružení věnovat.

Obžalovaná K. N. vysvětlila svůj motiv založení občanského sdružení, když uvedla, že pracuje v XXXXX, jako fyzioterapeutka a ve volném čase chtěla udělat něco pro lidi, kteří

nemají peníze na to, aby navštěvovali komerční prostory, zejména fitness centra apod. Chtěla jim pomoci v rámci občanského sdružení, které by nakoupilo žíněnky nebo rehabilitační stoly a ona by k tomu vydala ještě tiskoviny – brožurky, kde by jim konkrétně vysvětlila např. cvičení s overballem apod. Tyto brožurky by distribuovala do různých tělocvičen, sokoloven nebo orloven spíše v menších městech a také by tam případně dodala rehabilitační polohovací stoly nebo žíněnky. Sama vůbec nevěděla, jakou formou má tyto aktivity vyvíjet, ani nevěděla, že může pracovat např. jako OSVČ až její bratr, tj. obžalovaný J.T. jí navrhl, aby založila občanské sdružení, když on v rámci občanského sdružení XXXXX podnikal různé cesty a fotil památky, což bylo obžalované K. T. vlastně sympatické. Obžalovaná uvedla, že požádala svého bratra J. o pomoc a byl to právě on, kdo jí dal papíry, které sama obžalovaná podepsala a odeslala na ministerstvo. Sama usvědčila obžalovaného J. T. z participace ve formě pomoci na založení tohoto občanského sdružení XXXXX, když uvedla, že Stanovy napsal J.T. a formuláře jí přinesl v podstatě vyplněné a ona je pouze podepsala. Sama také neměla žádné peníze, které by do občanského sdružení vložila a byl to znovu právě J.T., který jí navrhl, aby oslovila nějaké firmy se žádostí o finanční pomoc. V zakladatelských dokumentech figurovali nějakí dva pánové, které obžalovaná K. N. sama nezná, ale brala to pouze jako formální záležitost s tím, že v občanském sdružení musí být více lidí. Sama údajně nezjišťovala generálie těchto osob, neboť to v zakladatelských dokumentech už bylo napsané a ona všechno jen podepsala a odeslala na ministerstvo. Obžalovaná doznala, že věděla, že nezná tyto dva muže, s nimiž občanské sdružení založila. Rovněž doznala, že založila účet občanského sdružení u peněžního ústavu GE MONEY Bank právě pro toto občanské sdružení, a to za situace, kdy jí společnost XXXXX kladně odpověděla na žádost o poskytnutí finančních prostředků. Dispoziční právo k účtu sdružení měla pouze obžalovaná. Výpovědi obžalované a ostatně i listinnými důkazy, které jsou dále rozebrány, bylo prokázáno, že sdružení XXXXX dostalo od společnosti XXXXX na účet částku 3.800.000 Kč. Obžalovaná K. N. v rámci své výpovědi u hlavního líčení tvrdila, že za tyto peníze nakoupila od firmy XXXXX rehabilitační stoly a podložky, na což jsou tři faktury. Peníze sice nepoužila všechny, ale cca třicet stolů tří druhů z toho zaplatila. Dále uvedla, že fyzicky toto zboží sice nepřevzala, ale, podle dohody, je skladovala ve firmě XXXXX. V té době, když stoly a podložky nakoupila, ještě neměla vytipována a domluvena jednotlivá centra, kam by stoly včetně brožurek a dalších tiskovin distribuovala. Na svoji obhajobu uvedla, že se nedostala k tomu, aby oslovila lidi, kteří budou umět se stoly pracovat a neměla také konkrétní subjekty, u nichž by se stoly umístily a využívaly. Také neměla připravené propagační materiály, neboť svoje požadavky zadala firmě XXXXX, která měla jejich výrobu zajistit. Ve firmě XXXXX pracoval její bratr J.T., i když obžalovaná neví, jestli v této firmě podnikal nebo jestli byl pouze zaměstnanec. Sama mu ovšem věřila, takže neměla důvod hledat jinou firmu, která by brožury vytiskla. Částku 3.800.000 Kč, která přišla na účet sdružení XXXXX, obžalovaná, podle svého doznání, vybrala v plném rozsahu v hotovosti, což odůvodnila tím, že chtěla splácet jednotlivé nákupy, zaplatila tři faktury a peníze, které zbyly, předala svému bratrovi, tedy obžalovanému J.T. Tento zůstatek v pokladně činil asi 1.500.000 Kč a spolu s účetnictvím to předala bratrovi proto, že se cítila být v pasti, když S., ani jeho zaměstnanec z firmy XXXXX, nebyli kontaktní. Obžalovaná sama uvedla, že sice zboží fyzicky neviděla, ale neměla důvod pochybovat, že to zboží není. Oni se jí potom už neozvali, ani stran tiskovin, tedy propagačních brožur. Tři faktury obžalovaná, podle svého tvrzení, zaplatila v hotovosti tak, že se vždycky potkala s S. nebo jeho zaměstnancem a konkrétní částku, na kterou jí doložili dodací listy, jim zaplatila. Se zaměstnancem S. se potkávala v XXXXX, protože z důvodu pracovního zaneprázdnění nemohla jezdit do XXXXX. Platby prováděla, podle svého tvrzení,

v hotovosti proto, že se tak cítila být jistější, když platbu provede tzv. z ruky do ruky. Od koho ovšem firma XXXXX zboží nakupovala, si obžalovaná nedokázala vybavit a stejně tak si nepamatovala, jestli s firmou XXXXX měla uzavřenou kupní smlouvu. Tvrdila, že taková smlouva byla uzavřena určitě ústně, ale jestli něco podepisovala si nevybaví. Svoje jednání opětovně vysvětlovala tím, že neměla důvod v té době nevěřit, že firma zboží nemá. S S. i s jeho zaměstnancem jistým M. měla ústní dohodu o tom, že oni ve firmě XXXXX budou zboží skladovat. Účetnictví i částku řádově 1.500.000 Kč předala svému bratroví proto, že neměla dál chuť ani čas se věnovat práci ve sdružení XXXXX. Domluvili se proto na tom, že občanské sdružení XXXXX se bude dál problematikou sportovní informovanosti a edukace zabývat a sloučí se tedy se sdružením XXXXX. K dotazu soudu však obžalovaná K. N. potvrdila, že další dva údajní členové sdružení XXXXX nevěděli o jejích záměrech týkajících se sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, neboť ona sama je neoslovila, což vysvětlila tím, že se domlouvala pouze se svým bratrem J.T., který však nebyl členem sdružení XXXXX. Tito dva členové byli pro ni ve sdružení pouze pro formu a, podle svého vyjádření, neměla důvod je informovat o tom, že částku 3.800.000 Kč vybrala v hotovosti, resp. jaké další úkony provedla. Na sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX se dohodla se svým bratrem, tj. obžalovaným J.T. ústně a také tento úkon považovala obžalovaná sama za formální záležitost. Sdružení XXXXX se nejdříve sloučilo se sdružením XXXXX a potom ve výsledku se mělo sloučit se sdružením XXXXX. Když předala bratroví účetnictví a peníze sdružení XXXXX, považovala to za vyřízenou záležitost, ale nevybavuje si, jestli s ním sepsala nějaký doklad o předání peněz. Účet sdružení XXXXX sama zrušila. Obžalovaná nedokázala odpovědět uspokojivě, proč formálně činnost sdružení XXXXX neukončila, např. ukončením registrace, nebo proč se nepokoušela prodat zboží, které nevyužila.

K dotazu státního zástupce nedokázala obžalovaná ani uspokojivě vysvětlit, jakým způsobem vytvořila obsah odborných brožur nebo publikací, které měla vytisknout firma XXXXX proto, aby je obžalovaná jménem sdružení XXXXX mohla dále distribuovat. Obžalovaná si s odstupem času nedokázala vybavit, zda obsah byl napsaný rukou, zda jej měla uložený např. na nějakém datovém nosiči nebo v počítači s vysvětlením, že počítač už pro jeho poruchu nemá. Zda ke sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX došlo v polovině roku 2011 nebo až v listopadu 2011 obžalovaná sama nevěděla. Kdo byl v mezidobí představitelem sdružení XXXXX si rovněž úplně přesně nepamatovala. Předpokládala však, že když všechno převádí na občanské sdružení XXXXX, že to zařídí její bratr J.T. Co se týče společnosti XXXXX, nedokázala obžalovaná K. N. uvést informace o tom, jakou měla společnost formu, komu patřila, kdo byl statutárním orgánem, ani na jaké pozici tam pracoval její bratr obžalovaný J.T. Stejně tak údajně nevěděla, proč její bratr z této společnosti odešel. Sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX považovala za formální záležitost a blíže se o to nezajímala. Smlouvu o sloučení podepsala, stejně jako J. V., ale oba dva to více neřešili. Valná hromada, která by se týkala sloučení, se, podle jejího vyjádření, nekonala, resp. obžalovaná si na to nepamatuje, stejně jako na to, kdo se stal předsedou sdružení XXXXX, které zůstalo po sloučení se sdružením XXXXX.

Částku 3.800.000 Kč, kterou vybrala z účtu sdružení XXXXX, si nechala u sebe doma, údajně, uloženou v trezorku proto, aby peníze měla k dispozici pro případ, že je bude potřebovat. Pokud jde o sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX, pak si s odstupem času myslí, že nějaký dokument podepsala, ale sama jej už nemá k dispozici. Předpokládá však, že ke sloučení těchto dvou sdružení došlo.

K dotazu své obhájkyne pak obžalovaná uvedla, že jménem společnosti XXXXX s ní, kromě S., jednal také jeho zaměstnanec, o kterém ví, že se jmenoval M. Obžalovaná mu předávala finanční hotovost a on podepsal potvrzení, že peníze přijal. Jeho příjmení si však obžalovaná již nevybavuje.

Obžalovaný J.T. k této části skutkového děje v rámci své spontánní výpovědi u hlavního líčení žádné podstatné informace neuvedl a na dotaz soudu i státního zástupce odmítl vypovídat, což je uvedeno shora. V rámci výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 198-208), a která byla podle § 207 odst.2 trestního řádu čtena, se obžalovaný odmítl také k tomuto sdružení XXXXX blíže vyjadřovat s vysvětlením, že zakladatelka, tj. obžalovaná K. N. je jeho sestrou (č.l. 206b).

Skutkový děj je také zde prokazován následujícími listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi.

Z Návrhu na registraci předloženého dne 14. 9. 2010 MVČR (č. l. 4235) bylo zjištěno, že jako členové přípravného výboru Sdružení XXXXX figurovali kromě obžalované K. T. také P. V. a D.S., kteří návrh podepsali. K návrhu byly připojeny i Stanovy Sdružení XXXXX (č. l. 4235b-4236, 4188, 4199, 1076) podepsané všemi členy přípravného výboru, pocházející ze dne 24. 8. 2010. Z článku I. Stanov bylo zjištěno, že cílem Sdružení XXXXX je lepší informovanost, odborné a laické veřejnosti v oboru rehabilitace (léčebná, sociální, pedagogická), pořádání kursů a školení. Zápisem ze schůze přípravného výboru Sdružení XXXXX ze dne 24. 8. 2010 (č. l. 4230) a ze dne 27.9.2010 (č.l. 4201, 1098) bylo prokázáno, že členy přípravného výboru tvořili obžalovaní K. N., P. V. a D.S., přičemž K. N. byla zvolena předsedající schůze.

V průběhu trestního řízení byli vyslechnuti svědkové D.S. a P. V.. Jejich výpovědi učiněné v přípravném řízení dne 22.10.2013 byly u hlavního líčení dne 8. 6. 2015 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědék D.S. ve své výpovědi (č. l. 4170-4172) uvedl, že obžalované ani jednotlivá občanská sdružení nezná. Ve společnosti XXXXX se ucházel o zaměstnání, avšak neví, s kým jednal. Při této příležitosti, tj. asi před 7-8 lety vyplnil do dotazníku všechny svoje osobní údaje, tj. včetně data narození a bydliště, avšak žádnou pracovní smlouvu nedostal. D.S. jednoznačně vyloučil, že by podepsal dokumenty rozhodné pro založení občanského Sdružení XXXXX, tedy Návrh na registraci a Stanovy ze dne 24. 8. 2010, nebo Zápis z valné hromady ze dne 29. 7. 2011. Svědék P. V. ve své výpovědi (č. l. 4176-4178) potvrdil, že zná obžalované J. T., P.T., P.T.i J.S. a J.V.. V letech 2007-2008 svědek po dobu cca jednoho roku pracoval ve společnosti XXXXX, avšak rozhodně nebyl členem žádného z občanského sdružení. O své účasti v občanském sdružení se dozvěděl, až na policii, ale v té době už se s obžalovanými nestýkal a navíc měl cca čtyři roky jiné bydliště, když písemnosti byly staré asi dva roky. Také svědek P. V. jednoznačně vyloučil, že by podepsal rozhodující dokumenty, jako Návrh na registraci a Stanovy z 24. 8. 2010, nebo Zápis z valné hromady ze dne 29. 7. 2011.

Obžalovaná K. N. jednala tak, že dne 6. 10. 2010 podepsala s peněžním ústavem GE Money Bank jménem sdružení Smlouvu o bankovních produktech a službách (č. l. 4203). Ze Zprávy tohoto peněžního ústavu (č. l. 4248) i z dokladu označeného jako Dispozice ke smlouvě o bankovních produktech a službách (č. l. 4203b) bylo prokázáno, že Sdružení XXXXX se stalo 6. 10. 2010 majitelem účtu č. XXXXX, k němuž měla dispoziční oprávnění

pouze K. N., která také účet založila. Dne 10. 6. 2011 pak obžalovaná jménem sdružení podepsala **Dohodu o ukončení této smlouvy o účtu** (č. l. 4251).

Dne 22. 9. 2010 zaslala K. N. jménem Sdružení XXXXX **Žádost o poskytnutí finančního daru** z odvodu na veřejně prospěšné účely do společnosti XXXXX (č. l. 4199, resp. 1097, 4240). V žádosti uvedla, že sdružení si klade za cíl dosáhnout zlepšení u laické veřejnosti v oblasti léčebné, sociální, pedagogické a pracovní rehabilitace, přičemž cestou k dosažení uvedených cílů je pořádání odborných kurzů, školení a setkání s odborníky na uvedenou tematiku.

Dne 25. 10. 2010 podepsala obžalovaná K. N. jménem Sdružení XXXXX **Dohodu o odvodech části výtěžku na veřejně prospěšné účely** se společností XXXXX (č. l. 4206, 1105, 4241). Na základě článku II. / 1 se společnost XXXXX zavázala poskytnout tomuto sdružení v roce 2010 částku 3.800.000 Kč, přičemž sdružení se zavázalo předmětnou částku použít k lepší informovanosti odborné a laické veřejnosti v oboru rehabilitace, pořádat kurzy a školení. Podle článku II. /3 dohody měla být částka 3.800.000 Kč zaslána na účet příjemce, tj. Sdružení XXXXX, č. ú. XXXXX. Obžalovaná K. N. rovněž věděla, že na základě článku II. / 4, 5 této dohody se zavázala jménem Sdružení XXXXX doložit do 15. 5. 2011 použití uvedené finanční částky společnosti XXXXX. V případě, pokud potvrzení nedoručí, nebo MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků pro veřejně prospěšný účel, uvedený v povolení, zavázala se za příjemce, takto poskytnuté finanční prostředky neprodleně vrátit společnosti XXXXX.

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č. l. 4243) bylo prokázáno, že dne 3. 11. 2010 byla provedena platba na účet Sdružení XXXXX, č. XXXXX, a to částky 3.800.000 Kč. **Výpisem z běžného účtu** Sdružení XXXXX vedeného u GE Money Bank (č. l. 4253-4261, 1100-1104), pak bylo prokázáno, že částka 3.800.000 Kč byla na účet připsána dne 4. 11. 2010, jako platba z účtu společnosti XXXXX. Stejným listinným dokladem tak bylo prokázáno, že hned následující den, tj. 5. 11. 2010 K. N., jako jediná disponentka s tímto účtem, z něj prakticky celou částku vybrala, a to přesně 3.799.000 Kč. Vzhledem k údajům uvedeným na výpisech z účtů tohoto sdružení, z nichž bylo zjištěno, že zde jiné relevantní příjmy nebyly (viz Výpis č.l. 4253-4261), lze konstatovat, že částka 3.799.000 Kč vybraná obžalovanou K.T. v hotovosti pocházela z platby ve výši 3.800.000 Kč, poskytnuté společnosti XXXXX v souladu s Dohodou ze dne 25. 10. 2010.

Dne 6. 5. 2011 zaslala obžalovaná K. N. společnosti XXXXX **Potvrzení o příjmu části výtěžku** (č.l. 4244, 4207, 1107) na veřejně prospěšné účely, a to jménem Sdružení XXXXX, jako jeho předsedkyně. Obžalovaná takto potvrdila, že finanční prostředky poskytnuté na základě dohody o odvodech části výtěžku byly použity v souladu se stanovami občanského Sdružení XXXXX, bez toho, že by připojila konkrétní doklady o využití těchto finančních prostředků. Takto neučinila ani na základě **Žádosti o doložení** užití odvodu části výtěžku, která byla ze strany společnosti XXXXX zaslána Sdružení XXXXX dne 16. 3. 2012 (č. l. 4245). Také v této žádosti se společnost XXXXX domáhala toho, aby v souladu s článkem II./ Sdružení XXXXX, jako příjemce finanční částky 3.800.000 Kč doložilo její použití, a to nejlépe formou kopií faktur, účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu sdružení.

Zápisem z valné hromady sloučeného občanského Sdružení XXXXX ze dne 29. 7. 2011 (č. l. 4208, 1108, 4207b, 4238) mělo být prokázáno, že došlo ke sloučení Sdružení XXXXX a Sdružení XXXXX, s tím že nadále budou obě sdružení používat název Sdružení XXXXX a občanské Sdružení XXXXX zaniká. I tento listinný doklad lze považovat za **doklad fiktivní**, neboť svědkové P. V. a D.S. popřeli svoje členství a jakoukoliv participaci na činnosti Sdružení XXXXX, tedy i účast na této valné hromadě. Obdobně se vyjádřili i svědkové R.T. a

T.S., kteří měli být členy Sdružení XXXXX. Ze stejných důvodů pak nalézací soud považoval za fiktivní i Zápis valné hromady sloučeného občanského Sdružení XXXXX ze dne 21. 11. 2011 (č. l. 4209, 1109, 4214, 4232), kde mělo být schváleno přijetí nového člena sdružení J.K., který měl být také zvolen novým předsedou Sdružení XXXXX. I v tomto zápise jsou, jako přítomné osoby, kromě obžalovaných K. T. a J.V., uvedeni fiktivní členové sdružení, a to P. V., D.S., R.T. a T.S., kteří zcela vyloučili, že by jakékoliv úkony ve vztahu k občanskému sdružení činili.

Z dalších listinných důkazů považuje nalézací soud za nezbytné zaujmout stanovisko k pokladním dokladům a fakturám vystaveným společností XXXXX, jako dodavatelem, pro sdružení XXXXX, jako odběratele. Zmíněné listinné doklady měly pochopitelně prokazovat, že alespoň část plnění mezi oběma subjekty proběhla a že tedy částečně byly finanční prostředky, poskytnuté společností XXXXX pro sdružení XXXXX na základě výše citovaného Dohody, použity v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Jako listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny tři faktury a s nimi související pokladní doklady. **Faktura č. 100100612** (č.l. 1086, 4193) měla dokladovat, že dne 17.12.2010 dodala firma XXXXX 1 ks rehabilitačního lůžka v celkové ceně 1.068.000 Kč, a to odběrateli – sdružení XXXXX. S touto fakturou pak souvisí tři **Pokladní doklady**, a to o úhradě částky 368.000 Kč dne 17.12.2010 (č.l. 4194b, 1089), o úhradě částky 350.000 Kč dne 22.12.2010 (č.l. 4195, 1090) a o úhradě částky rovněž 350.000 Kč dne 12.1.2011 (č.l. 4195b, 1091). Druhá **Faktura č. 110100003** měl být vystavena dne 7.1.2011, když téhož dne mělo proběhnout plnění, tj. dodávka 1000 ks zboží označeného jako Rehamat X Gym v ceně 840.000 Kč, tj. 840 Kč za 1 ks. S touto fakturou pak rovněž souvisí tři **Pokladní doklady**, a to o úhradě částky 340.000 Kč dne 14.1.2011 (č.l. 4196, 1092), o úhradě částky 250.000 Kč dne 18.1.2011 (č.l. 4196b, 1093) a o úhradě částky rovněž ve výši rovněž částky 250.000 Kč dne 20.1.2011 (č.l. 4197, 1094).

Třetí **Faktura č. 110100016** (č.l. 4194, 1088) měla být vystavena na částku 420.000 Kč za dodávku 1 ks návodu na cvičení – tisk, která měla být uskutečněna dne 24.1.2011. Také s touto fakturou souvisí **Pokladní doklady**, a to ze dne 24.1.2011 na částku 220.000 Kč (č.l. 4197b, 1095) a na úhradu částky 200.000 Kč ze dne 25.1.2011 (č.l. 4198, 1096). Předmětné listinné důkazy, tj. všechny tři faktury a s nimi související pokladní doklady však považoval nalézací soud za doklady fiktivní, vytvořené zcela zjevně s cílem formálně dokladovat provedené platby, tj. využití finančních prostředků poskytnutých ze společnosti XXXXX. Předně je třeba poukázat na obsah Dohody, kterou sdružení XXXXX uzavřelo se společností XXXXX dne 25.10.2010. Podle čl. II odst. 1 této Dohody měla být částka 3.800.000 Kč určena „k lepší informovanosti odborné a laické veřejnosti v oboru rehabilitace a k pořádání kurzů a školení. Tomuto předmětu činnosti svým obsahem odpovídá pouze faktura č. 110100016, která měla být vystavena za tisk návodu na cvičení. Částka 420.000 Kč za 1 ks návodu na cvičení, resp. jeho vytištění, je však podle názoru nalézacího soudu částkou tak mimořádně vysokou, že rozhodně sama o sobě vzbuzuje zásadní pochybnosti o důvěryhodnosti tohoto daňového dokladu, tj. o tom, zda takové plnění vůbec proběhlo. Kromě toho, podle výpovědi obžalované K. T., ona sama měla v úmyslu tyto návody na cvičení distribuovat do různých sportovních zařízení. Lze tedy předpokládat, že měly být tedy vytištěny rozhodně v počtu více než 1 ks. Také tato faktura, stejně jako zbylé dvě faktury a s nimi související pokladní doklady neobsahují ani podpis, razítko či jiný související důkaz o tom, že fakturované plnění proběhlo a zboží bylo předáno. Ani na jednom z těchto dokladů není podpis nebo razítko odběratele a ani jeden z dokladů není doplněn např. dodacím listem, který by deklaroval, že fakturované

plnění proběhlo a zboží bylo předáno. Ostatně K. N. sama doznala, že žádné zboží fyzicky nepřevzala, když tvrdila, že věci ponechala v úschově u společnosti XXXXX, avšak pouze na základě ústní smlouvy. Zbylé dvě faktury, tj. faktura č. 100100612 vystavená za dodávku 1 ks rehabilitačního lůžka v ceně 1.068.000 Kč a faktura č. 110100003 vystavená na 1.000 ks zboží označeného jako Rehamat X Gym (pozn. soudu z veřejně dostupných zdrojů na internetu lze zjistit, že se s vysokou mírou pravděpodobnosti mělo jednat o podložky určené ke cvičení), jež mělo být dodáno v počtu 1.000 ks, pak, podle názoru nalézacího soudu, zjevně nesouvisí s předmětem vymezeným v Dohodě mezi společností XXXXX a sdružením XXXXX, k němuž byla částka 3.800.000 Kč určena. Ostatně ani tyto faktury a s nimi související pokladní doklady samy o sobě neobsahují razítko, podpis osoby jednající za odběratele, tj. za sdružení XXXXX a žádná z těchto faktur pak není doplněna ani adekvátním dodacím listem. Všechny tři faktury měla obžalovaná K. N., podle zmíněných listinných důkazů a podle svého vyjádření, hradit v hotovosti, přičemž nedokázala uspokojivě vysvětlit, proč platby neprovedla bezhotovostně, tj. převodem z účtu sdružení XXXXX na účet společnosti XXXXX. Její vysvětlení o tom, že chtěla mít peníze fyzicky ve své dispozici, považuje nalézací soud za zcela účelové a navíc zcela nezodpovědné za situace, kdy obžalovaná takto disponovala s částkou 3.800.000 Kč, která nebyla v jejím osobním vlastnictví, ale jednalo se o finanční prostředky sdružení XXXXX. Takto jednala obžalovaná navíc za situace, kdy další osoby, tj. P.V. a D.S., kteří měli figurovat, jako zakladatelé sdružení XXXXX, ani neinformovala. Sama tvrdila, že osoby zapsané, jako zakladatelé a členové sdružení, považovala za osoby formální. Takto, podle názoru nalézacího soudu, lze rovněž dovodit podvodný úmysl obžalované, nikoliv úmysl založit občanské sdružení za účelem vyvíjení deklarovaného předmětu činnosti a řádně i hospodařit s finančními prostředky, které sdružení dostalo. Nelze přehlédnout ani fakt, že obžalovaná se takto hájila a takto jednala za situace, kdy sama má dokonce vysokoškolské vzdělání v ekonomickém oboru. Chronologická posloupnost úkonů, které obžalovaná učinila, pak rovněž svědčí o tom, že jejím cílem bylo vyvedení finančních prostředků z účtu sdružení XXXXX, které bylo navíc založeno jako fiktivní subjekt. Nelze přehlédnout, že jedinými finančními prostředky, jimiž sdružení hospodařilo, byla částka 3.800.000 Kč poskytnutá od společnosti XXXXX na účet sdružení dne 4.11.2010 a obžalovaná již 5.11.2010 takřka celou částku vybrala, přesně 3.799.000 Kč, ačkoliv neměla ani v nejmenším rozjednány jakékoliv aktivity související s předmětem činnosti sdružení, potažmo s předmětem smlouvy, na kterou byly peníze poskytnuty. Zcela nelogicky peníze držela v hotovosti, alespoň tak, jak listinnými doklady dále deklarovala, a rovněž zcela nelogicky každou z těchto tří faktur (pokud by skutečně mělo plnění na fakturách uvedené proběhnout) neuhradila jednorázově, byť se nabízela i platba převodem z účtu na účet. Jednotlivé pokladní doklady byly vystavovány vždy na dílčí částky a platby byly provedeny v rozmezí několika dní (1. faktura byla hrazena ve dnech 17. a 22.12.2010 a 12.1.2011, 2. faktura pak ve dnech 14., 18. a 20.1.2011 a 3. faktura dokonce ve dvou dnech po sobě následujících, tj. 24. a 25.1.2011). Nalézací soud tedy uzavřel, že předmětné faktury i pokladní doklady jsou listinami fiktivními, vytvořenými s cílem zastřít skutečné vyvedení finančních prostředků z účtu sdružení XXXXX.

Rovněž Předávací protokol (č.l. 1079, 4190), který měl deklarovat předání zbytku finančních prostředků obžalovanému J.T. od obžalované K. T., je dokladem zjevně fiktivním. Především neobsahuje objektivně uvedení data, kdy byl předávací protokol vytvořen a zejména podpis předávající K. T. Podpis obžalovaného J. T. byl ověřen 3.5.2013, avšak např. již 21.11.2011 měl být na valné hromadě sdružení XXXXX jeho novým předsedou zvolen J. K. (č.l. 4209). Kromě toho v Předávacím protokole (č.l. 4190), byť jej soud považuje rovněž za

doklad fiktivní, není žádná zmínka o předání finančních prostředků v částce, o které sama obžalovaná K. N. v rámci své výpovědi hovořila. Stran fakturovaných předmětů pak musí nalézací soud poukázat i na rozpornou výpověď obžalované, která u hlavního líčení tvrdila, že od firmy XXXXX nakoupila rehabilitační stoly a podložky, přičemž rehabilitačních stolů mělo být 30 ks, když se mělo jednat o tři druhy. Tyto údaje však nesouvisí s údaji uvedenými na výše citovaných fakturách. Ve zmíněném předávacím protokole pak nejsou žádné informace, o nichž obžalovaná rovněž u hlavního líčení sama vypovídala, tj. informace o tom, že svému bratrovi předala spolu s účetnictvím sdružení XXXXX částku 1.500.000 Kč. Podle Předávacího protokolu (č.l. 4190) měla být K. N. odvolána z funkce předsedy sdružení ke dni 23.4.2013 avšak tento údaj je v rozporu s citovaným **Zápisem z valné hromady z 21.11.2011** (č.l. 4209), podle něhož měl být předsedou sdružení XXXXX zvolen J. K.. Obžalovaná K. N. však vystupovala jako předsedkyně sdružení XXXXX např. dne 25.5.2012, když učinila **Oznámení o změně stanov, resp. o nové adrese sídla sdružení** (č.l. 4210, 4210b).

Pro úplnost pak nalézací soud poukazuje i na **Vyjádření Finančního úřadu pro Hlavní město Prahu** (č.l. 4275), z něhož bylo zjištěno, že daňový subjekt – sdružení XXXXX byl registrován, jako plátce daně z příjmu právnických osob a daňové přiznání nepodal, když přiznání k dani darovací za zdaňovací období roku 2010, v němž byl uveden příjem ve výši 3.800.000 Kč bylo podáno až 27.12.2013. Zjevně tedy bylo daňové přiznání podáno s několikaletým zpožděním bez uvedení objektivního důvodu.

Na základě dokazování provedeného ve vztahu ke sdružení XXXXX, tj. **bodů II./10** výroku rozsudku nalézací soud rovněž učinil **závěr**, že tento subjekt byl **subjektem fiktivním**, který nevznikl v souladu s platnou právní úpravou. I při založení sdružení XXXXX byly porušeny zcela základní podmínky vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani v případě sdružení XXXXX se nejednalo o nějaké přehlédnutí, omyl nebo administrativní pochybení, které by přineslo např. absenci formálních náležitostí zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem **jednala** především **obžalovaná K. N.**, a to za zcela rozhodující **součinnosti obžalovaného J. T.** Obžalovaný J. T., jak bylo prokázáno především výpovědí obžalované K. T., a jak lze dovodit i z výpovědí ostatních obžalovaných a listinných dokladů, rovněž v případě vzniku tohoto sdružení XXXXX **připravil veškeré zakladatelské dokumenty**, tj. Zápis ze schůze přípravného výboru, Stanovy i Návrh na registraci, **do nichž uvedl**, vedle obžalované K. T., jako další dva členy – zakladatele, **fiktivní osoby**, tj. P.V. a D.S.. Obžalovaná K. N. jednala trestněprávně významným způsobem tak, že tyto zakladatelské dokumenty, jako třetí zakladatel sdružení, **podepsala a odeslala** je Ministerstvu vnitra ČR s Návrhem na registraci, a to vše přesto, že **věděla**, že se žádná schůze, resp. valná hromada sdružení nekonala, že P. V. a D.S. tyto dokumenty nepodepsali a sdružení společně s ní nezaložili. Obžalovaná K. N. tak za součinnosti obžalovaného J. T. **uvedla** primárně **v omyl** pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu založení sdružení XXXXX, a to tím, že jim předložila tyto tři fiktivní dokumenty, které byly nezbytné k založení sdružení (Stanovy, Zápis z valné hromady schůze přípravného výboru včetně Návrhu na registraci). Jménem tohoto subjektu, o němž rozhodně **věděla**, že se jedná o subjekt fiktivní, jednala K. N. dále tak, že **uvedla v omyl** pracovníky peněžního ústavu – GE MONEY Bank při uzavírání smlouvy o bankovních produktech a službách, tedy **při zřízení účtu** fiktivního subjektu s názvem sdružení XXXXX. Z hlediska trestní odpovědnosti je podstatné také trestněprávně významné jednání obžalované K. T., které po založení účtu pro fiktivní subjekt následovalo. Obžalovaná jménem tohoto fiktivního subjektu, tj. sdružení XXXXX jednala dále

tak, že po získání informací od J. T. o tom, jak má opatřit finanční prostředky, poslala žádost o poskytnutí finančního daru společnosti XXXXX XXXXX, se kterou pak dne 25.10.2010, rovněž jménem fiktivního sdružení XXXXX, uzavřela Dohodu o odvedech části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Na podkladě této dohody přijalo sdružení na svůj účet částku 3.800.000 Kč dne 4.11.2010, avšak obžalovaná K. N., jako jediný disponent s tímto účtem, ihned následující den, tj. 5.11.2010 tuto částku téměř v plném rozsahu vybrala (přesně 3.799.000 Kč), a to bez toho, že by objektivně mohla předpokládat, že v nejbližších dnech finanční prostředky jménem, byť fiktivního, sdružení XXXXX použije, a to navíc za podmínek, kdy by snad nemohla drobné platby provádět, jako platby bezhotovostní. Ačkoliv obžalovaná věděla, že finanční prostředky nepoužila jménem sdružení XXXXX v souladu s výše uvedenou dohodou, přesto 6.5.2011 zaslala společnosti XXXXX XXXXX potvrzení o příjmu části výtěžku, v němž uvedla, že finanční prostředky byly použity v souladu se Stanovami sdružení XXXXX, avšak bez toho, že by připojila konkrétní doklady prokazující využití částky 3.800.000 Kč, resp. její přiměřené části v souladu s Dohodou, kterou se společností XXXXX XXXXX uzavřela. Na opětovnou žádost o doložení užití těchto finančních prostředků pak nereagovala a příslušné kopie faktur, účetních dokladů, výpisů z účtu apod. nezaslala. Ani obžalovaná K. N. žádné jiné úkony jménem tohoto sdružení směřující k realizaci účelu, ke kterému bylo založeno, objektivně neprováděla. V závěru roku 2011 podepsala Zápis z valné hromady konané dne 21.11.2011, o němž rovněž věděla, že se jedná o dokument fiktivní, neboť zbývající členové sdružení P. V. a D.S., kteří objektivně nefigurovali ani při založení sdružení, nebyli přítomni, ani při sloučení tohoto sdružení se sdružením XXXXX, ačkoliv jsou v zápise uvedeni. Nalézací soud tedy uzavřel, že v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované K. T., za zcela rozhodující součinnosti obžalovaného J. T., vznikla společnosti XXXXX XXXXX škoda ve výši 3.800.000 Kč.

11./ XXXXX

Obžalovaný P. B. u hlavního líčení dne 13.4.2015 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. U hlavního líčení dne 19.5.2015 pak byl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu čtena jeho výpověď, kterou učinil v přípravném řízení. Dne 7.10.2013 obžalovaný P. B. v přípravném řízení rovněž využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č.l. 408-410) a k věci se vyjádřil až dne 18.12.2013 (č.l. 412-414). Obžalovaný nejdříve stručně uvedl, že původně založil sdružení XXXXX, které mělo být určeno pro podporu informovanosti a rozvoje biomasy pro energetické účely bez chemického pěstování. Pro činnost tohoto sdružení však nesehnal dostatečné finanční prostředky a žádnou činnost tedy nevyvíjel. Při založení tohoto sdružení mu pomáhal obžalovaný J.T., tzv. papírově, nachystal mu Stanovy, podle jeho projektu, a nějaké doklady, které obžalovaný tehdy podepsal a poslal na ministerstvo vnitra k zaregistrování. Když nevyvíjel žádnou činnost v rámci tohoto sdružení, po čase ho napadlo, aby založil sdružení pro invalidy XXXXX. Motivem bylo to, že sám je od 16ti let invalidní a rozhodl se, že založí sdružení pro talentovanou a invalidní mládež. Obdobně jako založil sdružení XXXXX, nechal zaregistrovat, také toto sdružení XXXXX, potom oslovoval sponzory, s nimiž spolupracovala jeho manželka, která měla také svoje občanské sdružení. Na žádosti obžalovaného reagovala pouze společnost XXXXX XXXXX, která mu poslala Smlouvu. Obžalovaný P. B. tuto Smlouvu o poskytnutí finančních prostředků ve výši 5,5 mil. Kč se společností XXXXX XXXXX podepsal. Jakmile peníze na účet sdružení poslali, tak je sám nadvakrát vybral, ale stále uvažoval o tom, co s penězi udělá. Vzápětí začal být vážně nemocný, a proto na radu své manželky celý projekt svěřil společnosti XXXXX, a to poté, co

se o všem dohodl s J.T.. Byl to J.T., který navrhl, že mu budou pro sdružení vystavovat faktury podle toho, co nakoupí nebo co udělají a obžalovaný jim bude faktury proplácet. P. B. tvrdil, že se společností XXXXX podepsal Smlouvu a když bylo potřeba něco platit, tak buď sám peníze přivezl do Brna na Lidickou ulici, nebo si J.T. přijel k obžalovanému domů. Když se zdravotní stav obžalovaného stabilizoval, chtěl znovu kontaktovat S. ze společnosti XXXXX o tom, jak probíhá realizace projektu, ale nemohl ho nikde zastihnout. Mezitím se obžalovaný seznámil s P. S., na kterého sdružení přepsal, předal mu veškeré doklady včetně účetnictví.

Na základě dotazů vyšetřovatele, P. B. jednoznačně uvedl, že J. T. zná a právě on mu pomáhal zařizovat nejdříve občanské sdružení s názvem XXXXX a potom Sdružení XXXXX. Projekty měly být zaměřeny na talentovanou mládež s různým handicapem, přičemž mělo jít o různé tábory, srazy, aby se ukázalo, co kdo umí. Obžalovaný však žádnou takovou akci nerealizoval, protože to svěřil společnosti XXXXX. Jestli tato společnost něco udělala, sám neví, neboť se zajímal jen o svůj zdravotní stav, ale asi něco dělali, něco nakupovali, což mu dokládali v jednotlivých fakturách. Jedná se o Faktury č. 100100739 z 19.11.2010, č. 100100794 z 6.12.2010 a 110100191 z 1.2.2011. Vedle těchto faktur dostával obžalovaný výdajové doklady, ale sám neví, co je tam všechno napsané. Veškeré materiály, které měl, předložil v přípravném řízení do spisu. Na svoji obhajobu obžalovaný P. B. uvedl, že účetnictví nerozumí a věřil tomu, že společnost XXXXX dělala to, co fakturovala, peníze měla použít na ten jeho projekt, tedy XXXXX s různým handicapem. Měly to být vlastně tréninkové kempy. V podrobnostech však obžalovaný odmítl k věci dále vypovídat, zejména na dotaz, zda a kde se takové kempy konaly, kdo na ně byl vybrán.

Obžalovaný J.T. se i u hlavního líčení vyjádřil souhrnně ke svému trestnému jednání a jak uvedl nalézací soud opakovaně na konkrétní dotazy týkající, jeho činnosti v rámci jednotlivých občanských sdružení odmítl vypovídat. Postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu byly čteny jeho výpovědi, které učinil v přípravném řízení (č.l. 198-208). K tomuto sdružení však obžalovaný žádné zásadní faktické údaje, které by bylo možno hodnotit v jeho prospěch, neuvedl.

Skutkový děj je také v případě této poslední části prokazován listinnými důkazy i výpověďmi svědků.

Návrhem na registraci tohoto občanského sdružení (č. l. 4381, 4470) bylo prokázáno, že byl doručen na MVČR na 14. 10. 2010 s tím, že jako členové přípravného výboru figurují jednak obžalovaný P. B. a jednak J.S. a T.P. XXXXX mělo být založeno 8. 10. 2010 s cílem podporovat talentovanou mládež, jak materiálně, tak i finančně. Ze **Stanov** tohoto sdružení (č. l. 4382-4384, resp. 4314, 662, 755, 4485, 4470b) bylo zjištěno, že základním cílem Občanského sdružení XXXXX je materiální a finanční podpora, pořádání tréninkových kempů (článek I. stanov). **Zápis z přípravného výboru** tohoto sdružení (č. l. 4376) pak deklaruje, že členy přípravného výboru měli být J.S. a T.P., přičemž předsedou přípravného výboru byl zvolen P. B..

Údajní členové přípravného výboru J.S. a T.P. byli v rámci tohoto trestního řízení vyslechnuti. **Svědék Ing. T.P.** vypovídal osobně u hlavního líčení dne 15. 6. 2015 a potvrdil, že přibližně v roce 2007 pracoval jako student v rámci brigády taky pro firmu XXXXX. Sám podepsal s touto firmou Dohodu o provedení práce a vykonával např. stěhovací práce. Zřejmě někdo použil jeho osobní údaje, které byly v dohodě uvedeny. Svědek výslovně uvedl, že dalšího člena sdružení J. S. osobně nezná a nezná ani obžalovaného P.B., který měl ve sdružení

rovněž figurovat. Poté, co byly svědkovi předloženy rozhodující dokumenty, a to Stanovy občanského sdružení (č. l. 4314), Zápis z valné hromady z 27. 7. 2011 (č. l. 4317), nebo Zápis z valné hromady ze dne 8. 8. 2011 (č. l. 4317b), jakož i Přípis o změnách občanského sdružení (č. l. 4318), svědek jednoznačně uvedl, že takové doklady nikdy neviděl a sám je rozhodně nepodepsal. Pro vysvětlení také sdělil, že přibližně v letech 2008-2009 změnil trvalé bydliště, které je shodné s tím, jak bylo uvedeno v protokole o jeho výsledku z přípravného řízení (č. l. 4282). Z občanského průkazu, který svědek u hlavního líčení předložil, bylo zjištěno, že byl svědkovi vydán 20. 11. 2009, což koresponduje s údaji svědka o změně trvalého bydliště, která je v novém občanském průkazu také zapsána. V reakci na výpověď svědka T. P. u hlavního líčení obžalovaný J.T. fakticky doznal, že osobní údaje svědka bez jeho vědomí, použil pro založení občanského sdružení (str. 19 protokolu o hlavním líčení ze dne 15. 6. 2015).

Výpověď svědka J. S., vyslechnutého v přípravném řízení 7. 2. 2014 (č.l. 4297-4302) byla u hlavního líčení dne 8. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Také tento svědek uvedl, že ve firmě XXXXX pracoval asi před 8 lety, a zná proto obžalovaného J. T., jeho manželku P.T., M.B., J.V. a potkával zde také obžalovaného P. T. Co se týče členství v jakémkoliv občanském sdružení, potom svědek J.S. uvedl, že přibližně v letech 2004-2005 byl členem občanského Sdružení XXXXX, které se zabývalo sportovní činností. Rozhodně popřel, že by byl členem občanského sdružení s názvem XXXXX, jak je uvedeno v obžalobě. V závěru své výpovědi svědek také potvrdil, že nepodepsal a nikdy ani neviděl Zápis z přípravného výboru ze dne 8. 10. 2010. Návrh na registraci z 11. 10. 2010, nebo Stanovy z 8. 10. 2010. Kromě toho, jak sám uvedl, nezná osoby jménem Z.B., M.A., J.O., P. Š., L.K., V.T., T.P., K.H., R. V., nebo A.K..

Obžalovaný P. B. však jménem tohoto XXXXX jednal.

Dne 26. 10. 2010 obžalovaný P. B. podepsal jménem Občanského sdružení XXXXX Smlouvu o bankovních produktech a službách u peněžního ústavu GE Money Bank (č. l. 4319-4323, 4394, resp. 669 a násl.). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že občanské sdružení disponovalo účtem č. XXXXX (č. l. 4321), k němuž měl dispoziční oprávnění pouze obžalovaný P. B. (viz. Matriční list klienta, č. l. 4323).

Dne 25. 10. 2010 zaslal obžalovaný P. B. jménem tohoto sdružení Žádost o poskytnutí části výtěžku do společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 4316, 665, 4385).

Dne 9. 11. 2010 pak obžalovaný P. B. jménem Občanského sdružení XXXXX podepsal Dohodu se společností XXXXX XXXXX (č. l. 4386 a násl.). Na základě této dohody se společnost XXXXX XXXXX zavázala poskytnout sdružení částku 5.560.000 Kč k podpoře a pořádání tréninkových kempů talentované mládeže (článek II. dohody). Obžalovaný P. B. se pak jménem sdružení zavázal do 15. 5. 2011 doložit použití této částky poskytnuté na účely uvedené v článku II. odst. 2 smlouvy, a pokud potvrzení nedoručí, nebo pokud ho MFČR neuzná využití výše uvedených prostředků, jako využití pro veřejně prospěšný účel uvedený v povolení, zavázal se neprodleně vrátit poskytnuté finanční prostředky společnosti XXXXX XXXXX (článek II. / 4, 5 této smlouvy).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX XXXXX (č. l. 4388, 4479) bylo prokázáno, že dne 15. 11. 2010 byla odeslána částka 3.560.000 Kč na účet XXXXX č. XXXXX. Dne 16. 11. 2010 pak byla stejným způsobem z tohoto účtu odeslána částka 2.000.000 Kč (č. l. 4389).

Výpisem z účtu XXXXX (č. l. 4400, 4488, 4491), pak bylo prokázáno, že sem dne 16. 11. 2010 byla připsána částka 3.560.000 Kč a 18. 11. 2010 částka 2.000.000 Kč. Celkem tak XXXXX získalo od společnosti XXXXX XXXXX částku 5.560.000 Kč. Stejným listinným důkazem, tj. výpisem z běžného účtu občanské sdružení (č. l. 4400), tak bylo prokázáno, že

obžalovaný P. B. bezprostředně po získání těchto finančních částek osobně vybral dne 19. 11. 2010 částku 3.559.000 Kč a dne 22. 11. 2010 částku 2.000.000 Kč. Obžalovaný P. B. dokonce před výběrem obou částek musel učinit **Čestné prohlášení** o uvedení důvodu, proč částku 2.000.000 Kč, resp. 3.559.000 Kč vybírá, a to ve vztahu k peněžnímu ústavu GE MONEY Bank, u něhož mělo občanské sdružení účet veden (č.l. 4324, 4324b). V obou případech obžalovaný odkázal na sponzorskou smlouvu se společností XXXXX XXXXX a prohlásil také, že peněžní prostředky byly vybrány z účtu sdružení za účelem dotace jeho pokladny a budou dále využity k darům a sponzorským akcím XXXXX (především mladým sportovcům). Tato prohlášení učinil dne 10.1.2011. Celkem tak obžalovaný z účtu vybral částku 5.559.000 Kč. Vzhledem k údajům vedeným ve výpise z tohoto účtu, kdy prokazatelně občanské sdružení v inkriminovaném období nemělo žádný výraznější zůstatek na účtu, ani mu nebyly připisovány jiné adekvátní platby, které by těmito dvěma výběry odpovídaly, lze učinit **dílčí závěr** o tom, že z částky 5.560.000 Kč poskytnuté tomuto sdružení ze strany společnosti XXXXX XXXXX obžalovaný P. B. téměř bezprostředně vybral v hotovosti částku pouze o tisíc korun nižší, tj. celkem 5.559.000 Kč (č.l. 681-686, 4326-4331).

Dne 4. 5. 2011 obžalovaný P. B. jménem XXXXX zaslal společnosti XXXXX XXXXX **Potvrzení o příjmu části výtěžku** na veřejně prospěšné účely a současně sdělil, že tyto finanční prostředky byly použity v souladu se stanovami sdružení, a to na materiální a finanční zabezpečení talentované mládeže. Tento dopis obžalovaný odeslal bez toho, že by k němu připojil adekvátní doklady o konkrétním využití takto získaných finančních prostředků (č. l. 4390, 4478).

Společnost XXXXX XXXXX zaslala dne 16. 3. 2012 **Žádost o doložení** (č.l. 4391) použití celkově poskytnuté částky ve výši 5.560.000 Kč, a to s odkazem na ustanovení článku II. /2, 4 této dohody. Současně upozornila, že tak lze učinit formou kopií faktur účetních dokladů, případně výpisů z bankovního účtu.

K obhajobě obžalovaného P.B. měly sloužit rozsáhlé listinné důkazy, jež měly v souladu s jeho výpovědí, učiněnou v přípravném řízení dokladovat, že finanční prostředky získané od společnosti XXXXX XXXXX použil v souladu s Dohodou, kterou s touto společností uzavřel jménem XXXXX.

Jedná se především o **Smlouvu o spolupráci ze dne 10.11.2010**, kterou měl obžalovaný, jménem sdružení, uzavřít s firmou XXXXX, zastoupenou obžalovaným J.T., jako předsedou představenstva. Podle čl. I., který vymezuje předmět plnění, se Zástupce (pozn. soudu, který není specifikován v záhlaví Smlouvy, ani v jejím textu), zavazuje, že bude ve prospěch Klienta (který rovněž není v záhlaví Smlouvy, ani v jejím textu označen) vyvíjet na území České a Slovenské republiky komplexní soubor činností směřující k realizaci zřízení tzv. Komplexního právního centra pomoci pro českou talentovanou mládež, jehož úkolem je uspořádání tréninkových kempů, finanční pomoc této mládeži, finanční podpora podle jejich žádostí a potřeb. Tento předmět činnosti není, podle názoru nalézacího soudu, zcela v souladu s předmětem činnosti sdružení, jak byl vymezen v Dohodě se společností XXXXX XXXXX o poskytnutí částky 5.560.000 Kč (podpora a pořádání tréninkových kempů talentované mládeže – čl. II.). Navíc ani v jednom z těchto dvou listinných dokumentů není žádná zmínka o tom, že by se mělo jednat právě o podporu invalidní či jinak handicapované talentované mládeže, jak ve své výpovědi v přípravném řízení uváděl obžalovaný P. B.. Předmětná Smlouva o spolupráci (č.l. 713) svým obsahem i nedostatkem řádných náležitostí vzbuzuje zcela objektivně pochybnosti o pravdivosti takového dokumentu. Především, jak vyplývá ze shora rozebraných

důkazů, XXXXX vzniklo jako subjekt fiktivní, a proto obžalovaný P. B. jeho jménem žádné úkony činit nemohl. Kromě toho z bodu I./1 vyplývá dokonce, že mělo jít o zřízení Komplexního právního centra a celková formulace předmětu plnění, jež mělo být, jak tvrdí obžalovaný, poskytnuto ze strany firmy XXXXX, je značně neurčitá. Také není vůbec zřejmé, proč takovou činnost označenou jako Smlouva o spolupráci, měla, podle tvrzení obžalovaného vyvíjet právě společnost XXXXX, pro XXXXX, a to bez bližší specifikace a zejména bez toho, že by obžalovaný, byť jako zástupce fiktivního subjektu, sdělil společnosti XXXXX XXXXX, že finanční prostředky nebudou použity zcela v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Z bodu I./2 je pak zcela zjevné, že plnění měla společnost XXXXX, pokud soud přijme tezi o tom, že ona byla zmíněným zástupcem, poskytovat právě v souladu se svými obchodními aktivitami. Odměna měla být poskytnuta především v podobě materiálních prostředků – boxerských ringů, rukavic pro thajský box a dalšího odpovídajícího zboží. Tuto dohodu podepsal obžalovaný P. B. dne 10.11.2010, přičemž odměna za činnost, která měla být realizována, činila právě 5.560.000 Kč, což byla částka naprosto shodná s tím, co je uvedeno v Dohodě, kterou jménem sdružení podepsal se společností XXXXX XXXXX v den bezprostředně předcházející, tj. dne 9.11.2010. Už sama tato časová souslednost, bez toho, že by měl obžalovaný reálně vypracovány bližší projekty činnosti Sdružení pro podporu talentované mládeže, vzbuzuje zásadní pochybnosti o tom, zda sdružení založil skutečně s úmyslem takovou činnost vyvíjet a zda Dohodu se společností XXXXX XXXXX podepsal rovněž s úmyslem tyto finanční prostředky objektivně poskytnout na předmět činnosti sdružení. Nelze pochopitelně přehlédnout, že návrh na registraci tohoto sdružení byl podán několik dní před podpisem Dohody se společností XXXXX XXXXX, tj. dne 14.10.2010. Kromě těchto finančních prostředků ve výši 5.560.000 Kč nemělo občanské sdružení k dispozici žádné finanční prostředky, s nimiž by svoji činnost hradilo. Navíc tuto jedinou částku v řádu cca 5,5 mil. Kč se rozhodl obžalovaný v horizontu několika dní poté, co sdružení založil a finanční prostředky získal, poskytnout za velmi sporadickou činnost společnosti XXXXX, kterou zastupoval právě obžalovaný J.T.. Společnost XXXXX dokonce, pokud měla být poskytovatelem, měla oprávnění k realizaci předmětu plnění Smlouvy o spolupráci sjednávat smlouvy se třetími subjekty (čl. I./3). Uvedené skutečnosti, prokázané předmětnými listinnými důkazy zjevně vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že během několika dní po založení občanského sdružení a po obdržení částky 5.560.000 Kč na účet sdružení, byť založeného jako fiktivní subjekt, zjistil, že tyto finanční prostředky nemůže v souladu se Stanovami sdružení použít a že není schopen ani sdružení sám realizovat a vést. Podle názoru nalézacího soudu mu zcela jednoznačně nic nebránilo v tom, aby o vzniklé situaci informovala poskytovatele dotací, tj. společnost XXXXX XXXXX, nebo aby finanční prostředky tomuto subjektu vrátil a činnost sdružení ukončil. Jednalo se však o zcela cílený záměr obžalovaného P. B. realizovaný od samého počátku za součinnosti obžalovaného J. T., který směřoval k vyvedení finančních prostředků z účtu tohoto občanského sdružení a použití pro vlastní potřeby obžalovaných. K zastření tohoto skutečného záměru byly vytvořeny doklady, zejména tři faktury a s nimi související pokladní doklady, které nalézací soud považoval rovněž za doklady fiktivní. **Faktura č. 100100739** (č.l. 716) byla vystavena dne 19.11.2010 na částku 2.071.200 Kč, **Faktura č. 100100794** (č.l. 717) byla vystavena dne 6.12.2010 na částku 2.232.000 Kč a **Faktura č. 110100191** (č.l. 718) byla vystavena 1.2.2011 na částku 1.255.200 Kč. Ve všech třech případech není na faktuře přesně rozebráno a konkretizováno za jaké úkony nebo za dodávku event. jakého zboží je předmětná částka fakturována. Shodně je zde uvedeno, že je fakturováno podle Smlouvy o spolupráci ze dne 1.11.2010, když tato Smlouva měla být

uzavřena dne 10.11.2010. Je s podivem, že tato byt' písarská chyba, je shodně opakována ve všech třech fakturách, což vzbuzuje pochybnosti samo o sobě. V první a třetí fakturě je uveden odkaz na plnění podle bodu I. a II. této Smlouvy, zatímco ve fakturě druhé je fakturováno pouze podle I. bodu o Smlouvě o spolupráci. K těmto fakturám se tak vztahují i jednotlivé **Pokladní daňové doklady** (č.l. 719-735). Ani na těchto pokladních daňových dokladech, ani na žádné z uvedených tří faktur však není potvrzení odběratele, včetně uvedení data, tj. jakákoliv autorizace převzetí faktury, event. pokladního dokladu. Ani v tomto případě, obdobně jako v dalších shora rozebraných případech, není zřejmé a ani obžalovaný nedokázal uspokojivě vysvětlit, proč platby neprobíhaly převodem z účtu na účet, proč je měl údajně hradit v hotovosti. Na žádné z faktur, zejména není detailně rozebráno z jakých položek se souhrnná částka skládá, tedy zda je fakturováno za dodávku zboží, za provedení práce, není zde uveden jejich objem, resp. množství kusů, bližší specifikace, a to není ani na příjmových dokladech (č.l. 694-712), které měly být vystaveny mezi oběma subjekty. Nálezací soud proto jednoznačně uzavřel, že **předmětné doklady jsou doklady fiktivními**, které byly vytvořeny s cílem zastřít skutečné využití finančních prostředků ve výši 5.560.000 Kč, poskytnutých ze strany společnosti XXXXX XXXXX na činnost Sdružení XXXXX na podkladě Dohody z 9.11.2010. Pro přehlednost poukazuje nálezací soud na skutečnost, že i v případě této části skutkového děje, jsou rozhodující listinné důkazy ve vyšetřovacím spise založeny v opakovaných kopiích, konkrétně tedy faktury i pokladní doklady opětovně na č.l. 4428-4447, 4507-4509, resp. Smlouva o spolupráci z 10.11.2010 na č.l. 4425, 4443 a násl., další pokladní doklady jsou pak založeny na č.l. 4332 a násl.

Zápisem z valné hromady Občanského sdružení XXXXX ze dne 27.7.2011 (č.l. 4422, 4317, 666) mělo být prokázáno, že valná hromada schválila přijetí nového člena výboru, kterým se stal P. S.. Na valné hromadě kromě obžalovaného P. B. měli být přítomni J.S. a T.P., kteří, jak je shora uvedeno, popřeli jakoukoliv svoji participaci na vzniku a další činnosti tohoto sdružení i podpis rozhodujících dokumentů. V přípravném řízení dne 13. 11. 2013 byl vyslechnut také **svědek P. S.** a jeho výpověď (č. l. 4290 a násl.) byla u hlavního líčení dne 8. 6. 2015 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek jednoznačně uvedl, že **nezná ani obžalované ani toto XXXXX**, stejně jako jeho členy **J. S., P.B., nebo T.P.** Svědek také **popřel, že by podepsal Zápis z valných hromad** ze dne 27. 7. 2011, ze dne 8. 8. 2011, nebo **Návrh změn** občanského sdružení ze dne 1. 9. 2011 (č. l. 4318). Pro vysvětlení dodal, že v uvedenou dobu nemohl být ve Zlíně, neboť v té době pracoval v restauraci, zřejmě ve Strážnici a vzhledem k tomu, že byla sezóna, tak do Zlína rozhodně nepřijel.

Z uvedených skutečností je zřejmé, že nejenom založení občanského sdružení, ale také jeho další činnost nebyla prováděna v souladu s právními předpisy a zcela zjevně se jednalo o úkony fiktivní. Kromě zmíněného Zápisu z valné hromady ze 27.7.2011 je fiktivním úkonem také valná hromada, která se měla konat 8.8.2011, o čemž svědčí **Zápis** z této valné hromady (č.l. 4423, 4537b, 4317b, 667). Na této valné hromadě měl obžalovaný P. B. ukončit svoje členství ve výboru, avšak všichni tři další členové sdružení, tj. J.S., T.P. i P. S. popřeli, že by byli také na této valné hromadě přítomni. Pro úplnost poukazuje soud také na rozpornost údajů uvedených v **Zápisu z valné hromady** ze dne 8.8.2011, která měla schválit žádost o ukončení členství **ve výboru** občanského sdružení obžalovaného P. B. a v **Přípise**, který byl zaslán 1.9.2011 Ministerstvu vnitra ČR (č.l. 4318), kde je poskytnuta informace o změně předsedy, ale také o odchodu člena občanského sdružení. Nejsou zde však uvedeny generálie osoby, či osob, kterých se tyto změny měly týkat a přesto jsou P. S., J.S. a T.P. označeni jako členové

„přípravného výboru“, když navíc P. S. neměla s přípravou založení tohoto sdružení, ani z pohledu fiktivního, nic společného.

Na základě takto provedeného dokazování **k bodu II./11** dospěl nalézací soud opět k **dílčímu závěru** spočívajícímu v tom, že také XXXXX bylo založeno jako **subjekt fiktivní**, neboť nevznikl v souladu s platnou právní úpravou. Při založení tohoto občanského sdružení byly rovněž porušeny zcela základní podmínky jeho vzniku vyžadované v ustanovení § 6 odst. 2 zákona 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Ani zde se nejednalo o bezvýznamné administrativní pochybení spočívající např. v absenci formálních náležitostí u zakladatelských dokumentů. Trestněprávně významným způsobem **jednal** obžalovaný **P. B.** za rozhodující **součinnosti** obžalovaného **J. T.**, který připravil zakladatelské dokumenty, ať už pro sdružení AGRO B, jehož činnost se netýkala skutku vymezeného v obžalobě, ale také pro založení právě tohoto Občanského sdružení XXXXX. Obžalovaný P. B. pak za použití těchto dokumentů, z nichž i jemu bylo zcela zřetelné patrné, že obsahují nepravdivé informace, zejména v osobách členů přípravného výboru, **vedl v omyl** pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří vyřizovali agendu založení tohoto občanského sdružení. Obžalovaný je uvedl v omyl tím, že jim předložil fiktivní dokumenty, zejména Návrh na registraci, Stanovy a Zápis z přípravného výboru, v nichž figurovali, kromě něj, také J.S. a T.P., ačkoliv ani jeden z nich nevěděl o tom, že by měl být na schůzi přípravného výboru účasten a některý z těchto tří dokumentů podepsal. Oba dva shodně takové úkony popřeli. Poté, co došlo k registraci občanského sdružení, jednal jménem tohoto fiktivního subjektu dále obžalovaný P. B. tak, že **založil** u společnosti GE MONEY Bank pro sdružení **účet**, když především **podepsal Smlouvu** o bankovních produktech a službách. Tím **vedl v omyl** pracovníky peněžního ústavu, kteří s ním založení účtu sjednávali a uzavřeli Smlouvu bez toho, že by věděli, že jednájí se zástupcem neexistujícího, tj. fiktivního subjektu. Krátce po registraci sdružení **požádal** obžalovaný o poskytnutí části výtěžku, a to právě společnost XXXXX XXXXX Dne 9.11.2010 jednal obžalovaný opět trestněprávně významným způsobem, když **vedl v omyl** zástupce společnosti XXXXX XXXXX, a to tak, že jménem fiktivního subjektu jednal – **podepsal Dohodu** dne 9.11.2010 o poskytnutí částky 5.560.000 Kč. Tato částka byla na účet sdružení poskytnuta ve dvou platbách dne 15. a 16.11.2010 (3.560.000 Kč a 2.000.000 Kč), přičemž obžalovaný P. B. v horizontu tří, resp. čtyř dnů po připsání částky na účet ji vždy takřka celou **vybral** (19.11.2010 **3.559.000 Kč** a 22.11.2010 **2.000.000 Kč**). Ačkoliv obžalovaný **věděl**, že občanské sdružení nepoužilo tyto finanční prostředky v souladu s účelem, ke kterému byly na podkladě dohody s firmou XXXXX XXXXX poskytnuty, **zaslal** této společnosti **potvrzení**, v němž sdělil, že finanční prostředky byly použity v souladu se Stanovami, aniž by připojil adekvátní doklady, zejména faktury, výpisy z účtu apod., jak se v Dohodě jménem sdružení zavázal. Na opětovnou žádost o doložení použití těchto finančních prostředků, pak opět nereagoval zasláním kopií faktur. **V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného P. B. za součinnosti obžalovaného J. T. vznikla společnosti XXXXX XXXXX škoda ve výši 5.560.000 Kč.**

Shora rozebrané důkazy považoval soud za stěžejní pro ustálení skutkového děje do podoby, která byla nezbytná pro jeho rozhodnutí. Všichni obžalovaní byli uznáni vinnými ze spáchání žalovaných trestných činů, a to takřka v plném rozsahu obžaloby, pochopitelně s výjimkou participace obžalovaného J. T. na činnosti občanského sdružení s názvem XXXXX. Ve výroku rozsudku **nalézací soud upřesnil popis skutkového děje v jednotlivých bodech** tak, aby odrazil rozhodné skutečnosti, prokázané v průběhu hlavního líčení, stěžejními důkazy, a

to listinnými důkazy i výpověďmi svědků. V průběhu rozsáhlého hlavního líčení (cca 20 jednacích dní), provedl soud dokazování nejen výslechem všech deseti obžalovaných, které také seznámil s výpověďmi spoluobžalovaných, vyslechnutých u hlavního líčení v jejich nepřítomnosti (§ 208 trestního řádu) a v odůvodněných případech přečetl jejich výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu. Kromě obžalovaných vyslechl soud u hlavního líčení také osobně deset svědků, přečetl svědecké výpovědi sedmnácti svědků, vyslechnutých v přípravném řízení a dva úřední záznamy o podaném vysvětlení. Postupem podle § 213 trestního řádu bylo u hlavního líčení provedeno několik stovek, resp. tisíc stran listinných důkazů, shromážděných především v přípravném řízení, ale také ve stádiu řízení před soudem. Takový rozsah dokazování považoval nalézací soud za zcela dostatečný proto, aby mohl v souladu s ustanovením § 205 odst. 2 trestního řádu konstatovat, že skutkový stav věci byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a také byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí nalézacího soudu.

V závěru dokazování u hlavního líčení 7.12.2015 (str. 17) ostatně státní zástupce ani přítomní obžalovaní J.T. a P.T., stejně jako obhájci obžalovaných J.S., M.B., P. T., R.T., J.P., J.V., J.V., K. T. a P. B. další důkazní návrhy neučinili. Obhájkyň obžalovaného J. T. odkázala na již učiněné důkazní návrhy (pozn. soudu č.l. 5394-5665) a obžalovaný J.S. ještě v závěru dokazování předložil nalézacímu soudu 69 listů + 2 listy seznamů, jako ukázkou internetových stránek fungujících od roku 2014 (str. 17 tohoto protokolu o hlavním líčení). Nalézací soud však po zvážení všech rozhodných okolností případu podstatnou většinu takto učiněných důkazních návrhů zamítl, neboť je nepovažoval důvodnými. Nad rámec závěrečných návrhů lze podotknout, že kromě obžalovaného J. T. a jeho obhájkyň, v průběhu řízení před soudem učinil důkazní návrhy také sám obžalovaný J.S. (č.l. 5429-5665) a v průběhu řízení se ještě osobně připojil k důkazním návrhům, které učinil obžalovaný J.T. společně se svojí obhájkyň. V reakci na důkazní návrhy obžalovaných, resp. jejich obhajoby, považuje nalézací soud za nezbytné jednak upozornit na skutečnost, že dílem takto učiněným důkazním návrhů vyhověl, a to zejména tím, že u hlavního líčení dne 9.6.2015 vyslechl svědka T.S., u hlavního líčení dne 7.12.2015 provedl postupem dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu výpověď svědkyně R. Z. a také částečně provedl listinné důkazy, navrhované obžalovanými J.T. a obžalovaným J.S.. To je patrné z protokolů o hlavním líčení z 8.9.2015, 9.9.2015, kdy byly listinné důkazy v souladu s ustanovením § 213 trestního řádu provedeny. Soud vyhověl především návrhům na provedení důkazů fotografiemi, předloženými J.T. (č.l. 5418-5427, 5761-5771), obdobně jako provedením fotografií včetně CD nosiče, jež byly na výzvu soudu předloženy svědkem T. S. (č.l. 6206, 6207). Tyto fotografie skutečně zachycují turisticky atraktivní lokality a objekty v různých částech světa, zřejmě zapsaných na Seznamu světového dědictví památek XXXXX. Nalézací soud nikterak nezpochybnuje, že obžalovaní J.S. a J.T. tyto lokality navštívili a sami nebo prostřednictvím jiných osob provedli jejich fotografickou či filmovou dokumentaci. Je však třeba upozornit na skutečnost, že podstata jejich trestného jednání, jak bude rozvedeno dále, spočívala v tom, že uvedli jiné osoby v omyl proto, aby získali finanční prostředky od společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX do své dispozice. To bylo ostatně v podrobnostech prokázáno jednotlivými důkazy, shora rozebranými. Trestněprávně významné skutečnosti byly prokázány zejména jednotlivými listinnými důkazy, které jsou rozebrány u každého z dílčích bodů výroku rozsudku samostatně a které zcela dostatečně prokazovaly skutkový děj, o němž také nalézací soud rozhodl. Z tohoto důvodu byly zamítnuty návrhy na rozsáhlé doplnění dokazování, které učinil obžalovaný J.T. prostřednictvím svého obhájkyň (č.l. 5394-5410). Jedná se např. o výslech řádově dvaceti tří svědků z České republiky i ze zahraničí, kteří by se

měli vyjádřit ke své spolupráci s občanským sdružením XXXXX (č.l. 5408-5409). Soud vyhověl pouze návrhu na osobní výslech svědka S., když provedení výslechu dalších osob nepovažoval, vzhledem k předmětu obžaloby, za důvodné. Podstata trestného jednání, jak obžalovaného J. T., tak zejména obžalovaného J.S. spočívala v neoprávněném získávání finančních prostředků, nikoliv ve spolupráci, byť fiktivního, sdružení XXXXX s pracovníky a odborníky různých úřadů a institucí. Z těchto důvodů neprovedl nalézací soud také dokazování předloženými listinnými důkazy, DVD nosiči, fotografiemi apod. založenými v krabicích č. 1 – 7 (viz příloha č. 4 č.l. 5411, resp. důkazní návrh ad 4) č.l. 5394) a neprovedl také dokazování velkoformátovými fotografiemi (viz příloha č. 5 č.l. 5418), neboť považoval za dostatečné, postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu provést zmenšeniny těchto fotografií (viz č.l. 5418-5428).

Stejně tak nepovažoval soud za důvodné provádět dokazování třemi šanony fotografií (viz příloha č. 6 č.l. 5428, resp. důkazní návrh ad 6 č.l. 5394), neboť ani tyto důkazy nesouvisí s podstatou trestného jednání obžalovaných. Naproti tomu vyhověl soud návrhu obžalovaného J. T., který učinil prostřednictvím své obhájkyňe a provedl dokazování konkrétními listinnými důkazy (č.l. 862, 1184, 1185, 1189, 1205 – viz protokol o hlavním líčení z 2.9.2015 a č.l. 2533, 4779 – viz protokol o hlavním líčení z 8.9.2015).

Obžalovaný J.S. pak vlastní důkazní návrhy učinil rovněž v průběhu řízení před nalézacím soudem (č.l. 5429) a předložil rozsáhlé listinné důkazy (č.l. 5429-5665). Tyto listinné důkazy provedl nalézací soud rovněž u hlavního líčení dne 8.9.2015 postupem podle § 213 trestního řádu. S ohledem na charakter předložených listinných důkazů však považuje nalézací soud za nadbytečné rozebírat tyto desítky stran listinných důkazů jednotlivě. Je totiž zcela zjevné, že listinné důkazy byly předloženy jednak v neověřených kopiích, a to dílem dokonce v cizím jazyce bez úředního překladu (č.l. 5539-5541, 5585-5587, 5594-5599, 5665). Takto předložené listinné důkazy nejsou, podle názoru soudu, ani v nejmenším způsobilé vyvrátit tvrzení obžaloby, které naopak soud považoval v převážné míře (s výjimkou trestní odpovědnosti obžalovaného J. T. v souvislosti se založením sdružení XXXXX) za zcela objektivně prokázané relevantními důkazy. V souvislosti s listinnými důkazy, předloženými obžalovaným J.S., musí nalézací soud souhrnně poukázat na to, že se jednalo převážně o výdajové a příjmové pokladní doklady, předložené v neověřených kopiích, které navíc postrádají základní náležitosti účetních dokladů, a to minimálně razítko a podpis dodavatele konkrétní služby, který navíc není v těchto dokladech ani přesně specifikován. Kromě toho předložené listinné důkazy postrádají podrobnou specifikaci např. jednotlivých služeb, za které měly být platby vynaloženy a nejsou ani doloženy relevantními doklady (např. cestovní lístky, letenky, nákupní lístky, paragony apod.). Je tedy zcela zjevné, že tyto listiny byly vytvořeny pro účel probíhajícího trestního řízení, aby zadokladovaly jednotlivé finanční toky, zejména výdaje sdružení XXXXX. Např. faktury, které měly pocházet z obchodního vztahu s překladatelkou O.S., byly dokonce, podle údajů na nich obsažených, vystaveny pro firmu XXXXX (č.l. 5483-5510). Vedle toho byly předloženy i příjmové pokladní doklady, např. od občanských sdružení XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX (č.l. 5515, 5558, 5559, 5560, 5561, 5562 a 5563), které rovněž postrádají důkazního významu, neboť neobsahují náležitosti účetních dokladů a zejména nebyl dán objektivní právní důvod proto, aby zmíněná občanská sdružení, která navíc byla sdruženími fiktivními, platby těchto finančních částek v řádů statisíců, resp. milionů poskytla sdružení XXXXX. Za bezpředmětné považoval nalézací soud i listinné důkazy (č.l. 5656, 5658), které měly dokladovat, že byly poskytnuty od sdružení XXXXX určité platby společnosti XXXXX . Také tyto listinné důkazy

nepovažoval soud za důkazy věrohodné, které by mohly jakkoliv vyvracet tvrzení obžaloby, které naopak bylo spolehlivě prokázáno. Při ustálení skutkového děje do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku, proto vycházel soud z těch rozhodujících důkazů, které jsou rozebrány v odůvodnění tohoto rozsudku, když další rozsáhlé, zejména listinné důkazy, v odůvodnění rozvedeny a citovány nejsou, neboť jimi nebyly prokázány žádné rozhodující skutečnosti, ani nebyly žádné skutečnosti tvrzené obžalobou spolehlivě vyvráceny proto, aby tyto další důkazy měly zásadní důkazní význam. Pro úplnost je třeba konstatovat, že u hlavního líčení nebylo možno vyslechnout jako svědky A.K. a V.B. pro jejich neznámý pobyt (č.l. 3455-3467, 3469-3499).

V závěru skutkových zjištění považuje nalézací soud za nezbytné reagovat také na jednotlivé argumenty obhajoby obžalovaných, byť je zcela zjevné, že téměř v plném rozsahu (s výjimkou vinny obžalovaného J. T. ve vztahu k bodu I./1) byly vyvráceny ve světle provedených a shora rozebraných důkazů, a to jak důkazů listinných, tak svědeckých výpovědí a ostatně i výpovědí jednotlivých obžalovaných.

Obžalovaný J.T. se hájil tím, že neměl žádný podíl na založení občanského sdružení XXXXX, neboť to založil, vůbec jako první obžalovaný J.S.. Tuto jeho obhajobu soud akceptoval ve světle výpovědi obžalovaného J.S., který předmětnou skutečnost potvrdil, když současně nebyl proveden žádný důkaz, který by jednoznačně prokazoval participaci obžalovaného J. T. na založení sdružení XXXXX, jako fiktivního subjektu. Nalézací soud akceptoval tvrzení obžalovaného J. T. o tom, že občanské sdružení XXXXX pro něho bylo jakousi inspirací k realizaci vlastního projektu, tj. vytvoření sdružení XXXXX, ovšem není zcela zřejmé, proč obžalovaný, jak sám tvrdil, považoval za jedinou cestu k realizaci sdružení XXXXX to, aby bylo zastřešeno pod občanským sdružením XXXXX. To měl být také důvod sloučení sdružení XXXXX se sdružením XXXXX. Obžalovaný nedokázal uspokojivě vysvětlit, proč měl sdružení XXXXX sloučit se subjektem stejného právního statutu, tj. opět s občanským sdružením, které navíc samo od svého vzniku mělo zcela jiný předmět činnosti, než sdružení XXXXX. Jeho obhajoba o složitosti slučování těchto dvou občanských sdružení byla nalézacím soudem považována za účelovou, neboť byla vedena zcela zjevně s cílem rozmělnit fakta, odpoutat pozornost od podstaty skutku a zejména vlastního trestněprávního jednání. Také argumentace obžalovaného J. T., potažmo jeho obhájkyně spočívající v tom, že společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX se nepřipojily k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, proto nejsou poškozeny, nemá na jeho trestní odpovědnost vliv. Nalézací soud musí opakovaně konstatovat, že skutečnost, zda někomu vznikla škoda, nikterak nesouvisí s tím, zda tuto škodu požaduje uhradit, a to dokonce v rámci trestního řízení. Skutečnost, že kterýkoliv poškozený nepožaduje škodu uhradit, nemá vliv v rovině základů trestní odpovědnosti, tj. při rozhodování soudu o tom, zda se pachatel dopustil takového trestného jednání, kdy v příčinné souvislosti s ním vznikla konkrétnímu poškozenému subjektu škoda, která byla navíc prokazatelně zjištěna. Takovou argumentaci ostatně uplatňovali také další obžalovaní, ať už sami nebo prostřednictvím svých obhájců. Nalézací soud tedy svoje předmětné závěry logicky vztáhl také na obhajobu ostatních obžalovaných o tom, že pokud se tyto subjekty nepřipojily s nárokem na náhradu škody a nepožadovaly, aby jim byla uhrazena, pak jim škoda nevznikla. Ve světle platné právní úpravy je taková obhajoba zcela irelevantní, neboť byla zcela jednoznačně vyvrácena důkazy provedenými u hlavního líčení, kterými bylo jasně prokázáno, že škoda vznikla oběma subjektům tím, že jejich zástupci byli uvedeni v omyl jednáním každého z obžalovaných, které je specifikováno ve výroku rozsudku.

Pokud se obžalovaný J.T. hájil tím, že se nemohl trestným jednáním obohatit, neboť jsou proti němu vedeny tři exekuce, a to první dokonce z roku 2007, když on veškeré své dluhy splácí, pak si nalézací dovoluje konstatovat, že fakt, že je proti obžalovanému, vedeno exekuční řízení, nikterak nezpochybňuje závěry soudu o tom, že se obohatil objektivně a prokazatelně páchanou trestnou činností. Logicky není vyloučena úvaha o tom, že finanční prostředky získané trestněprávně významným jednáním použil pro svoji potřebu, a to k jinému účelu, než k úhradě exekucí zatížených dluhů. Obžalovaný J.T. v závěrečné řeči u hlavního líčení na svoji obhajobu také uvedl, že nechával ověřit pravost svých podpisů na listině, kterou převzal veškeré podklady od jednotlivých sdružení, avšak zcela nelogicky současně potvrdil, že o těchto dokladech neměl nikdo z předsedů ani ponětí. Takto lze pochopitelně učinit dílčí závěr o tom, že se jednalo o ověření podpisů obžalovaného zcela účelové, když navíc obžalovaný sám v závěrečné řeči potvrdil, že ohledně plánovaných valných hromad zůstaly v jeho počítači zápisy ze schůzí, když tyto valné hromady se nikdy neuskutečnily. V této souvislosti musí nalézací soud znovu odkázat na listinné důkazy shora rozebrané, kdy citoval ty konkrétní listinné důkazy, které považoval za rozhodující pro prokázání trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných, a to z důvodů, které jsou shora rozebrány. Souhrnně pak lze také konstatovat, že obžalovaný J.T. dokonce sám opakovaně potvrdil, že v případech občanských sdružení (bod II./2-11) zpracovával tzv. administrativní podklady na žádost budoucích předsedů. To ostatně tito obžalovaní také potvrdili a z dokumentů nezbytných pro založení každého občanského sdružení i z výpovědi spoluobžalovaných J. T. bylo prokazatelně zjištěno, že to byl právě on, kdo tyto doklady vytvořil a tedy kdo sem zapsal fyzické osoby, které neměly vědomí o svém vstupu do konkrétního občanského sdružení. Stejně tak to byl obžalovaný J.T., který vytvořil dokument o ustavujících valných hromadách, které se vůbec nekonaly. Zcela jednoznačně pak vytvořil dokumenty fiktivní, o nichž věděl, že je konkrétní obžalovaní použijí společně s návrhem na registraci, který jim rovněž vytvořil k tomu, aby je zaslali ministerstvu vnitra a občanské sdružení založili. Obhajoba obžalovaného je tedy vyvrácena jak listinnými důkazy, tak i tvrzením ostatních obžalovaných a ostatně i vlastní výpovědí J. T., který doznal, že jako zakladatele uvedl tzv. fiktivní osoby. Další argument obhajoby obžalovaného spočíval v tom, že internetové stránky Ministerstva vnitra ČR neobsahovaly požadované informace o tom, jak má postupovat při založení občanského sdružení. Rovněž tato obhajoba je zcela irelevantní, neboť i při absenci informací, které snad sám obžalovaný potřeboval, nepochybně internetové stránky ministerstva vnitra neobsahovaly informace či pokyny o tom, že při založení občanského sdružení lze, jako jednoho ze zakladatelů, uvést tzv. fiktivní osoby, resp. že s návrhem na registraci lze předložit zápis z valné hromady, která se vůbec nekonala a je tedy rovněž fiktivní. Teoreticky pokud by měl obžalovaný J.T. při založení kteréhokoliv z občanských sdružení jiný, než podvodný úmysl, mohl tyto podklady pro konkrétní budoucí předsedy občanského sdružení předložit jako doklady v obecné rovině, bez uvedení konkrétních údajů o osobách, které se měly na založení sdružení podílet, o datu konání ustavující schůze valné hromady apod. Z důkazů provedených u hlavního líčení je však zcela zjevné, že tyto fiktivní osoby, uváděné jako zakladatelé jednotlivých občanských sdružení, měly vazby právě na obžalovaného J. T., příp. na jeho manželku, a to ať už z místa bydliště, ze soukromého života, event. z firem, ve kterých obžalovaný působil. Tyto nepravdivé informace však J.T. do zakladatelských dokumentů uvedl a také každý z dalších obžalovaných, který předmětné dokumenty od něj převzal, jako člověk gramotný a přiměřeně sociálně orientovaný, nepochybně pouhým přečtením zjistil, že dokumenty obsahují nepravdivé údaje, a přesto je bez jakékoliv opravy každý z obžalovaných odeslal na ministerstvo. To také, jak vyplývá ze shora

rozebraných výpovědí každého z obžalovaných, přispělo k usvědčení obžalovaného J. T.. Obdobného charakteru byly i úkony, které obžalovaný J.T. učinil ke sloučení jednotlivých občanských sdružení. Pokud se u hlavního líčení hájil tím, že občanská sdružení slučoval na žádost jejich předsedů, kteří neměli z nejrůznějších důvodů čas, aby se sdružení věnovali, pak rovněž jeho obhajobu považoval soud za obhajobu účelovou a irelevantní, vyvrácenou ve světle důkazů provedených u hlavního líčení. Obžalovaný J.T. prokazatelně činil úkony směřující ke sloučení občanských sdružení s odlišným předmětem činnosti, byť existovala nepochybně celá řada dalších možností, jak činnost jiných občanských sdružení ukončit. Obžalovaný však takové úkony činil zjevně proto, aby se společně s obžalovaným J.S. dostali k finančním prostředkům v rámci sdružení XXXXX, a to ještě před formálním sloučením tohoto sdružení s jinými konkrétními subjekty, jejichž finanční prostředky, podle tvrzení obžalovaných, podle svého doznání a ostatně i podle výpovědi obžalovaného J.S., sám J.T. fyzicky převzal a předal údajně obžalovanému J.S.. Nalézací soud i v tomto směru musí opakovat, že pokud by obžalovaný J.T. měl jiný, než podvodný úmysl, zcela jistě by mohl doporučit ostatním obžalovaným, aby o takovémto kroku, tj. sloučení svého sdružení a poskytnutí finančních prostředků jinému subjektu, informovali poskytovatele dotací, event. aby navrhli vrácení peněz poskytovateli dotací. Takové úkony mohl učinit sám obžalovaný, který rovněž prokazatelně rozhodující administrativní úkony jménem těchto sdružení zajišťoval a činil. Žádným důkazem provedeným u hlavního líčení pak nebylo rovněž prokázáno, že by sdružení XXXXX realizovalo projekty, tj. programy některého ze sloučených občanských sdružení a dokonce je financovalo z peněz, které mělo od těchto sdružení, byť fiktivních subjektů, získat. Důvodně se tak lze domnívat, že tyto finanční prostředky byly použity na zahraniční cesty obžalovaných J. T. a J.S., učiněných pod záminkou veřejné prospěšné činnosti dokumentovat památky zapsané na seznamu XXXXX. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že byl vázán zásadou obžalovací, a proto se nemohl zabývat event.. trestní odpovědností osob spojených s firmami XXXXX XXXXX a XXXXX, které případně mohly na trestné činnosti obžalovaný participovat.

Ke čtyřem tematickým okruhům argumentace obhájkyně obžalovaného J. T. pak lze uvést, že důkazy, prokazující trestněprávně významné jednání obžalovaného J. T., a to zcela zřetelně bez jakýchkoliv pochybností, jsou rozebrány v úvodní pasáži skutkových zjištění, a to u každého z bodů výroku rozsudku samostatně. Stanovisko k majetkové situaci obžalovaného J. T., resp. jeho manželky R. T., v souvislosti s finančními prostředky pocházejícími z této trestné činnosti, zaujal nalézací soud výše, stejně jako stanovisko k tomu, jaký měl obžalovaný J.T. podíl na založení a následném sloučení jednotlivých občanských sdružení. Ostatně i sama obhájkyně konstatuje, že slučovací proces se sdružením XXXXX byl ukončen v lednu 2015. Důkazy provedené u hlavního líčení jednoznačně prokazují, že J.T. finanční prostředky, získané od jednotlivých občanských sdružení, které dostal do své dispozice, předal předsedovi sdružení XXXXX, tj. obžalovanému J.S. podstatně dříve. To jsou argumenty, které rozhodně tvrzení obžaloby nevyvrací, ba naopak posilují její argumenty ve smyslu závěrů o vině obžalovaného J. T.. Obžalovaný J.T. sám ani prostřednictvím jiných občanských sdružení prokazatelně nezaslal společností XXXXX XXXXX a XXXXX řádné doklady o čerpání a užití poskytnutých účelových dotací. Ostatně ani jedna z těchto společností potřebné materiály nalézacímu soudu nebyla schopna doložit a zejména prokazatelně obě společnosti samy žádaly, a to dokonce opakovaně, zástupce jednotlivých občanských sdružení o zaslání adekvátních dokladů, zejména faktur, pokladních dokladů, výpisů z účtu apod., avšak zcela bezvysledně. K domovní prohlídce provedené v Brně na ulici Vídeňská 112 (č.l. 917), kterou obhájkyně

obžalovaného argumentuje, pak lze jen podotknout, že samotný protokol sám o sobě není důkazem, který by měl rozhodně skutečnosti prokazovat. Stěžejní důkazy, které byly při domovní prohlídce zajištěny a které prokazovaly trestněprávně významné skutečnosti, jsou rozebrány u jednotlivých dílčích bodů obžaloby, jak je uvedeno shora. Argument obhájkyne o tom, že finanční prostředky z jednotlivých občanských sdružení byly použity v rámci občanského sdružení XXXXX na veřejně prospěšnou činnost, je objektivně neprokazatelný a svědčí spíše v neprospěch obžalovaného. Jak vyplývá z dohod, resp. ze smluv s oběma poskytovateli, jednalo se o účelově určené finanční prostředky, které měly být použity na činnost konkrétního občanského sdružení, která je v dohodách, resp. ve smlouvách přesně specifikována a obžalovaní dokonce ve svých přípisech oběma společnostem potvrdili, že se tak stalo, byť to nebyli schopni objektivně doložit. Za zcela nelogické a rozporné považoval nalézací soud argumenty o tom, že J.T. finanční prostředky v rámci slučovacího procesu od předsedů jednotlivých sdružení převzal, ačkoliv tito předsedové, téměř bez výjimky, společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX tvrdili, že peníze použili v souladu s účelem, na který jim byly poskytnuty. Za takového předpokladu je tedy nemohl obžalovaný J.T. převzít a pokud je převzal, pak to bylo v rozporu s účelem, ke kterému byly peníze poskytnuty, k čemuž soud zaujal stanovisko shora. Ve prospěch obžalovaného J. T. nelze hodnotit ani ten argument, že J.S. souhlasil se sloučením sdružení XXXXX s kterýmkoliv dalším občanským sdružením, jak bylo prokazováno v rámci tohoto trestního řízení. Předně je třeba konstatovat, že také sdružení XXXXX vzniklo jako fiktivní subjekt a dále, že takový souhlas nemohl učinit sám obžalovaný J.S. a navíc finanční prostředky mohly být teoreticky použity až po faktickém sloučení občanských sdružení, a to v souladu s předmětem, ke kterému byly poskytnuty. Nalézací soud opakovaně poukazuje na skutečnost, že obžalovanému J.T. ve vztahu ke sdružení XXXXX, ale ostatně i ve vztahu ke sloučení ostatních občanských sdružení, nic nebránilo v tom, aby využití finančních prostředků v rámci jiného subjektu, konzultoval s jeho poskytovatelem, event. aby jej o tom alespoň informoval. On sám, stejně jako ostatní obžalovaní, však opakovaně tvrdili oběma společnostem, že peníze byly použity v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. V souhrnu lze konstatovat, že až na detailní výjimku, tj. participaci obžalovaného J. T. při založení sdružení XXXXX, jako fiktivního subjektu, byla jeho obhajoba, včetně té, která zazněla ze strany jeho obhájkyne, v plném rozsahu vyvrácena důkazy provedenými u hlavního líčení a shora rozebranými.

Obžalovaný J.S. sám potvrdil, že sdružení XXXXX založil bez vědomí obžalovaného J. T., což je argument, jak je shora opakovaně uvedeno, svědčil ve prospěch obžalovaného J. T.. Vedle toho však J.S. sám i prostřednictvím svého obhájce uplatňoval obhajobu spočívající v tom, že se sám nepodílel na přípravě zakladatelských dokumentů sdružení XXXXX a tedy nikoho neuvedl v omyl. Tato jeho obhajoba byla vyvrácena, podle názoru nalézacího soudu, důkazy provedenými u hlavního líčení, jimiž bylo zjevně prokázáno, že obžalovaný J.S. neznal ostatní zakladatele sdružení XXXXX a jednoznačně tedy věděl, že v zakladatelských dokumentech jsou uvedeny nepravdivé údaje a on sám při podání návrhu na registraci sdružení deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tedy že uvádí jiné osoby v omyl, když takový návrh s uvedenými informacemi podává. Vedle toho J.S. jménem fiktivního sdružení získal finanční prostředky a také, jak ostatně sám potvrdil, získával finanční prostředky od J. T., které pocházely z jiných občanských sdružení. Dokonce sám v rámci své závěrečné řeči uvedl argumenty, které svědčí v jeho neprospěch totiž to, že finanční prostředky od jiných občanských sdružení umožnily občanskému sdružení XXXXX pojmout velkoryseji

realizaci na výstavě EXPO 2010 v Šanghaji, tedy umožnily jim také realizaci XXXXXvých památek v Pákistánu, Kambodži, Iránu a Číně. V této souvislosti musí nalézací soud znovu odkázat na listinné důkazy, zejména dohody, které jednotlivá občanská sdružení uzavřela s poskytovateli dotací. Z nich jednoznačně vyplývá, k jakému konkrétnímu účelu byly vždy tyto finanční prostředky poskytnuty. Je tedy zcela zjevné, že finanční prostředky poskytnuté od jiných občanských sdružení nebyly určeny na realizaci činnosti občanského sdružení XXXXX. J.S. takto vlastně sám potvrzuje, že peníze byly použity v rozporu s účelem, k němuž byly poskytnuty. Za nelogické pak považuje soud argumenty J.S. týkající se nečinnosti orgánů činných v přípravném řízení, které nevyžádaly od společnosti XXXXX XXXXX doklady prokazující činnost sdružení XXXXX. Pokud by totiž samo sdružení XXXXX, v souladu s uzavřenými dohodami, takové informace o užití finančních prostředků včas a řádně doložilo, jak se k tomu J.S., jednající jménem tohoto, byť fiktivního sdružení, zavázal, pak by logicky společnost XXXXX XXXXX opakovaně nežádala o zaslání potřebných dokladů. Ve své závěrečné řeči pak ve zbytku J.S. opakoval argumenty, které uplatnil již v rámci své výpovědi u hlavního líčení a které se rovněž v podstatném rozsahu shodují s argumenty, které uplatnil také obžalovaný J.T.. Na důvody vyvrácení takové argumentace lze odkázat shora. Stran internetových stránek sdružení lze jen konstatovat, že se jednalo spíše o nepřímý důkaz. Skutečnost, že výtisky údajných brožur nebyly poskytnuty knihovnám, jak tvrdí obžalovaný, byly v průběhu hlavního líčení prokázány důkazy, které zajistil státní zástupce. Pokud obhájce obžalovaného J.S. argumentoval tím, že nebylo prokázáno, že by se J.S. jakýmkoliv způsobem obohatil, pak musí nalézací soud odkázat na listinné důkazy a zejména samotné tvrzení obžalovaného J.S., jakož i spoluobžalovaného J. T.. Jednoznačně bylo zjištěno, že oba díky finančním prostředkům, které získalo toto fiktivní sdružení, podnikali rozsáhlé zahraniční cesty pod záminkou dokumentace památek zapsaných na seznam XXXXX. Toto sdružení, jak nalézací soud uvedl opakovaně, však bylo sdružením založeným v rozporu s právními předpisy a bylo tedy subjektem fiktivním. V tom spočívá podstata trestného jednání obžalovaného J.S., kdy vědomě uvedl do zakladatelských dokumentů falešné osoby a další smyšlené údaje a jménem tohoto fiktivní sdružení jednal tak, že žádal o dotace a tedy zcela jednoznačně uváděl další fyzické, resp. právnické osoby v omyl. V konečném důsledku pak nebyl schopen prokázat objektivními listinnými důkazy jednotlivým poskytovatelům dotací, že finanční prostředky použil v souladu s poskytnutým účelem. K argumentům obhajoby obžalovaného musí nalézací soud znovu uvést, že pro ustanovení subjektu tzv. poškozeného není rozhodující, zda se konkrétní fyzická či právnická osoba sama cítí být poškozena, nebo zda dokonce sama v rámci trestního řízení uplatňuje nárok na náhradu škody a domáhá se odškodnění vzniklé újmy. Rozhodující jsou důkazy, které umožňují učinit závěr, že takovému subjektu škoda vznikla, což nalézací soud rozvedl shora. K obhajobě obžalovaného J.S. pak musí nalézací soud rovněž konstatovat, že nejen že nebyla shledána důvodnou, ale zejména byla ve světle provedených důkazů v plném rozsahu vyvrácena.

Obžalovaná M. B. v rámci své obhajoby, kterou uplatnila osobně v závěrečné řeči i v průběhu výpovědi u hlavního líčení a také v závěrečné řeči svého obhájce dílem uvedla argumenty shodné jako předchozí obžalování. Jednalo se především o otázku existence poškozených v konkrétním případě tedy toho, že se společnost XXXXX XXXXX nepřipojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, k čemuž se nalézací soud vyjádřil shora. Sama obžalovaná dokonce připustila, že se dopustila tzv. menším administrativních chyb při založení občanského sdružení. Její pochybení však nelze považovat za bezvýznamné, neboť listinnými důkazy byla vyvrácena její obhajoba o tom, že šlo pouze o administrativní pochybení a přitom

měla být ze strany Ministerstva vnitra ČR, jak tvrdí její obhájce, vyzvána k odstranění pochybností. Zakladatelskými dokumenty, které jsou rozebrány shora, bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaná již při založení tohoto občanského sdružení deklarovala skutečnosti, které absolutně nebyly v souladu se skutečným stavem věci, tedy uváděla fiktivní osoby, jako zakladatele sdružení, tvrdila, že proběhla řádná valná hromada, že byl ustaven přípravný výbor, ačkoliv jednoznačně věděla, že tomu tak nebylo. Tyto její argumenty byly spolehlivě vyvráceny. Pokud obžalovaná sama nebo prostřednictvím svého obhájce doznala, že částku 5.298.000 Kč předala oproti příjmovému pokladnímu dokladu obžalovanému J.T., pak se zcela jednoznačně jednalo o úkon, ke kterému neměla žádné oprávnění. Finanční prostředky získala tím, že společnost XXXXX XXXXX, resp. její statutární zástupce opět uvedla v omyl, když vystupovala jménem sdružení, o němž věděla, že je fiktivní a uzavřela se společností XXXXX XXXXX dohodu, na základě které získala jako jediná disponentka s účtem sdružení do své dispozice částku 5.300.000 Kč, určenou ke konkrétnímu účelu. Ona sama, obžalovaný J.T. a ostatně i obžalovaný J.S. však potvrdili, že téměř celá tato částka 5.298.000 Kč byla poskytnuta sdružení XXXXX, které ji použilo na svoji činnost. Celý průběh skutkového děje je prokazován, jak rozhodujícími listinnými důkazy, tak výpověďmi svědků a ostatně i výpověďmi samotné obžalované M.B., resp. výpověďmi spoluobžalovaných J.S. a J. T., jak jsou rozvedeny shora. Ve svém komplexu takto provedené důkazy zcela jednoznačně vyvrací obhajobu, kterou uplatnila obžalovaná M. B. v průběhu hlavního líčení sama nebo prostřednictvím svého obhájce.

Obžalovaný P.T. v rámci své obsáhlé závěrečné řeči i obsáhlé výpovědi u hlavního líčení uplatňoval obdobné argumenty jako ostatní obžalovaní. Předně sám i prostřednictvím své obhájkyne konstatoval, že ani jedna společnost tzv. kasino nebyla poškozena. Tyto argumenty však byly vyvráceny ve světle důkazů, jak u obžalovaného P. T., tak i v případě ostatních obžalovaných, resp. občanských sdružení, které jako fiktivní subjekty založili a nalézací soud na svoje úvahy i závěry vyplývající z provedených důkazů opět ve stručnosti odkazuje. Stejně tak bylo prokázáno, že obžalovaný založil uvedené občanské sdružení, jako fiktivní subjekt, s vědomím, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Nalézací soud proto považoval za zcela irelevantní jeho obhajobu o tom, že slušnou žádostí, zaslanou loterijní společnosti, žádal o poskytnutí finanční částky a jeho postup byl legitimní. Ani v zakladatelských dokumentech, ani v této žádosti nesdělil, že uvádí nepravdivé skutečnosti. Finanční prostředky jednoznačně získal na podporu brněnského sportu, a pokud tvrdil, že měl v úmyslu tyto prostředky na podporu brněnského sportu použít, pak nalézací soud konstatuje, že rozhodující je nejen jeho myšlenka, ale zejména jednání, které následovalo a které bylo doprovázeno trestněprávně významným úmyslem. Rozhodně nebylo prokázáno, že by obžalovaný tyto prostředky použil na veřejně prospěšné účely, a to ve shodě se smlouvami, které s poskytovatelem těchto dotací uzavřel, jak argumentovala jeho obhájkyne. Zcela nedůvodně obžalovaný přeposlal finanční prostředky na účet společnosti XXXXX a stejně tak zcela nedůvodně v konečném důsledku byly peníze použity pro činnost sdružení XXXXX, což ostatně potvrdil sám obžalovaný, ale také obžalovaní J.S. a ostatně připustila i obhájkyne obžalovaného P. T.. V souhrnu lze konstatovat, že i obhajoba obžalovaného P. T., kterou uplatnil on sám, resp. uplatnil prostřednictvím své obhájkyne, byla plně vyvrácena důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení, a které jsou jednotlivě rozebrány shora.

Obžalovaná R.N. v rámci své závěrečné řeči i výpovědi, kterou učinila u hlavního líčení, na svoji obhajobu uvedla, že především měla vždy dobrý úmysl a dobrou vůli někomu pomáhat, neboť to patří k přirozeným způsobům jejího chování. Popřela v plném rozsahu, že by se jakkoliv obohatila trestným jednáním, které jí je kladeno za vinu s vysvětlením, že veškeré finanční prostředky, které měla k dispozici, si sama vydělala. Obhájce obžalované rovněž navrhl, aby její klienta byla obhajoby zproštěna, ostatně jako obhájci všech ostatních obžalovaných, s vysvětlením, že především během hlavního líčení nebyla zjištěna konkrétní škoda, kterou by jeho klientka měla způsobit. Za poškozené, ani podle jeho názoru, nelze považovat všechna občanská sdružení, která žádala o poskytnutí příspěvku společnost XXXXX XXXXX a ostatně ani společnost XXXXX XXXXX. Důvody, které však vedly nalézací soud k označení právě tohoto subjektu, tj. společnosti XXXXX XXXXX, stejně jako obdobného subjektu, tj. společnosti XXXXX, za subjekt poškozený, mají oporu ve skutkových zjištěních i v právních závěrech nalézacího soudu, které jsou rozvedeny shora. Pokud se obžalovaná prostřednictvím svého obhájce hájila tím, že neodhadla časovou náročnost svého cíle a nemohla se na realizaci sdružení, které založila, dále podílet, proto převedla finanční prostředky na sdružení XXXXX, je však obhajobou zcela účelovou, kterou zjevně uplatňovali všichni obžalovaní v rámci tohoto trestního řízení naprosto shodně. Nalézací soud i v případě obžalované R.T.. musí poukázat na listinné důkazy i výpovědi svědků, které prokazují, že obžalovaná již od samého počátku uváděla další fyzické a právnické osoby v omyl tím, že zcela vědomě deklarovala skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Založila fiktivní občanské sdružení a jeho jménem dále jednala a v konečném důsledku na účet, k němuž jako jediná měla dispoziční oprávnění, přijala finanční prostředky, s nimiž dále nakládala. V další části trestné činnosti pak obžalovaným poskytla pomoc proto, aby oni získali do své dispozice finanční prostředky z účtu, ke kterému měla obžalovaná dispoziční oprávnění. Nalézací soud se proto ani v nejmenším neztotožnil s argumenty obhajoby spočívající v tom, že v případě obžalované R.T.. nebyla naplněna ani subjektivní stránka zločinu podvodu, resp. pomoci k takovému zločinu, neboť důkazy provedené u hlavního líčení jednoznačně veškeré skutkové okolnosti prokazují, stejně jako prokazují i náležitosti subjektivní stránky, tj. jejího zavinění ve formě úmyslu. I v případě obžalované R.T.. lze poukázat na skutečnost, že prokazatelně zcela bezdůvodně poskytla finanční prostředky, které získala na účet sdružení XXXXX, byť subjektu fiktivního, a to občanskému sdružení XXXXX, přičemž k převodu těchto finančních prostředků došlo zcela bez právního důvodu a obžalovaná svůj podvodný úmysl dala fakticky na vědomí také tím, že poskytovateli finančních prostředků, tj. společnosti XXXXX XXXXX sama sdělila, že finanční prostředky byly použity v souladu s poskytnutým účelem, ačkoliv věděla, že tomu tak nebylo, že tedy uvádí nepravdivé skutečnosti. Ani ona ostatně, ostatně jako ostatní obžalovaní, neměla nejmenšího právního důvodu k tomu, aby jednak finanční prostředky jménem fiktivního subjektu přijala a zejména, aby s nimi nakládala v rozporu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Jak obžalovaná R.N., tak ostatně i další obžalovaní, neučinili žádné kroky k tomu, aby finanční prostředky poskytovateli vrátili, event. aby je skutečně použili k účelu, ke kterému byly poskytnuty. Obhajoba obžalované byla zcela vyvrácena ve světle důkazů provedených u hlavního líčení, a proto ji nalézací soud rovněž uznal vinnou v plném rozsahu obžaloby. Co se týče jednání, které bylo kvalifikováno jako pomoc, pak obžalovaná jednoznačně využila svého postavení, jako jedné z disponentek s předmětným bankovním účtem a finanční prostředky vybrala, bez toho že by blíže prověřovala, odkud peníze pochází, k jakému jsou určeny účelu a resp. k jakému účelu budou následně použity. Nalézací

soud proto neshledal návrh obhájce obžalované R.T. na vyslovení zprošťujícího výroku důvodným, neboť i její obhajobu považoval za zcela vyvrácenou.

Obžalovaná J.P. sama v rámci závěrečné řeči i výpovědi u hlavního líčení a také prostřednictvím závěrečné řeči své obhájkyne uváděla na svoji obhajobu prakticky stejně argumenty, jako většina ostatních obžalovaných. Byť tvrdila, v úmyslu se sama hájit, že i jí se založením občanského sdružení pomáhal její zeť, tj. obžalovaný J.T., současně ovšem uvedla argumenty, které právě tohoto obžalovaného usvědčují z trestněprávně významného jednání, jak je shora uvedeno. Obžalovanou J.P. nikterak nevyvíňuje z podvodného jednání skutečnost, že to byl J.T., který jí nejen poradil, ale také podklady pro založení sdružení nachystal. Obžalovaná, jako osoba zletilá a svéprávná, ostatně jako všichni ostatní obžalovaní, kteří za pomoci J. T. tato občanská sdružení zakládali, sama věděla, že v dokumentech, které jí předložil J.T., jsou uvedeny smyšlené a nepravdivé údaje, a přesto, jak bylo prokázáno listinnými důkazy i výpověďmi svědků, je zaslala s Návrhem na registraci sdružení. Obhajoba obžalované byla dále vyvrácena také svědeckými výpověďmi, listinnými důkazy a výpověďmi dalších obžalovaných, které skutkový děj prokazují. Jednoznačně bylo prokázáno, že obžalovaná J.P. vědomě jménem tohoto sdružení jednala, a to jak při založení účtu sdružení, tak i při žádosti o poskytnutí finančních prostředků, resp. při podpisu dohody se společností XXXXX XXXXX a jednala aktivně také při bezprostředním výběru finančních prostředků. Ve prospěch obžalované nelze akceptovat tvrzení obhájkyne o tom, že obžalovaná J.P. pokladnu sdružení bezzbytku předala obžalovanému J.T. a obžalovanému J.S. Předně J.P. zcela prokazatelně toto sdružení založila jako fiktivní subjekt a na jeho účet, který založila rovněž při uvedení nepravdivých skutečností, získala uvedenou finanční částku, která měla být použita ke konkrétnímu účelu. Ani v náznaku, resp. ani dílem tyto finanční prostředky J.P. nepoužila pro seniory, přesto tuto skutečnost zpětně poskytovateli, společnosti XXXXX XXXXX, deklarovala. Jednoznačně se dopustila podvodného jednání, což bylo prokázáno důkazy provedenými u hlavního líčení. I za předpokladu, že by snad toto občanské sdružení, ostatně jako další občanská sdružení, nebylo založeno jako fiktivní subjekt, mělo finanční prostředky použít v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Důkazy provedenými u hlavního líčení však bylo prokázáno, že rovněž obžalovaná J.P., a zde musí nalézací soud zdůraznit, že prakticky shodně jako ostatní obžalovaní, v nepřiměřeně krátkém časovém horizontu, zpravidla buď již den následující nebo v řádu několika dalších dní, milionové částky z účtu vybrala, a to objektivně bez racionálního důvodu. Ani v nejmenším nebylo prokázáno, že by reálně mohla očekávat takové platby, které by navíc nemohla provést převodem z účtu na účet. Jednání obžalované J.P., ostatně jako jednání dalších obžalovaných, jednoznačně svědčí o jejich podvodném úmyslu při získání finančních prostředků, který byl veden s cílem použít tyto finanční prostředky, z iniciativy obžalovaného J. T., resp. J.S. především pro sdružení XXXXX. Sama obžalovaná ostatně také potvrzuje, že celou pokladnu sdružení předala prostřednictvím J. T. J.S. do sdružení XXXXX, které navíc bylo subjektem rovněž fiktivním. Co se týče argumentace obhajoby o tom, že šlo o předání pokladny, nikoliv o bezhotovostní platbu, pak takovou argumentaci považuje nalézací soud rovněž za zcela bezvýznamnou, neboť předně finanční prostředky byly získány tím, že jiná osoba byla uvedena v omyl a navíc s nimi bylo nakládáno zcela v rozporu s účelem ke kterému byly poskytnuty a zejména bez vědomí dalších členů výboru občanského sdružení. Rovněž tyto argumenty lze zcela jednoznačně vztáhnout i vůči ostatním obžalovaným i vůči finančním prostředkům, které byly takto vyváděny z účtu jiných občanských sdružení a předány do dispozice především sdružení XXXXX, resp.

obžalovaných J. T. a J.S.. Argumenty uváděné obžalovanou J.P., resp. její obhájkyň, nalézací soud rovněž neakceptoval, neboť postrádají důkazního podkladu.

Obžalovaný J. V. v rámci své obhajoby uplatněné při výpovědi u hlavního líčení, v rámci závěrečného návrhu i návrhu svého obhájce, poukázal na skutečnost, že obžaloba nemá dostatek důkazů, které by prokázaly jeho vinu. Především nebylo prokázáno, jakým způsobem byly finanční prostředky použity s tím, že byly použity v rámci jednoho sdružení, do něhož se jiná sdružení sloučila. J. V. sám pak poukázal na listinné důkazy, zejména smlouvu se společností XXXXX, která, podle jeho názoru, prokazuje, že společnost měla občanskému sdružení vytipovat vhodné lokality pro výstavbu cyklostezek, vypracovat projektovou dokumentaci (č.l. 3985-3987). Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že dokonce požádal poskytovatele dotace, jménem občanského sdružení, o prodloužení lhůty k čerpání poskytnutých finančních prostředků a dokonce nabízel loterijní společnosti XXXXX vrácení těchto peněz s tím, že se mu nepodařilo realizovat záměr, ke kterému byly peníze poskytnuty. Dopis napsal 20.8.2012 (č.l. 3991). Poté, co jeho občanské sdružení finanční prostředky získalo, uzavřel smlouvu se společností XXXXX a následně předal sdružení A.K. a s peněžními prostředky již nijak nedisponoval a nemohl tedy ovlivnit další jednání těchto osob. J. V. se hájil tím, že sebe ani jiného nikterak neobohatit a trestného jednání, které je mu kladeno za vinu, se nedopustil. Také obhajoba obžalovaného J.V. byla vyvrácena ve světle především listinných důkazů, ale i svědeckých výpovědí, tedy důkazů provedených u hlavního líčení.

Obžalovaná J.V. se k věci vyjádřila pouze v rámci svého výslechu u hlavního líčení a uplatnila argumenty, které jsou shora rozvedeny. Svého práva závěrečné řeči u hlavního líčení dne 10.2.2016 nevyužila a obhajobu prezentovala prostřednictvím své obhájkyň. Základním argumentem obhajoby bylo neprokázání subjektivní stránky žalovaného trestného činu, tedy neprokázání toho, že obžalovaná jednala v úmyslu někoho uvést v omyl a sama se obohatit. Finanční prostředky odeslala na účet, který jí určil R.W. s tím, že budou použity právě na projekt realizace výstavby dětských hřišť a zakoupení komponentů. Sama byla přesvědčená, že se jedná o účet jeho firmy, nebo jeho účet osobní. Dále obhajoba argumentovala tím, že obžalovaná sama dokonce občanské sdružení nezakládala, ale stala se jeho předsedkyní až po K.H., která nemohla v činnosti sdružení sama pokračovat. O pomoc požádala J. T.. Takto uplatněnou obhajobu obžalované J.V. považoval nalézací soud rovněž za vyvrácenou ve světle důkazů provedených u hlavního líčení, a to včetně argumentů o tom, že obdržené finanční prostředky použila obžalovaná na veřejně prospěšné účely. Listinnými důkazy i svědeckými výpověďmi a ostatně i výpovědí obžalované bylo prokázáno, že sice sama občanské sdružení nezaložila, na jeho vzniku se zásadním způsobem podílela K.H., avšak obžalovaná sama s odstupem cca dvou týdnů od založení do tohoto sdružení vstoupila, stala se jeho předsedkyní a věděla tedy, že zakladatelské dokumenty, které nepochybně získala do své dispozice, obsahují nepravdivé údaje a že sdružení vzniklo fiktivním způsobem. Sama další zakladatele a členy sdružení, osobně neznala, nikdy se s nimi nesešla. Jménem tohoto fiktivního subjektu zcela vědomě jednala tak, že uzavřela smlouvu o účtu, požádala o poskytnutí dotace, uzavřela smlouvu o poskytnutí této dotace a následně s finančními prostředky také nakládala. Obhajobu obžalované o tom, že finanční prostředky použila na veřejně prospěšné účely, považuje soud rovněž za zcela vyvrácenou, neboť prokazatelně obžalovaná tyto peníze v celkové výši 6.698.000 Kč (3.698.000 Kč + 3.000.000 Kč) převedla na účet společnosti XXXXX, a to zjevně bez právního důvodu. Závěrečné argumenty obhajoby uplatňované shodně i ostatními

obžalovanými, resp. jejich obhájci, spočívající v tom, že společnost XXXXX XXXXX se ne cítí být poškozená, považuje nalézací soud z hlediska naplnění formálních znaků žalovaného trestného činu za zcela bezpředmětné a vyvrácené platnou právní úpravou i důkazy provedenými u hlavního líčení.

Rovněž obžalovaná K. N. sama i prostřednictvím své obhájkyne popřela, že by se dopustila trestného jednání, které jí je kladeno v obžalobě za vinu, resp. že by takové skutečnosti byly provedenými důkazy vůbec prokázány. Obžalovaná sama shodně, jako ostatní obžalovaní, se hájila tím, že nebylo vůbec prokázáno, jakým způsobem a kdy se ona sama obohatila, když uvedla, že žádné peníze z občanského sdružení si neponechala. Na svoji obhajobu uvedla, že nadále nedostává odpověď na to, koho podvedla a jakým způsobem. Obhájkyne obžalované pak argumentovala tím, že jednání obžalované lze hodnotit nanejvýš jako naivní, laxní, příp. nedůsledné, nikoliv však v rozporu s trestním zákonem. Nalézací soud však považuje za zcela vyvrácené tvrzení obhajoby o tom, že nebylo prokázáno trestněprávně významné jednání obžalované K. T. spočívající v tom, že uvedla někoho v omyl. Naopak zásadními listinnými důkazy, které jsou rozebrány shora v příslušné části rozboru skutkových zjištění a ostatně i svědeckými výpověďmi, resp. výpověďmi samotné obžalované, jakož i spoluobžalovaného J. T., bylo prokázáno to, že K. N. při založení občanského sdružení XXXXX zcela vědomě použila dokumenty, na nichž byly uvedeny nepravdivé skutečnosti a nechala toto občanské sdružení zaregistrovat jako fiktivní subjekt. Takto jednala za součinnosti se svým bratrem, tj. obžalovaným J.T., který jí zakladatelské dokumenty připravil, ona sama je podepsala a odeslala odpovědným pracovníkům Ministerstva vnitra ČR. Kromě toho také dalším jednáním jménem tohoto fiktivního subjektu při založení jeho účtu, při žádosti o poskytnutí dotací, při sepisu smlouvy se společností XXXXX XXXXX, uváděla tyto subjekty v omyl tím, že jednala jménem fiktivního občanského sdružení. V konečném důsledku, když finanční prostředky na účet sdružení získala, je zcela nelogicky v obrovském objemu vybrala. Nalézací soud považoval za zcela vyvrácenou také obhajobu obžalované K. T., která byla tlumočena prostřednictvím její obhájkyne a která spočívala v tom, že žádnému subjektu žádná škoda nevznikla, když obžalovaná uhradila z poskytnutého příspěvku částku 1.068.000 Kč za rehabilitační lůžka, 840.000 Kč za rehabilitační podložky a 420.000 Kč za tisk návodu na cvičení. Předmětné faktury i pokladní doklady považoval nalézací soud z důvodů shora rozvedených za doklady fiktivní a uzavřel, že předmětné obchody prokázány nebyly a doklady byly vytvořeny zcela účelově jen proto, aby obžalovaná mohla formálně dokladovat výdej finančních prostředků ze strany tohoto fiktivního subjektu, tj. sdružení XXXXX. Kromě toho si nalézací soud dovoluje odkázat také na obsah faktur (č.l. 1086 a 4193, 4194 a 1088), na nichž je uvedeno, že částky byly fakturovány za 1 ks rehabilitačního lůžka a 1 výtisk návodu na cvičení. Samotná skutečnost, že obžalovaná předala částku cca 1,5 mil. Kč svému bratrovi obžalovanému J.T., ji rovněž nikterak nevyvíňuje z podvodného jednání, kterým finanční prostředky získala. Předně je třeba konstatovat, že J.T. předala finanční prostředky do dispozice zcela bez právního důvodu a stejně tak, pokud je J.T. předal J.S.do sdružení XXXXX, jednalo se o zcela neoprávněnou dispozici s touto částkou 1.471.000 Kč, neboť finanční prostředky byly určeny, jak vyplývá z Dohody mezi sdružením XXXXX a firmou XXXXX XXXXX, ke zcela jinému účelu, než k činnosti sdružení XXXXX, resp. zahraničním cestám realizovaným občanským sdružením XXXXX. Nalézací soud rovněž neakceptoval obhajobu stran role svědka V. S., resp. nevyslechnutého svědka M.G. Sama obžalovaná nikterak neprokázala a nedoložila, že by V. S. o dodávky nebo vrácení peněz upomínala a také nedoložila, že by

objektivně a důsledně prověřovala, zda M. G. vůbec může takové zboží do sdružení XXXXX dodat. Zcela objektivně pak obžalovaná dokonce uvedla, že neměla ani podmínky pro skladování zboží v takovéto několikamilionové hodnotě a objektivně tedy použila finanční prostředky, které nebyly jejími soukromými, ale patřili subjektu, byť fiktivnímu, označenému jako sdružení XXXXX a ona s nimi mohla nakládat pouze za souhlasu dalších členů sdružení, resp. minimálně členů výboru. Rozhodně se nejednalo o finanční prostředky, které by byly zcela v dispozici K. T., neboť ani společnost XXXXX XXXXX tyto peníze bez jakéhokoliv účelu neposkytla na její soukromý účet. V neprospěch obžalované pak svědčí i skutečnost, že ona sama dokonce ani nepodala na V. S., event. M. G. trestní oznámení s tím, že se snad cítí být podvedena, event. že finanční prostředky sdružení, které ona sama, podle svého tvrzení měla zastupovat, jakkoliv zpronevěřili. Takto uplatněnou obhajobu obžalované K. T. považoval nalézací soud za účelovou a argumenty za vyvrácené důkazy provedenými u hlavního líčení, jež jsou shora rozebrány.

Rovněž obhajobu obžalovaného P. B., uplatněnou především jeho obhájkyň v závěrečné řeči, neshledal soud důvodnou. Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozsudku opakovaně uvedl, že za poškozené subjekty považuje společnosti XXXXX XXXXX, event. XXXXX, jimž škoda prokazatelně vznikla, což nebylo nijak ovlivněno tím, zda se tyto subjekty připojily s nárokem na náhradu škody. Jednáním obžalovaných, tedy i P. B., byli zástupci těchto společností uvedeni v omyl, když P. B. vůči společnosti XXXXX XXXXX a ostatní obžalovaní, jak vůči této společnosti, tak vůči společnosti XXXXX, deklarovali skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tedy jednali jménem fiktivně založených subjektů a navíc předstírali, že finanční prostředky použijí na veřejně prospěšné účely v souladu s uzavřenými dohodami. Rovněž P. B., shodně jako ostatní obžalovaní, využil fiktivně založeného občanského sdružení pouze k získání takto vysokých finančních prostředků od společnosti XXXXX XXXXX a ačkoliv věděl, že nebyly v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty, dokonce také on zaslal společnosti potvrzení, že peníze byly poskytnuty v souladu s účelem, ke kterému byly poskytnuty. Také v případě obžalovaného P. B. bylo od samého počátku úkonů, které on činil, zcela zjevně prokázáno, že nejen jednorázovým úkonem, např. v podobě nepozornosti či nedbalosti, ale opakovanými, cílenými a promyšlenými úkony uváděl několik subjektů postupně v omyl, přičemž trestněprávně významné jednání obžalovaného spočívalo v uvedení v omyl zástupců společnosti XXXXX XXXXX. Nalézací soud považuje argumentaci obhajoby rovněž za zcela vyvrácenou ve světle důkazů provedených u hlavního líčení, které jsou shora rozebrány a které také prokazují, že obžalovaný neměl ani v minimálním rozsahu vytvořeny podmínky pro realizaci záměru, který měl být předmětem činnosti tohoto občanského sdružení a také on zcela zjevně sdružení založil účelově v úmyslu získat finanční prostředky od loterijní společnosti. Nalézací soud neshledal argumentaci obhajoby na vyslovení zprošťujícího rozsudku P. B. důvodnou a vyslovil výrok o vině shodně jako v případě ostatních obžalovaných.

B./ Právní kvalifikace

Na základě shora provedeného dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že obžaloba byla na všechny pachatele podána zcela oprávněně. Přestože ve výroku rozsudku došlo k částečné změně popisu skutkového děje, neměla tato skutečnost žádný zásadní vliv na trestní odpovědnost obžalovaných, a to pochopitelně s výjimkou obžalovaného J. T. v případě skutku

popsaného pod bodem I. obžaloby (I./1 výroku rozsudku). V této části důkazy provedené u hlavního líčení vedly nalézací soud k vyhlášení zprošťujícího výroku, jak je shora uvedeno. V ostatních případech uznal soud obžalované vinnými fakticky v plném rozsahu obžaloby, když se ztotožnil i s navrhovanou právní kvalifikací, tj. s aplikací ustanovení § 209 trestního zákoníku, jako zločinu podvodu. Nalézací soud už při rozboru skutkových zjištění učinil v závěru každého bodu výroku rozsudku tzv. dílčí závěr, z něhož je zjevné, v čem byly spatřovány znaky objektivní stránky, tj. jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi.

Na úvodu rozboru právní kvalifikace musí soud upozornit také na skutečnost, že obžalovaní J.T. (body 2), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 11), J.S. (body 4b,c), 8a), 9a,b) a R.N. (bod 1a) se dopustili trestného jednání nikoliv jako samostatní pachatelé, resp. spolupachatelé, ale v těchto částech jejich jednání naplnilo v těchto bodech obžaloby znaky účastenství v užším smyslu, tj. organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku v případě obžalovaného J. T., resp. pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku v případě obžalovaných J.S. a R.T... Každý z nich se však další části svého trestného jednání dopustil jako pachatel, byť např. obžalovaní J.T. i J.S. jednali více útoky a spáchali více trestných činů. Nalézací soud musí také upozornit na to, že, ačkoliv zdánlivě byly splněny podmínky pokračování (§ 116 tr. zákoníku), bylo pokračování v trestném činu vyloučeno právě v případě jednotlivých forem trestné součinnosti. Podle citovaného zákonného ustanovení totiž, pokud jsou některé útoky spáchány ve formě pachatelství, popř. spolupachatelství a jiné ve formě účastenství, nelze počítat škody způsobené těmito různými formami trestné činnosti. Pachatelství je třeba důsledně odlišit od účastenství, neboť nejde o jedno a totéž jednání uvedené ve skutkové podstatě trestného činu, a proto útok naplňující znaky účastenství na trestném činu nemůže být dílčím útokem pokračujícího trestného činu (R 51/1979). Toto byly elementární právní předpoklady pro závěr nalézacího soudu při užití příslušné právní kvalifikace. Soud tedy odlišil u každého z těchto tří obžalovaných skutky spáchané jejich pachatelstvím od skutků, na nichž participovali v podobě účastenství. Teprve poté se nalézací soud zabýval naplněním podmínek pokračování, a to u všech obžalovaných, kteří se dopustili trestného jednání jako pachatelé. V této souvislosti je pak třeba upozornit i na platnou právní úpravu, podle níž účastenství podle § 24 odst. 1 trestního zákoníku na trestných činech různých pachatelů, nelze posoudit jako jeden pokračující trestný čin, byť by jinak byly splněny podmínky pokračování vymezené v ustanovení § 116 trestního zákoníku, a to s odkazem na zásadu akcesority účastenství (R 61/1994, TR NS 53/2009). Z tohoto důvodu bylo jednání obžalovaného J. T. fakticky kvalifikováno jako osminásobný trestný čin podvodu, neboť byl organizátorem v případě skutků, u nichž byli hlavními pachateli obžalovaní M. B. (ad 2), P.T. (ad 4), R.N. (ad 5), J.P. (ad 6), J. V. (ad 8), J.V. (ad 9), K. N. (ad 10) a P. B. (ad 11). U obžalovaného J.S. pak šlo o trojnásobný trestný čin podvodu spáchaný ve formě účastenství – pomoci k trestnému činu spáchanému hlavním pachatelem P.T. (ad 4b,c), J.V. (ad 8a) a J.V. (ad 9a,b). R.N. se pak dopustila trestného činu podvodu spáchaného ve formě účastenství – pomoci ve vztahu ke skutku spáchanému pachatelem – obžalovaným J. S. (ad 1a).

V souvislosti s trestní odpovědností těchto tří obžalovaných, tj. J. T., R.T. a J.S. je pak třeba dále upozornit i na ustanovení § 24 odst. 2 trestního zákoníku, podle něhož se na trestní odpovědnost a trestnost účastníka užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže zákon nestanoví něco jiného.

Uvedené právní premisy považoval nalézací soud za východisko pro odlišení rozsáhlého trestného jednání obžalovaných, a to buď jako pachatelství nebo jako účastenství, resp. za východisko pro rozhodnutí o tom, že se jedná, zejména u obžalovaných J. T. a J.S., o účastenství

k samostatným trestným činům, a to v závislosti na jejich hlavním pachatelích. V rámci těchto jednotlivých trestných činů, jakož i v rámci trestných činů spáchaných ve formě pachatelství i u ostatních obžalovaných, respektoval nalézací soud rovněž platnou právní úpravu týkající se **pokračování**, neboť, s výjimkou obžalovaného P. B., K. T., J.P. a R.T., se obžalování dopustili trestného jednání více útoky. Podle § 116 trestního zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Tyto hmotněprávní podmínky pokračování pak byly bezesbýtku naplněny u skutků, které spáchali obžalovaní J.S. (ad 1), M. B. (ad 2), J.T. (ad 3), P.T. (ad 4), J.T. (ad 7), J. V. (ad 8), J.V. (ad 9). Procesně-právní podmínky pokračování vymezené v ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu byly rovněž naplněny bez jakýchkoliv pochybností. Podle citovaného zákonného ustanovení pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Stručně lze konstatovat, že obvinění bylo sděleno každému z obžalovaných až poté, co trestnou činnost předal zcela páchat.

V souvislosti s rozбором trestného jednání musí nalézací soud upozornit také na skutečnost, že v případě každého ze skutků, který našel odraz ve výroku rozsudku, probíhal skutkový děj až nápadně podobně, fakticky podle jakéhosi předem daného schématu. Výjimku snad tvoří pouze bod I./1, tj. založení občanského sdružení XXXXX, na němž neparticipoval jakkoliv obžalovaný J.T. a bod II./9, tj. založení občanského sdružení XXXXX, u nějž nebyla bezprostředně v samém začátku přítomna obžalovaná J.V..

Obžalovaný J.T., jako pachatel, **jednal** v případě skutků **3) a 7)**, a to tak, že uváděl další osoby v omyl tím, že deklaroval skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Založil vždy, na podkladě fiktivních dokumentů, občanské sdružení a vůči pracovníkům loterijních společností předstíral, že se jedná o subjekt reálný, ačkoliv věděl, že jde o subjekt fiktivní. Jménem tohoto fiktivního subjektu také založil účet, získal od loterijních společností finanční prostředky, které použil v rozporu s uzavřenými dohodami, jejichž obsah sám znal. Jménem sdružení XXXXX jednal obžalovaný J.T. zejména v říjnu 2009, kdy od společnosti XXXXX XXXXX získal částku 2.000.000 Kč a na počátku března 2010, kdy od téže společnosti získal částku 3.700.000 Kč. V obou případech peníze z účtu sdružení vybral, a to celkově částku 5.700.000 Kč. V přímé příčinné souvislosti s tímto jeho trestným jednáním, jehož se dopustil jménem fiktivního subjektu sdružení XXXXX vznikla společnosti XXXXX XXXXX škoda ve výši 5.700.000 Kč, tj. škoda velkého rozsahu.

Obdobného charakteru bylo trestné jednání obžalovaného J. T. popsané pod bodem 7) výroku rozsudku, neboť zásadním způsobem zneužil E.B., kterou doslova vmanévroval do toho, aby podepsala zakladatelské dokumenty, týkající se občanského sdružení XXXXX, stala se formálně členkou tohoto sdružení a ačkoliv jí připravoval sám veškeré dokumenty a fakticky rozhodoval o tom, jak má E. B. jednotlivé úkony učinit a také získal do své dispozice ihned po výběru hotovosti finanční prostředky v celkové výši 6.900.000 Kč. E. B. na základě pokynu obžalovaného J. T., jak je shora uvedeno, požádala v dubnu 2010 jménem tohoto fiktivního sdružení společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX o poskytnutí finančních prostředků. Společnost XXXXX XXXXX zaslala na účet fiktivního sdružení částku 3.900.000 Kč a společnost XXXXX částku 3.000.000 Kč. Ihned po výběru tyto peníze převzal do své dispozice obžalovaný J.T.. Nalézací soud uzavřel, že také v tomto případě, kdy fakticky jednal obžalovaný J.T., byť formálně vmanévroval do této role E.B., kterou doslova zneužil, způsobil oběma společnostem škodu. Jednalo se o pokračující delikt a v souhrnu vzniklá škoda opět

převýšila částku 5.000.000 Kč a naplnila kvalifikační znak **škody velkého rozsahu**, jak bude rozvedeno dále. Tato škoda vznikla v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného J. T. popsaného pod bodem 7) výroku rozsudku.

Další část trestného jednání obžalovaného J. T. spočívala v tom, že se zásadním způsobem podílel na vzniku dalších osmi občanských sdružení. Pokud ostatní obžalovaní tvrdili, že se rozhodli založit občanské sdružení z vlastní iniciativy a od J. T. požadovali pouze pomoc, nalézací soud hodnotil jejich tvrzení jako účelové. Zcela zjevně každý z těchto obžalovaných mohl uvedený, a to zcela odlišný předmět činnosti, než byl předmět činnosti sdružení XXXXX, které jim údajně imponovalo, realizovat pomocí jiného vlastního subjektu, např. jako OSVČ, jako právnická osoba apod. Sdružení XXXXX vyvíjelo cestovatelské aktivity a jen obtížně si lze představit, že by rozsáhlé zahraniční cesty obžalovaných J.S. a J. T. inspirovaly např. obžalovanou M. B. k tomu, aby v rámci sdružení XXXXX postavila víceúčelovou sportovní halu v Brně, J.P., aby v rámci XXXXX organizovala kulturní akce pro seniory v Brně, obžalovaného J.V., aby v rámci sdružení XXXXX projektoval a stavěl cyklostezky nebo obžalovanou K.T., aby v rámci sdružení XXXXX poskytovala rehabilitační péči nebo dokonce P.B., aby v rámci sdružení XXXXX poskytoval finanční podporu při sportovních kempch handicapovaným jednotlivcům i družstvům nebo dokonce obdobnou činnost vyvíjel obžalovaný P.T. v rámci XXXXX, příp. R.N., která měla v rámci sdružení XXXXX poskytovat např. hipohabilitaci apod. Nalézací soud naopak po provedeném dokazování dospěl k názoru, že obžalovaný J.T. zjevně využil ochoty každého z obžalovaných participovat na vzniku občanského sdružení, byť jako objektu fiktivního, a to s cílem získat, na jejich poměry, mimořádně vysoké finanční prostředky do své dispozice, tj. peníze v řádech statisíců až milionů korun. To vše pochopitelně bez toho, že by je použili s předmětem činnosti, ke kterému je získali. Vzhledem k tomu, že všechny peníze byly poskytnuté pouze dvěma loterijními společnostmi, a to firmou XXXXX XXXXX a XXXXX a v konečném důsledku směřovaly přes jednotlivá, byť fiktivně založená občanská sdružení do sdružení XXXXX, v němž rozhodující činnost vyvíjeli obžalovaní J.T. a J.S., je zcela zjevné, že se jednalo o iniciativu a aktivitu obžalovaného J. T. tímto směrem zjevně cílenou. Kromě toho vznik všech občanských sdružení, byť jako fiktivních subjektů pochopitelně s výjimkou sdružení XXXXX, jakož i osoby všech ostatních obžalovaných, byly spojeny s osobou obžalovaného J. T.. Tento obžalovaný jednal sám tak, že vypracoval poměrně jednoduchý plán, jak získat pro sdružení XXXXX mimořádně vysoké finanční prostředky v řádu desítek milionů korun, a to prostřednictvím fiktivně založených občanských sdružení, které fakticky žádnou deklarovanou činnost nevyvíjely. Důvodně lze předpokládat, že opakovaným žádostem o poskytnutí odvodů na veřejně prospěšné účely v krátkodobém časovém horizontu, pouze ze strany sdružení XXXXX, by společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX nevyhověly. Lze tedy konstatovat, že všechna ostatní občanská sdružení byla založena zjevně s cílem zakrýt skutečného finálního příjemce peněz, kterým bylo sdružení XXXXX. Obžalovaný J.T., majíce na zřeteli tento svůj cíl, logicky vyhledal osoby, které byly ochotny se na takové činnosti podílet, tedy osoby obžalovaných, z nichž čtyři osoby s ním byly v příbuzenském poměru (P.T. otec, R.N. manželka, J.P. tchýně a K. N. sestra), zatímco další obžalovaní manželé B. i manželé V. byli jeho spolupracovníci. Tito spoluobžalovaní figurovali v jednotlivých občanských sdruženích bez osobní účasti a tzv. členství obžalovaného J. T. Takové úkony obžalovaný pochopitelně učinil proto, aby znovu skryl svůj skutečný úmysl řídit založení a rozhodující činnost směřující v jeho prospěch v rámci jednotlivých občanských sdružení. Byl to totiž opět obžalovaný J.T., kdo nejen pomohl zajistit ostatním obžalovaným potřebné zakladatelské dokumenty, ale takřka

ve všech případech (s výjimkou sdružení XXXXX), právě on do zakladatelských dokumentů zapsal další fiktivní osoby, které o své účasti v konkrétních sdruženích vůbec nevěděly. Výjimku tvoří v tomto případě snad jediné svědkyně K.H., která připustila svůj podíl na založení XXXXX, které však v horizontu několika málo dní, po jeho formálním založení, převzala obžalovaná J.V. a stala se jeho předsedkyní, byť se jednalo o fiktivní subjekt, neboť K.H. ze sdružení vystoupila. Před spácháním vlastního rozhodujícího trestného jednání těmito hlavními pachateli, právě obžalovaný J.T. rozdělil úkoly mezi sebe a obvykle vždy dalšího obžalovaného, který zakladatelské dokumenty připravené obžalovaným podepsal, zaslal na Ministerstvo vnitra ČR, následně založil účet a podle vzoru zaslal žádost loterijní společnosti, se kterou pak podepsal i Dohodu o poskytnutí finančních prostředků. Takto získané prostředky obvykle konkrétní obžalovaný, tj. hlavní pachatel, participující rozhodujícím způsobem na konkrétním občanském sdružení, sám vybral, event. přeposlal na jiný účet, a to krátce poté, co byly peníze na účet sdružení připsány. Pokud byly peníze přeposlány, byť v dílčím rozsahu na jiný účet, šlo obvykle o tzv. spřátelené firmy, na jejichž činnosti participovali obžalovaní J.T. a J.S.. V závěru skutkového děje, týkajícího se prakticky každého bodu obžaloby, to byl znovu J.T., který tzv. organizačně zajišťoval úkony směřující k zániku konkrétního občanského sdružení, a to obvykle jeho sloučením s jiným občanským sdružením. Obžalovaný J.T. takto zcela zjevně se snažil tzv. zakrýt stopy, neboť četnými změnami, nejen v adresách, ale i ve výboru těchto občanských sdružení, v konání různých valných hromad apod., došlo především ke zhoršení komunikace s těmito subjekty ze strany obou loterijních společností, příp. i Ministerstva vnitra ČR a zejména došlo k výraznému zneprůhlednění finančních toků a k znemožnění objektivní kontroly toho, na co byly peníze použity. Nálezací soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný J.T. zosnoval a řídil činnosti hlavních pachatelů, a to zejména M.B. (bod 2), P. T. (bod 4), R.T. (bod 5), J.P. (bod 6), J.V. (bod 8), J.V., resp. K.H. (bod 9), K. T. (bod 10) a P. B. (bod 11).

Trestněprávně významné jednání dalších tzv. hlavních pachatelů, tj. obžalovaných J.S., M.B., J. T., P. T., R.T., J.P., J.V., J.V., K. T. a P. B. bylo schematicky téměř totožné. Spočívalo v tom, že každý z nich založil občanské sdružení, resp. obžalovaný J.T. sám dokonce dvě občanské sdružení (bod 3 a bod 7) s vědomím, že další nejméně dvě osoby, které figurují v zakladatelských dokumentech, jako členové přípravného výboru, o své participaci na vzniku příslušného sdružení nemají vůbec žádné vědění, s vědomím, že se nekonaly schůze přípravného výboru ani nepodepsali zakladatelské dokumenty. S výjimkou obžalovaného J.S. všichni ostatní obžalovaní jednali trestněprávně významným způsobem tak, že převzali od obžalovaného J. T. zakladatelské dokumenty s těmito nepravdivými údaji, věděli tedy, že deklarují skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, zakladatelské dokumenty podepsali a odeslali s Návrhem na registraci na Ministerstvo vnitra ČR. Následně s vědomím, že občanské sdružení je fiktivním subjektem, každý z těchto obžalovaných založil účet a nejméně jednou (to v případě obžalované R.T., J.P., K. T. a P. B.), příp. opakovaně zaslal některé ze dvou loterijních společností Žádost o poskytnutí finančních prostředků a poté podepsal příslušnou Dohodu, resp. Smlouvu. V tento okamžik začal každý z nich jednat zásadním trestněprávně významným způsobem, totiž každý z obžalovaných bez výjimky deklaroval skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, a to vůči zástupcům každé z těchto dvou loterijních společností, kterého každý z obžalovaných vedl v omyl. Každý z obžalovaných totiž jednal jménem občanského sdružení, o němž věděl, že je fiktivním subjektem. Každý z obžalovaných jednal aktivně, tzv. konáním, nejen když žádal o dotace a

předstíral, že peníze budou použity v souladu se Smlouvou, ačkoliv věděl, že občanské sdružení, které zastupuje je nejen fiktivním subjektem, ale nikdy takovou činnost nevykonávalo a vykonávat nebude. Každý z obžalovaných rovněž zjevně věděl, že nemá personální ani materiální podmínky proto, aby mohl jménem, byť fiktivního subjektu, realizovat předmět činnosti, který uvádí v příslušné dohodě o poskytnutí výtěžků. Po obdržení peněz na účet fiktivního sdružení obžalovaní tyto peníze vybrali, resp. bez důvodu přeposlali na jiný účet. Ani v jednom případě nedoložil žádný z obžalovaných příslušné loterijní společnosti adekvátní listinné důkazy, zejména faktury, výpisy z účtu apod., jimiž by prokázal, že finanční prostředky byly použity v souladu s Dohodou. Žádný z obžalovaných, byť částečně finanční prostředky nevrátil proto, že by je snad v souladu s Dohodou nevyčerpal. Bez souhlasu poskytovatele těchto finančních prostředků obžalovaní převedli peníze do dispozice obžalovaného J. T., a to buď přímo nebo převodem na účty různých společností, který je předal i obžalovanému J.S.. Bez výjimky pak i v závěru činnosti fiktivního občanského sdružení, které takto každý z obžalovaných založil, také každý z obžalovaných předstíral sloučení tohoto sdružení s jiným subjektem. V konečném důsledku pak mělo být každé, byť fiktivně založené sdružení, sloučeno se sdružením XXXXX, které ovšem bylo také subjektem fiktivním. Ke sloučení občanských sdružení řádným způsobem nedošlo a před tímto formálním úkonem obžalovaní peníze převedli s odůvodněním, že je dávali do sdružení XXXXX, avšak prokazatelně toto sdružení v době předání peněz formálně nevyvíjelo činnost, ke které byly peníze původnímu občanskému sdružení poskytnuty. Ani v nejmenším nejsou odůvodněny teoretické úvahy o jakémsi „podnikatelském nezdaru“ obžalovaných, jednajících jménem konkrétního fiktivního sdružení. V případě obžalovaného J. T. pak lze uzavřít, mimo jiné, že vyvíjel širší a intenzivnější činnost, která naplňovala znaky zosnování a řízení trestného činu (R 67/1971), jehož hlavními pachateli byli obžalovaní M. B., P. T., R. N., J. P., J. V., J. V., K. N. a P. B.

Trestněprávně významné jednání obžalovaných J.S. (body 4b,c), 8a), 9a,b) a obžalované R.T. (bod 1a) spočívalo v tom, že vybrali peníze z příslušných účtů, na pokyn obžalovaného J. T., s vědomím, že se jedná o finanční prostředky sem neoprávněně poskytnuté. Poskytli tedy fyzickou pomoc v době, kdy skutkový děj probíhal, tj. v době činu a umožnili, resp. usnadnili tak hlavním pachatelům, aby získali finanční prostředky z účtu fiktivního sdružení a pomohli jim také zastrít jejich skutečné fyzické použití, a to finančními transakcemi, které byly neprůhledné a měly zastrít skutečný úmysl obžalovaných.

Nalézací soud již opakovaně uvedl, že následkem vzniklým v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných byla škoda, která vznikla společností XXXXX XXXXX a XXXXX S odkazem na ustanovení § 138 trestního zákoníku byla v konkrétních případech kvalifikována jako škoda značná, pokud dosáhla částky nejméně 500.000 Kč, resp. škoda velkého rozsahu, pokud dosáhla částky nejméně 5.000.000 Kč.

Lze rekapitulovat, že obžalovaný J.T. způsobil škodu ve výši 5.700.000 Kč (bod 3) a škodu ve výši 6.900.000 Kč (bod 7), která byla v obou případech kvalifikována jako škoda velkého rozsahu. Obžalovaný J.S. způsobil rovněž škodu velkého rozsahu, a to ve výši 5.500.000 Kč (bod 1), stejně jako obžalovaná M. B., která způsobil škodu ve výši 5.300.000 Kč (bod 2) a obžalovaný P.T., který způsobil škodu ve výši 8.600.000 Kč (bod 4). Obžalovaná R.N. způsobil škodu ve výši 1.165.690 Kč, tj. škodu značnou (bod 5), stejně jako J.P., která způsobil škodu ve výši 2.000.000 Kč (bod 9) a K. N., která způsobil škodu ve výši 3.800.000 Kč (bod 10). Škodu velkého rozsahu pak způsobili J. V., a to ve výši 6.800.000 Kč (bod 8),

J.V. ve výši 6.700.000 Kč (bod 9) a **P. B.** ve výši 5.560.000 Kč (bod 11). Takto vzniklá škoda je následkem vzniklým v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním každého z obžalovaných.

Pro úplnost musí nalézací soud poukázat také na trestné jednání obžalovaných J. T., R.T. a J.S., které vykazovalo znaky trestné součinnosti. Prokazatelně tak **J.T.** v pěti případech participoval na vzniku škody velkého rozsahu, tj. převyšující 5.000.000 Kč. Jednalo se o body 2), 4), 8), 9) a 11), kdy se jako organizátor podílel na vzniku škody ve výši 5.300.000 Kč, 8.600.000 Kč, 6.800.000 Kč, 6.700.000 Kč a 5.560.000 Kč. Dále se ve třech případech podílel na vzniku škody značné. Jednalo se o skutky pod bodem 5) – 1.165.690 Kč, pod bodem 6) – 2.000.000 Kč a pod bodem 10) – 3.800.000 Kč.

Obžalovaný **J.S.** poskytl v případě dvou skutků pomoc ke vzniku škody velkého rozsahu, a to ve výši 6.600.000 Kč (bod 4 b), c) a ve výši 6.700.000 Kč (bod 9 a)b) Dále poskytl pomoc ke vzniku značné škody, a to v případě skutku 8a) – 3.260.000 Kč.

Obžalovaná **R.N.** pak poskytla pomoc ke vzniku značné škody ve výši 1.998.000 Kč (bod 1a).

Jednáním každého z obžalovaných byl poškozen zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem, nebo-li chráněným společenským zájmem v případě trestného činu podvodu. V konkrétním případě se jednalo o majetek společnosti XXXXX XXXXX a společnosti XXXXX, který ani dílem nenáležel žádnému z obžalovaných. Jak je uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, nalézací soud se ztotožnil s právními úvahami uvedenými v obžalobě o tom, že škoda vznikla právě těmito dvěma loterijními společnostmi. Přesto, že se žádná z těchto firem nepřipojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, je zcela zjevné, že podvodným jednáním obžalovaných byl snížen jejich majetek. Jednalo se sice o společnosti, které podle tehdy platné úpravy, byly povinny odvádět určité finanční prostředky, nikoliv státu, ale na veřejně prospěšné účely. Přesto však ani jeden z těchto subjektů neměl povinnost poskytovat finanční prostředky právě konkrétnímu, byť fitkivně existujícímu, občanskému sdružení figurujícímu v této trestní věci. Pokud by snad teoreticky neexistoval žádný subjekt nebo dostatečné množství subjektů, které by od loterijních společností finanční prostředky žádaly, pak lze předpokládat, že by byly tyto společnosti povinny zbylé finanční prostředky zdanit a odvést příslušné částky do státního rozpočtu. Důkazy provedenými u hlavního líčení však bylo prokázáno, že došlo k úbytku finančních prostředků každé z těchto dvou loterijních společností, které měly být poskytnuty na veřejně prospěšné účely a prokazatelně tak každému z těchto subjektů vznikla škoda. U společnosti XXXXX tato škoda činila řádově 12.000.000 Kč a společnosti XXXXX XXXXX vznikla škoda ve výši 46.025.690 Kč. Předmětem tohoto trestního řízení tedy byla souhrnná škoda řádově ve výši 58.000.000 Kč.

Vedle znaku objektivní stránky a objektu se nalézací soud pochopitelně zabýval i dalšími obligatorními znaky zločinu podvodu, a to samostatně u každého z obžalovaných, resp. skutkových podstat jimi spáchaných. Mezi nezbytné znaky subjektu – pachatele trestného činu patří věk a přičetnost. Předně je třeba konstatovat, že u žádného z obžalovaných nevznikly takové pochybnosti o jeho duševním stavu, které by vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k posouzení jeho přičetnosti. Nalézací soud tedy konstatoval, že obžalovaní J.S., M. B., J.T., P.T., R.N., J.P., J. V., J.V., K. N. a P. B. byli v době spáchání trestného jednání se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu pachateli plně trestně odpovědnými. Každý z nich totiž naplnil podmínku věku (§ 25 trestního zákoníku),

neboť pachatelem dokonce zletilým. Kromě toho byl každý z obžalovaných i pachatelem přičetným (§ 26 trestního zákoníku), když nevznikly žádné pochybnosti o tom, že každý z obžalovaných byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat.

Dalším formálním znakem, kteréhokoliv trestného činu, tj. i trestného činu, je zavinění, jakožto obligatorní formální znak subjektivní stránky. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti fyzických osob, která je v právním řádu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tj. odpovědnost za zaviněné jednání. Zavinění je z hlediska právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, tedy zejména k objektivní stránce (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a k objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vědění, vnímání pachatele) a složku volní (chtění, srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci). V nyní projednávané trestní věci bylo u každého z obžalovaných užito právní kvalifikace podle § 209 trestního zákoníku, tj. skutkové podstaty trestného činu podvodu. Tato skutková podstata je v trestním zákoně konstruována jako úmyslný trestný čin. Nalézací soud se proto u každého z obžalovaných, resp. skutkových podstat, zabýval i tím, zda byly naplněny znaky zavinění ve formě úmyslu (§ 15 trestního zákoníku) a vycházel především z rozebraných skutkových zjištění, prokazujících jednání každého z obžalovaných. Prokazatelně každý z nich, jako pachatel věděl, že opakovaně deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tedy že uvádí další osoby v omyl. Nalézací soud výše rozebral konkrétní úkony, tj. konkrétní jednání každého z obžalovaných, které směřovalo v deklaraci nepravdivých skutečností, tj. v uvádění dalších osob v omyl s cílem získat finanční prostředky poskytnuté formou odvodu části výtěžku na veřejně prospěšné účely na účet fiktivního sdružení, s cílem získat je ke zcela jiným účelům, než ke kterým byli na základě Dohod, podepsaných každým z obžalovaných, oběma firmami poskytnuty. Každý z obžalovaných – pachatelů prokazatelně vyvíjel aktivní jednání cíleně směřující k získání finančních částek v řádu milionů korun, a to pod nepravdivými údaji o existenci občanského sdružení, o němž každý z nich věděl, že je subjektem fiktivním. Každý z obžalovaných také věděl, že vybírá, resp. přeposílá peníze z účtu tohoto fiktivního subjektu, s nimiž sám vůbec není oprávněn disponovat a navíc věděl, že s nimi disponuje v rozporu s Dohodou, kterou jménem, byť tohoto fiktivního subjektu, uzavřel. Nalézací soud shodně u všech obžalovaných uzavřel, že každý z nich naplnil znaky zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to v rovině základní skutkové podstaty. Každý z obžalovaných totiž věděl, že se dopouští protiprávního jednání a tohoto jednání se dopustit chtěl.

V rovině kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 209 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, v případě obžalovaných R.T., J.P. a K. T., resp. § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, v případě ostatních obžalovaných, u nichž bylo této právní kvalifikace užito, bylo ve vztahu k těžšímu následku, tj. ke vzniku značné škody, resp. škody velkého rozsahu, naplněno zavinění minimálně ve formě nepřímého úmyslu, jak vyžaduje ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Volní složka byla, podle závěru soudu, naplněna minimálně v podobě srozumění. Nalézací soud vycházel ze skutkových zjištění, kdy prokazatelně každý z obžalovaných podal žádost o poskytnutí finančních prostředků každé z loterijských společností, avšak bez toho, že by uvedl konkrétní výši částky, která má být občanskému sdružení poskytnuta. Lze jen obtížně dovodit, že kterýkoliv z nich chtěl získat částku více než 500.000 Kč, resp. více než 5.000.000 Kč. Takové skutečnosti prokázány nebyly. Podle názoru soudu však byl každý z obžalovaných prokazatelně s takovouto částkou minimálně srozuměn,

když ji na účet fiktivního sdružení nejen přijal, ale následně s ní i disponoval. Nalézací soud proto uzavřel naplnění znaku zavinění ve vztahu k těžšímu následku, tj. v rovině kvalifikované skutkové podstaty u každého z obžalovaných, jako nepřímý úmysl podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Pro úplnost pak lze podotknout, že nalézací soud neshledal žádné pochybnosti ani o naplnění znaků zavinění ve formě přímého úmyslu u obžalovaných J. T., R.T. a J.S. v těch částech jejich trestného jednání, které bylo kvalifikováno jako trestná součinnost, tj. organizátorství u obžalovaného J. T., resp. pomoc u obžalovaného J.S. nebo R.T... Prokazatelně každý z nich rovněž věděl, že se dopouští trestného jednání, jednal aktivním způsobem s cílem získat navíc do dispozice konkrétního subjektu neoprávněně poskytnuté finanční prostředky (obžalovaní R.N. a J.S.), resp. zakládat s různými fyzickými osobami občanské sdružení a v rozhodujících směrech jeho činnost organizovat a řídit (obžalovaný J.T.), tedy se tohoto jednání dopustit chtěl.

Motivem trestného jednání, který je fakultativním znakem subjektivní stránky byla u každého z obžalovaných zcela prokazatelně snaha získat rozsáhlé finanční prostředky do své dispozice, a to pro potřebu svoji, resp. jiných subjektů.

Vedle shora rozebraných formálních znaků se nalézací soud zabýval i otázkou naplnění **podmínek § 12 odst. 2 trestního zákoníku**. Podle citovaného zákonného ustanovení lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. V nyní projednávané trestní věci je jednání každého z obžalovaných, ať už ve formě pachatelství nebo v podobě trestné součinnosti (obžalovaní J.T., J.S., R.N.) natolik společensky škodlivé, že ani v náznaku neodůvodňuje úvahy o uplatnění odpovědnosti podle jiného, než trestněprávního předpisu. Je třeba zdůraznit, že v zásadních směrech probíhal skutkový děj, ve všech dílčích částech popsaných ve výroku rozsudku, téměř podle stejného schématu. Jednání obžalovaných v rámci jednotlivých občanských sdružení na sebe navazovala nebo se dokonce časově překrývala a v konečném důsledku směřovala k vyvedení financí z účtu občanského sdružení, založeného právě s tímto cílem, jako fiktivní subjekt, do dispozice obžalovaných J. T. a J.S., tj. do sdružení XXXXX. Finanční prostředky ve výši cca 58.000.000 Kč rozhodně mohly být použity k reálnému a objektivně existujícímu veřejně prospěšnému účelu, tj. v souladu se zákonem. Tyto finanční prostředky nepochybně mohly usnadnit realizaci velkého množství sociálních či zdravotních projektů tak, jak ostatně zákonodárce při konstrukci tehdy platné právní úpravy zamýšlel. Na okraj je třeba podotknout, že každý z obžalovaných odpovídá za vlastní trestné jednání, které je při důsledné individualizaci trestní odpovědnosti rozvedeno shora, neboť nebyly naplněny zákonem vyžadované podmínky spolupachatelství. Nebylo totiž prokázáno, že by obžalovaní vytvořili jakousi organizovanou skupinu, jak vyžaduje příslušné ustanovení trestního zákona a nelze tedy každému z nich přičítat odpovědnost na celkově vzniklé škodě, která byla předmětem tohoto trestního řízení.

Po zvážení všech rozhodných okolností nalézací soud uzavřel, že trestným jednáním každého z obžalovaných byly naplněny požadované znaky zločinu podvodu podle § 209 trestního zákoníku tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno. **Soud proto uznal každého z obžalovaných vinným prakticky v plném rozsahu obžaloby**, pochopitelně s výjimkou obžalovaného J. T. a vysloveného zprošťujícího výroku.

C./ Výrok o trestu

Při stanovení trestu a jeho výměru přihlédl soud u každého z obžalovaných především k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, ale také k jeho osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života i možnostem nápravy.

Každý z obžalovaných byl uznán vinným ze spáchaní zločinu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, přičemž u obžalovaných K. T., J.P. a R.T. bylo užitó kvalifikace § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí S. v trvání 2 – 8 let.

V případě dalších obžalovaných, tj. J. T., J.S., M.B., P. T., J.V., J.V. a P. B. bylo užitó právní kvalifikace podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí S. v trvání 5 – 10 let.

V souvislosti s výroky o trestu pak považuje soud za nezbytné upozornit na skutečnost, že u obžalovaných J. T., J.S. a R.T. bylo celkové trestné jednání kvalifikováno podle více skutkových podstat a trest jim byl ukládán v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jako trest úhrnný, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. V případě obžalované R.T. byl trest ukládán v rámci trestní sazby § 209 odst. 4 trestního zákoníku a v případě obžalovaných J. T. a J.S. byl trest ukládán v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku.

Při rozhodování o konkrétní výši trestu u každého z obžalovaných přihlédl nalézací soud pochopitelně ke všem rozhodným kritériím vymezeným v ustanovení § 39 trestního zákoníku. V souvislosti s touto rozsáhlou trestnou činností majetkového charakteru považuje nalézací soud, v závěru odůvodnění rozsudku, za nezbytné rovněž zdůraznit především následek trestného jednání každého z obžalovaných, kterým je vysoká škoda materiálního charakteru pohybující se v řádech milionů, resp. u některých obžalovaných dokonce desítek milionů korun. Ani jeden z obžalovaných pak v průběhu trestního řízení nejen neprojevil účinnou lítost, ale ani snahu o reparaci vzniklé škody, byť částečným způsobem. Konkrétní výše trestu odnětí S. pak byla u každého z obžalovaných stanovena v rámci příslušné trestní sazby s přihlédnutím k jeho osobním individuálním poměrům, k charakteru nyní projednávané trestné činnosti, za kterou byl uznán vinným, jakož i s přihlédnutím ke všem rozhodným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Nalézací soud v souvislosti s konkrétní výměrou trestu proto považuje za nezbytné tyto rozhodující skutečnosti ve stručnosti rekapitulovat.

K osobě obžalovaného J. T. bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán (opis rejstříku trestů č.l. 4993), a v místě bydliště nebyl projednáván pro přestupky (č.l. 4986). Nalézací soud mu proto přiznal polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jiné polehčující okolnosti u obžalovaného shledány nebyly. Jako přitěžující okolnost hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný spáchal trestné jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), dopustil se trestné činnosti ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku), v trestném jednání pokračoval po delší dobu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku) a spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku, obžalovaný J.T. spáchal dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a jako organizátor podle § 23 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchal jednak pětinasobný zločin

podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a trojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Jako zvláštní přitěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku hodnotil soud také skutečnost, že obžalovaný J.T. způsobil vyšší škodu. Jako pachatel (skutky 3. a 7.) odpovídá za škodu ve výši 12,6 mil. Kč, která vznikla v přímé příčinné souvislosti s jeho trestným jednáním, jak je shora uvedeno. Jako organizátor pak odpovídá za škodu ve výši téměř 40 mil. Kč (39.925.000 Kč). Celkově tak v rámci tohoto trestního řízení obžalovaný J.T. odpovídá za škodu ve výši cca 52,5 mil. Kč. Při stanovení konkrétní výměry trestu odnětí S. soud zohlednil veškeré polehčující, přitěžující okolnosti a zejména rozhodující podíl obžalovaného J. T. na spáchání celkové trestné činnosti, která byla předmětem tohoto řízení. Soud pochopitelně vzal v úvahu i přístup obžalovaného, který v průběhu celého procesu neprojevil nejmenší lítost a snahu po odstranění škodného následku, ani se k trestnému jednání nedoznal. Nalézací soud v rámci trestní sazby 5 – 10 let dle § 209 odst. 5 trestního zákoníku rozhodl uložit obžalovanému J.T. **trest odnětí svobody v trvání 8,5 roku**, tedy mírně nad polovinou zákonné trestní sazby. Výměru tohoto trestu považuje za přiměřenou, jak osobnímu profilu obžalovaného, tak zejména charakteru této rozsáhlé, plánované trestné činnosti majetkového charakteru, při které vznikla škoda vysoce převyšující dolní hranici škody velkého rozsahu. Pro výkon trestu byl obžalovaný J.T. podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazen **do věznice s ostrahou**. Nalézací soud využil dobrodiní zákona a zařadil obžalovaného J. T. do věznice s mírnějším režimem, než by odpovídalo ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku tomu, že trest je mu ukládán za trestný čin ve výměře převyšující 8 let. S ohledem na dosavadní beztrestnost obžalovaného, s ohledem na jeho celkově dobré sociální zařazení, jakož i vzhledem k tomu, že se dopustil trestné činnosti, byť rozsáhlé, přesto majetkového charakteru, lze důvodně očekávat, že k nápravě obžalovaného J. T. postačí prostředky režimu, které poskytuje věznice s ostrahou a není třeba jej, pro výkon tohoto poměrně dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí S. zařadit, do věznice s nejpřísnějším režimem, tedy do věznice se zvýšenou ostrahou.

Pro úplnost nalézací soud poukazuje na skutečnost, že tento nejpřísnější trest odnětí S. v rámci nyní projednávané trestné činnosti, byl, jak vyplývá ze systematického řazení výroku rozsudku i z logiky věci a provedených důkazů uložen obžalovanému J.T., byť při vyhlášení rozsudku bylo jeho křestní jméno omylem zaměněno za jméno P.. Dalšímu z obžalovaných P.T. byl uložen trest mírnější, jak bude dále odůvodněno a navíc v průběhu celé výrokové části rozsudku soud používal jeho akademického titulu PhDr., který J.T. nepřísluší. Nad to byl J.T. tento trest uložen jako trest úhrnný, tj. za více trestných činů, jak bylo pochopitelně vyhlášeno, zatímco obžalovanému P.T., byl trest ukládán nejen mírnější, ale také pouze za jeden trestný čin, tedy nikoliv jako trest úhrnný.

K osobně obžalovaného J.S. bylo rovněž zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán (rejstřík testu č.l. 4992) a také v místě bydliště nebyl projednáván pro přestupky (č.l. 4985). Nalézací soud priznal rovněž obžalovanému J.S. **polehčující okolnost** beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako **prítěžující okolnost** byla podle § 42 písm. a) trestního zákoníku hodnocena skutečnost, že trestnou činnost spáchal s rozmyslem a po předchozím uvážení, podle § 42 písm. b) trestního zákoníku skutečnost, že trestnou činnost spáchal ze ziskuchtivosti, podle § 42 písm. m) trestního zákoníku, že v trestné činnosti pokračoval delší dobu a konečně i podle § 42 písm. n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. Obžalovaný J.S. byl uznán vinným ze spáchání jednoho zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dále z účastenství ve formě pomoci na

spáchání tří zločinů podvodu, z nichž dva byly kvalifikovány podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a jeden podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný J.S. v rámci tohoto trestního řízení odpovídá za škodu ve výši 5.500.000 Kč, kterou způsobil jako pachatel a dále za škodu ve výši 16.155.000 Kč, na níž participoval jako pomocník (body 4b),c), 8a), 9a),b). Celkově tedy obžalovaný J.S. v rámci tohoto trestního řízení odpovídá za škodu ve výši cca 21,6 mil. Kč. Tuto skutečnost hodnotil soud rovněž jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku, neboť dospěl k závěru, že J.S. způsobil vyšší škodu. Rovněž obžalovanému J.S., obdobně jako obžalovanému J.T., byl trest ukládán za více trestných činů, tj. jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, a to v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku. Nalézací soud u obžalovaného J.S. rovněž zohlednil veškeré polehčující a přítěžující okolnosti, v porovnání s obžalovaným J.T. pak menší podíl na celkově spáchané trestné činnosti, který však byl naopak v porovnání s ostatními obžalovanými výrazně vyšší. Ani tento obžalovaný se k trestnému jednání nedoznal, neprojevil účinnou lítost, ani snahu po nápravě škody. Při respektování zásady individualizace soudního trestání rozhodl soud uložit J.S. trest odnětí svobody v trvání 7 let, tedy mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, která je v rámci § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tj. v rámci sazby 5 – 10 let, vymezena výměrou 7,5 roku. Ze zákona byl obžalovaný J.S. pro výkon tohoto trestu zařazen do věznic s ostrahou, jak odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť trest za úmyslný trestný čin mu byl uložen ve výměře převyšující tři roky.

K osobě obžalované M.B. bylo zjištěno, že dosud nebyla soudně trestána (rejstřík trestů č.l. 4990) a rovněž v místě bydliště nebyla projednávána pro přestupek a nejsou k ní žádné připomínky (č.l. 4984). Nalézací soud přiznal obžalované polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přítěžující okolnost hodnotil soud skutečnost, že obžalovaná se trestného jednání dopustila s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku). Trestný čin spáchala ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku) a ve svém trestném jednání pokračovala po delší dobu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku). Trestné jednání obžalované M.B. bylo kvalifikováno podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku a nalézací soud v rámci této trestní sazby, tj. rozpětí 5 – 10 let, hodnotil veškeré polehčující i přítěžující okolnosti, které obžalované M.B. přiznal. Soud vzal v úvahu rovněž skutečnost, že obžalovaná svým trestným jednáním způsobila škodu ve výši 5,3 mil. Kč, tj. škodu téměř hraniční, neboť dolní hranice škody velkého rozsahu je vymezena částkou 5 mil. Kč. Tuto skutečnost zohlednil soud také při stanovení konkrétní výměry trestu odnětí svobody, který určil při dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání 5 let. V souvislosti s konkrétní výměrou trestu je třeba poukázat i na skutečnost, že nalézací soud neshledal zákonem stanovené podmínky pro uložení trestu odnětí S. pod dolní hranici zákonné trestní sazby, jak umožňuje ustanovení § 58 trestního zákoníku. Lze konstatovat, že obžalovaná M. B. se k trestnému jednání nedoznala, neprojevila nejmenší lítost ani snahu po nápravě škodného následku, a proto, podle názoru nalézacího soudu, nebyly splněny podmínky citovaného zákonného ustanovení, když ani vzhledem k okolnostem případu, ani k osobním poměrům obžalované nelze uzavřít, že by použití trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené tímto zákonem bylo nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy obžalované i trestem kratšího trvání. Ze zákona byla M. B. zařazena pro výkon tohoto trestu do věznic s ostrahou, neboť trest je jí rovněž uložen ve výměře převyšující tři roky za úmyslný trestný čin.

K osobě obžalovaného P. T. bylo rovněž dosud nebyl soudně trestán (rejstřík trestů č.l. 4994). V minulosti byl sice projednáván pro přestupek (č.l. 4987), avšak bylo to již v roce 1997. Tuto skutečnost nehodnotil soud k tíži obžalovaného a rovněž jemu přiznal podle §41 písm. o) trestního zákoníku **polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života**. Jako přitěžující okolnosti byly rovněž u obžalovaného P. T. hodnoceny skutečnosti, že se trestného jednání dopustil **s rozmyslem a po předchozím uvážení** (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), že se trestného jednání **dopustil ze ziskuchtivosti** (§ 42 písm. b) trestního zákoníku) a v trestném jednání **pokračoval** (§ 42 písm. m) trestního zákoníku). Obžalovaný P.T. odpovídá za vznik škody ve výši 8,5 mil. Kč, což je škoda sice nade vší pochybnost převyšující dolní hranici škody velkého rozsahu, tj. částku 5 mil. Kč, avšak nelze tuto skutečnost hodnotit jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku, tj. jako vyšší škodu. Obžalovanému P.T. byl rovněž trest uložen v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tj. v rozpětí 5 – 10 let. Nalézací soud při konkrétní výměře trestu odnětí S. respektoval veškeré polehčující, přitěžující okolnosti a zákonné stanovené podmínky, ostatně obdobně jako v případě všech ostatních obžalovaných a rozhodl uložit P.T. **trest odnětí svobody** při samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. **v trvání 5 let**. Ani u tohoto obžalovaného, obdobně jako u obžalované M.B., jak je rozvedeno výše, nebyly splněny zákonem stanovené podmínky § 58 odst. 1 trestního zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí S. pod dolní hranici zákonné trestní sazby, když ani on se k trestnímu jednání nedoznal, neprojevil lítost ani snahu po odstranění způsobené škody. Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl rovněž obžalovaný P.T. pro výkon tohoto trestu zařazen **do věznic s ostrahou**, neboť trest je mu ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující tři roky.

K osobě obžalované R.T. bylo rovněž zjištěno, že dosud nebyla soudně trestána (rejstřík trestů č.l. 4996) a v místě bydliště nejsou k jejímu chování zjištěny žádné negativní poznatky (č.l. 4986). Nalézací soud jí rovněž přiznal **polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života** podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako **přitěžující okolnost** podle § 42 písm. a) trestního zákoníku hodnotil soud skutečnost, že obžalovaná spáchala trestný čin **s rozmyslem a po předchozím uvážení** a ve smyslu ustanovení § 42 písm. b) trestního zákoníku, že spáchala trestný čin **ze ziskuchtivosti**. Jako přitěžující okolnost pak podle § 42 písm. n) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že obžalovaná R.N. spáchala **více trestných činů** a způsobila **vyšší škodu** podle § 42 písm. k) trestního zákoníku. Obžalovaná celkově odpovídá za škodu ve výši 3.163.690 Kč (1.998.000 Kč + 1.165.690 Kč), která je více než šestinásobkem dolní hranice škody značné, stanovené částkou 500.000 Kč. Trest jí byl podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku rovněž ukládán za spáchání více trestných činů, tedy jako **trest úhrnný**, a to podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí S. v trvání 2 – 8 let. S přihlédnutím k dosavadnímu způsobu života i celkovému podílu obžalované na trestné činnosti, z jejíhož spáchání byla uznána vinnou, považoval nalézací soud za přiměřené uložit jí **trest odnětí svobody v trvání 3 let**, tj. při dolní hranici zákonné trestní sazby. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1 trestního zákoníku pak soud výkon tohoto trestu obžalované **podmíněně odložil na přiměřeně dlouhou zkušební dobu v trvání 5 let**. Vzhledem k osobním poměrům obžalované, jejímu dosavadnímu způsobu života a prostředí, ve kterém žije a pracuje, jakož i s přihlédnutím k tomu, že je matkou nezletilého dítěte, lze důvodně předpokládat, že tento podmíněný trest odnětí S. spolu se současně uloženým trestem peněžitým budou zcela dostatečné proto, aby

obžalovaná přehodnotila dosavadní způsob života a nebude tak třeba přistoupit k nepodmíněnému výkonu trestu odnětí S..

K osobě obžalované J.P. bylo zjištěno, že ani ona nebyla soudně trestána (rejstřík trestů č.l. 4991) a v místě bydliště nebyly k jejímu chování zjištěny žádné negativní poznatky (č.l. 4986). Nalézací soud přiznal také obžalované J. P. **polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života** ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako **přítěžující okolnost** pak byla hodnocena skutečnost, že se trestného jednání dopustila **s rozmyslem a po předchozím uvážení** (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), že čin spáchala **ze ziskuchtivosti** (§ 42 písm. b) trestního zákoníku) a způsobila **vyšší škodu** (§ 42 písm. k) trestního zákoníku). Obžalovaná J.P. odpovídá za škodu ve výši 2.000.000 Kč, která cca čtyřikrát převyšuje dolní hranici značné škody, jenž je vymezena částkou 500.000 Kč. Také obžalované J. P., obdobně jako obžalované R. T. byl trest ukládán v rámci trestní sazby § 209 odst. 4 trestního zákoníku, tj. v rozpětí 2 – 8 let. Nalézací soud přihlédl k dosavadnímu jinak řádnému způsobu života, zejména k její dosavadní beztrestnosti, ke všem polehčujícím a přítěžujícím okolnostem a dospěl k závěru, že i této obžalované lze uložit trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. **trest odnětí svobody v trvání 3 let**. Rovněž u obžalované J.P. byly splněny podmínky ustanovení § 81 odst. 1 trestního zákoníku pro podmíněný odklad výkonu tohoto trestu, který nepřevyšuje 3 roky. Vzhledem k osobním poměrům obžalované, jejímu dosavadnímu způsobu života, jakož i okolnostem případu, kdy zjevně sama nebyla hlavním organizátorem a iniciátorem trestného jednání, obdobně jako např. R.N., rozhodl soud výkon trestu odnětí S. J. P. **podmínečně odložit**, a to na přiměřeně dlouhou **zkušební dobu v trvání 5 let**. Rovněž u této obžalované lze důvodně očekávat, že hrozba trestem odnětí S., navíc doprovázená peněžitým trestem, jak bude rozvedeno dále, postačí k tomu, aby obžalovaná v budoucnu vedla řádný život bez toho, že by bylo třeba trest odnětí S. přímo vykonat.

K osobě obžalovaného J.V. bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán (rejstřík trestů č.l. 4997), a proto mu soud přiznal **polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života** podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Naproti tomu hodnotil soud § 42 písm. a) trestního zákoníku jako **přítěžující okolnost** skutečnost, že obžalovaný se trestného jednání dopustil **s rozmyslem a po předchozím uvážení**, podle § 42 písm. b) trestního zákoníku, že se trestného jednání dopustil **ze ziskuchtivosti** a také § 42 písm. m) trestního zákoníku skutečnost, že v trestném jednání **pokračoval po delší dobu**. Obžalovaný J. V. **odpovídá za škodu ve výši 6,7 mil. Kč**, která se pohybuje při dolní hranici škody velkého rozsahu, která je vymezena částkou 5 mil. Kč. Výši škody tedy nehodnotil soud jako zvláštní přítěžující okolnost. J.V. byl trest ukládán podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tj. v rámci trestní sazby 5 – 10 let. Rovněž v jeho případě se nalézací soud zabýval tím, zda byly splněny podmínky ustanovení § 58 trestního zákoníku, tj. podmínky mimořádného snížení trestu odnětí S. pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Takové podmínky však naplněnými neshledal, neboť ani obžalovaný J. V. se k trestnému jednání nedoznal, neprojevil účinnou lítost, v nejmenším se nepodílel na odstranění škodlivého následku. Žádné mimořádné okolnosti na straně obžalovaného, ani žádné mimořádné okolnosti týkající se jeho trestné činnosti soud neshledal, a proto rozhodl uložit obžalovanému **trest odnětí svobody** v rámci trestní sazby, byť na samé dolní hranici, tj. **ve výměře 5 let**. Ze zákona je obžalovaný J. V. pro výkon tohoto trestu zařazen **do věznic**

s ostrahou, neboť i jemu je ukládán trest odnětí svobody za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 3 roky.

K osobě obžalované J.V. bylo zjištěno, že dosud nebyla soudně trestána (rejstřík trestů č.l. 4998). Nálezací soud proto i této obžalované přiznal podle § 41 písm. o) trestního zákoníku **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života. Podle § 42 písm. a) trestního zákoníku však byla jako **přítěžující okolnost** hodnocena skutečnost, že se obžalovaná dopustila trestného jednání **s rozmyslem a po předchozím uvážení**, podle § 42 písm. b) trestního zákoníku skutečnost, že trestný čin spáchala **ze ziskuchtivosti** a podle § 42 písm. m) trestního zákoníku skutečnost, že v trestném jednání **pokračovala po delší dobu**. Ani obžalované Mgr. J.V. nebyla přiznána přítěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. k) trestního zákoníku, tj. to, že svým jednáním způsobila vyšší škodu. Obžalovaná odpovídá za škodu ve výši cca 6,7 mil. Kč, která se rovněž pohybuje při dolní hranici škody velkého rozsahu vymezené částkou 5 mil. Kč. S přihlédnutím ke všem rozhodujícím okolnostem případu i osobnímu profilu obžalované neshledal ani u ní soud naplněné podmínky § 58 trestního zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí S. pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Ani obžalovaná J.V. se k trestnému jednání nedoznala, neprojevila účinnou lítost, snahu po nápravě a ani v nejmenším, ani částečně škodlivý následek neodstranila. **Trest odnětí svobody**, jí byl proto uložen v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, **byť na samé dolní hranici, tedy ve výměře 5 let**. Ze zákona byla rovněž obžalovaná J.V. pro výkon tohoto trestu zařazena **do věznice s ostrahou**, neboť i jí je trest ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 3 roky.

K osobě obžalované K. T. bylo rovněž zjištěno, že dosud nebyla soudně trestána (rejstřík trestů č.l. 4995) a v místě bydliště nebylo k jejímu chování zjištěno žádných negativních poznatků (č.l. 4988). Nálezací soud proto i této obžalované přiznal podle § 41 písm. o) trestního zákoníku **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života. Jako **přítěžující okolnost** hodnotil soud podle § 42 písm. a) trestního zákoníku skutečnost, že obžalovaná se trestného jednání dopustila **s rozmyslem a po předchozím uvážení**, podle § 42 písm. b) trestního zákoníku skutečnost, že se trestného jednání dopustila **ze ziskuchtivosti**. Obžalovaná K. N. odpovídá za škodu ve výši 3,8 mil. Kč, která cca šestkrát převyšuje dolní hranici škody značné, jež je vymezena částkou 500.000 Kč. Takto způsobenou škodu hodnotil soud jako „**vyšší škodu**“, tj. přítěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. k) trestního zákoníku. Obžalované K. T. byl trest ukládán podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, tj. v rámci sazby 2 – 8 let. Nálezací soud přihlédl rovněž u této obžalované ke všem rozhodujícím polehčujícím i přítěžujícím okolnostem, k charakteru trestného jednání a rozhodl jí uložit **trest odnětí svobody** při dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy **ve výměře 3 let**. U obžalované K. T. byly rovněž splněny podmínky ustanovení § 81 trestního zákoníku pro **podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody na zkušební dobu 5 let**. Vzhledem k jejímu dosavadnímu způsobu života, prostředí ve kterém žije a pracuje, jakož i vzhledem k okolnostem případu, lze důvodně očekávat, že její nápravy bude dosaženo bez přímého výkonu trestu odnětí S., zejména pak když bude doprovázen majetkovým postihem v podobě peněžitého trestu, jak je rozvedeno dále.

K osobě obžalovaného P. B. pak bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán (č.l. 4989 – rejstřík trestů) a také v místě bydliště nejsou k jeho chování žádné negativní poznatky (č.l. 4984). Nálezací soud přiznal obžalovanému P. B. **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti

a jinak řádného života podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako **přítěžující okolnost** pak hodnotil skutečnost, že se obžalovaný dopustil trestného jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku) a trestného jednání se dopustil ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku). Obžalovaný P. B. odpovídá za škodu ve výši 5.560.000 Kč, tedy za škodu, která se pohybuje při dolní hranici škody velkého rozsahu vymezené částkou 5 mil. Kč. Tato skutečnost nebyla hodnocena jako přítěžující okolnost. Vzhledem k výši způsobené škody i osobnímu profilu obžalovaného se nalézací soud pochopitelně i v jeho případě zabýval tím, zda byly naplněny podmínky ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí S. pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Ani obžalovaný P. B. se však k trestnému jednání nedoznal, neprojevil účinnou lítost, ani snahu po nápravě škody, byť v částečném rozsahu. Nalézací soud proto zákonem stanovené podmínky pro snížení trestu pod dolní hranici trestní sazby neshledal. Soud rozhodl uložit obžalovanému P. B. trest odnětí svobody **v trvání 5 let**, tj. na samé dolní hranici. Soud přihlédl pochopitelně k dosavadní beztrestnosti obžalovaného a jeho jinak řádnému životu i k tomu, že mu svědčily pouze dvě přítěžující okolnosti. Konkrétní výměra trestu na samé dolní hranici je nalézacím soudem považována za zcela přiměřenou, jako osobnímu profilu obžalovaného, tak charakteru trestné činnosti a zejména škodnému následku, který on spáchal, a to obdobně jako v případech dalších obžalovaných. P. B. byl rovněž pro výkon tohoto trestu podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen **do věznice s ostrahou**, neboť trest je mu ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 3 roky.

Nad rámec výše uvedených trestů odnětí S., rozhodl také soud uložit obžalovaným, s výjimkou J.S. a P. T., k dovršení jejich nápravy, **tresty peněžité**. Takové tresty ostatně navrhoval ve své závěrečné řeči také státní zástupce. V případě obžalovaný J.S. a P. T. nebyly splněny podmínky pro uložení tohoto trestu, neboť se jedná o osoby, které nejsou v pracovním poměru, ani jinak výdělečně činné, když J.S. je invalidním důchodcem a P.T. starobním důchodcem. Případně ukládaný peněžitý trest byl proto zjevně nedobytný, když ani u jednoho z nich nebylo zjištěno, že by disponoval významnějším majetkem, který by mohl být k výkonu tohoto trestu použit. V případě ostatních obžalovaných, tj. J. T., M.B., J. V., J.V., P. B., kterým byl ukládán nepodmíněný trest odnětí S. a zejména pak v případě obžalovaných R.T., J.P. a K. T. akceptoval nalézací soud bez výjimky, tj. v plném rozsahu návrh státního zástupce na uložení peněžitého trestu. Každý z obžalovaných se prakticky dopustil rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru, trestné činnosti spáchané ze ziskuchtivosti a nalézací soud se ztotožnil s tím, že k dovršení nápravy každého z obžalovaných je třeba přistoupit také k jejich majetkovému postihu. Trest byl všem shodně uložen **ve výměře 250.000 Kč**, což **představuje 250 celých denních sazeb po 1.000 Kč**. Lze podotknout, že se jedná o trest spíše symbolický, který má především výchovný význam a směřuje k tomu, aby každý z obžalovaných přehodnotil svůj dosavadní přístup k cizímu majetku. Každému z obžalovaných pak pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán byl stanoven **náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku**. Výměra trestu byla u každého z obžalovaných stanovena s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu, který každý z nich spáchal, jakož i s přihlédnutím k jeho majetkovým poměrům.

Pro úplnost pak nalézací soud konstatuje, že ve výroku rozsudku **nerozhodl o finančních prostředcích zajištěných na účtech jednotlivých obžalovaných** ve stádiu přípravného řízení, neboť, podle jeho názoru, je pro takovéto rozhodnutí třeba vést ještě další dokazování.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Krajský soud v Brně
dne 25.4.2016

Za správnost vyhotovení:
Beranová

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu